

Exsibris

Dorsteinn Jósepson

219.8

Hun

Halla, Bjarnarson

HUNGURVAKA,

PALS BISKUPS SAGA,

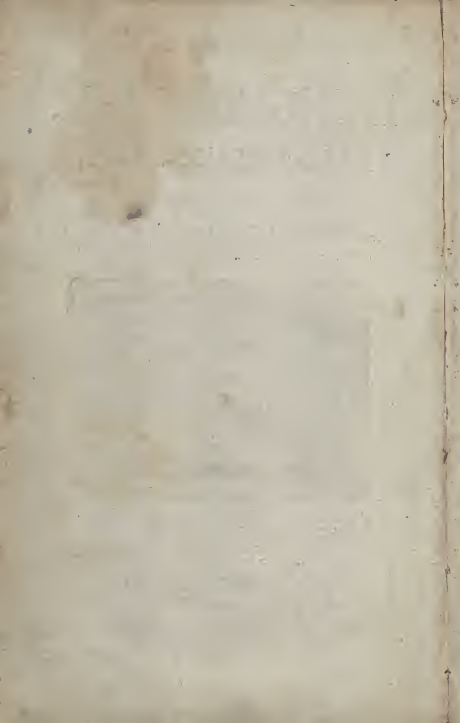
ok

PATTR AF THORVALLDI
VIDFÖRLA.

EX LEGATO MAGNÆANO.

Apud SEVERINUM GYLDENDAL.

HUNGURVAKA,

five

Historia primorum quinque
Skalholtenfium in Islandia
Episcoporum,

PALS BISKUPS SAGA,

five

Historia Pauli Episcopi,

&

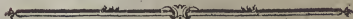
PATTR AF THORVALLDI
VIDFÖRLA,

five

Narratio de Thorvalldo Peregrinatore,

Ex Manuscriptis Legati Magnæani,

cum Interpretatione Latina, annotationibus, Chronologia,
tabulis Genealogicis, & Indicibus, tam
rerum, quam verborum.

HAFNIÆ 1778.

EX TYPOGRAPHEO REGIÆ UNIVERSITATIS APUD VIDUAM
A. H. GODICHE.

THE JOURNAL

OF THE

ROYAL

ACADEMY OF SCIENCES

OF SWEDEN

AND

NORWAY

AND

THE

ROYAL

ACADEMY OF LETTERS

OF SWEDEN

AND

NORWAY

AND

THE

ROYAL

Ad Lectorem.

Jam dudum est, quod orbi erudito
polliciti sumus, tam *Hingurvakam*,
Kristnisagæ proxime subjungendam,
quam alia, ex amplissimo penu Ma-
gnæano promenda; rerum nostrarum
borealium monumenta; qua in re
præstanda, spe votoque tardius non-
nihil quod simus progressi, in causa
fuere nonnulla, quæ opus molienti-
bus se obtulere impedimenta, non
omnia gravia quidem, sed quæ ta-

Ad Lectorem.

men erant amovenda, & serius amota sunt: hinc otii defectus & ab aliis negotiis prærepta opportunitas, illinc obiectæ à morbis difficultates, & hominum operi ministrantium facta mutatio.

Ut fidem igitur liberemus, prodeunt hic in lucem tria in uno lecta volumine antiquæ nostræ historiæ monumenta, quæ res Ecclesiæ borealis, Islandicæ speciatim tractant, primum generalius, nempe complectens quinque primorum Episcoporum Skalholtensium historiam, quod ex promisso dudum debemus; alterum *Pauli* Skalholtensis Episcopi vitam speciatim exponens; & tertium succinctam exhibens de *Thorvaldo* quodam *Kodrani* filio, *Vidförla* sive Peregrinatore cognominato, narrationem.

Tres hæ rerum Islandicarum commentarii, leni illa facundia & simplice sermonis genere scripti, quem animad-

vertimus in Christianismi historia & historia *Gunnlatugi*, antea à nobis editis, ut auctaria atqve appendices considerari possunt recens dictæ historiæ Christianismi s. Kristni-sagæ, insignemque præstabunt usum avidis cognoscendi religionis Christianæ per Islandiam nostram progressum, nec non primorum & principum hominum, qui dictam ibi religionem promoverunt aut firmarunt, adde, scriptorum ipsiusque seculi genium, characteres moresque. Facient hæc, ut si res quædam, quæ in *Pauli* Episcopi vita, nec non in brevi de *Thorvaldo* narratione occurrunt, exiles levesque videantur, eæ facile excusari & possint & debeant. Quam etiam ob rem, non est, quod metuamus, ne quæ in dicta *Thorvaldi* historia occurrit, sive narratio, sive fabula, de genio, Saxi ingentis incola, ab Episcopo *Friderico*,

Ad Lectorem.

precibus & aqua lustrali in exilium pulso, indignam videatur reddere; quæ in lucem protrahatur: & pauca enim hæc sunt, & nil nisi genium seculi, omnibus fere gentibus communem spirant, scriptoremque Monachum produnt, cætera scriptoris fidei ne minimum quidem detrahunt; præcipue si rite cogitemus, ab antiquissimis retro temporibus, majorem nostrorum animis fixam adeo sedisse, & per totum medium ævum viguisse opinionem, loca fere omnia, flumina, lacus, montes, saxa & lapides geniorum esse habitacula, vid. *Jo. Erici specimen Observationum ad Antiquitates Septentr., observat. 2da de Geniis*, ut eam post coeptum Religionis Christianæ in Islandia cultum, cum cæterorum hominum, tum scriptorum mentibus hæsisse, minime sit mirum, nec veri absimile.

Primum

Ad Lectorem.

Primum commentarium *Hungurvakam*, five famis excitamentum, vocare placuit scriptori, qui ipse hujus nominis causam nos docet, dicens in prooemio five capite Imo, pag. 3.: “ ita cum multis, non solum indoctis, sed & imperitis, comparatum esse se, judicare, ut hoc libro perlecto, multiplici desiderio afficiantur, originem vitamque cognoscendi virorum, qui in his (Islandiæ) claruerunt regionibus &c.” Pro more recepto antiquis nostris Scriptoribus fere omnibus, nomen professus non est dictæ *Hungurvakæ* scriptor, nec proditum ab aliis invenimus. Attamen de ipsius scripti ætate, & tempore quo vixit auctor, non adeo impedita erit quæstio.

Sub finem Seculi XII, quo ipso ut & proxime sequente seculo, in historia scribenda præcipue occupati erant

Ad Lectorem.

Islandi, scriptorem nostrum vixisse, rebusque quas scripsit, aut ætate æqualem, aut certe proximum fuisse, indicant sequentia. 1) in prooemio libri dicit, cum ex aliorum celebrium hominum, tum speciatim ex doctissimi viri, *Gitzuri Halli* filii, ore & narrationibus se sua hausisse, qui *Gitzurus* circa annum 1181 Islandiæ fuit Legifer, & anno 1206 senex obiit. vid. p. v. *Finni Johannis* Histor. Eccles. Islandiæ Tom. I. pag. 195, & *Kristni-Saga*, pag. 188. 2) quorum vitam narrat noster, Episcoporum ultimus est *Klængus*, qui anno 1178 morte est functus. 3) memorat noster, cap. XIX, pag. 130, Islandiam neminem Sanctum habere, præter *Thorlakum* Episcopum, qui Sanctorum ordini adscriptus est, anno 1198: ast præter eum, anno 1200, in album Sanctorum relatus est *Jonas Ogmundi* filius, primus

primus Holensis Episcopus. vid. nota (89) pag. 131. *Hungurvakæ* nostræ adscripta. Quæ rite pensitata, & in unum juncta, haud obscure indicant, post annum 1198, aut etiam post annum 1206, vixisse vel vivere potuisse scriptorem *Hungurvakæ*, sed intra biennium scripsisse, quod ab anno 1198 ad an. 1200 effluxit. Plura hac de re dabunt, quæ ex præfatione Tomi IV Historiæ Eccles. Islandiæ transcripta hic nostra fecimus (*). Nec est, quod pro-

(*) Hic auctor f. v. ita: "*Hungurvaka*", inquit. f. je-
 „*juna vigilia* (id enim nominis operi imponere au-
 „tori placuit) compendium vitarum quinque pri-
 „morum dioceseos Skalhóltinæ episcoporum con-
 „tinens, & circa aut paulo ante annum 1200
 „scripta, hoc enim anno Johannis I Holensium
 „Episcopi sanctitas innotuit, cum contra hic au-
 „tor solum, cum scriberet, inter Islandos, *Thor-*
 „*lacum* episcopum pro sancto habeat." Scriptor
 „quis sit ignoratur, quæ vero scripsit, ipse in
 „præfatione proficitur se excepisse ex ore viri suo
 „seculo doctissimi *Gissuri Halli* filii, qui quondam
 „*Sigurdi*

Ad Lectorem.

prolixiores hic simus, in notando errore

„ *Sigurdi* Bronchi, Norvegiæ Regis, aulæ Ma-
„ gister, & Islandiæ per plures annos Legifer fue-
„ rat, tandemque anno 1206 valde *Grandævus* vi-
„ tam cum morte commutavit; unde de narratio-
„ num, quippe quæ tam gravem tantæque digna-
„ tionis virum autorem agnoscunt, veritate dubi-
„ tare non possumus; annorum verò computatio,
„ quam scriptor secutus est (ut Hist. Eccles. T. III.
„ p. 201. not. (a) pluribus monui) passim vitiosa
„ est; quemlibet enim episcopum septem annis ve-
„ rustiorem facit, atque re vera est; idque, ut vi-
„ detur, quia statim ab initio in anno, quo Islei-
„ fus Episcopatum obtinuit, erravit, & deinde ab
„ eo annos officii cujuslibet episcopi recte quidem
„ numeravit, sed ad annos æræ christianæ perpe-
„ ram retulit; qui error calculi, per totum librum
„ continuatus, efficit, ut uni & alteri Pontificum
„ Romanorum tribuat, quæ successoribus tribuenda
„ erant. Cætera liber multa bonæ frugis habet ad
„ historiam ecclesiasticam pertinentia, multasque
„ voces rariores, quæ eis temporibus in usu fue-
„ runt; cum vero, ex relatione b. *Arnæ Mag-*
„ *næi*, nulla ejus exemplaria hodie supersint,
„ Apographis, quæ episcopi *Thorlacus* & *Sveno-*
„ *nius* superiori seculo exarari curaverunt, anti-
„ quiora, menda, quæ præ se fert, corrigi nunc
„ nequeunt, nisi ex conjecturis.

Ad Lectorem.

rore calculi, quo usus est scriptor in annis computandis, septem integros annos à vero variantis, cum hac in re otium nobis faciant, tam recens dicta, quam qui plenius rem tractavit, f. v. *Johannis Finnæi*, hodie Episcopi Skalholtensis vigilantissimi industria, in annotationum decima quarta, quibus scriptoris nostri narrationibus lucem affudit.

Quæ de ætate scriptoris *Hungurvakæ* supra diximus, firmabunt, & post annum non solum 1206, sed etiam 1211 eum superstitem fuisse, monstrabunt sequentia. Qui *Hungurvakam* scripsit, idem omni procul dubio fuit auctor *vitæ Pauli Episcopi*: id enim indicat; tum stilus in utroque idem, tum plura alia, speciatim idem fere in utroque scripto epilogus; scriptorem vero recens dictæ vitæ, non
tan-

tantum *Pauli* Episcopi tempore vixisse, sed etiam mortuo fuisse superstitem, tam indicant hæc verba, quæ habentur ad calcem capitis 18, pag. 242: *Paulus* Episcopus se & illum Deo omni, „potenti commendavit, antequam „ipsum nobis auferabat mors,” quam quæ mox subjungit scriptor, ad initium capitis, proxime sequentis 19, ubi ita: “nos, inquit, amicorum ejus „intimi, ei superstites, ea re nobis „videbamus beati, quod omnia fere „reliquit emolumenta, quæ relin- „quere nobilissimo homini datur & „præstantissimo.” Quæ igitur ad oculum monstrant, proxime aut non diu post *Pauli* Episcopi mortem quæ anno 1211 contigit, scripsisse auctorem nostrum.

Nobis face aliqua hoc forte prælucebit, ad dicti scriptoris nomen inveniendum. Quodsi conjecturæ dabitur

Ad Lectorem.

bitur locus, veri haud abfimile erit, tam *Hungurvakæ*, quam vitæ *Pauli* Episcopi auctorem fuisse *Magnum*, qui anno 1215. ipse ad dignitatem Episcopi Skaltholtensis evectus est. Hic supra memorati *Gissuri* erat filius, ex cujus ore se profitetur sua hausisse; hic à *S. Thorlako* educatus & eruditus; hic cathedræ Holensis cum *Gudmundo* candidatus, sed huic postpositus, vid. *Histor. Eccles. Island. Tom. i. p. 307.* Hinc *Gissuri* in nostro erudiendo studium; hinc *S. Thorlako* cumulatae laudes; hinc contra in vita *Pauli* Episcopi iniqui in *Gudmundum* Episcopum animi significatio, in cujus vituperatione, veluti in *Pauli* Episcopi laudibus, totus fere ubiqve est, homo alias in vitiis Episcoporum haud acute cernens, aut si qua fuerint, studiose tegens.

Hic quoque, occasione se nobis offerente, non est prætermittendum, qui

Ad Lectorem.

qvi fuit scriptor *Hungurvaka* & vitæ *Pauli* Episcopi, eundem etiam scripsisse *vitam S. Thorlaki*, quam manuscriptam habemus. Hoc tum alia indicant, cum quæ *Hungurvakam* claudunt sequentia pag. 138: “jam ad ea, „ quæ de b.: *Thorlako* episcopo sunt „ referenda, nostra deducta est narratio; „ ratio; cujus quidem historia, ut bonos „ nos oblectet, utque rerum gestarum „ ferveat memoriam, hic est composita, „ eodem modo, quo supra „ scriptæ cæteræ historiæ.” Quod si igitur *Hungurvakam* & vitam *Pauli* Episcopi scripsit Magnus Episcopus, scripsisse quoque *vitam S. Thorlaki*, recens allata haud obscure indicant.

Thorvalldi historia alium certe, & quem ipsa prodit narratio, Monachum sine dubio habuit auctorem, qui ætate antecessisse videtur scriptorem *Kristnisagæ* sive Historiæ Christianismi,

mi, sed vixisse post tempora *Gunnlaugi* Monachi, mortui anno 1218, utpote quam *Thorvalldi* historiæ scriptor loquitur pag. 298, nec non pag. 322, & narrationis suæ auctorem citat; nisi hæc non ab initio adfuisse, sed manu recentioris esse adscripta, existimare vellemus: quod ut verum esse possit, ita nec absurda erit suspicio, *Gunnlaugum* ipsum forte historiæ *Thorvalldianæ* esse scriptorem, qui cum nomen aperte profiteri nollet, id enim istorum seculorum mos non ferebat, tamen hoc pacto obscure & tectè indicare voluit. Monachus certe fuit scriptor dictæ historiæ, & sermonis genus idem fere, quo in scribenda Regis *Olafi Tryggvii* filii historia usos esse *Gunnlaugum* & *Oddum* Monachos, monstrant qui supersunt dictæ historiæ codices, qualem eam hodie habemus. Nec prætermittendum, quod ad rem

Ad Lectorem.

illustrandam non nihil faciet, eodem modo, quo narratio de *Thorvaldo* loquitur *Gunnlaugum*, Historiam *Hörði* (*Sagann af Hörde ok Holmverium*) loqui *Styrmerum Sacerdotem*, Historiam *Gretteri Sturleum Thordi* filium, quos dictarum historiarum scriptores esse idcirco vulgo existimant, fane non immerito aut inepte: in tanta enim aliorum hominum turba, qui hic rerum narratarum testes adhiberi potuissent, eos solos esse nominatos, res alias mira esset, & si quæ alia, inconueniens & incongrua.

Postquam hæc de scriptoribus trium commentariorum, quos hic vulgamus, dedimus explicata, restat ut subsidia enarrentur, quibus usi sumus, in dictorum scriptorum editione ornanda, atque in lectionum varietatibus colligendis. Inter manuscripta, quæ seruant foruli Magnæani, 18 exstant

Ad Lectorem.

stant Codices, *Hungurvakam* continentes, qui omnes recens dicti libri editioni parandæ adhibiti fuere, in folio octo, à num. 204 ad num. 211, cæteri in forma, quam quartam vocant, à num. 372 ad num. 381; qui Codices hic notati atque distincti sunt litteris alphabeti Latini, à littera A ad R. Inter Codices formæ in folio, qui signum præfert numeri 207, *Asgeiri* manu scriptus, *Fonæ* filii, quo librario usus est *Torfæus*, hujusque notis criticis & chronologicis locupletatus, is est, ad quem typis est expressa *Hungurvaka* nostra.

Dicti Codices ad quatuor commodissime referri possunt classes; quare Antiquos quosdam, Holanos alios, alios Jorundinos, cæteros Mixtos appellare libet. Antiquos vocamus, quod cæteris sunt vetustiores, num. 205 & 206, nec non 209 & 210 in fol.; qui

Ad Lectorem.

codices, inter lectionum diversitates, hic notantur litteris A, B, C, D. Horum B & C omnium quotquot apud nos exstant, *Hungurvaka* codicum præstantissimi sunt habendi, nempe transcripti manu, quæ nitide satis pinxit, ex progameno codice, atque notas antiquæ scripturæ, e pro æ, N pro nn, atque p pro d præferentes, qui pergamenus codex tamen seculo xv vix erit antiquior, cum dicti codices, ex eo transcripti, y pro i duro ubique habeant. Exarati dicuntur à Sacerdote quodam Islando, *Johanne Olafi* filio. Cæteri ad hanc classem pertinentes, qui notas litterarum D & A ferunt, rebus quidem ipsis cum recens dictis conveniunt, sed orthographiam si spectes, postponendi, præcipue codex A, scriptus manu *Johannis Gissuri*, qui vir, celeberrimi Episcopi *Brynjolfi Svenonii* frater uterinus, (vid. prooemium

Ad Lectorem.

mium Originum Islandiæ, Landnama-bok, pag. II.) bonæ quidem notæ codicibus usus est pergamenis, in vetustis libris transcribendis, sed ad formam scribendi, suo ævo receptam, recentiore & depravatam, suam composuit. Qvi codicem scripsit D, *Johannes Erlandi* filius, sacerdos olim Villingaholti, melius stilum formavit, nec potuit aliter fieri ab homine, qvi dicto Episcopo *Svenonio* à codicibus vetustis exscribendis erat.

Holanos vocamus, qvorum agmen ducit codex E, qvi olim fuit Episcopi Holani, *Thorlaki Skulii* filii. Huc pertinent, qvi inter codices Magnæanos numerati sunt, 204 in fol., & in 4to 376. 379. 380. 381, hic vero notati litteris O. R. E. G. L. Horum præstantissimus est recens dictus E codex, sive num. 379. in pergamena exaratus anno 1654! (plures, codices

Ad Lectorem.

pergameni *Hungurvakæ*, *Paulique* & *Thorvalldi* vitæ, hodie apud nos non exstant) de quo *Arnas Magnus* hæc annotavit: “Scriptus videtur fuisse ad
„ exemplar probæ notæ, multumque
„ facit ad loca restituenda alias infan-
„ bilia, ipse quamvis in multis vitio-
„ fus.” Codices num. 380 & 381, sive G & L, haud sane sunt spernendi, & ipso, quem nuper locuti sumus, codice pergameno non inferiores, ac in orthographia meliores; sed in codice L deest prooemium. Codex R multis mendis est deformis, sed menda librarii correxit *Ar. Magnus*, ad codicem recens dictum pergamenum. Codex O sive num. 204 fol., exaratus manu, quæ ductus suos ad normam antiquorum formavit, dicto codice pergameno antiquior esse videtur.

Ad Lectorem.

Forundini dicuntur duo codices, num. 378 in fol. & num. 372 in 4to, litteris hic notati F & M, quia exarati sunt à *Ketillo Forundi* filio, qui vir doctrina seculo proxime præterlapso celebris, (vid. *Histor. Ecclesiastica Islandiæ* Tom. 3 pag. 529) in codicibus transcribendis sedulus fuit, quos perquam nitide pinxit. Inter dictos codices, qui littera F hic notatur, à *Ketillo* exaratus, forma in folio minima, orthographiam ubivis rite & accurate servat, nisi quod pro (y) habeat (i), qui litteræ (y) pro (i) ductus per omnes à *Ketillo* exaratos codices obvius est. Contra codex (M) cum recens dicto cætera conveniens, in orthographiam sæpius impingit. Quem dum loquimur codicem, non possumus notandam ad *Hungurvakæ* paginam 56, sed ibi omissam, hic intactam relinquere

Ad Lectorem.

lectionis diversitatem, præcipue cum haud exigui esse momenti videatur, & sensum variare: nam pro: *obagendi, ef* &c., quod habet liber impressus, in codice (M) legitur: *bagendi: en* &c.; quæ lectio loco: *acuantur dolores*, hic ponere jubet: *levantur dolores*, atque *eam in rem fiant vota*, sensu forsân aptiori, & qvi rei ipsi melius convenit.

Cæteri codices, quos Mixtos diximus, modo cum hoc, modo cum isto eorum conveniunt, quos supra recensuimus; quare non est, ut illis diutius immoremur.

Superius dicti codices in folio, nempe A. B. C. D. O. etiam completuntur *Pauli* Episcopi historiam, eadem, quæ *Hungurvaka*, manu scriptam; quocirca nec opus est, ut de illis plura dicantur. Hoc tamen notare abs re
non

Ad Lectorem.

non erit, præter dictos codices, inter Msta Magnæana exstare duo fragmenta in 4to, num. 384 & 389, hic signata litteris S & T, quorum posterius in omnibus fere convenit cum supra memoratis codicibus A & B; codex vero S manus esse videtur sat celebris antiquarii Islandi, *Biörni in Skardza*. Fragmentum hocce ad nonnulla, sed pauca loca emendanda usui fuit.

Ad historiam *Thorvalldi* ut denique veniamus, duo tantum apud nos exstant codices ejus chartacei, qui alicujus sunt pretii, ambo seculo proxime præterlapso scripti, alter, qui hic signum litteræ (A) præfert, inter Msta Magnæana, num. 552 in 4; qui codex, si orthographiam spectes, non spernendus, sed in rebus narrandis nimium brevis, compendium videtur esse alterius codicis, qui hic (B) dicitur,

Ad Lectorem.

citur, ad quem igitur, plerisque in locis, typis expressa est, quam hic damus, *Thorvalldi* historia, sed ex codice (A) emendata, ex quo, bona favente fortuna, quæ in (B) corrupta erant, aut deleta vetustate, aut aperte falsa, qualis e. gr. erat anni numerus sub calcem libri adscriptus, corrigi & restitui potuerunt. Dictum codicem inter suos numerat doctissimus Studiosus Islandus *Gud. Magnæus*, cujus opera in indice chronologico, in interpretatione latina, historiæ præfertim *Pauli Episcopi* & *Thorvalldi*, nec non in indice rerum & nominum concinnando usi sumus, sed ita, ut dicta interpretatio, ubi ea re potissimum opus videbatur, nonnihil & quantum fieri potuit, sit emendata. Id quod monere hic necessarium duximus, ne quæ inter prima dictæ interpre-

pre-

Ad Lectorem.

pretationis, quod opus est cujusdam nostrum, atque ultima deprehenditur diversitas lectorem offendat.

Quæ cætera sunt, tulit instituti nostri ratio, ut chronologia adscriberetur; ut res, quæ narrantur, passim annotationibus illustrarentur, quas operæ & studio s. v. *Johannis Finnci*, hodie Episcopi Skalholtensis meritissemi, nos debere grati profiteamur; ut *Lectionum* varietates annotarentur; & ut non tantum index chronologicus, sed etiam index alius duplex, alter vocum, cui perficiendo operam adhibuit doctissimus harum rerum *Johannes Olavius*, alter rerum & nominum, nec non tabulæ genealogicæ, opus doctissimi *Grimi Thorkelini*, quatuor adjicerentur, de quibus omnibus quæ dicere visa sunt necessaria, in proœmiis ad *Kristnifagam*
nec

Ad Lectorem.

nec non *Gunnlaugi* historiam monuimus; quocirca hic eadem iterare nolumus.

Scribebamus Hafniæ non. Decembr.

MDCCLXXVIII.

LÜXDORPH. SUHM. KOFOD ANCHER. ERICHSEN.
SCHÖNING. SCHLEGEL.

HUNGRVAKA.

I. Cap.

Bækling þenna kalla ec *Húngurvöku*, af því at svo mun mörgum mönnum ófróðum oc þó óvitrum (a) gefit vera, þeim er hann hafa yferfarit, at miklu mundu gör vilia vita upprás oc æfi þeirra merkis manna er her verit hafa oc fátt verdr frásagt á þessari skrá. Enn ec hefi þó nálíga öllu vidflegit at rita þat sem ec hefi í minni fest; hefi ec af því þenna bækling saman sett, at ei falli mer med öllu úr minni þat er ec heyrda af þessu máli segia hinn (b) fróða mann *Gitzur Halls* son (1) oc enn (c) nockura menn adra

(a) virdaz, *reputabitur*. H. M. Q.

(b) fróðasta. C. fróma, *probum*, H. J. K. Q.

(c) marga, *multi*. F.

(1) De Gíffure Halli filio vid. *Langebek* Scriptor. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 513. F. *Johannai* Histor. Eccl. Island.

Cap. I.

Libellum hunc famis incitamentum
voco, eò quòd ita cum multis, non
solum indoctis sed & imperitis, compara-
tum esse judico, ut, eo perlecto, multi-
plici desiderio afficiantur originem vitam-
que noscendi virorum, qui in his clarue-
runt regionibus, de quibus ut pauca qui-
dem attigi, ita tamen ferè omnia, quæ
mihi succurrebant, huic scripto includere
animus fuit. Equidem libellum hunc du-
plici ratione conscripsi, tum ne mihi e
memoria laberentur, quæ Gissurem Halli
filium, virum doctissimum, de his re-
bus narrare audivi, quæque quidam
A 2 alii

Island. Tom. 1. pag. 195. Genealogiam ejus ex-
hibuimus ad calcem *Kristnisaga* pag. 188. Ubi
observandum, ipsum illum Teitum Haukadalen-
sem, qui nostri avus erat, fuisse filium Isleifi Epi-
scopi, cujus majorum series enumeratur loc. cit.
pag. 189. 192. 193.

4 HUNGRVAKA 1. Cap.

adra merkiliga hafa í frásögur fært. Þat
ber oc annat til þessa rits at tegia til
þess unga menn, at kynniz vort mál
at ráða (d) þat er á *Norrænu* er rit-
at, lög, edr fögur, edr mannfrædi; set
ec af því heldr þetta á skrá, enn
annan fróðleik þann er ádr er skrá-
fett, at mer sýniz mínum börnum edr
öðrum (e) ungum mönnum, vera í
skyldasta lagi at vita þat (f), hvör-
nin framaz edr með hvörium hætti
at her hefr magnaz kristnin oc Bi-
scups stólar settir verit her á *Islandi*,
oc vita síðan hvorer (g) merkismenn
þeir hafa verit Biscuparner er her hafa
verit, oc ec ætla nú frá at segia; enn
þat skyldar mic til at (h) greina hvorfu
stádrinn hefr eflz oc magnaz í *Skála-
holte*, oc um þeirra manna ráð er
hann hafa völdveittan; (i) at ec hefr
med

(d) þá á norræno, *plures*.

(e) ungmennum, 6. *Codd.*

(f) edr forminnaz, *pro* huernin framaz 4.

(g) mættis menn. A. B. C. D. & 4 *alii*.

(h) vita, *sciam*. *Quidam Codd.*

(i) enn *pro* at, *plures*.

alii celebres viri præterea tradiderunt, tum, ut adolescentes alliciantur ad linguam nostram noscendam, quæ Norræna, (Norvegica) audit, sive legum codices, seu historiarum monumenta, ii-ve, qui in honestioribus disciplinis versantur, libri consulendi sint. Atqui eam potissimum ob causam hanc mihi præ aliis, quæ jam dudum pertractatæ sunt, scientiis materiam elegi, quòd illud præcipuè & liberis meis, & juventuti reliquæ officium incumbere autumo, ut discant, quo pacto, hic in Islandia ortum duxerit, & incrementa ceperit Christiana religio, sedesque episcopalis constitutæ sint; porro, quibus meritis excelluerint viri, de quibus nunc dicere aggredior; & quoniam iis, quicquid mihi in vita commodi accidit, totum debeo, tanto magis obligatam me dico, ut quibus ex causis robur suum & potentiam nacta sit ipsa Cathedra Skalholtensis, & qualis illorum, qui eam

6 HUNGRVAKA I. Cap.

med Guds miskunn alla gæfu af þeim hlotit þessa heims; enn mic varer at vitrum mönnum muni þikia bæklingr þesse jafnlíkr sem hornspónar efne; (k) þat er ófímligast, meðan vangiört er, enn þá (l) allfagrt er algiört er. Enn þeir menn er svo henda (m) gaman at þessum bæklinge, mega þat af nýta at skemta fer vid, oc þeim öðrum er lítillátliga vilia til hlýða, helldr enn hætta til hvat annat legft fyrí, þá er ádr þikker daufligt; því margr hefr þess raun, ef hann leitar fer skammrar skemtunar, at þá kemr eptir á laung áhyggia; sýniz mer þat ráð, (n) at hver hafi af þessu sem her er ritat, þann fróðleik, er best gegnir, oc hann hendi svo gaman at, oc vardveiti þat eptirá, er síálsum mun í ged falla, enn felli þat nidr
er

(k) af því at er ófímligast, 4. ófímidligast, 3.

(l) efla giört, 4.

(m) giarnan *pro* gaman A. B. C. D.

(n) at fá hafi af þessum fróðleik, (er) hinum fátaka er ritadr, er best gegnir; G. O. R. af þessu
fátaka. *plurimi*.

tutati sunt, gubernatio fuerit, edisseram. Suspikor autem, libellum hunc à prudentibus assimilatam iri materiæ corneæ, ex qua cochlearia vulgo fabricamus, quippe quæ nihil abjectius videtur, quamdiu rudis est, atqui eadem, si bene informatur, venustissima apparet. Si quibus autem libellus placeat, iis hanc ex eo utilitatem capere licebit, ut & se ipsos oblectent, & alios, qui ad audiendum faciles & modestos se præbeant, neque potius ducant, quicquid primum se offert, arripere, quando eos ceperit lædium. Quem enim non experientia docuit, breviusculam voluptatem longum sæpe post se trahere fastidium. Equidem consultum duco, ut unusquisque inde decerpat, quam sibi convenientissimam ducat, quæque adeo sibi arrideat, doctrinam, servando quod placeat, & negligendo, quod minus. Magis utique decebit, eos, qui rectio-

er honum fellr ei í skap. Enn þeim sýniz mer þat best (o) sóma er bæta vilia um þat er ádr þiker her ómerkiliga sagt vera oc þeir vita annat fannara, heldrenn þeir færi þetta edr hafi at spotti, enn vilie ei edr hafi ei faung á um at bæta; enn því hefer ec jafnat þessu til horn-spónsins, at mer sýniz forkunnar efni í vera, enn ec veit at miöc þarf um at fegra, oc skal ec þadan (p) at um vera, medan ec er til fær, um at bæta, verd ec oc (q) af því skyldugr til, at þad muniaf mínum völdum oc vanrækt, ef þat er nockut í þessu máli, sem rángt reyniz þat er ritat er, enn ei þeirra manna er ec þikiunz þenna fróðleik (r) eptir hafa. Enn þat er forn orðskvidr at hús skal (s) hiónum fá, segi ec af því fyrst hvorfu þarinn hefr bygðr verit í *Skálaholti*, enn síðan frá þeim er stadinn hafa vardveittann.

II. Cap.

(o) sagna, F.

(p) af, G. *Qvidam omittunt.*

(q) at því, O.

(r) eptir gefa, F. *Et s. al.*

(s) hióna, E, G. O. R. hús, skal hiónum bióða edr fá, M Q.

*ra noverint, minus accuratè traditâ
 in melius mutare, quàm quibus ad
 hoc vel animus defuerit, vel facultas,
 quæ scripsimus in pejus traducere, vel
 habere ludibrio. Ideo autem hoc opu-
 sculum cochleari corneo simile dixi,
 quod ei egregia quidem inesse videat-
 ur materia, sed quam magnopere lima
 indigere sentio, utque eam totis viri-
 bus, & quam maxime possum, expo-
 liam, me obstrictum duco. Merito
 enim, si quid prave dictum deprehen-
 datur, incuriæ id meæ adscribendum,
 mihiqve vitio vertendum est, neutiquam
 verò viris illis, quorum ex ore me
 singula hausisse profiteor. Quoniam
 verò, ut in proverbio est, ædes poscit
 familia, primùm aggredior dicere, quo-
 modo villa in Skalholto ædificata fue-
 rit, & postea de iis, qui sedi episco-
 pali præfuerunt.*

II. Cap.

Ketilbiörn (2) hinn *Gamli* (t) bió á *Mosfelli* oc átti margt barna. *Teitr* het son *Ketilbiarnar*, hann var fá gæfumadr at hann bygdi þann bæ (u) fyrst er í *Skálabolti* heitir, er nú er allgöfugastr bær á öllu *Islandi*; sú var önnr gæfa hans at hann átti at syni *Gitzur* hinn *Hvíta* (3) er med kristni kom út til *Islands*, oc bió í *Skálabollte* eptir *Teit* födr sinn. *Gitzur* hinn *Hvíte* átti þriar (x) konur; fyrst átti hann *Halldóru* dóttir *Hrólf*s af *Gautlandi*, þeirra dóttir var *Vilborg* er átti *Hialti Skeggia*son (4); *Gitzur* átti síðan (y) eyverska konu er *Þórdís* het, oc var þeirra son *Ketill*, er átti *Þorkötl*u *Skapta* dóttir; *Gitzur* átti síðar

(t) Ketils son, *Ketelis filius*. L. addit.

(u) fyrstr, *primus*. F.

(x) þessir *pro* þriar. F. & 10. al.

(y) Eyfirdíska, J. Svenska, *Svecam*. H. M. Q.

(2) De Ketilbiörne Grandævo vid. *Ladnámabók* Edit. Hafn. pag. 368. *Svarlúngasaga* libr. 4. cap. 1. Ejus genealogiam vide in *Kristnifaga* pag. 192.

Cap. II.

A. C.

Ketilbiörn Grandævus *habitavit* in Mosfello, & *multos habuit liberos*: Unus filiorum ejus Teitus *nominabatur*; vir *felix*, tum *quod villam, quæ Skalholtum appellatur, totiusque Islandiæ celeberrima est, ædificavit*, tum *quod Gissurem Album, qui Christianam religionem in Islandiam introduxit, & in Skalholto post patrem Teitum habitavit, genuit*. Tres Gissuri Albo *uxores erant*. Duxit primum Halldoram, Hrolfi ex Gothlandia *filiam, ex quo conjugio nata est Vilborga; quæ Hialltio Skeggii filio nupsit*. Deinde *foeminam ex insulis, Thordisam nomine, eratque eorum filius Ketell, maritus Thorkatlæ, Skaptii filia*. Denique Thordisam, *filiam* Thor-

(3) De Gissure Albo vid. *Kristnif.* pag. 8. 189. 192. F. *Johannæi Hist. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 58. seqv.* & loca nuper cit.

(4) Plura de Hialltio Skeggii filio vid. *Kristnifaga* p. 9. 66. seqv. & F. *Johannæi Histor. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 57. seqv. 79.*

A. C. fídarz Þórdífi dóttir Þórodds Goda (5) á *Hialla* í *Ölvesi*, oc áttu þau margt barna, þeirra son var *Isleifr*, hönum fylgdi *Gitzur* utan, oc feldi hann til læringar abbadífi einni í borg þeirri er *Herfurda* (6) heitir. *Isleifr* kom svo til *Islands*, at hann var prestur oc vellærdr, hann kvongadiz oc feck *Döllu Þórvalds* dóttir úr (z) *Asi*. Þau gátu þriá sonu. *Gitzur* het son þeirra, er síðan var Biscup. Annar het *Teitr*, er bió í *Haukadal*, þridi *Þórvaldr* er bió í *Hrðungerdi*, mikill höfðingi. *Gitzur* *Hóiti* let gjöra hina fyrstu kyrkiu í *Skálabollti*, oc var þar grafinn at þeirri kyrkiu. *Isleifr* bió í *Skálabollte* epter födr sinn; *Isleifr* var vönn madr at áliti, oc vinsæll, vid alþýðu oc alla æfi rettlátr oc ráðvandr, (a) giöfúll oc góðgiarn, enn alldrei audigr; enn er *Isleifr* var fimtugr at alldri, oc *Island* hafdi ei (b) fiarri því at

(z) Hálf í Hníólskadal *rectius esse sentit* A. Magnæus, *in margine exemplarium*, F. M.,

(a) gíafmíldr. F. M.

(b) fiarri áleingd. A. B. C. D. *cum pluribus*.

Thoroddi Pontificis in Hialla in Ölvefo, A. G. multosque hi conjuges procrearunt liberos. Erat filius eorum Isleifus, quem Gissur peregrinationis comitem habuit, & cuidam abbatiffæ erudiendum tradidit in urbe, quæ Erfurda dicitur. Erat verò Isleifus & sacerdos, & bene doctus, cum in Islandiam rediret. Matrimonium iniit, duxitque Dallam Thórvalldi filiam in As. Eorum tres filii erant, unus Gissur, postea episcopus, alter Teitus, qui postea in Haukadal habitavit. Tertius, cui Thórvalldo nomen, habitabat in Hraungerde, vir dignitate conspicuus. Gissur Albus primum in Skalhollto templum, in quo & sepultus est, extruxit. Isleifus in Skalhollto habitavit post patrem. Erat Isleifus forma spectabilis, popularis, semper justitiæ & honestati addictus, largus & beneficus, at opulentus nunquam. Postquam Isleifus

quin-

-
- (5) De Thoroddo Pontifice vid. *Kristnisaga* pag. 8. 90. & *Gunnlaugsfaga Ormsungu* pag. 57. 63. 315. Ubi & Isleifi genealogiam, ex ramo in *Kristnisaga* loc. cit. omisso, exhibuimus.
- (6) Abbatissam illam Erfordensem nominant *Kristnisaga* pag. 106. & *Landnámabók* in Mantissa p. 382.

A. C. at lengd verit kristit, þá var hann
 bedinn til utanferdar, oc (c) valinn
 til Biscups af allri alþýðu á *Islande*.
 Síðan fór hann utan, oc fudr til *Sax-*
lands, oc sókti heim *Henrik* Keyfara
Konrádson, oc gaf hönum hvíta biörn
 er kominn var af *Grænlandi*, var þat
 dýr hin mesta gerseni; enn Keyfarinn
 feck *Isleifi* bref sitt med infigli um
 allt veldi sitt, síðan fór hann til fund-
 1056 ar við *Leonem* Páfa (7), enn Páfinn
 fendi bref sitt *Adalberto* Erkebiscupi í
Bremen, at hann skyldi gefa *Isleifi* Bi-
 scups vígflu á hvítrottinsdag, oc
 qvedz Páfinn þess vilja vænta með
 guds miskunn, at þá mundi (d) lán-
 gæduft tign vera at þeim biscups-
 dómi, ef hinn fyrsti Biscup væri vígdr
 til *Islands* á þeim degi er gud prýddi
 alla veröld í gift H. anda, oc var
Isleifr þá vígdr til Biscups á þeim
 degi at bodordi Páfa af *Adalberto*.
 Erki-

(c) valldr, *plerique*. (d) lánæduft, H.

(7) De Papá Leone, num *Isleifus* eum convenerit,
 qvædam annotavimus ad *Kristnifagum* p. 106. seqv.

quingagesimum ætatis annum absolue- A. C.
rat, Islandiâ jam durante eodem fere tem-
poris intervallo Christianis sacris initiata,
rogatus, ut exterâs adiret regiones, ab
universo populo episcopus eligitur. Pere-
gre deinde austrum versus in Saxoniam
profectus, Imperatoris Henrici, Conradi
filiî, aulam petiit, eiqve ursum album, in
Grönlandia captum (quod animal promaxi-
mo cimelio reputabatur) dono dedit. Im-
perator autem Isleifum litteris, sigillo
suo munitis, per regnum suum transeun-
tem instruxit, quo factò, Isleifus Leonem 1056
Pontificem M. adiit. Pontifex litteras ad
Adalbertum Archiepiscopum Bremensem
mittit, ut Isleifum episcopum consecraret
festò Pentecostes, addens: confidere se,
dignitatem hujus episcopatus dei gra-
tia diuturnam fore, si primus Islandiæ epi-
scopus initiaretur ipsa ea die, qua Deus to-
tum orbem sancti spiritus communicatione
ornaverat. Isleifus igitur, eadem, qua Pon-
tifex

Sturlunga saga libr. 4. cap. 1. conceptis verbis eum
appellat Leonem Nonum. Hoc certum est, quod
obitus Leonis Noni in Islandiam non potuit esse
perlatus ante Isleifi ad exteros abitum.

A. C. Erkibiscupi í *Bremen* IIII nóttum fyrir
 1056 Columba messö (8) oc feck Erkibiscup
 hönum alla þá (e) reidu er hann
 þurfti at hafa með Biscupstign, epter
 því sem Páfinn fendi ord til oc Key-
 farinn. Síðan fór *Isleifr* Biscup þat
 fama fumar til *Islands*, oc setti Bi-
 scupsstól sinn í *Skálabóliti*; hann hafði
 naud mikla á marga vega í sínum
 Biscupsdómi, fyrir sakir (f) óhlýdni
 manna, má þat af því merkianockut,
 í hvörum naudum hann hefir verit,
 fyrer saker ótrú oc óhlýdni, oc ósídu
 sinna undirmanna, at Lögmaðrinn átti
 mædgur tvær, oc þá lögduz sumer
 menn út í víking oc á (g) herþap,
 oc mörg endemi tóku menn þau til
 önnr, þau er nú mundi ódæmi þikia
 ef menn hendti slíkt. Um daga
Isleifs

(e) fido, *moribus*. F. & 4. al. hluti, *rebus*. H. K.

(f) óheillra manna. M. Q.

(g) herþap, *naves bellicas*. B. D. & 3 al. hernat
 F. M.

(8) Omnes nostri *Annales* in anno 1056 consentiunt,
 quo *Isleifus* inauguratus fuerit, nam *Compilationem*

Odden.

tifex jufferat, die in Episcopum inaugu- A. C.
ratus est ab Adalberto Archiepiscopo 1056
Bremenſi quarta nocte ante feſtum Colum-
bæ. Inſtruxerat eum Archiepiſcopus om-
nibus rebus ad munus Epſcopi obeundum
neceſſariis, prout Pontifex & Imperator
mandaverant. Eodem anno vertente Epi-
ſcopus Isleiſus Islandiam petiit, & Ca-
thedram epiſcopalem in Skalholto fixit.
Multum illi moleſtiæ variis modis in hoc
officio devorandum fuit, detrectante ob-
ſequium populo. Quas autem ærumnas
irreligioſi & contumaces ſubditi, eorum-
que pravi mores, ei creaverint, vel ex
hoc ſatis liquere poteſt, quod Legiſer ma-
trem & filiam eodem thoro ſibi copulave-
rat, quod quidam piraticam exercerent
& prædarentur, multaſque alia flagitia
exer-

Oddenſem, quæ hanc ſolemnitatem ad annum 1055
refert, non moramur. Cum vero feſto Penteco-
ſtes inauguratus fuerit, illud hoc anno in diem 26
Maji incidit, adeoque 14 noctibus ante feſtum S.
Columbæ, ita ut hic ſit mendum IV. pro XIV.
unico X. culpa librariorum omiſſo.

A. C. *Isleifs* Biscups komu út Biscupar af öðrum löndum oc budu margt linara enn *Isleifr* Biscup, urdu þeir af því vinfællir við vonða menn, þar til er *Adalbertus* Erkibiscup sendi bref sitt út til *Islands*, oc bannade mönnum alla þiónustu af þeim at þiggja, oc (h) kvad þá sumu vera bannsetta, enn alla í óleyfi sínu farit hafa. Um daga *Isleifs* Biscups, kom út Biscup sá er (i) *Kolr* het, oc andadiz hann út her, hann var grafinn í *Skálaholti*, oc var fú kyrkia her á landi fyrst þrýdd í tígins manns (k) greftri, enn at rettu kallaz má andlig móder allra annara vígdra húsa á *Islandi*. *Isleifr* Biscup hafði ávalt óhægt bú fyri peninga, voru tilfaung lítil, enn (l) áfókn mikil, oc var hönum af því ervidt búit. Margir mennfeldu hönum sonu sína til læringar, oc voru þeir síðan gódir kennimenn, enn tveir urdu

Bi-

(h) bad. G. R.

(i) Kerill. F. & 6. al.

(k) grepti. F.

(l) áfókn. A. B. C. D. & 4. al.

exercerent, quæ, si nunc acciderent, pro A. C. portentis haberentur. Isleifi tempore ab aliis regionibus episcopi huc advenierunt, qui multa remissius fieri, quam Isleifus jussèrat, mandabant, & hac ratione malevolorum hominum sibi conciliabant favorem, donec Adalbertus Archiepiscopus, misfis huc in Islandiam litteris, omnes eorum ministerio uti vetuit, quosdam eorum communione fidelium exclusos, omnes vero injussu suo huc profectos, commemorans. Etiam, sedente Isleifo, peregre huc advenit episcopus, Kolus nominatus, qui hic (in Islandia) mortuus & in Skalholto sepultus est; & sic primum omnium inclyti viri tumulo honestatum est hoc templum, quod merito omnium sacrarum in Islandia ædium matrem spirituales dixeris. Solitum Isleifo erat argenti penuria laborare, pauca in acceptum referre, multa in expensum; hinc crebra rei familiaris angustia. Multi filios suos ejus fidei erudiendos commisere, qui postea egregii evaserunt sacerdotes, quin & duo illorum episcopi facti

A. C. Biscupar, *Kolr í Vík*, austr í *Noregi*,
(9) oc *Jón* Biscup at *Hólum*.

1080 Enn þá *Isleifr* hafði Biscup verit
(m) XXIII. vetr (10), þá tók hann
fótt á alpingi um (n) messu, svo fast
oc fkiótt at hann vard þegar at fara
úr messu klæðum, oc fór þá í (o)
messu klæðinn *Guthornir* prestur *Finn-
ólfs*son úr *Laugardal*, at ráði Biscups,
oc tók þar til messunnar er Biscup
hvarf frá, oc lauk messunni. Síðan var
Biscup færdr heim í *Skálabolt*, oc var
giört rúm hanss í kyrkiu, menn leit-
udu þá eptir (p) heilræðum við hann,
bædi um Biscups kosning oc þá hluti
adra er þeim þótti at fkyldu þurfa
um at tala, enn hann lagdi þau ráð
til, at þeir fkyldu bidia til *Guthorn*
prest til utanferdar, oc taldi hann
best tilfallinn af þeim mönnum er þá
voru samlendir, enn sagði þó, at þeim
mundi

(m) XXV. M. N. P. Q.

(n) á *Márió* messu. M. Q.

(o) messuföt. A. B. E^a 6. *al*.

(p) heilráðum. A. B. C. D.

facti sunt, Kolus in Vikia, orientem ver- A. C.
sus in Norvegia, & Johannes episcopus
Holenfis.

1080

Cum Isleifus per 24 hyemes epi-
scopus fuisset, in conventu universali,
sub ipso missæ officio, tam acri &
subito morbo correptus est, ut ami-
ctum sacrum exuere coactus fuerit,
quem consilio ejus, sacerdos Guthormus
Finnolfi filius ex Laugardal resumens,
& in vicem episcopi subiens, officium
continuavit & absolvit. Postea epi-
scopus ad Skalholtum reducitur, eique
lectus in templo stratus est. Consule-
batur tunc de eligendo episcopo, aliis-
que rebus, quæ maximi videbantur
momenti. Inter alia tum autor fuit
persuadendi Guthormum, ut peregre
abiret, eum enim omnium, qui in Is-
landia tunc degebant, maximè idoneum
fore. Submonuit tamen, diu præsto-

B 3

latu-

(9) Kolus Episcopus expresfis verbis appellatur, in quibusdam Annalibus, *Osloënsis*. Conf. *Langebeck* Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 512.

(10) Episcopo Isleifo 24. officii annos attribuunt *Arius Polyhistor* Sched. Edit. Havn. pag. 56. & *Kristnif*. Edit. Havn. pag. 108.

A. C. mundi feint audit Biscups á Islandi
 1080 ef þeir hetu (11) ei því at vera (q)
 vid þann samligar er síðar kæmi til
 enn þeir höfdu vid hann verit. Hinn
 efra hlut æfi *Isleifs* Biscups, bar mar-
 ga hluti hönum til handa þá er miöc
 birtu gæðsku hans, fyri þeim mönn-
 um er þat kunnu at skynia, af því,
 at marger menn óder voru þeir færð-
 ir hönum til handa, er heilir gengu
 fráhanns fundi. Munngát bleffði hann
 þat er (r) skiadak (12) var í, oc var
 þadan frá vel drekkande, oc margt
 annat þessu líkt bar hönum til handa,
 þótt ec greini nú ecki svo ferhvat
 þat sem hann giörði, oc hinum vitru-
 stu mönnum þótti hinir mestu kraptar
 fylgia. *Isleifr* var vígdr til Bi-
 scups þá hann var fimtugr at ald-
 ri

(q) þeim hlýdugri. A. B. F. & 7 al.

(r) skadsemd, *nocivum quid*. N.

(11) Hanc stipulationem anno 1050 vel 1054 factam,
 & anno 1082 repetitam fuisse, tam ex nostro Au-
 ctore colligi potest, quam a S. V. F. *Johanno* plu-
 ribus adstructum est, in Hist. Eccl. Island. Tom. I.
 P. 133.

laturos esse, antequam episcopo beare- A. C.
 tur Islandia, ni majorem successori suo, 1080
 quam sibi, obedientiam præstare promit-
 terent. Sub extremum Isleifi tempus
 multa sanctitatis ejus indicia diligenter
 attendentibus manifestata sunt, nam &
 multos mente captos, qui ad eum defere-
 bantur, sanatos dimisit, & cerevisiam
 lolio, quod cerebro nocet, insectam, ad-
 hibita benedicendi formulâ, innoxiam red-
 didit, ut plura ejusmodi præteream, ne-
 que enim omnia ejus facta, quæque
 præcipua virtutis signa continuisse à
 prudentioribus observatum est, enume-
 rare est animus. Initiatus in episco-
 pum Isleifus est anno ætatis 50, Ha-
 B 4 raldo,

- (12) *Skiadak* illud, cujus etiam mentio fit *Specul. Reg.*
 pag. 322. non videtur fuisse *Myrica Gale*, Dan.
Þorð, sed lolium temulentum, Nidarosiensibus
fiak, *skiaak*, vel *fiak*, Gothlandis vero hodiedum
skiäde, quod fatuitatis, quin & cæcitatis tempora-
 neæ inducendæ effectum habet, præsertim in potu-
 lentis; Vid. *Act. Societ. Scient. Holm. Anni 1743.*
C. Linné Flora Svecic. No. 103. Figuram exhi-
 bet *Oeder in Flor. Dan. fascic. 3. fig. 160*, & sy-
 nonyma in *Nomencl. Flor. Dan.*

A. C. ri (13), pá var *Haraldr Sigurdarson*
 1080 Kóngr yfer *Noregi*; *Isleifr* Biscup and-
 adiz á drottins degi í kyrkiu í *Skál-
 labolti*, um middegi dags (s), IIII nótt-
 um (t) fyri seliumanna meflo, pá hafdi
 hann Biscup verit (u) XXIII. vetr, oc
 var hann grafinn hiá leidi *Kols* Bi-
 scups, pá var lidit frá hingatburdi
 Krists (x) M. ára LXXIII. vetur (14).

III.

(s) at midium degi dags. E. G. O. R.

(t) Premur nóttum, legit A. Magnæus in margi.
 ne. M. (u) XXV. N.

(x) MLXXX. K. J. *Qui communem hunc cal-
 culum ubique sequentes eatenus à reliquis
 exemplaribus discedunt.*

(13) Qvod Isleifus ætate quinqvagenarius inaugura-
 tus fuerit, cum nostro asserit *Arius Polybistor* Sched.
 pag. 56. Sed noster pridem dixerat Isleifum tunc
 electum fuisse, quæ sententia inde roboris quod-
 dam adipiscitur, quod Autor noster dicat, Frideri-
 cum unicum Episcoporum ante religionem chri-
 stianam legibus receptam, sive ante annum 1000,
 & Kolum tempore Isleifi in Islandiam advenisse,
 cum tamen hic anno 1001 aut 1002 in Islandia
 fuerit. Vid. *Viga-Glumsfaga* pag. 240. & *Finni Jo-
 hannæi* Hiftor, Eccl. Isl. Tom. I. pag. 87.

(14) Cum hac vice primo apud Autorem occurrat cal-
 culus chronologicus ad annos Christi determinatus,
 qui calculus per totum librum eodem fundamento
 fu-

raldo Sigurdi filio, Rege Norvegiæ. A. O.
Decesfit die dominica, hora merediana, ¹⁰⁸⁰
in templo Skalholtensi, quartâ nocte ante
festum Sanctorum in Selia, postquam se-
disset per 24 hyemes, & prope tumulum
Koliepiscopi sepultus est. Transierant tunc
à natali die Domini J. C. 1073 anni.

B 5

Cap.

superstruitur, & ita sibi constat, ut mendum libra-
 rii hic vix admitti queat, operæ pretium esse duci-
 mus, si collatis invicem Datis dispiciamus, num hæc
 simul consistere queant. Præter communem tot
 exemplarium *Hungrvaka* consensum, quorum re-
 censum in Præfatione exhibuimus; multum robo-
 ris huic calculo conciliari videtur ex expresso con-
 sensu *Vitæ Thorlaci Sancti*, *Vitæ Pauli Episcopi*,
 utriusque ab auctore non tantum coævo, sed &, ut
 videtur, utriusque viro familiari conscriptæ, *Vitæ*
Jonæ Episcopi Hølenfis, & *Legendæ* perantiquæ de
Sancto Thorlaco Episcopo, quam ex *Breviario Ni-*
darosensi exhibet *Danske Magazin* Tom. 3. p. 9. sq.
 Sed quotquot illa testimonia sint, accuratius tamen
 perpensata corruunt, nam *Vitæ Sancti Thorlaci* &
Pauli Episcoporum absque dubio eundem auto-
 rem agnoscunt, ac *Hungrvaka*, sed *Legenda de San-*
cto Thorlaco ex ejusdem *vita* excerpta esse videtur,
 ita ut omnes hæc historiæ unius tantum testis loco
 habendæ sint; *Vita autem Jonæ Episcopi Hølenfis*
 hoc

A. C.

hoc loco aperte sibi contradicat, cum primò dicat, *Isleifum Episcopum post viginti quatuor annos in officio exactos, obiisse die dominica 5. Non.* (mendum hic est, & legendum, aut die 5 Julii, aut 3 Non. Julii) *Julii, sive pridie octavam Apostolorum Petri & Pauli, octoginta annis post eadem Regis Olai Trygvini, quæ omnia ad amussim quadrant in annum Christi 1080, nihilominus dicta Jonæ Episcopi Vita annum Isleifi emortualem secundò refert ad annum Christi 1073, quo anno 5. Nov. Julii incidit in diem Jovis, & 3 Non. Julii in diem Veneris, ita ut, quomodocunque calculus ille sumatur, consistere nequeat. Similiter & vita Johannis Episcopi dicit Johannem illum, postea Sancti nomine celebratum, obiisse die Saturni 9. Cal. Maji 1114, quo tamen anno 9 Cal. Maji in diem Jovis incidit; sed anno 1121 dies 23 Aprilis, sive 9 Cal. Maji in diem Saturni incidit, & dictus etiam annus, fide omnium Annalium, Johanni Sancto erat emortualis. *Legenda de Sancto Thorlaco* ex Breviario Nidarosensi, libro ecclesiæ liturgico publico desumpta, maguam postulare fidem, nisi aperta adsit contradictio, cum dicat Sanctum illum *obiisse feria quinta, decimo die Kalendarum Januarii* (nam quod cel. Pontoppidanus Ann. Eccl. Dan. Tom. I. p. 463. scribit: 12 Cal. Junii, non unicus est in paucis istis verbis exscriptoris lapsus calami) *advesperascente, qui est proximus dies ante vigiliam nati- vitatis Domini.* Quæ omnia coincidunt cum die 23 Decembris anni 1193, quo Thorlacus Episcopus obiit, sed anno 1186, ad quem mortem Thorlaci refert *Legenda*, dies decimus Kalendarum Januarii incidit in diem Martis, sed ipsum festum na-
tivitatis*

tivitatis Domini in feriam quintam hebdomadis. A. C.
In his etiam omnibus cum *Legenda* consentit *Vita*
Thorlaci Sancti, inqviens: "Þorlákr Biskup and-
„adist á Þórsdag einni nótt fyrir Jóla aptan —
„Þá var lidit frá burd Christi MCLXXX. ok VI.
„vetur " quæ recens antea refutavimus.

Vita Pauli Episcopi à principio ad finem eundem
hunc calculum servat, qui tamen neutiqvam con-
sistere potest, nam ut cætera sicco pede transeamus,
autor *Paulum obiisse* testatur, *feria tertia heb-*
domadis, *pridie festum Andreae*, quod recte se ha-
bet, cum *Sturlungasaga* libr. 5. cap. 8. dicat Pau-
lum decesisse 3 Cal. Decembr. cui nec dissentit *Ne-*
crologium Islandicum apud *F. Johannæum* Hist.
Eccl. Island. Tom. 1. pag. 598. Illo enim die
Paulus certe obiit, sed anno 1211, quo omnia hæc
coincidunt, non autem anno 1204, ut vult ejus
vitæ auctor, nam tunc dies 29 Novembr. Paulo
Episcopo emortualls incidit in diem solis. Tan-
dem calculus chronologicus *Hungrvake* nobis ob-
venit, qui simili in mendo cubat, quod scilicet
omnia facta integro septennio anticipentur. De
die emortuali Isleifi Episcopi omnes scriptores con-
sentiant, quod fuerit dies dominica, quam *Arius*
Polyhistor Sched. Edit. Havn. pag. 58. ut & *Stur-*
lungasaga libr. 4. cap. 2. dicunt incidisse sex nocti-
bus post Petri & Pauli; *Vita Johannis Episcopi Ho-*
lensis pridie octavam Petri & Pauli; *Hungrvaka*
quatuor (sive rectius tribus) noctibus ante 8 Id.
Julii; *Kristnisaga* Edit. Havn. pag. 108. 3 Non.
Julii; & *Necrologium Islandicum* in *Langebek* Script.
Rer. Dan. Tom. 2. pag. 512. obitum Isleifi ad diem
5 Julii, referunt, quæ omnia annum 1080 loqvun-
tur,

III. Cap.

Þessi er getit at Biscupar kæmu út hingat til *Islands* um daga *Isleifs* Biscups, enn *Fridrekr* (15) einn kom ádr út. fá er sögur seu frágjörfar, enn þessir hafa svo útkomit at menn hafa hellz

tur, annum quem omnes nostri Annales antiqui Isleifo emortualem fuisse testantur. Quodsi cum auctore *Húngrvaka* annum 1073 assumamus, obitus Isleifi, tam contra ipsius *Húngrvaka*, quam reliquorum, quos mox laudavimus, scriptorum fidem, incidet in seriam sextam hebdomadis. Eodem etiam modo, in reliquorum Episcoporum anno emortuali recensendo, idem error calculi constanter servatur, ut infra ad cujusvis eorum obitus mentionem pluribus monebimus, qui error etiam per totam se diffundit narrationem & chronologiam perturbat. Ita verbi gratia noster Gissurem Episcopum anno 1111. obiisse vult, & tamen in ejus tempora obitum Olai Norvegiæ Regis & S. Magni Comitis incidisse, quæ anno 1116 certe evenerunt; Klængum Episcopum noster, & quidem recte, vult decessisse triduo (anno autem bissextili quarto die) post festum Matthiæ, die Saturni, qui hebdomadem quatuor temporum in quadragesima claudit, qui diei 28 Februarii anno 1176, quem etiam *Necrologium* supra laudatum pag. 506. comprobat, exacte respondet. Quod si annum 1169 cum auctore assumamus, dies Klængi emortualis ad idus Martias, ultra

Cap. III.

A. C.

Isleifo episcopo, ab exteris regionibus episcopos quosdam Islandiam petiisse traditur. In Annalibus unicus nominatur Fridericus, huc antea advectus; sed, qui sequuntur, advenæ imprimis noti sunt:

tra dimidium mensis, deprimetur. Similiter & relatio auctoris sibi non satis constat, si Klængus anno 1169 decesserit, & tamen ejus tempore martyrizatio S. Thomæ Cantuariensis, obitus Biarnhedinis, cædesque Helgii Skaptidæ & Nicolai Sigurdi filii evenerint; nam de omnibus his notum est, ut infra suis locis commonstrabimus, ea post annum 1170 accidisse. Hæc autem ideo tam prolixè persecuti sumus, ne à chronologia auctoris temere recessisse videamur, quæ quoad solos annorum numeros, (in serie autem rerum nullibi) vacillat, adeoque fide auctoris nihil detrahere censenda est.

- (15) De Friderico illo vid. *Kristnisaga* pag. 2. 10. sq. 22. seqv. *Landnámabók* Edit. Havn. p. 395. *Arii Polyhistoris* Sched. Edit. Havn. pag. 49. sq. *F. Johannis Hist. Eccles. Island.* Tom. 1. pag. 41. seqv. 86. seqv. Quibus in locis etiam de mox ab auctore nominandis Episcopis peregrinis, qui in Islandia hoc temporis tractu aliquandiu permanserunt, plura peti possunt. De Friderico etiam quædam habent *Thorvalds Vidforlasaga*, *Vatnsdalasaga* M. S. cap. ult. *Olafisaga Tryggvasonar* Edit. Skalh. part. 2. pag. 42.

A. C. hellz skyn á vitat: *Jón* Biscup (y) *Irski*, oc hafa þat sumer menn fyrri satt, at hann færi síðan til *Vindlands* oc sneri þar mörgum mönnum til guds, oc var síðan tekinn oc bardr, höggnað af bæði hendr oc fætr, enn höfudit síðan, oc fór með þeim (z) þíníngum til Guds. Hinn þridi Biscup kom til *Islands*, *Biarnvardr Vilráðs*-son er kalladr var hinn *Bókvífi*, oc sumer menn segia at af *Englandi* væri, oc (a) hafði fylgt *Olafi* hinum *Helga*, oc hafi síðan at hans ráði farit til *Islands*. Hinn IIII var *Rúdúlfr* Biscup er sumir kalla at (b) *Ulfr* hetu, oc væri kyniadr af *Rúðu* á *Englandi*, hann var XIX. vetr á *Islandi*, oc bió á *Bæ* í *Borgarfirði*. Fimti kom til *Islands* *Henrik* Biscup, oc var II vetr á *Islandi*. Enn setti var *Biarnvardr*

(y) gríski, *Græcus*. M. N. P. Q.

(z) píslum. A. B. & 6. *al.*

(a) hafi. A. B. C.

(b) Rólfr. D.

sunt: Johannes episcopus, Hibernicus. A. C.

Sunt, qui pro certo affirmant, eum postea, in Vindlandiam profectum, multos ad cultum Dei perduxisse, sed postea comprehensum & tortum, præcisis manibus & pedibus, tandem capite truncatum fuisse, eoque cruciatu mactatus ad Dominum sublimis abiit. Tertius, qui Islandiam adiit, episcopus, Biarnvardus Vilradi filius fuit, Eruditus vulgo dictus. Sunt, qui dicunt, eum ex Anglia oriundum, Olaum Sanctum secutum, ejusque consilio in Islandiam profectum esse. Quartus erat Rudolfus Episcopus. Rolfum hunc quidam Ulfum nominant, & genus ex Ruda () Angliæ urbe duxisse tradunt. Per 19 hyemes in Islandia mansit, & in Bæ in Borgarfiordo habitavit. Quintus, qui in Islandiam venit, erat Henricus episcopus, qui duas hyemes ibi commoratus est. Sextus erat Biarnvardus*
episco-

(*) Rothomago Nordmanniæ, conf. F. Johanni Hist. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 87.

A. C. *varðr* Biscup hinn *Saxlendski*, oc var med *Magnúsi* Kóngi hinum *Góða Olafs-*syni, oc fór síðan til *Islands*, oc var á *Islandi* XX. vetur (16), hann hafði II. bústadi í *Vatzdal* at *Giliá*, oc *Steinsstöðum*, hann vígði marga luti þá er merki hafa á ordit, kyrkiur oc kluckur (c) brúr oc brunna, vöð oc vötn, biörg oc biöllur, oc pikia þesfir hlutir hafa birt sanna tign hans oc gæðsku. *Biarnvarðr* var á *Islandi* meðan *Haraldr* Kóngur var í *Noregi* *Sigurdarson*, því at þeir voru ei samfáttir; síðan fór hann utan, oc til handa *Olafi* Kóngi *Kyrra* syni *Haralds*, oc síðan fór hann til *Róms* at bæn Kóngrs, oc fridadi fyri (d) öndudum. Enn er Biscup kom aptr, þá skipaði Kóngur hann Biscup í *Selio*, enn síðan fór hann í *Biörgvyn* oc andadiz þar, oc er (e) enn mælt at hann hafi verit hinn mesti merkis maðr.

IV.

- (c) brúar. L. R. becki, *rivos*, pro brúr. J.
- (d) öndunum, *animabus*. J.
- (e) *Legefs*: einmælt.

episcopus, Saxo, qui, postquam Regi A. C. Magno Bono, Olafi filio, adhæserat, in Islandiam iter fecit, & 20 hyemes hic transegit. Ille in duobus Vatnsdalix locis domicilium habuit, in Gilia & Steinstad. Plurimas ille res, per quas miracula facta sunt, consecravit, ut templa & campanas, pontes & fontes, vada & lacus, scopulos & nolas, quæ omnia pro indubitabilibus virtutis ejus & sanctitatis documentis reputantur. Quamdiu Haraldus Sigurdif. Norvegiam rexit, Biarnvardus in Islandia se continuit, minus enim benè inter eos conveniebat. Postea peregrè abiens Regi Olafo Kyrre, Haraldifilio, se addixit, ejusque rogatu Romam petiit, & pacem defunctis impetravit. Reducem Rex episcopum in Selia constituit, unde Bergas profectus, ibi mortuus est. Frequens fama est, præ aliis eum virum fuisse maxime insignem.

Cap.

(16.) Biarnhardo Saxoni *Scheda & Landnámabók* locc. cit. attribuant annos permanſionis in Islandia undeviginti.

IV. Cap.

A dögum *Isleifs* Biscups urdu stór oc mörg tíðendi, þá varð í *Noregi* fall hins *Helga Olafs* Kóngs (17), þá varð oc andlát *Magnúsar* Kóngs hins *Góða* (18) sonar *Olafs* Kóngs, oc andadiz hann í *Danmörk*, enn lík hanns var fært norðr til *Þrándheims* til *Nidaróss*, þeir önduduz bádir áðr enn *Isleifr* varð Biscup, enn síðan hann var Biscup, fell *Haralldr* Kóngr *Sigurdarson* (19) á *Englandi*, oc litlu síðar *Haralldr* (f) *Gudina*son, þá andadiz *Magnús* Kóngr (20) sonr *Haralds*

(f) *Gudna*. A. F. 5. *al.* *Gvidna*. B. *Guidina*. C.

(17) Omnes nostri Annales & historia antiquæ in eo consentiunt, quod Rex Olaus Sanctus anno 1030 occubuerit, & series rerum gestarum iniquilinarum; quas recensent, cum illo calculo satis bene conveniunt.

(18) Regis Magni Boni Norvegiæ & Daniæ Regis obitum ad annum 1047 referunt *Torfaus* Histor. Norv. Tom. 3. p. 287. *Rogerus Hovedenus* Annal. part. 1. p. 440. & *Schöning* Förbedring. i danffe og norffe Histi. p. 302. Quibus consentiunt Annales Regii. Vid. *Langebek* Scriptor. Rer. Danic.

Tom. 3

Cap. IV.

A. C.

Isleifi episcopi tempore multa memorabilia acciderunt. Olafus Sanctus in Norvegia cæsus est. Obiit Magnus Bonus Olafi filius in Dania, & corpus ejus boream versus ad Nidarosiam in Trandheimensi provincia translatum est. Mortui sunt ambo, antequam Isleifus episcopus ordinaretur; sed post hoc tempus Rex Haraldus Sigurdi filius in Anglia cecidit, & brevi post Haraldus Gudinae filius. Tunc decessit Magnus,

C 2 filius

Tom. 3. p. 43. *Annales Reseniani, Flateyenses, Odenses & Holenses antiquiores.*— Sed ad annum sequentem, sive 1048, *Annales, dicti Lögmanns Annáll* (in Biblioth. A. Magnæ Num. 427. in Qv.) *Annales Breviores* (ibid. Num. 417.) *Ann. Skalholtenses recentiores* (ib. Num. 420.) & alii *Annales membranei.*

- (19) Cædem Haralldi Severi Regis Norvegiæ & Haralldi Godvinidæ Regis Angliæ *Annales* ad annum 1066 constanter referunt.
- (20) Regis Magni filii Haralldi obitum ad annum 1069 narrant omnes *Annales antiqui*, exceptis scilicet *Brevioribus*, qui annum 1068 adscribunt.

A. C. ralds Kóings *Sigurdarsonar* oc *Sveinn* *Ulf*s son (21) *Dana* Kóingr, oc her í landi *Þórkell Eyólfs* son (22), *Geller Bölverks* son (23), *Þórsteinn Kugga* son (24), *Snorri Godi* (25) oc adrir mikils háttar menn.

V. Cap.

1042 *Gitzur* son *Isleifs* Biscups var fæddr í *Skálabolti*, enn hann var lærdr á *Saxlandi* oc vígdr til prests þegar á unga alldri, enn er hann kom út til *Islands*, þá kvongadiz hann oc feck *Steinunnar Þórgríms* dóttur, er ádr hafdi átta *Þórir Broddason*, oc biuggu þau

(21) In anno 1076 emortuali Regis Sveinis, jam à patre, ut hic, Ulfo, jam à matre Estritha vel Astrida denominati, omnes scriptores antiqui consentiunt.

(22) Thorkelis Eyolfi filii mortem anno 1026 accidisse, innuunt *Annales Regii*, in *Langebek* Scriptor. Rer. Danic. Tom. 3. pag. 40. De illo pluribus agit *Laxdælafaga*.

(23) Geller Bölverki filius Legiferi officium plus simpliciter vice in patria gessit. Vid. *Arii* Sched. Edit. Havn. pag. 53. 56.

filius Haraldi Sigurdi *fili*, & Sveno A. C. Ulfonis *filius*, Rex Danorum. *Hic vero* (in Islandia) Thorkell Eyolfi *filius*, Geller Bölverki *filius*, Thorsteinn Kuggii *filius*, Snorrius Pontifex, *aliique viri inclyti*.

Cap. V.

Gissur Isleifi *Episcopi filius* na- 1042
tus erat in Skalholto, *eruditus in*
Saxonia, & à prima juventute sacer-
dotio initiatus. Peregrè in Islandiam
redux matrimonium iniit cum Stei-
nunna Thorgrimi filia, quæ antea
Thoreri Broddii filio nupserat, pri-

C 3
moque

(24) De Thorsteine Kuggii filio pluribus *Laxdælasaga*. *Grettisfaga* Edit. Island. p. 105. seqv. 124. 129. Mortem ejus anno 1027 adscribunt *Annales Reseniani* (sive ex Bibliotheca Reseniana olim exscripti, hodie in Bibliotheca Arnæ-Magnæana Num. 424. in Quarto reperiundi) & Regii in *Langebek* Scriptor. Rer. Danic. Tom. 3. pag. 40.

(25) Snorrii Pontificis obitum omnes *Annales antiqui* ad annum 1031 narrant. Cetera de viro celeberrimo vid. *Kristnisfaga* & loca ad eam citata pag. 7. 90. 100.

A. C. þau fyrst at *Hofi* í *Vopnafirði*; *Gitzur* var mikill maðr oc vel bolvexti, biart. eygðr oc nockut opineygðr; tíguligr í yfirbragði, oc manna góðgiarnastr, rammr at afli, oc (g) forvitri; *Gitzur* var algjör at fer um alla hluti þá er karlmaðr átti at fer at hafa, hann var farnmaðr mikill, hinn fyrri hlut æfi sinnar meðan *Isleifr* lifði, oc var jafnan mikils (h) virðr, hvar sem hann kom, oc var þá tignum mönnum á hendi er hann var utanlands. *Haraldr Sigurðarson* var þá Kóngur í *Noregi*, oc mælti hann þeim orðum vit *Gitzur*, at (i) hönum kvadz svo fýnaz til, at hann mundi best til fallinn at bera hvört tignar nafn sem hann hlyti. Til *Róms* fóru þau bæði hið áðr þau færu til *Islands*; *Gitzur* var ei samlendr þá fader hans andaðiz oc kom hann út annat sumar eptir

1081 alþing í *Rángárófi*, oc var á skipi nockrar nætur, oc vildi ei til þings ríða

(g) forvittr. E. F. G. *plures*.

(h) metinn 7.

(i) at hann kvad svo &c. A. F. & 9. *al*.

moque in Hof in Vopnafiordo habita- A. C.
bant. Erat Gissur homo procerus, sta-
tura concinna, oculis clavis & paullum
eminentibus, vultu augusto, benevolus
ut qui quàm maximè, robustus & per-
spicacissimus. Excellebat in omnibus,
quæ viros decent. Primis ætatis annis
& vivente adhuc Isleifo, in peregrinatio-
nibus assiduus, magnam sibi existima-
tionem, quocunque diverteret, concilia-
verat, celeberrimos semper in exteris re-
gionibus viros frequentans. Prædixerat
ei Haraldus, Sigurdi filius, qui tunc in
Norvegia regnabat, videri sibi, nulli
eum honoris titulo, quemcunque adeptus
fuiſſet, imparem fore. Adierat Romam
cum uxore, antequam in Islandiam ap-
pellerent. Nondum patriam reviserat
Gissur, cum Isleifus moreretur, sed
æstate sequente, convocatis jam Comitibus,
in Rangaros redux, per aliquot noctes 1081
in navi delituit, neque enim ad comitia

A. C. ríða meðan eingi var til Biscups kiör-
 1081 inn á þínginu, enn höfðingiarnir báðu
Guthorm prest til utanferdar, eptir
 því sem þeim þótti *Isleifr* Biscup
 hafa hellst (k) ákvedit, oc vard þat
 um síðir at hann játadi því ef ei þættu
 önnur faung villdari á vera. Enn er
Gitzur spurdi þat at *Guthormr* prestur
 var ráðinn til utanferdar, þá reid
 hann til þíngs, oc er *Gitzur* kom til
 þíngs, þá geck *Guthormr* prestur á
 hladic fyrri Kyrkiu, oc lýsti því þar
 fyrer alþýðu manna, at eingi kostur væri
 á hans utanferd, síðan *Gitzurar* var
 vid kostur; sneri þá alþýða (l) at
Gitzuri; oc báðu hann utanferdar, enn
 hann taldiz undan á (m) marga vegu,
 enn þó kom þar um síðir at hann
 játti at ganga undir þann vanda, enn
 allir höfðingar hetu (*) hönum at
 hallda hlýdni um öll Guds bodord
 þau er hann byði, ef honum yrði
 Biscups vígflu audit; síðan fór hann
 utan

(k) áformat, A. B. C. & 7. al. umtalat, L.

(l) til Gíffurar, A. B. & 9. al.

(m) á allan veg. A. B. & 8. al.

eqvitandi ei animus fuit, quamdiu nullus A. C.
adhuc ibi electus erat episcopus. Sollici- 1081
taverant autem optimates Guthormum
sacerdotem, ut peregre abiret, quod ipsis
maxime è mente Isleifi episcopi fuisse vide-
batur, eisqve tandem manus dederat,
quatenus se melior ipsis non offerret condi-
tio. Ut verò primum rescivit Gissur,
decrevisse Guthormum sacerdotem peregrè
proficisci, ad comitia eqvitavit. Quo
adveniente, ascendit aggerem templi Guth-
ormus, & universis publicè testatus est,
neutiquam sese iter aggressurum, cum
jam esset, quem eligere possent, Gissur.
Omnes igitur, conversis in eum oculis,
rogarunt, ut peregrè iret. Ille quidem
diu multumqve deprecatus, tandem ta-
men onus hoc se suscepturum promisit,
spondentibus in antecessum omnibus pro-
ceribus, omnibus Dei mandatis, quæ
inauguratus episcopus iis significaret,
obedientiam sese præstituros esse. Pere-

C 5
gre

(*) Conf. supra pag. 22.

- A. C. utan þat sama sumar, enn er hann
 1081 kom til *Saxlands*, þá var allt embætti
 tekit af (n) *Lemaro* Erkibiscupi, fór
 hann þá á fund *Gregorii* Páfa (25) oc
 sagdi hönum allann mála vöxt finnar
 (o) ferdar, oc svo vandrædi þau sem
 um voru at vera á marga vegu, enn
 Pávinns fendi *Gitzur* til handa (p)
Hardvíg Erkibiscupi í (q) *Magadaborg*
 á *Saxlandi*, oc baud at hann skyldi
 1082 gefa hönum Biscups vígflu, enn hann
 tók við honum með mikilli sæmd oc
 virðingu, oc vígdi hann til Biscups
 III nóttum fyri mariu messu hina síð-
 ari, hann var þá (27) fertugr at alld-
 ri oc feck Erkibiscup hönum þat allt
 er hann (r) þurfti bráðafengd til
 naud

(n) *Alii corruptè*, Liemaro, Lienario, Lenardo,
 Leniaro, Bernhardi.

(o) finnar kvedio oc ferdar. A. B. C. D.

(p) Haddung. F. & 7. *al.* Hardrag. 3.

(q) Magdaborg. A. B. C. D. 6. *al.*

(r) Þurfti til navdsynia. A. F. 10. *al.* Þurfti
 brádaz til navd synia. R. *Pro* bráðafengd,
præfert ex Edda A. Magnæus: bráða fangs,
quod explicat: pro tempore, i Fast.

gre igitur eadem æstate profectus est, A. C. 1081
 ut verò in Saxoniam venit, officio mo-
 tus erat Lemarus Archiepiscopus. Re-
 ctà igitur ad Gregorium Pontificem ten-
 dens, totam ei rem, quæque plurimæ
 subortæ erant, difficultates exposuit.
 Ablegavit Pontifex Giffurem ad Hardvi-
 cum, Archiepiscopum Magdeburgensem
 in Saxonia, rogans, ut eum in episcopum
 initiaret. Ille multo reverentiæ honore 1082
 susceptum quarta nocte ante festum b. Ma-
 riæ posterius episcopum consecravit, qua-
 draginta tunc annos natum, omnibus-
 que festinantem necessariis rebus instruxit.
 Rever,

(26) Hic fuit Gregorius VII. antea Hildebrandus ap-
 pellatus, qui sedit ab anno 1073. ad 1085. Ejus
 cum Henrico IV. similitates, & turbæ in ecclesia
 ob jus investituræ excitatæ, etiam, ut ex nostro
 apparet, Islandiam quodam modo affecerunt.

(27) Giffari Episcopi ordinationem ad annum 1082
 communi consensu referunt Annales.

A. C. naudsýnia; eptir þat fór *Gitzur* Biscup út til *Islands* oc tók öll alþýða feginfamliga við hönum; hann tók tign oc virðing mikla þegar fnefminnis biscopsdóms síns, oc svo vildi hvör madr sitia oc standa sem hann baud, úngr oc gamall, sæll oc fátækr, konur oc karlar, oc (s) var rett at segia at hann var bæði Kóngur oc Biscup yfir landinu (28) meðan hann lifði; hann hafði ei allt land til ábúðar í *Skálaholti* fyrst (t) nokkra stund biscopsdæmis síns, af því at *Dalla* módir hans villdi búa (u) á sínum hluta (29) landsins, meðan hún lifði; enn þá er hún var öndud, oc Biscup hlaut allt land, þá lagði hann þat til kyrkiu þeirrar er í *Skálaholti* er, oc hann síálfr hafði giöra látit, þrítuga at lengd, oc vígði *Petri* Postula, oc mörg önnur gæði

(s) mátti segia. F.

(t) mikla, *multum*. F. M. Q. ei alla. H. N.

(u) á helmingi. A. B. C. D.

(28) De Gissuris in incolis autoritate consentit *Adamus*
Bre-

Revertens postea in Islandiam episcopus A. C. Gissur ab omnibus cum gaudio receptus est. Tantam sibi jam à primordio officii sui auctoritatem & honorem peperit, ut omnium, juvenum & senum, divitum & pauperum, mulierum & virorum, nemo, nisi ejus arbitrio, vel standi, ut ajunt, vel sedendi, licentiam sibi sumeret, nec injuria, dum vixit, pro rege simul & episcopo insule reputari potuit. Aliquantum officii tempus effluxerat, antequam integram Skalholti villam occupare potuit. Mater enim ejus Dalla partem suam, dum viveret, habitare voluit. Sed, hac mortua, totam ad se relapsam episcopus dono dedit templo, quod ipse in Skalholto, 30 mensuras in longitudine extensum, fabricari fecerat, & apostolo Petro dicaverat, multis-
que

Bremensis, cujus verba cum epicrisi adfert Johannes Hist. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 105. conf. & 108.

- (29) Quod hic, & quidem vere, de Gissure perhibetur, id Narratio de Isleifo huic tribuere videtur, ob mendosam, ut videtur, ab exscriptore factam transpositionem. *Kristnisaga* pag. 138:

A. C. gædi lagdi *Gitzr* Biscup til þeirrar kyrkiu bædi í löndum, oc lausa fe, oc kvad á síðan at þar skyldi ávalt biscupsstóll vera, meðan *Island* væri byggt oc kristni má halldaz. *Gitzur* Biscup gaf til Kyrkiu í *Skálabolti*, purpura hökul hvítann, er þar hefr síðan (x) lengi verit bestr, oc margar gersimar adrar.

VI. Cap.

Þesir menn voru samtíða *Gitzuri* Biscupi: *Sæmundr* prestur í *Odda* er bædi var forvitri, oc lærdr allra manna best; annar *Marcus Skeggiason* (y), Lögsögumadr, er var hinn mesti (z) spekingr oc skálld, þeir báru ráð til samans, oc fóktu (a) at ráði höfð-
 1097 ingia, at þat yrði (b) lögtekit (30), at menn tíundadi fe sitt á hverum tveim

(x) lengstum. A. F. *Æ*. 9. *al*.

(y) Lögsagnar madr. R.

(z) lögspekingr. A. B. C. D. P.

(a) adra. G. at við F. *pro*: at ráði.

(b) samtekit. F.

que aliis pretiosis rebus, tam immobili- A. C.
bus, quam mobilibus dotaverat, addita
sanctione, ut, dum habitaretur Islandia,
& religionem Christianam coleret, sedes
ibi episcopalis constaret. Episcopus Gissur
templo dedit purpureum illud & candi-
dum scapulare (pallam), quod multo po-
stea tempore pro optimo ibi habitum est,
& multa alia cimelia.

Cap. VI.

Floruerunt Gissuris tempore, viri
sequentes: Sæmundus, Oddensis sacer-
dos, vir magna prudentia & insigni præ-
ditus eruditione. Alter erat Marcus
Skeggii filius, Legifer, vir sapientia
præcipuus, nec minor poëta. Hi &
inter se, & cum optimatibus delibera-
runt, an in hoc conveniri posset, ut ex 1097
cujusque facultatibus, earumque incre-
mentis,

(30) De introductione decimarum in Islandiam, & de illius autoribus, Marco Skeggii filio & Sæmundo Polyhistore, cum nostro consentiunt Arius Polyhistor, Sched. pag. 60. fq. Kristnisfaga pag. 110. Sturlungasaga libr. 4. cap. 2. Conf. F. Johanni Histor. Eccl. Isl. Tom. 1. p. 120. 133. 198. 214.

A. C. tveim miðferum, oc allan (c) lögvöxt
 1097 fiár síns, svo sem á öðrum löndum
 er tídt, þar er kristnir menn byggja;
 enn með (d) rádaleitan þeirra oc for-
 tölum spakligum, urdu þau málalok,
 at menn gengu undir (31) tíundar-
 gialldit, oc skyldi síðan skipta í
 fjóra stadi: einn hlut til handa Biscupi,
 annann til kyrkna, þridia hlut skyldu
 hafa kennimenn, fjórda hlut skyldu
 hafa fátækir, oc hefr eí annar slíkr
 grundvöllr verit auðráða oc (e) hæg-
 enda í *Skálabóliti* sem tíundargialldit,
 þat er til lagdiz þá fyri vinsæld oc
 skörúngskap *Gitzurar* Biscups. *Stein-*
unn Þórgríms dóttir hafði (f) búss-
 forráð

(c) lögvöxt. G. O. R. tavg ávöxt. J.

(d) ráðleitni. A. B. E' 9. al.

(e) til hægenda í skilskap. H. M. Q.

(f) húsforráð. F. M. P.

(31) Summe Vener. *Finnus Johanneus* Histor. Eccl.
 Island. Tom. 1. pag. 120. introductionem decima-
 rum in Islandiam anno 1096 factam esse asserit,
 qua in re *Annales Membraneos*, in Bibliotheca Ar-

mentis, annuæ penderentur decimæ, sicut A. C. alibi terrarum, quas Christiani incolunt, 1097 moris est. Horum itaque consilio & prudenti persuasum cum res exitum habuit, ut concessæ sint decimæ, in quatuor partes distribuendæ, quarum una episcopo, altera sacerdoti, tertia templo, quarta pauperibus cederet. Neque promptior aut facilior necessitatibus subveniendi via inveniri potuit, decimarum constitutione, quam tunc temporis episcopus Gissur, ea, qua pollebat, animos sibi conciliandi, quæque vellet impetrandi industria, in Skálholto perfecit. Steinunna Thorgrimi filia rem sedis episcopalis

næ Magnæ No. 420. in Quarto, consentientes habet. Sed cum anni officii Episcoporum ab eorum ordinatione sæpius quam ab electione computari soleant, & præterea *Annales Regii* apud Langebek *Scriptor. Rer. Dan.* Tom. 3. pag. 48. ut & *Annales Flateyenses, Reseniani, Breviores, Oddenses, Holenses* utrique, *Recentiores & Lögmanns Annáll,* (sive *Skálholrenses antiquiores*) decimas lege receptas fuisse anno 1097 asserant, nos hunc annum præcedenti præferimus.

A. C. forráð í *Skálabolti* fyrer innan stöck,
 medan *Gitzur* Biscup redi fyri stóln-
 um, enn *Dalla* medan *Isleifr* Biscup
 lifdi; enn er *Gitzur* Biscup hafdi set-
 1102 it at stólnum XX. vetur edr því nær,
 þá felldu Nordlendingar bæn at hön-
 um, at þeir skyldu (g) ná at hafa
 Biscup einn fer, oc setia þar biscups-
 stól annann í nordlendinga fiórdungi,
 allann at aftektum, oc væru II Bi-
 scupsstólar á landinu, oc töldu þess
 von at annathvört mundi sialdan edr
 alldreí verda Biscups laust á *Islandi*, ef
 tveir væru Biscupsstólarnir. Þá bæn
 veitti (32) *Gitzur* Biscup med gudi
 nord-

(g) ná af herra biscupi at hafa. A. B. 7. al.

(32) Qvod auctor noster hic numero non satis fixo de-
 scribit, id *Arius Polybistor* Sched. p. 68. conceptis
 verbis ad 24 annos restringit, ut ex illo calculo
Johannes Sanctus electus fuisse videatur anno 1105.
 Sed de altera cathedra episcopali instituenda ab ali-
 quot inde annis, (ab anno forsan 1102) consilia
 agitata fuisse verolimile facit nostri calculus, ut &
Jónsfaga Hólabiscups, quæ impedimento fuisse di-
 cit, qvod provinciæ borealis incolæ prædium fu-
 turo Episcopo inhabitandum concedere aut detre-
 ctaverint, aut saltem distulerint. Qvicquid autem
 de

scopalis familiarem intra parietes domus A. C. sticos dispensabat, gubernante cathedram episcopo Giffure, Dalla verò quamdiu episcopus Isleifus in vivis erat. Postquam Giffur plus minus viginti hyemibus federat., Septentrionales orarunt, ut proprium episcopum, propriamque cathedram boreali tractui concederet, omnesque illius provinciae redditus eidem assignaret, rati, si duæ in Islandia essent sedes episcopales, rarò aut nunquam insulae episcopum defuturum. Annuuit divinis sub auspiciis Giffur pre-

D 2

cibus

de electione Johannis Sancti sit, id certum est, quod anno 1106 inauguratus fuerit, nam non solum id comprobant *Annales Regii* loc. cit. pag. 49. *Reseniani, Breviores, Holenses utriusque, Skalboltenses antiquiores & Recentiores, & membranei*; sed & *vita Johannis Ögmundini* testatur eum ordinatum fuisse die dominica duabus noctibus ante festum Apostolorum Philippi & Jacobi, quod anno 1106 exacte convenit. Si igitur *Annales Flateyenses*, qui Johannis ordinationem ad annum 1104, & *Ann. Odenses*, qui eandem ad annum sequentem referunt, in mendo non cubant, illi de ejusdem electione loqui censendi sunt.

A. C. nordlendingum, oc var síðan (h) val-
in til Biscups af gudi oc (i) góðum
mönnum *Jón* prestur *Ögmundarson* (33),
oc fór hann utan med brefum *Gitzu-*
rar Biscups, oc sókti síðan á fund
1106 *Pascalis* Páfa, oc var hann vígdr til
Biscups (k) af *Össuri* Erkibiscupi í
Lundi í *Skáney* II. nóttum fyrri Phi-
lippi messu oc Jacobi. *Jón* fór síðan
til *Islands*, oc setti biscupsstól sinn á
Hólum í *Hialltadal* í *Skagafirði*. *Gitzur*
Biscup hafði telia (34) látit bændr á
Islandi, þá er þingfararkaupi áttu
at gegna, oc voru þá VII.C. í austfirð-
ínga fiórdungi, enn X.C. í sunnlendinga-
fiórdunge, IX.C. í vestfirðinga fiórd-
ungi,

(h) *Omnes præter F. valldr.*

(i) göfigum mönnum, *nobiliorum*. F. M. landz
mönnum, *indigenarum*. L.

(k) at hans skipan, *ex ejus mandato*. A. B. C.
D. *addunt*.

(33) Genealogiam Johannis Sancti vid. in *Kristnisaga*
pag. 188. sq. ut & *Arii Polybist.* Sched. pag. 74.
Jónsaga Helga M. S. De anno inaugurationis Jo-
hannis vid. not. præced.

(34) Hujus census mentionem faciunt *Landnámabók*
pag. 179. 272. *Arii Polybistor.* Sched. pag. 64.
Krist-

cibus septentrionalium, & ex Dei & A. C. meliorum sententia episcopus electus est Johannes Ögmundi filius sacerdos. Ille peregre profectus, Gissuris episcopi munitus litteris, Pascalem Pontificem adiit, cujus jussu in episcopum inauguratus est ab Östure, Archiepiscopo I 1106 Lundenſi in Scania, duas noctes ante festum Philippi & Jacobi. Johannes deinde in Islandiam rediit, & sedem episcopalem Hölis in Hialltadal in Ska-gafiordo fixit. Episcopus Gissur colorum, qui vectigali ad expeditiones comitiales pendendo erant, censum fecerat. Censi sunt in tractu orientali 700, (840) in meridionali 1000, (1200) in occidentali 900 (1080), in boreali vero

D 3 qvæ

Kristnisaga p. 112. Sturlungasaga libr. 4. cap. 2. sed quoniam anno initus fuerit, inter 1096 & 1105, incertum est. Si vicesimus cum nostro officii episcopalis Gissuris annus assumatur, quo tam censum, quam de cathedra episcopali in provincia boreali instituenda consilium, iniverit Gissur, tam ratio temporis, quam Annales Breviores consentire videntur, ita enim hi ad annum 1102: "Tíundargialld „lögtekit á Islande í annan tíma". i. e. Decimarum solutio in Islandia altera vice legibus stabilita.

- A. C. úngi, enn i nordlendinga fiórdúngi XII.C.
oc var fá audgastr at jöfnu manntali.

VII. Cap.

- 1117 Enn er *Gitzur* Biscup var ordinn hálfátrædr, pá tók hann þýngd svo mikla at hann (l) reis ei úr reckiu oc hann var ei þýngfær; hann fendi pá ord vinum sinum (m) oc öðrum höfdíngium til alpíngis, at menn skyldu bidia *Þorlák* prest *Runólfs*son til utanferdar, enn hann taldiz undan bædi fyrir æsku sakir, oc margra annara hluta. Enn pó lauk svo því máli, at hann játadi at gánga undir þann vanda ef þat væri Biscups ráð; síðan let *Gitzur* Biscup búa ferd hans, unz hann var at öllu vel búinn, oc feck hönum bref sitt á fund *Össurar* Erkibiscups, enn sótt (n) elnadi
- 1118 á hendr *Gitzuri* Biscupi, oc giördiz straung oc óhæg, oc fellu stór fár

(l) retti, G. O. R.

(m) öllum, *pro* öðrum, A. B. *et* 10. *al.*

(n) annadi, R. O. anadi, L. R. vóx, H. J. M. Q.

quæ provincia præ reliquis civibus abundabat, 1200 (1440.) A. C.

Cap. VII.

*Postquam Gissur episcopus 75 ætatis 1117
annum impleverat, gravi adeo morbo laborare cæpit, ut non amplius è lecto surgere, nedum comitiis interessè valeret. Nuntio igitur ad forum universale missò, amicos & procures monuit, rogarent Thorlacum Runolfi filium sacerdotem, ut peregrè iret. Ille vero excusare se, ætatem, & multa alia causatus. Tandem vero eo perductus est, ut onus non detrectaret, si episcopo ita è re videretur. Tum vero omnia ad iter ejus necessaria convasare fecit episcopus Gissur, iisque probe instructum cum litteris suis ad Össurem Archiepiscopum misit. Ingraveſcebat interim Gissuris morbus, plagis adeo 1118
vehementibus, asperisque, ac molestis, ut grandia & per totum corpus disseminata
D 4 ulcera,*

A. C. fār (o) á hörundi hanns allt at kne,
 1118 inn at beini, oc fylgdu stór óhægindi
 fyrri verkium; enn er miöc tók at hön-
 um at fækia, oc menn þóttuz heyra
 at beinin (p) gnötrudu við hræring-
 arnar, þá geck *Steinnur* húsfreyja at
 fænginni oc spurdi, hvörfu þá skyldi
 mætti manns komit vera er heita skal
 fyrri hönum, enn Biscup svarar; því
 at eins skal heita á Gud at (q) ávallt
 aukiz mín óhægendi, ef til þess er
 heitit, medan ec má standaz, því at
 eingin efni eru á því, segir hann, at
 bidiaz undan Guds bardaga, er nálíga
 mun komit á enda æfi minnar, oc
 gengit ádr margt at (r) ófölu. Hann
 var þá atspurdr hvar hann vildi láta
 grafa sic? enn hann svaradi með vidr-
 kenningu oc miklu lítillæti: grafi þer
 mic hvörgi (s) í nánd födr mínum,
 sagdi hann, þvíat ec er þess eigi (t)
 verdugr

- (o) á hörund. E, G, R. (p) gnötrudu. H, gnurr-
 udu. P. (q) fölu L, O, R. ófölu. G,
 ófkum. N. (r) altjafnt, *pro* ávallt. O.
 (s) í nándir. A, B, C, D, O, R. (t) verdr.
 A, B, & 6. al.

ulcera, non sine maximo incommodo at- A. C.
que dolore, usque ad genua pertingerent ¹¹¹⁸

Et ad ossa penetrarent. Facta autem in-
dies acriore morbi oppugnatione, ita ut
ossa crepare visa sint, quoties artus mo-
verentur, accedit ad lectum materfamili-
as Steinunna, Et quousque ingravescen-
tis morbi vis pertingeret, quando pro ægro-
to vota essent nuncupanda? interrogat.
Tunc episcopus: Ea tantum vota Deo
fieri volo, ut acuantur dolores mei,
modo fiant, dum eis ferendis sim; Ne-
que enim castigationes Dei deprecari
convenit, præcipue, cum vitæ meæ
terminus non longè abesse possit, Et
hucusque multa secus acta sint, quàm
esse debuerant. Quæsitus porro, ubi
sepeliri vellet? affectu maximè sub-
missò respondit: Ne me, oro, prope
patrem meum sepeliri faciatis, indig-

A. C. verdugr at hvíla hönum nær. Síðan
 1118 skipadi hann til allra hluta eptir því
 sem hann vildi at væri, ádr enn hann
 andadiz. Synir hans önduduz ádr
 allir, fyrr enn hann, nema *Bödvar*.
Gróa dóttir hans lifdi eptir hann oc
 var gift *Katli Þórsteinsfyni*. *Gitzur*
 var vígdr til Biscups pá hann var fer-
 tugr at alldri, pá var *Olafr Kyrrri*
 Kóngr at *Noregi*, sonr *Harallds Sig-*
urðarsonar. *Gitzur* Biscup andadiz
 (u) pridia dag viku XII. nóttum fyri
 columba messu, pá hafdi hann Biscup
 verit (x) XXXII. vetr (35), hann var
 grafinn hiá födur sinum, pá var lidit
 frá hingatburdi Krists XLC. oc XI.
 ára

(u) annan, *die Lunæ*. M. Q.

(x) XXXVI. M.

(35) Omnes Annales veteres in eo consentiunt quod
 Episcopus Gissur obierit anno 1118, præter *An-*
nales Breviores qui 1117, & *Recentiores*, qui an-
 num 1119 malunt, sed solo, ut videtur, exscrip-
 torum lapsu, qui numeros factis non apposite ad-
 plicaverunt. Quod si Gissur die Martis obiit,
 ille anno 1118 in diem 28 Maji incidit, qvem
 Gissuri emortualem fuisse asserunt *Arius Polybistor*
 Sched. p. 70. *Necrologium Islandicum in Langebekii*
 Script.

nus enim sum, qui in ejus quiescam vici- A. C.
nia. His dictis cætera, quæ post mor- 1118
tem ejus fieri vellet, ordinavit. Omnes
filiij ejus, præter Böldvarem, ante ejus
obitum elati sunt. Supervixit ei filia,
Groa, Ketilli Thorsteinis filio nupta. Inau-
guratus est in episcopum Gissur 40 annos
natus, regente Norvegiam Olao Kyrre,
Haraldi filio, Sigurdi nepote. Mortuus
est Gissur episcopus die Martis, duodeci-
ma nocte ante festum Columbæ, postquam
per 32 hyemes episcopus fuerat, sepul-
tus apud patrem suum. Effluxerant
tunc a Christo nato anni 1111. Multi
ejus

Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 511. *Kristnifaga*
 pag. 118. Præterea dictum annum 1118 adstruunt
 facta cœva, quæ noster & reliqui scriptores similia
 narrantes ad eundem annum referunt, ex. gr. obi-
 tus Paschalis Papæ & sequentia, quorum veritas
 aliunde in professo est. Hæc omnia in causa sunt,
 quod nec calculo nostri & auctoris *Vitæ Johannis*
Sancti assensum præbeamus, quæ mortem Gissuris
 anno 1111, nec *Annalibus Flateyensis*, qui eam
 4 Cal. Maji accidisse narrant, quibus pluribus re-
 futandis post ea quæ supra pag. 28. attulimus,
 non immoramur.

A. C. ára (36). Svo fell mörgum manni nær andlát *Gizurar* Biscups, at alldrei geck úr hug meðan þeir lifdu, enn þat kom áfamt með öllum mönnum at hans þóttuz alldri (y) idgiölld fá, þat hefr oc verit allra vitra manna mál, at hann hafi af góðri Guds (z) gift oc síálfs síns (a) atgerfi göfugastr madr verit á *Islandi* bædi lærdra oc leikra,

VIII. Cap.

IIII8. A því ári er *Gitzur* Biscup andadiz (37), þá andadiz oc *Pascalis* Páfi; oc *Baldvini* *Jórsala* Kóngr, *Arnhallr* Pátriarki í *Jórsalaborg*, *Alexius* Grickia Kóngr, *Philippus* (38) Fracka Kóngr, þá

(y) giölld. A. B. C. D. F. & 6. *alii*.

(z) giöf. P. nád. M. N. Q. gódgípt. R.

(a) áftundan, *industriæ*. F. M.

(36) Noster annos officii Gissuris ab ejus ad sedem episcopalem adventu numerasse videtur, *Arius* autem *Polyhistor Sched.* pag. 68. & autores *Scurlungasaga* libr. 4. cap. 3. *Kristnisaga* pag. 118. & *Vita Johannis Sancti* Mf. annos officii ab ejus inauguratione numerarunt. Conf. p. 49.

ejus morte vehementer adeo commoti A. C. sunt, ut nunquam, dum viverent, illius memoria eis excideret, ut in hoc omnes consenserint, jacturam ejus irreparabilem fore, quin & uno ore celebratum est, eum divino munere & congenitarum dotium causa omnium in Islandia hominum, clericorum æquè ac laicorum, celeberrimum fuisse.

Cap. VIII.

Obierunt eodem, quo Gissur episcopus, anno, Pascalis Pontifex, Balduinus Rex Hierosolymitanus, Arnhallus Patriarcha urbis Hierosolymæ, Alexius Græcorum, & Philippus Francorum, Reges.
Tunc

(37) De his & sequentibus vid. *Kristnisaga* p. 118. sq. *Landnámabók* pag. 389. sq. *Arii Polyhist. Sched.* pag. 70.

(38) Philippus Primus Rex Galliarum mortuus est anno 1108, ita ut suspicio esse posset numme numerus unica litera X. hic auctus esse posset, nisi omnes reliqui scriptores ejusdem anni 1118 memorabilia recensentes communi consensu dicerent Philippum Regem Sveciarum anno 1118 occubuisse. Hi sunt: *Arius Polyhistor. Sched.* p. 70. *Kristnisaga* p. 118. *Annales*

A. C. þá giördiz óvedrátt mikil, þá var sú
 1118 hríd um dymbildaga at kennimenn
 máttu ei (b) veita tídir í kyrkium fyri
 nordan land föftudaginn lánga, oc þá
 hóf upp knör undir *Eyafjöllum* oc
 fneri (c) á lopti oc kom hvelfandi
 nidr (d), oc lítill hluti manna mátti
 taka (e) corpus Domini á Páskadag,
 enn sumir urdu úti; önnr hríd kom
 þá menn ridu til (f) alpíngis, oc drap
 fe manna fyri nordan land, þá braut
 oc kyrkiu á *Þíngvelli*, þá er *Haralldr*
Kóngr Sigurðarson hafði (g) við til-
 fengit. Þat sumar (h) komu til *Is-*
lands XXXV. skipa enn VIII. komuz
 til *Noregs* um haustit eptir Mikáels
 messu, við þat óx svo mikill mann-
 fiölldi á *Islandi*, at þat varð mikill (i)
 óárans-

(b) flytia. R.

(c) á lopt upp. L. O. R. á lopt. F. Ʒ. 4. al.

(d) fá var þrítugr at rúma tali. L. *addit.*

(e) Guds líkama. A. B. Ʒ. 9. al.

(f) til þíngs. A. F. Ʒ. 8. *alii.*

(g) vidi. A. B. Ʒ. 6. al.

(h) kom. A. B. Ʒ. 6. al.

(i) óárs. F. Ʒ. 4. al.

*Tunc magna tempestas coorta est, fuit. A. C.
 qve hebdomade sancta, festum Paschatis 1118
 proxime præcedente, sæva adeo procella,
 ut sacerdotes officium divinum per tem-
 pla borealis plagæ celebrare nequirent.
 Die passionis sub montibus, Eyaföhl dictis,
 navis in altum sublata, & in aëre cir-
 cumacta, inversa recidit. Pauci die
 Pascatos sacræ cænæ participes fieri po-
 tuere; quidam in itinere extincti sunt.
 Sub ipsis comitiis alia seviit tempestas,
 quæ armenta incolarum septentrionalium
 enecavit. Tunc templum Thingval-
 lense, cui Rex Haraldus Sigurdi filius
 materiem suppeditaverat, corruit. Ea-
 dem æstate ad Islandiam appulerunt 35
 naves, quarum 8 (tantum) sub autumnum
 post festum Michaëlis in Norvegiam re-
 dierunt.*

*Annales Reseniani, Flateyenses, Skalholtenses anti-
 quiores, Oddenses, Holenses Recentiores, & Membra-
 nei, & auctor vita Johannis Sancti Episcopi Holen-
 sis, ita ut hic per mendum Gallia pro Sveciæ substi-
 tutum videatur.*

A. C. óáransauki í mörgum herudum. Svø hugdiz at hinum vitruftu mönnum, at svo þótti (k) driúpa *Island* eptir fráfall *Gitzurar* Biscups, sem *Róma-* borgar ríki epter fráfall *Gregorii* Páfa, enn fráfall *Gitzurar* Biscups benti (l) tilætlan um öll óhægindi á *Islandi* af óáran, bæði í skipabrotum oc mann- tíóni, oc fiár skada er því fylgdi, enn eptir þat ófridr oc lögleysur oc á þat ofan manndaudi fá um allt landit (m) at einginn hefr slíkr ordit síðan land-
 1120 it var byggt. Tveimr vetrum eptir andlát *Gitzurar* Biscups vard *Haflidi* *Márfson* fár á alþingi, oc vard (n) eigi um málit dæmt þat fumar.

IX. Cap.

Bödvar einn lifdi sona *Gitzurar* Bi- scups, þá er hann andadiz, enn ádr önd- uduz adrirsynir hans, *Teitr*, *Asgeir*, *Þórdr*
 oc

(k) driúpa niðr. A. B. C. D.

(l) til ættar. F. G. & 9. al. áttar. N.

(m) geck, add. A. B. & 9. al.

(n) um eingi mál at lögum dæmt. L.

dierunt. Hinc aucto hominum numero, A. C. augebatur plurimis in tractibus annonæ caritas. Visum est prudentioribus, Islandiam, morte Gissuris, non minus declinare & ad interitum vergere, quam morte Gregorii Romanum imperium. Sed enim mors Gissuris multas Islandiæ molestias portendere visa est, utpote per naufragia, mortalitates, atque inde fluentia bonorum damna, tum disfidia & justis legumque contentus, quibus malis accessit tanta pestilentia, ut post inhabitationem insulæ major non exstiterit. Duobus post 1120 Gissuris Episcopi mortem annis, Haslidijs Maris filius in Comitibus generalibus est vulneratus, unde exorta lis eadem æstate dijudicari non potuit.

Cap. IX.

Mortuo Gissure episcopo, de ejus filiis solus superstes erat Bödvar; reliqui filii Teitus, Asgeir, Thordus
E & Jo-

A. C. oc *Jón*; *Gróa* lifdi oc lengi fidan, oc vard nunna oc andadiz í *Skálabolti* um daga *Klængs* Biscups; í biscupsdómi *Gitzurar* Biscups urdu mörg stórtíðindi: Lát hins Helga *Knúts* Kóngs á *Fíoni* (39), oc *Benedífts* bróðr hans; *Vilhiálms* (o) Englands Kóngs (40); andlát *Olafs* Kóngs *Kyrra* (41), oc *Hákonar Magnússonar* (42) í *Noregi*, fall *Magnúfs* Kóngs *Berbeins* (43) vestr á *Irlandi* (p), klauftrafærsla hins H. *Nicoláfs* Biscups í *Bár* (44); andlát *Olafs* Kóngs *Magnússonar* í *Noregi*;

(o) Engla. B. C.

(p) aulastin. E. G. O. R. *addunt*, male, pro: & ulastin, pro quo Snorrius in *vita Magni Nudipedis*: uladzstir.

(39) *Passionem Sancti Canuti Regis Daniæ Annales nostri anno 1087 referunt, præter Breuiores, qṽi illam anno sequenti adscribunt, sola, ut videtur, exscriptoris culpa. Conf. Annal. Reg. apud Langebek Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 47. & loca ibid. allegata.*

(40) Mortem Vilhelmi Conquestoris Angliæ Regis anno 1087 recte narrant *Annales Reseniani*. Sed hic à vero errant *Annales Regii*, alias accuratissimi, qṽi ad annum 1089 obitum ejus referunt. Vid. *Langebek* loc. cit.

Et Joannes ante patris decessum occubue- A. C.
rant. Etiam Groa (Gissuris filia) longo
post patrem tempore vixit, quæ sacra-
rum virginum ordini adscripta, tandem,
Klango episcopo, in Skaltholto obiit. Dum
Gissur episcopi munere fungebatur, multæ
acciderunt res, maxime memorabiles:
Sancti Kanuti, fratrisque ejus Benedicti
in Fionia, Wilhelmi Anglorum Regis,
Regum Olafi Kyrre & Haconis Mag-
ni filii in Norvegia mors; Magni Nu-
dipedis in Hibernia cædes; à Sancto
Nicolao translatus, Barium, cænobium;
mors Regis Olavi Magni filii in Nor-
vegia;

(41) Regis Olavi Qvieti mors fide Annalium incidiit
anno 1093, quamvis Annales Reseniani annum
1094 & Breviores 1098 ob causam supra allatam
adscribant.

(42) Haconem Norvegiæ Regem, Magni filium, anno
1094 obiisse, Annales constanter testantur.

(43) Cædem Regis Magni Nudipedis referunt Annales
Regii apud Langebek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3.
p. 48. Skaltholtenses antiqui, Holani utrique, Odden-
ses, Recentiores, & Membranei ad annum 1103; sed
Flateyenses ad 1102, Reseniani ad 1104, & Breviores
ad annum 1105.

(44) Translationem S. Nicolai Annales Holani utrique,
Reseniani & Regii apud Langebek loc. cit. pag. 47.
ad annum 1087 referunt.

A. C. *regi*; líflát *Magnúsar* Jarls hins *Helga* (45); andlát *Lögfögumanna Marcúsar* oc *Ulfhedins* (46) oc *Teits Isleifs* sonar, oc annara sona *Isleifs* Biscups; Ellds uppkoma í *Heklu* (47), oc mörg önnur stórtíðendi, þó at her se ei (q) tillögd.

X. Cap.

Þórlákr Runólfs son (48). *Þórláks* sonar, *Þórarins* sonar, *Þórkels* sonar (r) *Skotakolls*, oc sonar *Hallfríðar Snorra* dóttur *Karls* sonar, var fæddr upp med födur sínum í barnæsku, enn hann var lærdr í *Haukadal*; hann var snemmindis skynsamr oc síðlátr, oc hugþeckr hvörjum góðum manni; bænahallds-
inadr

(q) greind. F. M. *al.* skrifut.

(r) Skattakolls. A. B. C. D. J. O. M. R. Skapta-sonar Kolls. 3. Rólfs sonar, *pro* Kolls. N.

(45) Regis Olai & S. Magni Comitis Orcadum mortem anno 1116 accidisse Annales constanter testantur; nisi quod *Flateyenses* passionem S. Magni ad 1115 referant.

(46) De Marco & Ulfhedine Legiferis Islandia vid.
Arii

T A B. I.

Genealogia *Tborlaci Runolfi* filii Episcopi Scalholtenfis ad p. 69.

Landn. P. V. Cap. 9. p. 366.

ibid. Pars I. Cap. 20. p. 44.

ibid. P. III. p. 218. & 19.

Naddoddus Pirata, uxor
Forunna fil. *Olvis Bar-*
nakalls

—
Bröndolphus

—
Tborlefus

—
Bröndolphus

—
Tborkel Skarakarl

—
Tborarinus

uxor

—
Tborunna

—
Hallus de Haukadal

—
Tborlakus

—
Runolfus

uxor

—
Tborlakus Epi-
scopus Skal-
holtenfis.

Oleifus Hialti

—
Ragius de Laugardalo

—
Gutbormus

—
Gunnvora

Tbodus de Hofda quinto
gradu a Ragnare Lod-
brog Rege Daniæ De-
scendens. Uxor *Frid-*
gerda Kiarvali, Irlan-
diæ Regis ex filia nep-
tis.

—
Snorrius, uxor *Tborbil-*
da Riupa filia *Thoreris*
Gelleris. Vid. *Gunn-*
lögi Ormstunga Saga

—
Tbodus Hestbæfli

—
Tborfinus Karlsefni Vin-
landiæ Inventor

—
Snorrius

—
Hallfrida

vegia; *cædes* Comit^{is} Magni Sancti; A. C. *Legiferorum*, Marci & Ulfhedinis & Teiti Isleifi filii, aliorumque Isleifi episcopi filiorum mors; Ignis de monte Hekla eruptio; & multæ aliæ maximi momenti res, quæ hic non commemorantur.

Cap. X.

Thorlacus, filius Runolfi, filii Thorlaci, filii Thorarinis, filii Thorkellis Skotakolli, matrem habuit Hallfridam, filiam Snorrîi Karlis filii. Hic apud patrem puer educatus, sed in Haukadalo literis imbutus est. Sapientia & morum honestate mature commendabilis, atque bonis omnibus fuit acceptus. In

E 3

prima

Arii Polyhist. Sched. pag. 61. 21. 31. 65. *Kristni-saga* pag. 110. 114. *Necrologium Island.* in *Langebek Script. Rer. Dan.* Tom. 2. p. 516.

(47) Eruptionem hanc ignis de Hekla subterranei Annales ad annum 1104 referunt, exceptis *Brevioribus*, qui annum 1106 præferunt.

(48) Genealogiam Thorlaci Episcopi ad calcem exhibimus. Tab. I.

A. C. madr mikill var hann þegar á unga alldri, oc fkiótr í (s) skilningum oc (t) lagdr til kennimannskapar (u), linr var hann oc litilátr oc óaffskiptasamr, heilrádr, oc heilhugadr vid alla þá er hiá honum vóru, miúklátr oc miskunn-
 1117 bædi fyrri sína hönd oc annarra. Þórlákr hafdi þá II vetur hins fiórda tug-
 ar er hann var til Biscups kiörinn, oc má af því marka hvör madr hann var, enn fá madr kaus hann (x) í hinn mesta vanda er vitrastr oc göfugastr var, enn honum kunnastr, er var *Gitzur* Biscup. Þórlákr var medal-
 madr at vexti, langleitr oc liósjarpr á hár, þockagódr, enn kalladr ecki vænn madr af alþýðu ne allskörugr at ávarpi velflestra manna. Enn er hann kom utanlands, var þá svo átek-
 ít, at lítit mundi mannval vera á landinu

(s) skilningu. L. skilningi. A. 6. *al.*

(t) lagadr. A. B. 6. *alii.*

(u) liúfr. F. 3. *alii.*

(x) til hins, A. B. 12. *alii.*

prima juventute, frequentissimus erat in A. C. precibus, ad discernendum celer & acutus, sacerdos à natura formatus, lenis, humanus, quique alienis negotiis se non temere immiscebat; in consiliis quoque dandis salutaris erat, & erga familiares sincerus, mansuetudinis & misericordiæ erga merentes singularis, cognatorum amans, & in plerisque negotiis prudens & cautus, tam in suis, quam aliorum negotiis. Thorlacus triginta duos

IIII7.

annos erat natus, cum in episcopum eligeretur; qualis vero & quantus fuerit, inde cernere licet, quod illum vir sapientissimus æque ac præstantissimus, eique notissimus, Gitzur episcopus, muneri gravissimo parem judicaret. Thorlacus staturæ erat mediocris, vultu longiusculo, capillis ex fusco albicantibus, oris habitu, quem ad favorem conciliandum natura sinxerat, sed qui vulgo non dicebatur formosus; nec, ut plerique judicabant, eloquio

A. C. landinu, oc þeim sýndiz hann ófendi-
 1117 ligr til slíkrar tignar, enn hann svaradi
 sva siálfr, at ei kæmi þat til þess, oc
 kvad meirr þat vallda, at hann hefði
 meirr leynt annmörkum fyri mönnum
 enn Gudi, oc af þessum svörum þótt-
 uz menn vita at hann mundi vel fall-
 inn vera til slíkrar tignar; enn er hann
 kom á fund *Össurar* Erkibiscups, þá
 sá hann bráðt hvörr madr *Þórlákr*
 var, oc tók við honum með sæmd
 oc virdingu, enn hafði í (y) nokkra
 717 tregdu um vígslu hans, oc taldiz ei
 kunna at setia höfud á höfud ofan;
 enn þó, at ordsendingu *Gitzurar* Bi-
 scups, þá het hann hönum vígslunni,
 oc vildi ei til þess stadar vígia er ádr
 var annar Biscup at, oc bad hann
 kíósa sér stad at hann væri til vígdr,
 enn leyfði þó at hann væri í *Skála-*
holti, ef *Gitzur* Biscup leyfði hönum
 þat, ef hann væri á lífi þá *Þórlákr* Bi-
 scup kæmi út. *Þórlákr* var vígdr til
 1118 Biscups III nóttum fyri *Philippi* messu
 oc *Jacobi*, oc var hann vígdr til
 stadar

(y) mikla, multa. F. M.

satis gravis erat. Cum is igitur 1117
ad exteros venerat, visa est illis Islandia
virorum præstantium admodum paupera,
ipse, qui ad tantam dignitatem capeffen-
dam ablegaretur, non satis dignus; quibus
ille respondit, rem ita non esse compara-
tam, sed se in causa esse, qui hominibus ma-
gis quam Deo vitia sua celasset; quo respon-
soid fecit, ut eum hoc honore dignissimum
esse judicarent. Ascerum Archiepisco-
pum postquam convenerat, hic qualis vir
Thorlacus esset, statim perspexit, quare
omni reverentiæ honore eum excepit, sed
tamen ejus inaugurationi dubia quædam
& moras nexuit, asserens, non posse se ca-
put capiti imponere; precibus tamen
Gissuris episcopi id dedit, ut promitteret
inaugurationem, sed eo pacto, ut eum nollet
episcopum inaugurare sedi, cui alius præe-
rat jam tum episcopus; jussio igitur aliam
eligere sedem, cui præesset inauguratus,
permisit tamen in Skalholto sedere, si post
reditum Thorlaci, superstes Gissur id ei con-
cederet. Thorlacus episcopus tribus ante
Philippi & Jacobi festum diebus inaugu- 1118
ratus est, episcopi titulum accipiens à

A. C. stadar í *Reykiaholti* í *Borgarfirði*; enn
 1118 hann var vígdr í *Danmörk* XXX (z)
 dögum fyrr enn *Gitzur* Biscup and-
 adiz í *Skálabolti*.

XI. Cap.

Þórlákr Biscup fór til *Islands* þat
 fama sumar sem hann var vígdr, oc
 tóku menn feginfamliga við hönum
 sem verdugt var; hann hellt hinu
 fama lítilæti í biscupsdómi sínum sem
 hann hafði ádr haft, oc alla let hann
 sína mannkosti í vöxt fara, enn eing-
 ann þverra, meðan hann lifði; hann
 tók marga menn til læringar, oc urdu
 þeir síðan gódir kennimenn, oc í
 mörgu efldi hann kristnina á *Islandi*.

1121 Þá er *Þórlákr* Biscup hafði III vetr
 setit at stóli í *Skálabolti*, þá andadiz
Jón Biscup *Ögmundarson* (49) at
 Hólum

(z) nóttum, *noctibus*. M. N. P. Q.

(49) De anno Johannis Episcopi Holensis emortuali
 1121. omnes nostri *Annales* & Historici antiqui
 consentiunt, omnes etiam ordinationem Ketillis
 anno 1122 factam esse asserunt, præter *Skalholtens-
 ses*

*prædio Reykiaholti in Borgfiordensi pro A. C.
vincia; id quod in Dania factum est, tri- 1118
ginta diebus antequam Gissur episcopus
in Skalholto mortem obiret.*

Cap. XI.

*Thorlacus episcopus eadem æstate,
qua inauguratus fuerat, Islandiam peti-
vit, ubi nostrates eum, pro ut dignum
erat, læti & humaniter receperunt. Quan-
diu episcopi munere fungebatur, eadem
ille, qua antea, modestia usus est, suas-
que, dum in vivis erat, virtutes omnes,
augeri potius quam imminui curavit.
Multos ille suscepit erudiendos, qui postea
egregii sacerdotes evaserunt. Multis
etiam aliis modis rem Christianam in Is-
landia promovit. Cum Thorlacus episcopus 1121
triennium cathedræ Skalholtinæ præfue-
rat, mortuus est Johannes Ögmundi filius,
episcopus*

*ses antiquiores, Recentiores & Membrances, qui
annum sequentem præferunt. Genealogias Episco-
porum Johannis & Ketillis exhibuimus. ad Kristni-
sagam pag. 188. sq. conf. & Arii Polyhist. Sched.
pag. 74. Sturlungasaga & Landnámabók passim.*

A. C. *Hólum*, enn síðan var kiörinn í stadinn
Ketill Þorsteinsón oc fór hann utan
 1122 oc fudr til *Danmerkr*, oc var þar
 vígdr til Biscups X nóttum (a) eptir
 Kindilmessu, oc kom til *Islands* hit
 fama sumar eptir. *Þórlákr* Biscup
 ruddi til þess á sínum dögum, at þá
 var settr oc ritadr (b) kristinna laga
 þátrr eptir hinna vitruðu manna (c)
 forsiá á landinu oc umráðum *Össurar*
Erkibiscups, oc vóru þeir bádir við-
 staddir til forráða, *Þórlákr* Biscup oc
Ketill Biscup, oc margt var þat annat
 sem þeir settu oc fömdu á sínum dög-
 um, til (d) síðbótar lands mönnum.
Þórlákr Biscup baud barnfóstr *Halli*
Teits syni í *Haukadal*, oc fór þá *Gitz-*
ur son *Halls* í *Skálabolt*, oc var Bi-
 scup við hann svo ástúðligr, sem hann
 væri hans son, oc spáði (e) honum þat,
 er

(a) fyrir, *ante*. E. R.

(b) kristinna laga þátrr. A. B. C. D. J.
 kristinna laga rettr. F. 3. *alii*.

(c) forsió. A. B. C. D. forsión. F.
 ráði oc forsiá. H.

(d) síðsemdar. 5. (e) var við Biscup. A. F. 7. *al*.

episcopus Holanus, & in hujus locum A. C. electus Kerell Thorsteinis filius, qui peregre profectus austrum versus in Daniam I 122 ibi decem noctibus ante purificationis beatæ Virginis festum inauguratus est, quo factò, æstate proximè sequenti in Islandiam rediit. Dum vivebat Thorlacus episcopus, id sua opera dedit effectum, ut juris ecclesiastici libellus componeretur, & literis consignaretur, idque virorum in insula prudentissimorum provida curâ, Asserique Lundensis Archiepiscopi consilio; cui rei ordinandæ ambo adsuere episcopi, Thorlacus & Ketell, qui multa quoque alia, dum in vivis erant, statuerunt atque sanciverunt, ad mores populorum reformandos spectantia. Thorlacus episcopus se filii educatorem Hallo Teiti filio in Haukadalo obtulit; Halli ergo filius Gissur ad Skalholtum venit, quem episcopus non secus, ac si suus esset filius, humaniter ac amicè tractavit, vatici-

A. C. er síðan geck eptir, at slíkr merkismadr mundi traudt finnaz á *Islandi*, sem hann var, oc vard á sú raun síðan. Þorláki Biscupi piónadi hinn sami prestur ávallt medan hann lifdi oc var Biscup, er (f) *Torfi* het oc var (g) *Bödvars*son (h), mikill dýrdarmadr, oc hafdi hann ádr verit með *Gitzuri* Biscupi, oc mátti af slíku fíá oc öðrum hans hversdagligum háttum prýdiligum, hvörfu jafnlyndr hann var at góðu í sínu lífi; hann saung hvörn dag pridiúng af psaltara, seint oc skinfamliga, enn þess á milli kendi hann oc ritadi, edr (i) las yfir helgar ritningar, edr (k) læknadi ráð þeirra manna er þess þurftu oc á hans fund komu. Alldrei var hann idiulaus, ör var hann vid aumíngia, enn kalladr fefastr (l) af alþýðu, oc spardi þó alldrei

(f) *Tiörfi*, E. G. O. R.(g) *Bödólfsson*, F. M.(h) Þorlákr Biscup var mikill dýrdarmadr. *F. reliqui de Torfio sacerdote hoc habent.*

(i) yfirlas. F.

(k) ræktadi. F. M. (l) vid. E. G. O. R.

vaticinatus fore, ut insigni præstantia A. C. virum, qui cum eo comparari posset, vix habitura esset Islandia, id quod verum esse, eventus docuit. Thorlaco episcopo, dum viveret & episcopi munere fungeretur, famulatus est sacerdos, nomine Torfius Bödvaris filius, vir præstantissimus, qui prius cum Gissure episcopo versatus fuerat. Ex quibus, aliisque, quos quotidie coluit, honestis moribus, cernere licuit, quam constans in vitæ suæ instituto circa res bonas, & sui semper similis fuerit. Tertiam psalterii partem quotidie lentus cecinit & consideratus; inter quæ, vel alios docuit, vel scripsit, vel sacrarum literarum commentarios legit, vel vitæ instituta eorum hominum sanavit, qui opis indigi illum convenerunt; nunquam enim otiosus fuit. In miseros fuit liberalis; & quamvis in plerisque aliis rebus pecuniæ tenax vulgo haberetur, re tamen atque necessitate ita ferente, nummis nunquam

A. C. rei penínga at naudsýnium, til allra þarflígra hluta.

XII. Cap.

1132 Enn er Þorlák Biscup skorti III vetr á fimtugann at alldri, þá tók hann sótt eptir þat, oc lá í svefnhúfi því er hann var vanr at sofa í, oc lærdir menn hans, enn er sóttin tók at vaxa, þá bad hann lefa yfir sér bók þá er heitir *Cura Pastoralis*, þá bók heft gjörfa *Gregorius* Páfi, oc segir frá greiniliga hverfu þeim manni skal (m) farit vera at öllu, er stjórnarmadr skal vera annara manna. Enn þat þóttuuz menn á finna, at hann hugdi síðan betr til síns andláts, enn ádr bókin var lesin; hann bióz síðan við andláti sínu sem hann kaus síálfr, oc ei visfi almúginn hvat framfór í sóttinni allt til hans andláts. Þorlák var vígdr til Biscups á dögum *Gelasii* Páfa

quam pepercit, ad rem quamlibet utilem A. C. erogandis.

Cap. XII.

*Cum Thorlaco episcopo, ad quin- 1132
quaginta annorum vitæ numerum im-
plendum, tres tantum decrant anni, æger
in cubiculo decubuit, ubi ipse & qui cum
eo consueverant clerici, dormire fuerant
soliti. Morbo autem ingravescente, ad
lectum legi iussit librum, Cura Pastoralis
dictum, quem composuit Gregorius Papa,
singula hic distincte docens, à quibus pa-
ratus esse debet, qui aliis regendis dux
est constitutus; quo facto, jam hilarior
omnibus est visus mortem expectare,
quam ante librum fuerat lectum. Dein-
de, prout rem ipse consultissimam judi-
cavit, suprema sua meditatus est, populo
nesciente, quid illi accidebat ægroto,
antequam expiraverat. Tempore Gelasii*

A. C. Páfa (50) þá hafði hann III vetr hins
 1118 fiórda tugar (51), þá voru Kóngar í
 Noregi Eysteinn oc Sigurdr Jörsala-
 1133 fari. Hann andadiz nærsta dag fyri
 Brigittar messu (52), þá hafði hann
 Biscup verit XV vetr, oc var grafinn
 hiá hinum fyrri Biscupum; þá var
 lidit frá hín gadburdi kristi XI. C vetra
 XXVI vetur. Sá atburdr vard fyri
 nordan land, þann sama dag er Þor-
 lákr Biscup andadiz, at á þeirri sömu
 stundu fór leidar sinnar sá prestur einn
 fródr oc göfugr er Arni het, son
 Biarnar (n) Kárleifssonar, hann heyrði
 faung fagrann upp í himinin (o) yfir
 fer

(n) Kiarleifssonar, *quidam*, Geirleifssonar L.

(o) yfir sic. E. G. O. R.

(50) Recte noster asserit, Thorlacum inauguratum fuisse, die 28 Aprilis Dominica secunda post Pascha anno 1118, sedente Gelasio Papa; qui cum electus fuerit die 25 Januarii hujus anni, sed anno sequenti 1119, die 29 Januarii obierit, consistere omnino nequit, Thorlacum, quod tamen calculus auctoris postulat, inauguratum fuisse anno 1111. vid. supra pag. 28. not. 14. & pag. 72.

Papæ episcopus inauguratus est Thorlacus, triginta tres annos natus, Eysteino & Sigurdo Hierosolymipeta in Norvegia imperantibus; decessit autem pridie festum St. Brigittæ, cum quindecim annos episcopatum gesserat, prope tumulos episcoporum, qui antea decesserant, sepultus, cum mille centum viginti sex anni à nativitate Christi effluxerant. Eo ipso die, quo Thorlacus episcopus expiravit, accidit in boreali insulæ parte, ut eadem hora (qua obiit episcopus) iter faceret sacerdos quidam, rerum multarum scientia genereque clarus, nomine Arnas Biörn's filius, Karleifi nepos, qui dulcem in aëre audivit

A. C.
1118

1133

F 2

con-

(51) *Arius Polybistor* Sched. p. 68. & auctor *Kristni-saga* pag. 118. Thorlacum duos supra triginta annos natum fuisse, dum inauguraretur, asserunt.

(52) Thorlacus obiit anno 1133, die 1 Febr. ut testantur *Necrologium Islandic.* in *Langebek: Script. Rer. Dan.* Tom. 2. pag. 505. & *Annales Flateyenses, Oddenses, Breviores, Holani utriusque, Membranæ, Skalboltenses antiquiores & Recentiores.* Soli *Annales Reseniani* annum 1132 adscribunt.

A. C. fer oc var sýngin cantilena *Lambertus* 1133 *Biscups* pesfi:

(p) *sic animam claris cœlorum reddidit astris*

enn þat var vitat, þá til var prófat, at eingi madr hafði þár í nánd verit. Þótti af því mörgum mönnum mikils vert um þennan atburð, oc (q) letu fer ei úr minni falla. Margt er merkiligt oc gæskufamligt at segia frá Þorláki Biscupi Rúnólfsfyni. Þau tíðindi urðu í hans biscupsdæmi, at þá andadiz hinn helgi Jón Biscup at Hólum oc Eisteinn Kóngr (53) bróðer Sigurðar Jórðalafara; Sæmundr prestur hinn Fróði (54) andadiz þat vor hit sama, er Þorlákr Biscup andadiz áðr um vetrin; þá var oc víg Þorsteins (r) Hávarðs-

(p) *anima cleri. (redit astra)* F. M.

anima claris. A. B. C. D.

anima clarus. H. P. Q.

animum — reddidit astris. E. R.

(q) let. A. B. C. D. 4. *alii.*

(r) Hallvarðs sonar. E. G. 7. *alii.*

(53) Rex Eysteinn fide Annalinum obiit anno 1122, a quibus tamen *Annales Membranci & Recentiores* differunt,

*concentum modulantium hanc Lamberti A. C.
episcopi cantilenam:* 1133

„ Sic animam claris ccelorum red-
didit astris.

*habito autem examine, innotuit, nemi-
nem, cum hoc accidit, ibi fuisse vici-
num; quare multi hanc rem, quam magni
momenti esse judicarunt, memoria exci-
dere non sunt passi. Multa notatu digna
eaque egregia de Thorlaco episcopo Ru-
nolfi filio dicenda veniunt. Allo episcopo,
hæc acciderunt memoranda. Morte obie-
runt, Joannes Sanctus episcopus Holensis,
& Eysteinn Rex Sigurdi Hierosolymipetæ
frater, nec non Sæmundus sacerdos multi-
scius, vere hyemem proxime sequente,
qua decesserat Thorlacus episcopus. Eo-
dem tempore cæsi sunt, Thorsteinn*

F 3

Havardi

differunt, annum 1123 substituentes. Conf. Necro-
logium Island. in *Langeb. Script. Rer. Dan. Tom. 2.*
pag. 514.

- (54) Sæmundus, ob haud vulgarem eruditionem, *binn*
Fróde sive Polyhistor appellatus, obiit anno 1133,
ut omnes Annales comprobant; nam *Annales Re-*
centiores, qui annum 1135 habent, audiendi non
sunt. De Sæmundo plura legi possunt in *Arii Sched.*
pag. 3. sq. 47. 61. *Vita Johannis Sancti. Kristsnifaga*
188. 192. *F. Johannei Hist. Eccl. Isl. Tom. 1.*
pag. 198. sq.

- A. C. *Hávarðs*sonar (55) oc *Þórarins* (s) *Ivars*-sonar; þá andadiz *Bergþór* Lögfögumadr (55); þá var lögdeila (57) þeirra *Haflida* *Márs*sonar oc *Þórgils* *Odda*sonar, þá var oc sætt þeirra. Margir höfðingiar voru *Þorláki* Biscúpi óhægir fyri sakir óhlýdni sinnar, enn sumir í (t) órádvendni oc lagabrotum; enn hann hafði allt í höndum sem best voru efni á.

XIII. Cap.

Magnús var sonr (58) *Einars* *Magnús*sonar, *Þórsteins*sonar, *Halls*sonar af *Síðu*, oc *Þurídar* (u) *Gils* dóttur *Hafrus*sonar, *Hafrbiarnar*sonar *Mollda-Gnúps*sonar. *Magnús* var uppfæddr med *Einari* födr sínum oc *Oddnyu* stiúp-

(s) *Einar*sonar. A. B. 6. *alíð*.

(t) órádvendi. E. G. O. R.

(u) *Agils*. D. F. *Asgils*. D. N. P. *Asgeirs*. M. Q.

(55) Vid. *Kristnisfaga* pag. 122. *Landnámabók* pag. 391.

(56) De *Bergthore* vid. *Arii* Sched. pag. 65. *Kristnisfaga* p. 118. *F. Jóhannæi* Hístor. Isl. Eccl. Tom. 1. p 214.

Havardi *filius*, & Thorarin Ivaris *filius*; A. C. eo etiam Bergthor *Legifer* occubuit; eo Hafliidius Maris *filius* & Thorgils Oddii *filius* & *litibus in foro contenderunt*, & *reconciliati sunt*. Thorlaco *episcopo maxima incommoda crearunt multorum magnatum contumacia, mores corrupti*, & *scæde ab eis violatæ leges*; quibus tamen malis ille, *pro viribus, optime mederi conatus est*.

Cap. XIII.

Magnus *parentibus natus erat*, Einare Magni *filio*, Thorsteinis *nepote*, Halli *de Sida pronepote*, & Thurida, Gillis *filia*, Hafuris *nepte*, Hafur-Biörn's *pronepte*, Molda-Gnupi *abnepte*. Magnus *educatus est apud patrem Einarem*, & Oddnyam

F 4

nover-

(57) Has lites fuse enarrat *Sturlungasaga* toto fere libro primo. Conf. & *Landnámabók* pag. 391. *Kristnifaga* pag. 124. sq.

(58) Genealogiam Magni exhibuimus ad finem *Kristnifagæ* pag. 188. Conf. *Landnámabók* p. 348. ubi alter Genealogiæ ejus ramus explicatur. Rationem nominis suppeditant *Olafsfaga Helga*, *Magnusfaga Góða*, & ex his S. Ven. Finnis *Johanneus* Hist. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 277.

A. C. stjúpmódr finni, dóttur *Magnúsar* prests Þórdarsonar úr *Reykiaholti*; þessum kváduz þau mest unnat hafa af öllum sínum börnum. *Magnús* var til (x) bókar fettr oc vígdr öllum vígslum ádr hann væri prestur. *Magnús* var vænn maðr at élitu oc helldr hár maðr vexti, fagreygdr oc vel limaðr, þýdr oc þeckiligr, oc allra manna (y) skrautligastr í öllu yfirbragdi oc látgæði, hann var liúfr oc lítilátr, við alla, stórlyndr oc stadfastr í skapi, (z) fullræðasamr, frændrækin, margfróðr oc málfniállr; hann reyndiz oc velbruggðinn við hvörtteggja, búnað oc farar, oc var ávallt alla menn fættandi, hvar sem hann var við mál manna staðr, oc spardi þess eigi ord sín ne audæfi.

1133 Enn þá er Þórlákr Biscup hafði andaz ádr um veturinn, þá var *Magnús* kiörinn til Biscups eptir um sumarit, oc þat sumar ætladi hann til utanferðar

(x) bækur. A. B. C. D. E. G. O. R.

(y) skörugligastr, *gravisimus*. E. R.

(z) heilræðasamr, *consilia salubria suggerens*, *quidam Codd.*

novercam, filiam Magni sacerdotis Reyk- A. C.
 holtensis, qui Thordi erat filius. Huic
 filio plus quam reliquis suis liberis se fa-
 visse, ipsi testati sunt (ejus parentes). Mag-
 nus literis fuit imbutus, & ad omnia
 sacra initiatus, antequam sacerdos est
 factus. Fuit concinna forma, procera sta-
 tura, clavis oculis, membris venustis,
 affabilis & omnibus acceptus, gestuque
 omni & agendi ratione ornatissimus, co-
 mis & mansuetus, erga omnes liberalis
 & constanti animo, ad sua cuique tri-
 buenda promptus, & cognatorum studiosus,
 multarum rerum scientia imbutus & di-
 sertus. Rei familiaris non minus quam
 nauticæ peritiam, haud vulgarem, sæpe
 tentatus prodidit; ut iras sedaret, ini-
 micosque omnes reconciliaret, ubicunque
 hominum (litigantium) negotiis interesse
 ei contingeret, nec verbis nec opibus pe-
 percit. Postquam Thorlacus episcopus
 præterlapsa proxime hyeme expiraverat, 1133
 Magnus sequenti æstate episcopus est
 electus, qua etiam iter extra patriam
 paravit; sed ventis adversis navem

- A. C. ferdar oc varð apterreka í *Blöndu-Ofi*, oc var þá í *Skálabolti* um vetrinn, oc fór utan annat sumar eptir til *Noregs*; þat sumar fór hann utan er þeir *Magnús Sigurðarson* oc *Haralldr Gilli* börduz á *Fýrisleyf* (59) oc stöck þá *Haralldr* undan súðr til *Danmerkr*. *Magnús* Biscupsefni fór oc súðr til *Danmerkr* hit sama haust, oc gaf gíafir *Haralldi* Kóngi, oc tókst þá vinfengi þeirra mikit. *Magnús* fór á fund *Össurar* Erkibiscups oc tók hann við hönum virðuliga oc vígdi hann til Biscups (60) á Simons messu dag. Þann vetr hinn nærsta var *Magnús* Biscup. 1135 í *Sarpsborg*, þar til er *Haralldr* Kóngur varð innlendr, þá fór hann til hans, oc tók Kóngur feginfamliga við hönum oc með hinni mestu sæmd oc virðingu, oc var hann með hönum þar til er hann

(59) Prælium Fýrisleifense ad annum 1134, referunt, *Annales Holenses* utriqve, & *Regii in Langebek: Script. Rer. Dan.* Tom. 3. pag. 43. *Annales vero Flateyenses, Skálholtenses* antiquiores & *Membranei* ad 1132. Priorem calculum confirmat series rerum gestarum

*in annis Blandæ ostium retro pellentibus, A. C. proximam hiemem in Skalholto cum trans-
egerat, sequenti æstate peregre profectus est* 1134
in Norvegiam, quæ æstate Magnus Sigurdi filius & Haraldus Gillius in Fyrisleifo pugnam conseruere, quæ victus Haraldus austrum versus in Daniam effugit. Episcopus ille designatus Magnus, etiam austrum versus in Daniam eodem autumnino appulsus, Haraldo Regi dona obtulit, unde magna ea inter eos amicitia orta est. Convenit deinde Magnus Afferem Archiepiscopum, qui eum honorifice exceptum ipso Simonis festo episcopum inauguravit. Proximam hiemem Magnus episcopus 1135
Sarpsburgi transegit, donec Haraldum Regem ad regnum reuersum noster conuenit, à quo lubentissime, nec minori cum reuerentiæ honore est susceptus. Mansit dein apud Regem usque ad suum

a nostro relata, & ipsius Snorronis Sturlai consensu in Heimskringla, Edit. Peringskiold. Tom. 2. pag. 286. sq.

(60) Magnum Episcopum anno 1234, inauguratum fuisse, asserunt *Annales Reseniani, Flateyenses, & Holani* utriusque.

A. C. hann fór út aptr til *Islands*, oc þág
 1135 af Kóngi virðuligar giafir, bordker er
 vó VIII merkur, oc var þar úr fídar
 kalkr giördr (a), oc margar adrar
 giafir, því at Kóngr var gudhræddr,
 enn örr (61) oc stórlyndr vid vini
 sína. *Magnús* Biscup kom til *Islands*
 um alþing, oc kom í *Eyafjörð*, oc reid
 til þings oc kom þar þá menn vóru
 at dómum, oc urdu ei áfáttir um eitt-
 hvört mál, enn þá (b) kom madr at
 dómum oc sagdi at þá ridi *Magnús*
 Biscup á þingit, enn menn urdu svo
 fegnir þeirri sögu, at þegar gengu allir
 menn heim, enn Biscup geck síðan
 útá hlalit fyri kyrkiu, oc (c) tiáði þá
 öllum mönnum senn þau tíðindi er
 giörft höfdu í *Noregi* medan hann
 var utan, oc þótti öllum mönnum mik-
 ils vert (62) um málsmilli hans oc
 fskörungs-

(a) Skriódr sem enn er í Skálaholti, *Skriodus
 qvi adnuc Skalborgti est, habent in margine.*
 D. K.

(b) dóminum. E. G. O. R.

(c) sagdi, *plerique*.

suum in Islandiam reditum, quando (di- A. C.
scedens) à Rege honorifica tulit munera, 1135
nampe poculum ponderis octo semilibra-
rum, ex quo calix postea est fabrefactus, ut
multa alia missa fiant. Erat enim Rex
ut Deo devotus, ita erga amicos largus
atque munificus. Magnus episcopus in
Islandiam veniens in Eyafjörðum ap-
pulit, cum comitia generalia habeban-
tur, quibus ille eqvo vectus accessit,
quo tempore, coram iudicibus, de re
controversa dissentientes quidam con-
tendebant. Tunc ad sedentes iudices nun-
tius accedens quidam, Magnum episcopum
ad comitia eqvo vehi narravit, quo nuntio
præsentes omnes adeo exhilarati sunt, ut
domum singuli abirent; episcopus vero in
aggèrem, ante templi fores positum, proces-
sit, ubi res memorabiles, quæ dum peregre
fuerat in Norvegia acciderant, frequenti
populo narravit, cunctis eloquentiam ejus
Et gra-

(61) De liberalitate Regis Haralldi consentit *Surlaus*
Heimskringl. Tom. 2. pag. 284. De calice, cujus
hic fit mentio, vid. Fini Johanna Hist. Eccl. Isl.
Tom. 1. p. 278. Tom. 3. pag. 254.

(62) De aviditate novitatum, quatenus veteribus Islan-
dis competeat, plura notavimus ad Gunnlaugsfoga
Ormsungu pag. 23. sq.

A. C. skörúngskap, þá reyndiz oc brátt hvör ágætis madr hann var í sínu stórlyndi oc forfiá, bædi fyrí sína hönd oc annara, af því at hann spardi alldrei (d) fiárhlut til þess, medan hann var Biscup, at sætta þá sem ádr voru (e) fundurpyckir, oc lagdi þat jafnan af sínu til (f), er þeirra var í milli, oc urdu af því eingar deildir med mönnum, medan *Magnús* var Biscup. Hann hellt hinu sama lítilæti sínu við alþýdu, sem ádr, þó væri Biscup, oc var hann af því vinsælli enn flestir menn adrir, oc hafði þar marga stóra hluti til (g) görva.

XIV. Cap.

Magnús Biscup let miöc auka kyrkiu í *Skálabolti* oc vígdi síðan, oc var kyrkiudagr fettr á Seliumanna messu, enn ádr hafði verit Kroff messu á vor,

(d) fiárhloti. A. F. 7. *alii.*

(e) fundrlyndir. A. B. 9. *alii.*

(f) er þörf var þeirra &c. F.

(g) görva, *quidam omitt.*

& gravitatem admirantibus. Tunc quo- A. C.
 que se statim prodidit ea indolis excellen-
 tia, ea, qua usus est, prudentia, & in
 suis & aliorum negotiis; nam quoad epi-
 scopus fuit, impensæ nunquam pepercit,
 ut discordes conciliaret, ex suo semper id ad-
 dens, de quo solvendo inter illos non con-
 venit. Quo factum est, ut Magno epi-
 scopo, nullæ agitentur lites, nullæ di-
 scordiae. Populo se non minus modestum
 præbuit factus episcopus, quam antea
 fuerat; favore ergo civium præ aliis ple-
 risque erat felix; quod & multis præ-
 clare gestis rebus promeruerat.

Cap. XIV.

Templum Skalholtense, magnis ac-
 cessionibus cum auxerat, ipse deinde con-
 secravit Magnus episcopus, statuens, ut
 templi encænia, quæ antea in festum crucis
 vernum

A. C. á vor, þá er *Gitzur* Biscup hafði vígt; *Magnús* Biscup let tiallda kyrkiu borda þeim, er hann hafði úthæft, oc (h) var þat hin mesta gersæmi, hann hafði út þell þat er (i) hökull sá var úrgiördr, er *Skarbendingr* heitir; *Magnús* Biscup efldi oc svo miöc stáðinn í mörgum tillögum þeim er lengi hafa mest (k) gæði at verit, bæði stáðnum, oc svo þeim sem hann hafa síðan vardveitt; hann keypti til stáðarins í *Skálabóliti Arnes*, oc *Sandartúngu* (l), oc nær allar *Vestmannaeyar*, áðr enn hann andadiz, oc ætladi þar at setia múnklífi (63), enn hönum
 1145 endtiz ei til þess líf. Enn þá er *Ketill* Biscup var nú ordinn (m) vel
 siötugr

(h) voro þat enar mestu gersæmar. E. F. G. & 4. *alii*.

(i) hauksnautr. A. B. 5. *alii*. er haukr sá er ágördr er skarmendingr heitir, *in quo accipiter, nomine skarmendingr, depictus est*. E. G. O. R. *Sed úrgerdr, habent*. G. Q.

(k) mæti. F.

(l) Sandartúngur. E. G. 3. *al*.

(m) nær, *fere*. H. M. N. Q.

vernū incidērant, postquā Gissur epi- A. C.
scopus (ædem hanc sacram) initiaverat, in
festo, Sanctis in insula Selja sacro, cele-
brarentur. Idem templum ornavit epi-
scopus Magnus aulæo, quod domum secum
portaverat, ingens utiqvæ cimelium.
Ille purpuram quoqve advexit, ex qua pal-
lium sacrum postea factum est, Skar-
bendingr (cimbria crenata) dictum.
Sedem cathedralem multis etiam ac-
cessionibus ditavit episcopus Magnus,
quæ longo deinceps tempore & ipsi
sedi, & sedem tenentibus summo emol-
umento fuere. Dedit sedi Skaltholteni,
quæ suo ære comparavit, prædia Arnesum,
Sandartungam, & antequam morte de-
cescit, omnes fere insulas Vestmannenses;
ubi monasterium exstruere decreverat; sed
hæc agentem mors occupavit. Cum Ketell 1145
episcopus ætatem septuaginta annorum ini-
pleverat,

(63) De hoc monasterio, vid. Finni Johannis Histor.
Ecccl. Island. Tom. 1. pag. 278. Tom. 2. pag. 39.
Tom. 4. pag. 24.

A. C. fiötugr at alldri, þá fór hann til al-
 1145 þingis oc (n) fól sic undir bænahalld
 allra lærdra manna á prestastefnu, oc
 þá bauð *Magnús* Biscup hönum heim
 med ser í *Skálabolt* til (o) kyrkiu-
 dags síns oc (p) brullaups þess er þar
 skyldi þá vera; sú veitsla var svo
 miök vöndud, at slík eru síðst dæmi
 til á *Islandi*, þar var mikill miödr
 blandinn oc (r) öll ölfaung önnur sem
 best máttu verda; enn (s) föstudaginn
 eptir fóru Biscupar bádir til laugar í
Laugarás eptir náttverd, enn þar urdu
 þau miklu tíðindi at þar andadiz (64)
Ketill Biscup, oc þótti mönnum þat
 mikil tíðindi; mikill hrygggleiki var þá
 á mörgum manni í því heimbodi,
 þar til er Biscup var grafinn oc um
 hann var búit. Enn med fortölum
Magnúfar Biscups oc dryck þeim hin-
 um

(n) fal. A. F. 5, *alii.*

(o) Kyrkiudagfins. A. B. 6. *al.*

(p) brúðkaups. A. B. 8 *ocho alii.*

(r) öl áfaung. E. G. R. öl áfeng. L. O.

(s) föstudags aptan, *vespere.* E. G. O. R.

pleverat, comitia petivit, ubi in synodo A. C. sacerdotum omnium clericorum precibus ¹¹⁴⁵ se commendavit. Tum eum Magnus episcopus ad Skalholtum invitavit, enceniis templi ibi interfuturum, atque nuptiis, ibi etiam celebrandis. Erat convivium hoc tanto apparatu structum, ut similis lautitiae pauca dentur in Islandia exempla; magna (enim) hic erat hydromelis (cerevesia) mixti copia, aliaque omnia potus genera, quam fieri potuit optima. Die Veneris proxime sequenti, post coenam, ambo episcopi, balneis usuri, ad Laugarasum iverunt, ubi casu admodum notando accidit, ut Ketell episcopus morte obiret; quæ res audientibus visa est maxime memorabilis. Hinc magna in hoc convivio tristitia multos tenuit, donec episcopi funus terræ mandatum & iusto cum apparatu conditum erat. Fecere id vero monita Magni episcopi, una cum potu generoso,

G 2 cujus

-
- (64) Ketell consensu omnium Annalium antiquorum decessit anno 1145, die 23 Julii, si die Veneris proximo post 9 Nonar. Julii, ut vult auctor noster, obierit. Sed Necrologium Islandicum in F. Johannei Hist. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 597. statuit eum die 7 Julii satis functum fuisse.

- A. C. um ágæta (t) er menn áttu þar at
 1145 drecka, þá urdu menn (u) nockut
 afhuga skiótara hörmum sínum, enn
 1146 elligar mundi. Enn eptir þat var (x)
 kofinn til Biscups at *Hólum*, *Biörn*
Gilsfon, oc fór hann utan med bref-
 1147 um *Magnúfs* Biscups til *Askels* Erki-
 biscups, oc var *Biörn* vígdr til Biscups
 nærsta dag eptir Krossmestu á vor,
 (65) oc fór út hingat hit sama sumar,
 oc var Biscup at *Hólum* (y) XII vetr.

XV. Cap.

- 1148 Enn þá XII vetr vóru lidnir frá
 andláti *Þorláks* Biscups *Ranólfs*sonar,
 enn *Magnús* hafdi Biscup verit (z)
 XIII vetr, þá (a) bar til fú óhamíngia
 á *Islandi*, at ei hefr önnr þvílík ordit
 at mannskada, þá *Magnús* Biscup hafdi
 farit.

(t) er þar var veittr. E. R.

(u) nockut skiótara gladir. *Qvidam Codd.*

(x) vígdr, *plerique.*

(y) XV. A. B. & 7. *alii.*

(z) XIII. vetr. 7. *codd.*

(a) braut, *pro*, bar til. E. G. O. R.

cujus bibendi convivis ibi fuit copia, ut A. G. illi aliquanto citius doloris obliviscerentur, quam alias factum esset. Postea in episcopum Holanum electus est Biörn Gils filius, qui Magni episcopi literis munitus, peregre abiens, Askelem Archiepiscopum convenit, à quo postridie festi Crucis verni episcopus est inauguratus. Eadem æstate hac in Islandiam redux, per duodecim annos Holensem episcopatum tenuit.

Cap. XV.

Elapsis à morte Thorlaci episcopi, filii Runolfi, quindecim annis, cum Magnus quatuordecim hiemes episcopus fuerat, in Islandia accidit res adeo acerba, ut par ei hominum ibi non exstiterit perniciës. Per sinus enim occidentales iter permensus Magnus episcopus, cum festo

G 3

Sancti

(65) Ordinationem Biörn's Episcopi Annales, solis Brevioribus exceptis, qui in plerisque annum reliquorum calculum sequentem, adscribere solent, ad annum 1147 referunt.

A. C. farit yfir *Vestfiördu* oc var í *Hytardal*
 1148 um Mikæls messu, enn hinn nærsta
 dag eptir messudaginn, þá kom þar
 elldr í bæinn (b) um náttmál, oc vard
 Biscup ei fyrr var vid, enn honum
 þótti ei óhætt út at gánga, oc var
 sem hann villdi ei bædi giöra, at flýia
 ógn daudans er hann sá þá nálgaz,
 enn hafa þess ádr bedit jafnan almáttug-
 ann Gud, at hann skyldi þat líflát
 spara hönum til handa er hönum
 þætti fer (c) í því (d) laugarpíning
 (66) sín. *Magnús* Biscup let þar líf
 sitt (67) í húsbruninum oc med hon-
 um (e) II menn oc LXXX (68). Þar
 andadiz

(b) um nóttina, *noctu*. M. Q.

(c) eigi, *non*, *addunt*. A. B. 6. *alii*.

(d) laugar píning, *habent*. F. J. K. lángr píning
 A. B. C. D. *alii*. lóngr sín píning. | E. | G.
 7. *alii*.

(e) II menn oc L; M. N. Q.

(66) Illo & longo post tempore creditum fuisse, pas-
 siones quasvis, & imprimis mortem violentam, re-
 missionem peccatorum promereri, in re tam clara,
 non est quod operose persequamur.

(67) Anno, ut Annales testantur 1148, die 30 Sep-
 tembr.

Sancti Michaëlis in Hytardalo hospitabatur, accidit, ut postridie dicti festi, sub noctem venientem, igne flagraret villa, episcopo rem non prius sentiente, quam cum exitus de ædibus ei periculi non expers videbatur. Cum igitur metu mortis, quam jam appropinquantem videbat, fugere nollet, is, qui precibus Deum omnipotentem assiduè sollicitaverat, ut id sibi reservaret mortis genus, quo dolorem posset sentire, vitæ suæ maculas purgatorum. Periiit hoc incendio Magnus episcopus, & cum illo octuaginta duo alii homines,

G 4

quos

-
- (68) De numero defunctorum differunt auctores, plerique numerum 72 adscribunt, verbi gr. *Annales Flateyenses*, *Breviores*, *Holani antiqui*, *Regii apud Langebek*: *Script. Rer. Dan.* Tom. 3. pag. 55. *Necrologium Islandicum* loc. cit. Tom. 2. p. 515. *Sturlunga saga* Ms. Quidam 72 non adnumerant Magnum Episcopum & Torsum sacerdotem, adeoque 74 periisse volunt; hi sunt *Annales Skalholtenses antiquiores*, *Recentiores* & *Membranei*. *Annales Oddenses* & *Skalholtenses* quidam numerum rotundum septuagenarium assumunt.

A. C. andadiz (f) *Torfi* (69) prestur *Böðvars-
1148*son, er ávallt hafði honum þionat í
hans biskupsdómi; þar letuz VII prestar
adrir, oc allir göfugir. Lík Biscups oc
Torfa voru nálíga óbrunnin, oc voru
bæði færd í *Skálaholt*, oc þá voru
sendir skynsamir menn í *Fliótsblíd*, *Páll*
prestur *Sölvason* (70) úr *Reykiaholti*, oc
Gudmundr Konradson (71), at segia
þessi tíðindi *Halli Teitsfyni* (72) oc
Eyulfi

(f) *Tiörfi*. E. G. O. R. *bic & alibi*.

(69) Ab hoc *Torfio* villam pastorem *Torfastader* no-
men traxisse scribit *Brynjolfus Svenonius*, Episco-
pus dioeceseos *Skalholtinæ* doctissimus, in literis
quibus *Thordo Thorleifi* filio dictam præbendam
contulit, die 28 Maji 1658 ita inqviens: *Præbenda
Torfastader cathedræ Skalholtensís & collationi Episco-
porum subiecta fuit, inde a tempore Sacerdotis Tor-
fi, à quo præbenda denominatur, quique sedentibus
tribus successive Episcopis simul erat Pastor Cathedra-
lis Skalholtensís, cujus etiam mentio in Hungurvaka
injicitur, quod Hyrdali una cum Magna Episcopo
flammis consumtus perierit. Villa, quoque ipsa fundo-
rum Skalholtensium, quos Gissur Episcopus Isleifi filius
jure hæreditatis à majoribus, inde à terra primo occu-
pata, ad se revolutos, partem primitus constituit, Gissur
autem hos templo cathedrali addicens, templum Tor-
fastadis fundavit, præbendamque Torfastadensem sa-
cerdotis,*

quos inter Torfius sacerdos Bödvaris A. C. filius, qui ei episcopo semper fuerat fa-¹¹⁴⁸ mulatus. Septem alii sacerdotes, viri omnes egregii, ibi interierunt. Episcopi Torfiique cadavera ab igne fere illæsa, ad Skalholtum delata sunt. Misisti autem fuere viri prudentes, Paulus sacerdos, Sölvii filius, de Reykiaholto, & Gudmundus Conradi filius, hujus rei nuntii, in Eliotshlidam, ad Hallum Teiti filium &

G 5 Eyul-

cerdotis, qui templo cathedrali & Episcopo ministraret, usibus assignavit. Hæc, cum alias hodie frustra quærantur, & virum doctissimum ea gratis assumissey, non est, quod animum inducamus, ne plane intercidant, annotasse visum est.

(70) De Paulo Sölvii filio, qui anno 1185 obiit, multis agunt *Sturlungasaga* libr. 2. passim, & *Thorlaksaga Helga*. Genealogiam exhibet *Landnámabók* Edit. Havn. p. 48.

(71) De Gudmundo Kodranis filio plura suppeditat *Sturlungasaga* passim.

(72) Isleifi Episcopi ex filio Teito nepos, Gissuris Halli filii, cuius apud nostrum tam crebra & honorifica mentio fit, pater; cuius genealogiam ad finem *Kristnisaga* pag. 116. 122. pertexuimus. Conf. supra not. 1. & *Sturlungasaga* passim. De ejus in Episcopum Skalholtensem electione & obitu auctor noster pluribus mox infra agit.

A. C. Eyúlfi Sæmundarsyni (73) oc öðrum
 1148 höfðingium er (g) at veitzlu voru
 med (h) hönum; þeir fóru strax í
 Skálabolt, enn vestan komo med lík
 Biscups oc Torfa, Gudmundr prestur
 Brandsfon (74), oc Snorre Svertings
 (") fon, oc fleiri virdulegir menn, oc
 komo í Skálabolt á Dionisius messu,
 enn (i) Geronis dag. voru líkin nidr-
 sett hiá grepti hinna fyrri Biscupa. Ei
 hefr (k) verit meir til óyndis hagat
 enn þá er menn urdu svo (l) naud-
 skilia, at nálíga vard hvör vid sinn ást-
 vin at skilia í Hytárdal. Magnús Bi-
 scup var vígdr til Biscups af Össuri
 Erki.

(g) á *pro* at. A. B. C. D. 7. *alii*.

(h) med þeim. F. 6. *alii*.

(i) Gregorius. E. H. R. Hieronymi. J.

Gedconis. D. F. Gerconis. G.

(k) oc hefir vetr meir &c. G. O. R.

oc hefir verit meir. A. B. 8. *alii*.

(l) navdskiliaz. A. B. C. D. O. R.

naudskeria. M. Q.

(73) Eyulfus Sæmundi Polyhistoris filius, cujus ge-
 nealogiam exhibuimus ad *Kristnisfagam* p. 188. 192.
 obiit anno 1158, fide *Annalium Flateyensium*, Ho-
 lensium

Eyulfam Sæmundi filium, aliosque magna- A. C.
 tes, quibus Hallo aderant convivæ. Illi haud ¹¹⁴⁸
 morantes, ad Skalholtum se contulere,
 ab occidente funus episcopi & Torfii du-
 centibus, Gudmundo sacerdote Brandi filio,
 Snorrio Svertingi filio, pluribusque aliis
 viris honestis, qui Dionysii festo ad Skal-
 holtum venire; die vero Gerionis, cada-
 vera juxta priorum episcoporum sepulcra
 terræ mandata sunt. Major nunquam da-
 ta est moeroris occasio, quam in Hytardalo,
 ubi hominum discessum ea urgebat neces-
 sitas, ut quilibet fere amicus ab amico
 carissimo divelli & abstrahi cogere-
 tur. Episcopus ab Assere Archiepi-
 scopo

lensum antiquorum & Regiorum in Langebekii Scrip-
 tor. Rer. Dan. Tom. 3. p. 59. Plura de viro sa-
 pientissimo vid. in *Sturlungasaga* & *Þorláks Biscups*
Saga.

- (74) Gudmundus Brandi filius, Pastor Hiardarholten-
 sis, multis laudibus, iisque promeritis, in *Sturlunga-*
saga passim extollitur. Mentionem ejus facit *Krist-*
nifaga pag. 116. Obiit anno 1151. Vid. *Annal.*
Reg. in Langebek: Script. Rer. Dan. pag. 56.

(*) Genealogiam & laudes Snorrii *Sturlungasaga* plu-
 ribus persequitur.

A. C. Erkibiscupi á dögum *Anacleti* Páfa (75) oc *Harallds* Kóns *Gilla* oc *Magnúsar Sigurðarsonar* *Noregs* Kóna, þá var hann vetri meir enn hálfertugr, enn hann andadiz í húsbruna í *Hytardal* fimta dag viku, einni nótt eptir *Mikaels* messu, þá var lidit frá hingatburdi *Krists* XI.C vetra XL oc I vetr (76) þá hafði hann (m) XIII vetr verit Biscup.

XVI. Cap.

Medan *Magnús* var Biscup sviku (n) býarmenn *Haralld Gilla* (77), oc þá

(m) XIII. M. Q.

(n) bæjar menn. A. F. 7. *alii*.

(75) *Anacletus Secundus*, Antipapa, electus fuit anno 1130, obiit 1138. Quo sedente, id est anno 1134, ut supra pluribus adstruximus, Magnus Episcopus inauguratus est.

(76) Omnes nostri Annales antiqui mortem Magni Episcopi ad annum 1148 & crastinum festi Michaelis Archangeli referunt, præter *Annales Breviores* & *Fragmentum Annalium*, in Biblioth. Magnæana No. 414. in Quarto, (quod cum dictis Annal. *Brevioribus* in plurimis convenit) qui annum sequentem

scopo initiatus est Magnus, Anacleti Papæ, A. C. Haraldi Gillii & Magni Sigurdi filii, Norvegiæ Regum tempore, triginta sex annos natus, sed in Hytardalo periit incendio, quinta hebdomadis die, prima post festum Michaëlis nocte, cum à nato Christo elapsa erat millesima centesima quadragesima prima hiems; ipse vero episcopi munus quatuordecim hiemes gesserat.

Cap. XVI.

Magno episcopo, Haraldum Gillium prodiderunt cives (Bergenses). Tunc etiam

quentem 1149 adscribunt. Hoc anno dies 30 Septembris, Magno Episcopo emortualis, incidit in diem Veneris, & anno 1141, quem auctor ex erroneo suo calculo adscribit, in diem Martis. Cum igitur, etiam ex nostri testimonio, evictum sit, Magnum die Jovis periisse, dubio caret, id anno 1148 factum esse.

- (77) Cædem Haraldi Norvegiæ Regis, a conjuratis Bergensibus perpetratam, prolixè narrat *Syurlaus* in *Heimskringla* Edit. Peringsk. Tom. 2. p. 311. seqv. eamque ad annum, ut series rerum gestarum secum fert, 1136 refert, consentientibus omnibus Islandorum Annalibus antiquis, præter solos *Skalholtenses antiquos*. qui annum 1135 præferunt.

A. C. pá fellu þeir *Magnús Kóngr* oc *Sigurdr Slembidiákn* (78), pá varð víg *Þóris Steinmódsfonar* (79) oc andlát *Össurar* Erkibiscups (80), oc *Ulfbedins* Lögfögumanns, oc *Finns* Lögmans (81) oc *Henriks* Engla Kóngrs (82), oc margt annat varð á hans dögum, þat
er

(78) Cædes eorum refertur ad annum 1138, ab *Annalibus Skalbolsensibus antiquioribus*, *Holanis* utrisque, *Membraneis & Recentioribus*; sed ad annum 1139, ab *Annalibus Flateyensisibus*, *Oddensibus & Regiis* apud *Langebek*: *Scriptor. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 54.* quorum calculum confirmat *Sturlaus* in *Heimskringla Tom. 2. pag. 329.* seqv.

(79) Cædem Sacerdotis Thoreris, Steinmodi filii, anno 1136 commissam fuisse, perhibent *Annales Regii* apud *Langebek* *Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 54.* & *Holenses antiquiores*. *Flateyenses* vero annum 1135 habent.

(80) Obitum Asleri sive Össuris, Archiepiscopi Lundensis sæpe laudati, *Annales* ad annum 1138 narrant, exceptis *Flateyensisibus*, *Resenianis & Skalbolsensibus* antiquioribus, qui annum 1137 adscribunt.

(81) De Finuo Legifero diversæ auctorum sunt sententiæ, a Summe Ven. *Finno Johanneo* *Hist. Eccl. Island. Tom. 1. pag. 213.* allatæ, quas conciliari posse confidimus, si duo ejusdem nominis viri, ætate suppres, ut & revera fuerunt, assumantur. Alter qui 1139 Legifer erat, (nam officii ejus
initia

*etiam cæsi sunt Magnus Rex & Sigur- A. C.
 dus, cognomento Skembidiakn (Diaconus
 transfuga). Eo quoque tempore accidit cæ-
 des Thoræ Steinmodi filii, nec non mors
 Asgeri Archiepiscopi, Ulfhedinis & Finni
 Legiferorum, & Henrici Anglorum Regis,
 multæque aliæ res maximæ memorabi-
 les.*

initia *Annales Reseniani* ad annum 1138 referunt,
Flateyenses vero ad 1140) ut *Annales Regii, Holen-
 ses* utrique & *Oddenses* testantur, sed qui, iisdem
 testibus, anno 1145 obiit. Hic Legifer sacerdos
 appellatur, & Halli filius fuit; sed *Annales Bre-
 viores* ad dictum quoque annum 1145 referunt pe-
 regrinationem Sacerdotis Finni Halli filii. *Anna-
 les Oddenses* ad annum 1159 Finnum Legiferum
 fuisse asserunt, sed illud manu recentiori adjectum,
 ex *Arngrimi* Crymogæa insertum esse, suspitione
 non caret, ubi pro 1139 forte mendum 1159 ir-
 repsit. Anno 1172 Sacerdos Finnus Halli filius
 Ormum Sacerdotem Thordi filium interfecit, ut
 testantur *Annales Regii & Holenses* utrique. Ex
 quibus patet duos quidem fuisse Sacerdotes nomine
Finnus Halli filius, quorum prior anno 1145 obiit,
 qui Legifer fuerat; Posterior anno adhuc 1172 su-
 perfuit, sed numis Legiferi officio unquam functus
 fuerit, dubitatur.

- (82) Henricus Primus Rex Angliæ decessit anno 1135,
 ut exteris scriptoribus consentiunt *Annales Rese-
 niani & Regii* apud *Langebek* in *Script. Rer. Dan.*
 Tom. 3. pag. 53.

- A. C. er mikil tíðindi voru í. Eptir andlát
 1149 *Magnúsar* Biscups hit nærsta sumar,
 vard at kiósa mann til Biscups, *Hall*
Teitsfon (83), fór hann utan oc mælti
 allstadar þeirra máli, sem hann væri
 (o) allstadar barnfæddr sem þá kom
 1150 hann. *Hallr* andadiz í *Treckt* þá þeir
 fóru aptr, oc var ei vígdr til Biscups.
 1151 Enn þá er útspurdiz andlát *Halls*
Teitsfonar til *Islands*, mátti enn Bi-
 scup kiósa, þá var þat allra manna
 kiör sem ráða áttu, med forsió *Biarnar*
Biscups at *Hólum*, at menn kiöru til
 Biscups Nordlendskann mann þann er
Klengr het, oc var *Þórsteinsfon* oc
Halldóru Eyólfs dóttur.

XVII. Cap.

 Klengr Þórsteinsfon var vænn
 madr at álitu oc medalmadr at vexti,
 kvikligr oc sköruligr oc algjör at ser,
 oc ritari gódr, oc hinn mesti lærdóms
 madr; hann var málsniallr oc örugg
 at

les. *Æstate Magni episcopi mortem A. C. proxime secuta, cum episcopus erat eligendus, electus est Hallus Teiti filius, qui peregre profectus exterorum sermone scite adeo utebatur, ac si patriam habuisset, quamcunque adiisset regionem.* Hallus Trajecti ad Rhenum mortuus est, cum suis Roma domum reversurus, quare episcopus non est inauguratus. Fama de Halli Teiti filii morte in Islandiam perla-
ta, cum ad episcopum eligendum iterum accedebatur, factum est communi omnium consensu, quorum hac in re valuit auctoritas aut consilium, nec non Biörn's episcopi Holensis provida cura, ut in episcopum eligeretur vir è tractu boreali oriundus, nomine Klængus, filius Thorsteinis & Haldoræ Eyolfi filia.

Cap. XVII.

Klængus, Thorsteinis filius, fuit ~~vir~~ facie decora & mediocri statura, vegetus, & qui se magnifice gerebat, artibus omnibus perfectè instructus, scriba eximius, & literis probe imbutus. Fuit item ore
facun-

(83) De Hallo Teiti filio vid. plura supra not. 72. p. 105.

A. C. at vinfesti oc hit mesta skáld, hann hafði verit með *Katli* Biscupi oc hafði hann í mörgu lagi hans háttu góða.

Klængr fór utan þat sama sumar sem hann var til Biscups kosinn, með bresum *Biarnar* Biscups, á fund *Askells* Erkibiscups, oc vígdi hann *Klæng* (p)

1152 Biscup XII nóttum eptir Máriu messu á vor, oc hit sama sumar eptir fór hann út til *Islands* (84), oc var þá kominn fra *Róm* sunnan oc allt utan úr *Bár* (85) *Gitzur Hallsfön*; fór hann út með hönum, oc áttu menn þá at fagna tveim senn hinum (q) mestu (r) mann gerselum á *Islandi*. A tveim skipum komu út (s) stórvidir þeir er *Klængr* Biscup let höggva í *Noregi*,
til

(p) til Biscups. E. R.

(q) besto. E. G. R.

(r) mönnum oc gerselum. A. B. & G. alii.

(s) undirvidir. M. Q.

(84) Klængi Episcopi ordinationem & in Islandiam reditum anno 1152 omnes *Annales* adscribant, præter *Skalholtenses antiquos*, *Recentiores* & *Membraneos*, qui annum 1150, & *Oddenses* qui 1151 scribunt, quos errorem calculi commisisse, series gestorum ab auctore nostro & *Skrölungasaga* relatorum arguit.

facundus, in amicitia constans & poëta A. C. peritissimus. Cum Ketille episcopo conversatus, probos hujus mores adoptaverat plurimos. Eadem æstate, qua in episcopum eligebatur Klængus, peregre profectus est, Biörn is episcopi literis munitus; ita convenit Askelem Archiepiscopum, qui noctes duodecim, à festo illo Mariæ, quod vere celebratur, (festo Annuntiationis Mariæ) Klængum episcopum 1152 inauguravit. Is eadem æstate in Islandiam reversus est. Tunc Gissur, Halli filius, Roma & longius Bario redux factus, comes Klængo in Islandiam navigavit, quo pacto duorum simul pretiosissimorum in Islandia virorum reditum sibi gratulandi civibus data est occasio. Duabus navibus advecta sunt ligna eximiæ longitudinis, quæ Klængus episcopus in Norvegiâ cædiffe-

H 2

cerat,

(85) Barium illud sine dubio est, unde ager Bariensis Italiae nomen trahit. Huc translatio S. Nicolai Episcopi Myrensis, qui seculo tertio floruit, facta est, & loco celebritatem conciliavit. Vid. supra pag. 67. & S. Ven. F. Johannei Hist. Eccl. Isl. Tom. 1. pag. 217.

- A. C. til kyrkiu þeirrar er hann let giöra í
 1152 *Skálabolti*, oc at öllu var vöndut fram
 yfir hvört hús annat þeirra er á *Is-*
landi voru giörd, bædi at vidum oc
 smídi. Enn er Biscup kom til stólsins
 í *Skálabolti*, þá vard hann þegar svo
 vinsæll vid alþýdu, at jafnvel unnu
 hönum þeir menn hugástum, er hann
 hafði skamma stund at stóli setit, er
 helldr höfdu vid honum horft í sín-
 um huga. Enn þat er ei kynligt þó
 svo yrði, því at hann var stórlyndr
 oc stórgiöfull vid vini sína, enn örr
 oc ölmufugódr vid fátæka menn (t).
 Linr oc lítilátr var hann vid alla,
 kátr var hann oc keiskifinnr, oc jafn-
 lyndr madr vid vini sína, svo at þáng-
 at var til allra úrlausna at (u) síá, er
 hann var med; þar var á stólnum
 1153 hvörskyns er vidpurfti. Hann let
 þegar taka til (x) kyrkiusmídis er
 hann hafði einn vetr at stólnum setit.
 Svo fýnduz öðrum mönnum tillög
 vera

(t) líúfr. F. & 4. *alii.*(u) leita. A. B. 8. *alii.*(x) smídar. A. B. & 6. *alii.*

cerat, ad templi fabricam, quod eo curante, A. C.
 in Skalholto exstructum est, tam materiae ¹¹⁵²
 delectu, quam ipsa materiatione, quali-
 bet, quam Islandia unquam habuit, do-
 mopræstantius. Episcopus, cathedra Skal-
 holtensi potitus, tantam mox populi ami-
 citiam sibi paravit, ut postquam in cathe-
 dra paulisper sederat præsul, vel illi eum
 amore amplecterentur, quorum aversus
 nonnihil ab eo antea fuerat animus. Mi-
 rum autem non est, rem ita cecidisse, cum
 animo fuerit magnanimus & summe mu-
 nificus erga amicos, largus erga pauperes,
 & ad stipem erogandam paratissimus.
 Erga omnes mitis erat, & humanus, fe-
 stivus & lepidus, nec non animo erga
 amicos sui semper simili, ut à qua ille ste-
 tisset parte; omne ibi sperandum veniret
 auxilium. Nec sedi unquam defuit ullus,
 quo opus erat apparatus. Unam cum se- ¹¹⁵³
 derat hiemem episcopus, templum ædifican-
 dum aggressus est. Tanti autem aliis visi

A. C. vera mikil til kyrkiugiörðar, at hvör-
 um misserum, bædi í vidar faungum
 oc smídakaupum oc mannhöfnum þeim
 er þar fylgdu, at svo þótti skynföm-
 um mönnum sem öll lausafe þyrfti til
 at leggja, þau er til stadarins lágu í
 tíundum oc öðrum tillögum. Búit
 þurfti í annann stad svo mikilla tillaga á
 hverium misserum, fyri sakir fólks fiöllda
 oc gestrisni oc annarar atvinnu, at
 svo þótti sem þar mundi þurfa til alla
 lausa aura þá er stadrinn átti. I (y)
 þridiu grein hafði hann svo veitflur
 fiölmennar oc stórar fegjafir vid vini
 sína, er bædi voru margir oc göfugir,
 at þar þurfti nálíga ógrynni fiár til
 at leggja; enn almáttugr Gud er allt
 gott gefr af sér, let eingann (z) þann
 hlut skorta er hafa þurfti bædi til
 kyrkiugiörðar oc annarar atvinnu, þeir-
 ar er Biscup villdi láta hafa medan
 hann lifdi. Þessir voru höfufsmidir at
 kyrkiunni í *Skálabolti*: *Arni*, er kall-
 adr var *Höfufsmidr*, oc *Biörn* hinn
Hagi

(y) þridia máta. A. R. & 9. alii.

(z) þann skort á. E. G. 9. alii.

sunt, qui templi structuræ singulis seme- A. G.
 stribus impendebantur sumtus, erogandi
 tam in lignorum apparatus, quam fa-
 brorum mercedem, atque alios sustentandos
 homines, quibus hic erat usus, ut visum
 sit prudentioribus, omnem hoc opus postu-
 lare pecuniam, quantamcunque sedi vel cu-
 mularent decimæ, vel alii hujusmodi re-
 ditus. Tantas secundo impensas postula-
 vit ipsa alenda familia, tantos sumtus do-
 mesticorum multitudo, hospitum frequen-
 tia, & aliæ res necessariæ, ut ad has im-
 pensas eroganda viderentur, quæ sedes
 possidebat, bona omnia mobilia. Convi-
 viorum tertio frequentes adeo erant ap-
 paratus, tantaque largitus est (episcopus)
 dona amicis, qui & multi fuere & nobi-
 lissimi, ut ad hos sumtus ferendos prope-
 modum immensa pecuniæ vis requirere-
 tur. Sed omnipotens Deus, qui omnia
 bona de suo nobis largitur, fecit ipse, ut
 nihil eorum deesset, quibus opus erat, tam
 ad templi structuram, quam ad alias res ne-
 cessarias, ex voluntate episcopi, dum vive-
 ret, parandas. Templi Skalholtensis hi
 præcipui fuere architecti: Arnas, quem
 Architectorum dixeris principem, & Biörn

A. C. Hagi Þórvaldsfon, Illugi, Leifsson telgdi oc vidu. Enn þá er kyrkian var algjör, orti Runólfr Biscups son (86) vífu þessa:

Hraust (a) var höll fú er Kristi,

Hugblíðum let smíða,

Gód er rót und ráðum,

Ríkr (b) stjórnari slíkum.

Gipta vard þat er gjörði

Guds rann (c) iugtanni.

Petr hefr eignaz ítra

Arna smíð oc Biarnar.

XVIII. Cap.

Klængr Biscup var svo mikill (d) málafylgismadr ef hann var adsókr til áfiár, at hann var bædi höfðingi mikill sakir vitfku oc málsmíldar, höntum vóru oc landslögin í (e) kunnara lagi, af því höfdu þeir höfðingiar allann

(a) er. E. G. L. O. R.

(b) stjórnar. E. G. 5. *alii.* ríkrum stjórnara P.

(c) Igultanni. E. R.

(d) málafylgiu. A. B. C. D. L.

(e) kríngara. H. M. Q.

dictus Hagi (artificiosus) Thorvaldi filius. A. C.
Illugius quoque Leifi filius ligna dolavit.
Absoluta templi structura, Runolfus epi-
scopi filius hoc carmen cecinit:

Firma fuit basilica, quam Christo,
Benigno animo exstrui fecit
(Bona est talis consilii ratio)
Potens præsul.

Feliciter accidit, ut faceret
Domum Dei Urfus (i. e. Biörn).
Petrus (Apostolus) nactus est præstantium
Arnæ & Biörn's ædificium.

Cap. XVIII.

Klængus episcopus eam sæpe operam
præstitit coram iudice litigantibus, si pa-
tronus & consultor adhiberetur, ut ob
prudentiam non minus, quam eloquentiam,
in magno honore esset. Leges (enim) pa-
trias melius caluit quam plerique alii,

H 5

quare

(86) Runolfus filius erat Ketillis Episcopi Holensis, cujus in *Sturlungasaga* non incelebris mentio. Obiit anno 1186 ut ex communi Annalium antiquorum testimonio constat.

A. C. allann hlut mála er Biscup var í fylgi med, var oc engi sú giörd um stór mál, at ei väre *Klængr* Biscup til hvörrar tekinn. Þeir vóru oc hans vinir (f) traustastir (g) er mest var undir á *Islandi*, *Jón Loptson* oc *Gitzur Hallsøn*; *Klængr* Biscup átti giafa (h) víxli vid hina stærstu höfdingia í öðrum löndum þeim er í nánd vóru, oc af slíkum hlutum vard hann vinsæll bædi utanlands oc innan. Enn þá er kyrkia var giör í *Skálabolti*, svo Biscupi þótti hún til vígslu fallin, þá giörði Biscup veitflu mikla oc ágæta vinum sínum, oc baud þángat *Birni* Biscupi oc *Nicoláfi* Abóta (87) oc mörgum höfdingium, oc var þar hinn mesti fiölldi bodsmanna. Þeir vígdu bádir kyrkiu í *Skálabolti*, *Klængr* oc *Biörn*; annar utan enn annar innan, oc helgudu bádir *Petri* Postula svo sem ádr hafdi verit, enn *Nicolás* Abóti hafdi formæli. Þat var á degi Viti,

(f) trúfastir. F. 4. *alii.*

(g) er mest vora virðtir. E. G. O. R.

(h) víxl. A. B. C. F. veitflu. M. P. Q.

quare magnates, à quorum partibus stetit episcopus, victores fore cessere; nec ulla extitit lis gravioris momenti, cui Klængus episcopus non adhiberetur arbiter. Fuere etiam amicorum ejus fidisimi, qui in Islandia omnium erant potentissimi, Joannes Lopti filius & Gissur Halli filius. Munera alternavit Klængus episcopus, cum summis apud externos principibus regionum vicinarum; quibus rebus, tam intra quam extra patriam, amicos sibi paravit. Templi Skalholtini cum eo perducta erat structura, jam ut illud inaugurari posse judicaret episcopus, magnum & opiparum convivium amicis struxit, cui convivas vocavit Biörnem episcopum Holensem, Nicolaum abbatem, & multos insulæ optimates, adeo ut ibi ingens convivarum multitudo adesset. Uterque episcoporum, Klængus & Biörn, alter extrinsecus, alter intrinsecus, templum inaugurarunt, consecraruntque Petro apostolo, cui antea fuerat sacrum, orationem habente Nicolao abbate, id quod
Viti

(87) Nicolaus iste erat primus Abbas monasterii Thveraënsis, distingvendus ab altero Nicolao, Abbate Nidrosiensi, qui eidem ætate erat suppar.

A. C. Viti pínungarvotts. Enn eptir tídir baud *Klængr* Biscup öllum þeim mönnum er vid kyrkiu vígflu höfdu verit at hafa þar dagverd, þeim er fer þótti þat betr gegna, oc var þat enn giört meir af stórmensku enn fullri forsiá, af því at á einn veg (i) reyniz þat ávallt, at eiga undir mörgum heimiskum, er einn vitr madr má vel fyrifiá med stillingu, mátti þar oc þá mikít at raun um þat komaz, fyr því at ei höfdu þar færri menn dagverd enn VII.C manna, oc urdu tilög med óhægindum ádr letti. Sú veitzla var allvirduglig, at öllum mönnum er þángat var bodit; oc voru þeir allir, er virdingamenn voru, med stórgjöfum á burt leystir. Eigi at sídr feck Biscup til kyrkiu í *Skálabolti* (k) allt þat er þurfti, uns hún var at öllu velbúin; hann let giöra gullkaleik, oc setia gimsteinum, oc gaf Kyrkiunni, hann let oc rita tíðabækur miklar

(i) manni, *add.* A. B. C. D.

(k) þat mest hann mátti til fá, *quantum comparare potuit.* E. G. O. R.

Viti martyris die factum est. Sacris per- A. C.
actis, invitat episcopus ad prandium ad-
venas omnes, qui encæniis interfuerant,
quibuscunque id volupe esset; quod tamen
fecit, magis ut magnificentiam ostenta-
ret, quam rem rite præmeditatus: eun-
dem enim semper sortitur res eventum, si
id multorum stultorum arbitrio permise-
ris, quod unus sapiens, adhibita modera-
tione, cavere facile posset; id quod tunc
maximè experientia docuit: cum enim
non pauciores, quam septingenti, ibi pran-
dium sumerent, non sine magna difficul-
tate apparatus datum est istud prandium,
antequam ejus factus est finis. Fuit (ta-
men) hoc lautissimum convivium, si ad
illud vocatorum multitudinem respexe-
ris, quorum honoratiores omnes amplissi-
mis aucti xeniis dimissi sunt. Nihilo
minus episcopus ad templi Skalholten-
sis structuram necessaria omnia postea
comparavit, donec illud à rebus om-
nibus probe paratum erat & instru-
ctum. Calicem ex auro factum &
gemmis ornatum, templo ille dono de-
dit.

A. C. miklar oc (l) miklu betri enn ádr
 vóru. Sú var öll idia hans fenn, at
 kenna prestflíngum, oc ritadi, oc saung
 psaltara, oc mælti þó allt þat er naud
 (m) bar til. (n) Meinlátsamari í mörgu
 lagi, vid siálfan sic, enn adrir Biscup-
 ar höfdu verit, í vökum oc föstum
 oc klædabúnadi; hann geck opt ber-
 fættur um (o) nætur í sníóum oc frost-
 1162 um. Þá er *Klængr* Biscup hafdi X
 vetr Biscup verit, þá andadiz (88)
Biörn Biscup at *Hólum* II nóttum ept-
 ir *Lúcas* messu, þá er hann hafdi
 XV vetur Biscup verit, enn um sum-
 1163 arit eptir var kiörinn *Brandr* prestfr
Sæmundarson, oc hafdi hann utan med-
 fer bref *Klængs* Biscups á fund *Ey-
 steins* Erkibiscups, oc var hann vígdr
 til Biscups Máriumessudag hinn síd-
 ari, oc var í *Biörgvyn* um veturinn,
 oc

(l) lángrum. A. B. & 8. *alii.* öllu. O.

(m) bad. A. B. D. G. K. R. baud til. F.

(n) meinlátsamr. A. B. 10. *alii.*

(o) vetur, *hiemes.* 7. *Codd.*

(88) Biörn Episcopus (fide Annalium) obiit anno 1162,
 ejus vero successor Brandus Episcopus inaugura-
 tus

dit. Ille etiam exscribi curavit brevia A. C.
 ria optimæ notæ, prioribus multo me-
 liora. Omnis ejus industria in eo jun-
 ctim versabatur, ut pueros instrueret sa-
 cerdotii candidatos olim futuros, (libros)
 exscriberet, & psalterium cantaret, sub his
 junctis negotiis ea simul loquens, quæ usus
 tulisset. Variis modis incommoda sibi ipsi
 facescivit, plura quam episcopi priores, vigi-
 liis, jejuniis, & vestitu; etiam sæpe noctu,
 inter nives & frigora, pedes ambulavit.

Cum Klængus episcopus decem hiemes epi- 1162
 scopi munere functus erat, Biörn Holensis
 episcopus obiit, duabus noctibus post Lucæ
 festum, cum quindecim hiemes episcopus
 fuerat. Sequenti vero æstate, electus est
 Brandus sacerdos Sæmundi filius, qui ex Is- 1163
 landia Klængi episcopi literas secum por-
 tans ad Eysteinem Archiepiscopum pro-
 fectus, festo Mariæ posteriori episcopus
 est inauguratus. Hyeme Bergis una
 cum

tus est anno 1163; nam quod annus 1164 ab An-
 nalibus Skalholtensibus antiquioribus, Recentioribus,
 & Membraneis adscribitur, de ejus in patriam re-
 dita intelligi potest; quamvis nec negandum sit,
 quod Sturlunga saga libr. 3. cap. 1. hunc ad annum
 1165 referre videatur.

A. C. oc svo *Jón Loptsson*, enn síðan fór Biscup
 1164 út um sumarit eptir, oc settiz á Biscups-
 stólinn á *Hólum*, sem hann var til vígdr.

XIX. Cap.

Klængr Biscup hellt allt til elli
 vegfemd sinni oc (p) vinsældum, svo
 at allir virdu hann mikils, þeir ed
 mest voru verdir. Enn er hann tók
 at (q) elldaz, þá sókti at hönum van-
 heilla mikil, oc tóku í fyrstu fátur
 hans at opnaz af kulda oc mein-
 lætum oc óhægindum þeim er hann
 1173 hafði haft. Enn er hann tók at
 mæda bæði elli oc vanheilla, þá sendi
 hann utan bref sín til *Eysteins* Erki-
 biscups, oc bad hann leyfis, at hann
 skyldi ná af hendi at selia (r) land-
 fiölskylldir biscopsdóms síns, oc at taka
 annann Biscup í stadinn, eptir dæmum
Gitzurar Biscups, enn þau ord kómu
 aptr

(p) vinsæld. F.

(q) ellaz. F.

(r) lanz fiölskyldu biscopsdæmis. A. B. & 7. al.

cum Joanne Lopti filio transacta, in Is-A: C. landiam proxime sequenti æstate redux, ¹¹⁶⁴ sedem occupavit episcopi in Holis, cui erat inauguratus.

Cap. XIX.

Klængo episcopo ad senectutem usque suus mansit honos populiqve favor, adeo ut eum magni facerent omnes, quotquot ipsi dignitate erant maxime conspicui. Senescentem adversa & gravis incessit valetudo, cui primum obnoxii pedes ejus, doloribus vexabantur ulcerum, quæ ibi aperuerant frigora, incommoda varia atqve molestiæ, quas olim pertulerat. Se- ¹¹⁷³ nio igitur & morbo paulatim fatiscens, Eysteini Archiepiscopo literas misit, quibus id sibi dari petiit, ut depositis plusculis sui officii muneribus, exemplo Gissuris episcopi alium liceret suo loco sufficere.

A. C. aptr frá Erkibiscupi at í hans leyfi
 1174 skyldi Biscup kiófa oc fenda utan, enn
 hann skyldi hallda upp tídagjörd oc
 kenningu, medan hann væri til fær,
 þótt hann væri ei fær til yfirferdar.
Klængr Biscup fór til alþingis, oc
 fókta þá (s) at höfðingia at madr
 væri til Biscups kofinn, oc var þat allra
 manna ráð at hann skyldi kiófa þann
 sem hann vildi, enn hann kaus *Þorlák*
 (t) *Þórhalla*son, er þá var Abóti í
Þyckvabæ, oc var þat mikil gæfa
Klængs Biscups, er hann kaus þann
 mann eptir sic er nú er sannheilagr,
 oc allir mega vita at alldrei fyrrmeir
 hefr neinn madr at því reynst á *Is-*
landi (89) nema hinn Heilage *Þorlákr*
 Biscup er þá var til Biscups kofinn.
 Enn þó hafði *Klængr* Biscup stadar-
 forráð þau missere, oc var þó óhægt
 fyrir at ráða, því at þá lágu eingar
 giafir til stadarins, enn afvinna varð
 eingu

(s) á *pro* at. A. D. F.

(t) *Þórhalls*. B. C. K. *Þórvalds*. A. D. *Þorláks*.
 7. *Codd. male*.

*Redditæ ab Archiepiscopo litteræ id tu- A. C.
lere responsi, licere ejus permissu novum 1174
eligere episcopum, electumque peregre mit-
tere, ipsum vero (Klængum episcopum)
sacrorum administrationem continuare
jusserunt, licet obeundæ dioecesi impar
esset. Klængus episcopus ad comitia
profectus, proceres rogavit, ut episcopus
eligeretur alius quidam, quibus omni-
bus visum est consultum, ut ipse, quem-
cunque vellet, eligeret; elegit ergo Thor-
lacum Thorhalli filium, tunc temporis mo-
nasterii Thyckvabæensis Abbatem; quæ
in re magna fuit Klængi episcopi felici-
tas, cum in suum locum eligeret illum,
qui nunc verè sanctus est, & de quo om-
nibus constat, talem in Islandia repertum
esse neminem, præter ipsum episcopum
Thorlacum Sanctum, qui tunc episcopus
est electus. Per eam tamen semestria penes
Klængum episcopum sedis episcopalis fuit
administratio, licet ea administratio ei val-
de difficilis esset: tunc enim sedi nullæ ac-
cesserant donationes, expensæ vero necessa-
riæ nihiloquam hodie erant minores. Cum*

I 2

sedis

(89) Hinc ætas scripti facile intelligitur, nam Thor-
laci sanctitas publice recepta fuit 1198, sed Jonæ
Episcopi anno 1200, ita ut scriptum hocce, dicti
biennii tempore, scriptum esse inde concludi possit.

A. C. eingu minni. *Klængr* Biscup feldi
 1175 siálfr af hendi stadarins forráð, oc
 feck þau í hendr Þorláki (u) Abóta
 oc þeim mönnum er hann kiöri til
 med fer. Enn hin sídurstu misseri er
Klængr Biscup lifdi, reis hann nálíga
 alldrei úr réckiu, oc bióz eptir því
 vidr andláti sínu, sem hvör vitr madr
 mundi ser hellst kiósa í laungum van-
 mætti. *Klængr* Biscup var vígdr til
 Biscups á dögum *Eugenii* Páfa (90),
 af *Askeli* Erkibiscupi á dögum *Ey-*
steins oc *Sigurðar Noregs Kónga*,
 hann hafði þá II vetr hins fimta tug-
 1176 ar, oc var Biscup XXIII vetur. Hann
 andadiz þrim nóttum eptir *Mattias*
 messu oc ber svo ártíð hans, enn siór-
 um ef hlaupár er. Þá var þvottdagr
 í imbrudögum um lángeföstu. Þá
 var lidit frá hínghadburdi *Krists*, at
 áratali, einum vetri midr enn siötígir
 hins tólfta hundrads, oc var hann
 grafinn hiá hinum fyrrum Biscupum.
 Enn

(u) Biscupi. E. G. L. O. R.

(90) Eugenius Tertius Papa sedit ab anno 1145 ad

1153.

sedis administrationem Klængus episcopus 1175
deponebat, eam in manus tradidit Thor-
laco Abbati aliisque quos hic socios ele-
git. Ultimis vero, quibus Klængus epi-
scopus vixit, annis, de lecto nunquam fere
surrexit, sed se ut morti obviam iturum
paravit, eo modo, quo id facere optasset
sapiens quisque, quem longa detinet vale-
tudo. Klængus episcopus ab Askele Ar-
chiepiscopo inauguratus est, Evgenii Papæ
Eysteinisque & Sigurdi Norvegiæ Regum
tempore, quadraginta duas hiemes na-
tus, viginti quatuor hiemes munere epi- 1176
scopi functus est, sed tres noctes post Mat-
thiæ festum mortuus, quo festo die ejus
anniversaria celebrantur, quatuor autem
noctes (post dictum festum) si annus fuerit
bissextilis, die Saturni, in quatuor tem-
porum jejuniis quadragesimalibus, quo
tempore, à nato Christo, secundum com-
putum vulgarem, undeseptuaginta se-
culi duodecim hiemes erant elapsæ. Prio-
ribus episcopis vicinus est sepultus; adfuit
 I 3 *autem*

1153. Quod ea quæ de Chronologia nostri supra
 p. 28. notavimus, ulterius confirmat.

A. C. Enn Þorlákr Abóti stóð yfir hönum;
 1176 bædi yfer greftri hans, oc andláti,
 oc bar hönum allskonar (x) giptusam-
 liga til, er slíkr madr skyldi yfir
 hönum standa bædi lífs oc (y) öndud-
 um, sem nú reyniz fyri Gudi hinn
 (z) fæli Þorlákr Biscup.

XX. Cap.

Mörg urdu stór tíðindi meðan
Klængv var Biscup, þó at ec geti her
 ei margra. Þá varð fyrst fráfali þeirra
 brædra *Haralds*ona *Gilla Noregs* Kónga,
Sigurðar fyrst, þá *Eysteins*, enn *Inga*
 (91) fíðarst, oc andlát *Jóns* Erkibi-
 scups (92) oc fall *Hákonar Herði-*
breids

(x) gæfusamliga. M. O. P. Q.

(y) lidnum. A. B. & 9. *al.*

(z) helgi, *Sanctus*. A. B. C. D.

(91) Rex Sigurdus interfectus est anno 1155, Rex
 Eysteinn anno 1157, & Rex Ingus anno 1161.
Annales equidem *Skalholtenses antiquiores*, *Recentio-*
res & *Membranei* cædem Sigurdi ad 1154 & *Bre-*
viores cædem Eysteinis ad 1158, sed Ingii ad 1160,
 referunt, quæ in re fidem vix merentur.

autem Thorlacus Abbas, & sepulturæ A. C. ejus & morti, id quod feliciter admodum 1176 ei accidit, ut tam vivo quam mortuo vir tantus adstaret, quantus coram Deo beatus Thorlacus episcopus esse nunc cognoscitur.

Cap. XX.

Klængo episcopo, plurimæ res acciderunt maxime memorabiles, licet hic multæ non memorentur. In hoc tempus fratrum, Haraldî Gillii filiorum, Norvegiæ Regum, decessus incidit, primo Sigurdi, deinde Eysteini, & ultimo Ingii; Joannis Archiepiscopi obitus; Haconis

I 4

Herda-

-
- (92) Johannes primus Norvegiæ Archiepiscopus obiit anno 1157, ut *Annales Regii, Reseniani, Flateyenses, Oddenses, & Holani* utrique testantur, non autem 1158, ut volunt *Annales Skalboltenses antiquiores, Membranci, Breiores & Recentiores, Vita Johannis Sancti*, quæ Augustinum (sive Eysteinem) primum Norvegiæ Archiepiscopum appellat, graviter errat, & in hac re audienda non est.

A. C. *breids* (93), oc andlát *Biarnar* Biscups at *Hólum* (94). A dögum *Klængs* Biscups var pínðr hinn heilagi *Thómas* Erkibiscup (95) í Englandi; oc á hans dögum kom annat sinn upp elldr í *Heklo* (a) fialli (96), pá vard oc (b) jardskiálfti fá er mannskadi vard at (c). Þesir menn önduduz Islendskir medan *Klængr* var Biscup: *Jón Sigurdarson* (97) oc (d) *Hreinn* (e) á *Bári* (98), *Páll Þórdarson*, oc *Guð.*

(a) felli, *monticulo*. E. F. G. O. R.

(b) landskiálfti. L. skíálfti, jadar. F.

(c) *Hic Codex L. prolixam subneſcit relationem de ignis ex Hecla monte eruptione anno 1300, quæ vero ad hunc locum non ſpectat.*

(d) *Hreinn á Bári, omittunt.* A. B. C. D. F. & 7. al.

(e) *Legendum Abóti, monente.* A. Magnæo in marg. R.

(93) Rex Hacon Humeroſus cecidit anno 1162. Soli *Annales Breviores*, pro more, ejus mortem ad annum præcedentem anticipant.

(94) Vid. ſupra not. 88. *Annales Breviores* annum Biörn's emortuale 1163 iniuſ accurate adſcribunt.

Herdabreidi *cædes*, & Biörn is *episcopi* A. C.
Holen sis *mors*. Klengi *episcopi* tem-
pore, Sanctus Thomas *Archiepiscopus*
in Anglia obiit, tortus necatusque. Ejus
etiam tempore Hecla mons ignem se-
cundo evomuit; & tunc quoque terræ
motus exstitit, quo homines aliquot
perierunt. Klengo *episcopo*, mortui
sunt Islandi: Joannes Sigurdi *filius* &
Hreinn Baren sis, Paulus Thordi *filius*,
I 5 Gud-

(95) Martyrium S. Thomæ Archiepiscopi incidit in
29 Dec. 1170. *Annales Regii* apud Langebek Script.
Rer. Dan. Tom. 3. pag. 63. illud anno sequenti
adscribunt.

(96) Eruptionem ignis subterranei ex monte Hekla
omnes *Annales* antiqui ad annum 1158 referunt,
soli autem *Flateyenses* annum 1157 adscribunt.

(97) Si hic mendum esset, Sigurdar pro Sigmundar,
certe indicaretur mors viri in patria celeberrimi Jo-
næ Sigmundi filii, quem anno 1164 fatis cecidisse
testantur *Annales Regii* loc. cit. pag. 63. *Flateyenses*
& *Holan antiqui*; sed *Scurlungasaga* libr. 3. cap. 1.
videtur ejus mortem ad annum 1166 referre.

(98) Hreinn sive Reiuver Abbas, Styrmeris filius, cu-
jus genealogia multis in *Landnámabók* Edit. Havn.
locis pertextitur, erat Sancti Johannis Episcopi Ho-
len sis discipulus, & Abbas consecratus anno 1166,
obiit anno 1171, ut Historiæ & *Annales* constan-

A. C. *Gudmundr Ketilsson*, *Biarnhedin* prestre *Sigurdarson* (99) oc *Beinir* bródir hans, víg *Helga Skaptasonar* (100), oc *Nicolás Sigurdarson* (101) var pá felldr í *Þrándheimi*. Nú má off sýnaz sem ei hafi slíkr íkörungur verit á *Islandi* fyrri margs sakir sem *Klængur* Biscup var, vilium ver oc þat ætla at hans rausn muni uppi vera medan *Island* er byggt.

Nú er komit at frásögn þeirri er segia skal frá hinum fæla *Þorláki* Biscupi, oc er þessi saga her samín til (f) íkemtunar góðum mönnum, oc til frásagnar sem adrar þær er her eru fyrri ritadar. Enn svo vel sem frásögn (g) fer frá hverium þeirra,
pá

(f) eptirtektar. F.

(g) er *pro fer. A. B. § 10. al.*

ter testantur. Hic ipse erat tertius Abbas Thingeyrensis, & postea primus Hytardalensis Abbas. *Sturlungasaga* libr. 2. cap. 34. qvz hunc Abbatem Thveraenssem appellat, in mendo cubat, cum Thingeyrensem vocare debuisset.

(99) *Biarnhedinis* laudes multis canunt *Þorláksaga Helga* Ms. & *Sturlungasaga*, sed genealogiam exhibet *Landnámabók* Edit. Havn. pag. 37. Obitum ejus *Annales* omnes anno 1173 adscribunt.

Gudmundus Ketillis *filius*, Biarnhedinn A. C. *sacerdos* Sigurdi *filius*, & Beiner *eius frater*, *cæsus* Helgius Skaptii *filius*, & Nicolaus Sigurdi *filius* in Thrandhemia *occisus*. *Hæc nobis manifestum reddent, talem tantumque, varias ob causas, virum nunquam habuisse Islandiam, qualis erat Klængus episcopus; quare speramus, fore, ut quamdiu habitata erit Islandia, magnifici adeo viri ibi superstes futura sit memoria.*

Ad ea, quæ de beato Thorlaco episcopo sunt referenda, jam nostra deducta est narratio; cujus quidem historia, ut bonos oblectet, utque rerum gestarum servet memoriam, hic est composita, eodem modo, quo ceteræ supra scriptæ historiæ. Quamvis autem de singulis eorum multa
nar-

(100) Hunc in comitiis universalibus interfectum fuisse anno 1175, testantur plerique Annales & *Sturlungasaga* libr. 3. cap. 1. Factum autem ipsum Gudmundarsaga Góða multis enarrat. Sed *Annales Breviores* & *Fragmentum Annalium* supra allegatum, quod dictos Annales presso pede sequitur, annum 1176 præferunt.

(101) Cædem istius Nicolai *Sturlungasaga* loc. cit. *Annales Regii, Flateyenses, Oddenses, Breviores & Holenses* utrique, ad annum 1176 referunt.

A. C. þá eru þó eingin dæmi fegri í alla
 stadi, enn frá þessum hinum dýrdliga
 Guds vin er at sogia, Þorláki Biscupi,
 er at rettu má segiaz geisli edr gim-
 steinn (h) heilagra bædi á þessu
 landi oc annarstadar um heiminn, hann
 má at sönnu kallaz Postuli *Islands*, oc
 sem (i) hinn heilagi *Patrekr* Biscup
 kallaz Postuli *Irlands*, því at þeir
 frömdu verk Postula síálfra í sínum
 kenningum oc polinmædi bædi vid
 óhlýdna menn oc ránglata.

(h) *Islandi oc svo annarstadar, hann má oc. A. B.*
Er 9. al.

(i) *heilagr. F.*

narrentur egregia, nulla tamen ab A. C. omni parte pulchriora occurrunt virtutum exempla, quam quæ de hoc pretioso dei amico dicenda veniunt, de Thorlaco episcopo, qui merito inter sanctos radius solis vel gemma dici potest, in hac non tantum insula, sed alibi etiam terrarum. Islandiæ Apostolus ille vere saluari meretur, quemadmodum Hiberniæ Apostolus vocatur sanctus Patricius episcopus: vicibus enim ipsorum Apostolorum functi sunt ambo, sive doctrinam respexeris, sive, qua erga contumaces ac improbos usi sunt, patientiam.

A. C. Saga af PALE Skálahollts Biscupi.

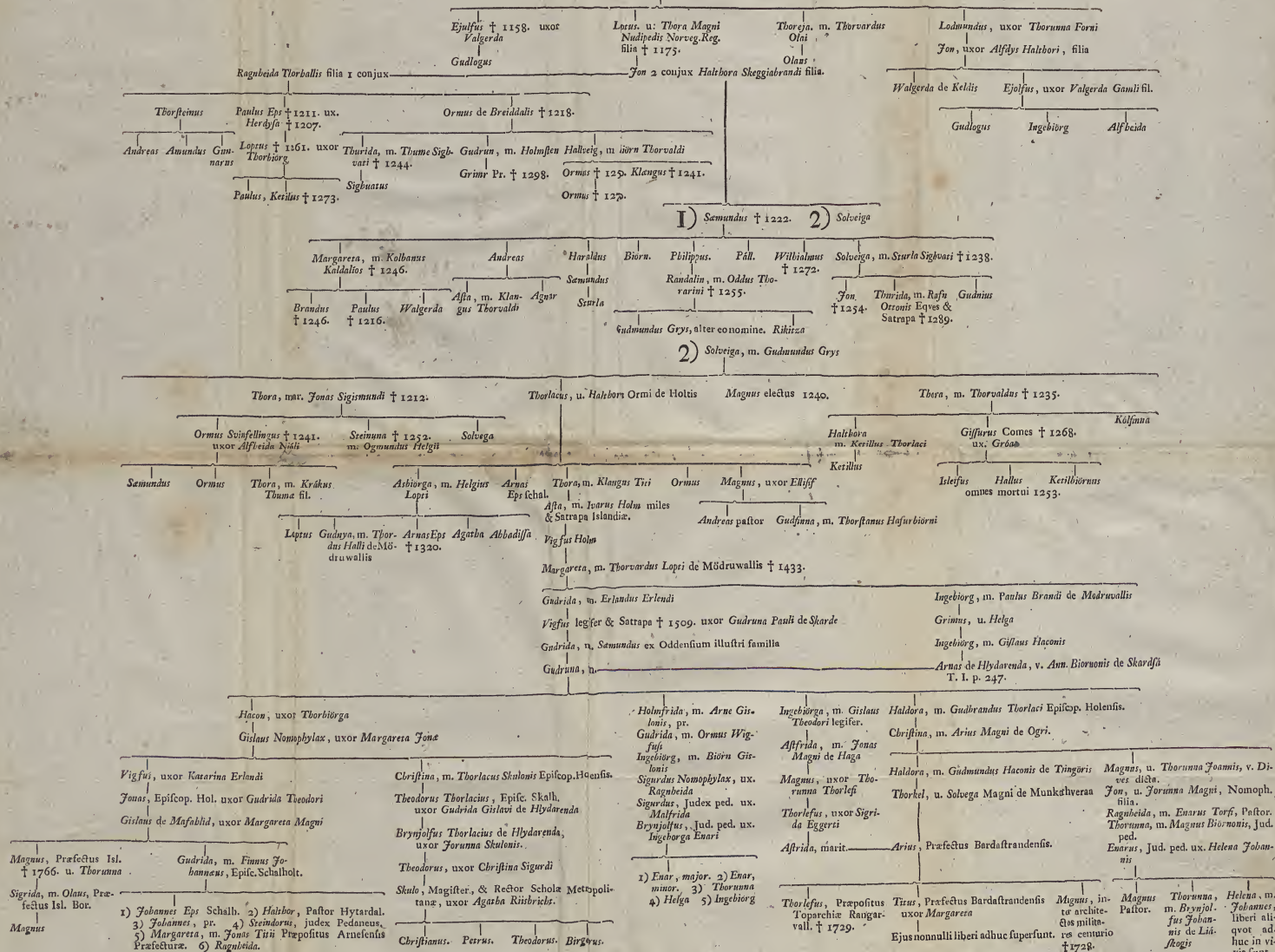

I. Cap.

Páll var son Jóns hins göfugasta manns (1), Loptsonar, Sæmundarsonar hins Fróða. Módir Jóns var Þóra dóttir Magnúfs Kóngrs Berfætts, enn módir Páls var Ragneidr Þórballs dóttir, systir Þorláks Biscups hins Helga. Páll var fæddr upp í Odda með Jóni födr sínum oc lagdi hann siálfr, oc svo aprir, því meiri virðingu á hann sem hann var elldri. Páll var vænn at álitu, fagræygr oc fastæygr, hrockinhárr oc fagrhárr, limapr vel oc lítt feitr (a), litbiartr oc hörundslíós, meþalmadr at vexti oc manna kurtæisast, hann var næmr oc vel lærdr þegar á únga alldri, oc hagr at hvívetna

(a) fætt. Sv.

(1) Genealogiam Pauli Episcopi infra Tab. 2. ut & uxoris

$$\begin{array}{r} 26 \\ \times 28 \\ \hline \end{array}$$

79

159

504

109

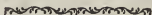
9. 5.

30

24

108

Vita PAULI Episcopi Sca- A. C. laholtensis.

Cap. I.

Paulus filius fuit viri nobilissimi Joannis Lopti filii, Sæmundi filii multiscii. Mater Joannis erat Thora, Magni Regis Nudipedis filia, Pauli vero mater Ragneida Thorhalli filia, Sancti Thorlaci episcopi soror. Paulus in prædio Odda educatus est apud Joannem patrem suum, apud quem, ut & alios plures, eo magis crevit ei honor, quo magis ipse crevit ætate. Paulus facie fuit decora, venustis & fixis oculis, crispo nitidoque capillo, membris concinnis & pingviusculus, sereno faciei colore, cute candida, mediocri corporis statura, moribus cultissimis, docilis & in prima etiam adolescentia literis probe imbutus, ad rem omnem dexter, sive

uxoris ejus Herdisæ Tab. 3. exhibebimus, ex quibus innotescit eos, optimo genere natos fuisse.

A. C. vetna því er hann giörði bæpi at riti oc öðru. Hann kvangapiz úngr oc fær *Herdísar Ketils* dóttir, vænnrar konu oc vel at fer, at hvívetna því er kvennmann mátti prýða. Enn er þau höfdu fá vetr saman verit, þá fór *Páll* utan, oc var á hendi *Haralldi* Jarli í *Orkneyium* oc lagdi hann mikla virdíng á hann, enn síðan fór hann suðr til *Englands*, oc var þar í skóla, oc nam þar svo mikit nám, at trautt vóru dæmi til, at nockr maðr hefði jafnmikit nám numit, ne þvílíkt, á jafnlángri stundu; oc þá er hann kom út til *Islands*, þá var hann fyrir öllum öðrum mönnum at kurteifi lærdóms síns (b), verságiörd oc bókalestri (c); hann var svo mikill raddmaðr oc saungmaðr, at afbar saungr hans oc rödd af öðrum mönnum þeim er þá voru honum samtíða; hann fór þá enn til vistar í *Odda*, oc hafði þá enn gott yfirlæti, sem vert var.

II.

(b) lærdómsins. O.

(c) bókalistum. Sv.

scriberet, sive aliud ageret. Adolescens A. C. matrimonium contraxit, uxore ducta Herdisa Ketillis filia, eleganti muliere & rebus omnibus, quæ sæminam decent, optime instructa. Paucas hiemes cum conjuges fuerant, Paulus peregre profectus aliquamdiu mansit apud Haraldum Orcadum Comitem, qui magnis eum honoribus affecit. Dein versus meridiem navigavit in Angliam, ubi scholam frequentans, tantam ibi scientiam sibi comparavit, ut exempla vix suppetant eorum, qui pari temporis spatio tantam & talem doctrinam sibi compararunt. In Islandiam redux eruditione, quæ eum ornat, poëscos studio & frequenti librorum lectione ceteris omnibus præstitit. Vocis adeo sonoræ & canoræ fuit, ut cantus ejus & liquida vox, aliorum vocem superaret, qui ejus vixere tempore. Post reditum, ut antea, in Odda domicilium habuit, etiamnum, ut par erat, magni æstimatus.

A. C.

II. Cap.

Enn litlu síðar gerdi Páll bú í Skardi, oc var margs til fyrst fátt, þessi er hafa þurfti, enn svo kom skörúngsfskapr þeirra beggia hiona oc (d) góðvilldar umfýsla í halld, at þau áttu ærit hvervetna skamms bragds, oc urdu þau þá fyrir hinum stærstu fiársköðum, oc báru þau þat vel oc prúðliga, enda var svo sem ecki gerdi af því, oc þá vóxu fe þeirra, sem fær gengi á land. Páll var (2) raun-góðr

(d) góðvild, *instar adjectivi*. A. B. C. D. góðvilld vira í halld. Sv.

(2) Qvod ad nostri genium & agendi cogitandique modum pertinet, ille ex dictis & jam dicendis patet; quibuscum reliqui scriptores consentiunt. *Vita Episcopi Gudmundi* autor, quamvis totus in eo sit, ut stulto & præcipiti Gudmundi zelo omnem sanctitatis colorem inducat, Paulum tamen esse virum bonum & sanctum, qui multas à subditis perpersiones exantlandas habeat, adeoque & coram Deo tanto sit honoratior & acceptior, non dissimulat. Quam & quam felicem operam Paulus optimatibus Islandiæ in gratiam invicem reducendis impenderit, *Snorlungafoga* multis persequitur. Ita

ei

Cap. II.

A. G.

*Paulo post in prædio Skardi domicilium
fixit Paulus, licet initio deessent multa,
quibus opus fuit; verum utriusque con-
jugis strenue navata opera & benevola
cura eo profecit, ut brevi cujuslibet rei
satis haberent, quamvis maximam pecu-
dum facerent jacturam, quam æquo &
magno animo pertulerunt; fuitque ea
res, quasi non accidisset: postea enim opes
illorum, instar maris, terram inundantis
acceverunt. Paulus benignus erat na-*

K 2

tura,

ei præprimis tribuitur pacis publicæ in Comitibus gene-
ralibus anni 1196 conservatio; & anno 1200, fratrem
Sæmundum cum Sigurdo Ormi filio reconciliavit.
Anno 1206, inter Episcopum Gudmundum &
Kolbeinem Thomæ filium gratiam refarciit, felix
uterque, si pactis initis stetissent. Nec Paulus in
subsequentibus turbis collegæ defuit, sed Gudmun-
dum vagum & inopem ad se invitavit, salutaria
ei communicavit consilia, & suam auctoritatem re-
bus ejus desperatis restituendis interponendam ob-
tulit, quæ omnia rigidus ille zelotes respuit, nisi
Paulus etiam ad omnia miscendum, & cæco Gud-
mundi fervori velificandum, totum se daret, quod
à viro prudenti frustra petebatur. Nec tamen
diffidendum est, Kolskeggum Divitem post facta
Pauli

A. C. góðr oc fályndr, oc þýðr við alla vini sína, oc alla góða menn, enn hann var (e) stríðlyndr við vonða menn, þjófa oc (f) illmenni stjórnarmadr mikill var hann um alla hluti í sinni sveit, oc örr til fara allstadar þar er þurfa þótti hans tilkomu. *Páll* var godordsmadr, oc hellt hann svo alla sína þingmenn, til allra rettra mála, at hvergi varð þeirra (g) hlutr undir; *Páll* átti IIII börn, þau er úr barnæsku komuz, (h) við *Herdífi* konu sinni, sonu tvá oc datur tvær, synir hans hetu *Loptur* oc *Ketill*, enn datur *Halla* oc *Þóra*, þau voru öll væn at álitu, oc vel at fer þegar þau vóxu upp. *Þorlákr* Biscup móðurbróðir *Páls*, lagði á hann mikla virðing, oc unni hönum mikit, oc baud hönum

(e) stríðlyndr. B. C.

(f) illrædis menn. O.

(g) hluti. O.

(h) með. B.

Pauli Episcopi de eodem dixisse: *Paulus quidem primis temporibus baud satis æquus, & causæ suæ plus*

tura, sed taciturnus, erga amicos bonosque omnes obsequiosus, at in malos, fures & nebulones asperrimus; in sua ditione res omnes naviter & summa gravitate administravit, promptus ad omnia adeunda, quæ ejus opera indigere videbantur. Curiam, cui præerat Paulus, ita rexit, suisque curialibus in re quavis æqua, ita adfuit, ut nuspiani illorum partes essent deteriores. Ex uxore Herdisa quatuor Paulus suscepit liberos, qui adultam attigere ætatem; filios duos, duasque filias; dicebantur filii Loptus & Ketell, filiæ autem Halla & Thora, omnes, cum adoleverant, venustate formæ honestisque moribus commendabiles. Paulum in magno honore habuit ejus avunculus Thorlacus episcopus, eumque eximie carum, & ad se convivam sæpe voca-

K 3

vit,

plus justo insistens reputabatur, quavis, ex quo Episcopus factus erat, bonum virum se præstiterit, quod ab inimico dictum, ut sententiam quandam, cui à Pauli actis auctoritas quærebat, infringerei, contra nostrum non valebit, in primis cum ejus operam avunculo præstitam, haud obscure notare videatur. Conf. Scurlungasaga libr. 5. cap. 26.

A. C. hönum opt til sín, enn þó nockrir höfðingiar adrir væru (i) andstreymir Þorláki Biscupi, þá var Páll hönum því traustari frændi oc (k) fulltrúi, sem adrir gengu meir undan. Enn er Þorlákr Biscup andadiz, þá sýndi Páll enn sína (l) ást, enn flestir allir hans göfger vinir.

III. Cap.

1194 Id næsta sumar eptir andlát Þorláks Biscups ins Helga, var Páll kiörinn til Biscups, ádr var miöc (m) laung (n) ræða um þat mál, enn þar kom at um sídir, at þat var lagt undir Brand Biscup (o), mest at ráði Halls Gitzurárfonar (3), enn hann kaus Pál til utanferdar, enn hann játti ei brádt undir

(i) nockur andstreymir. O.

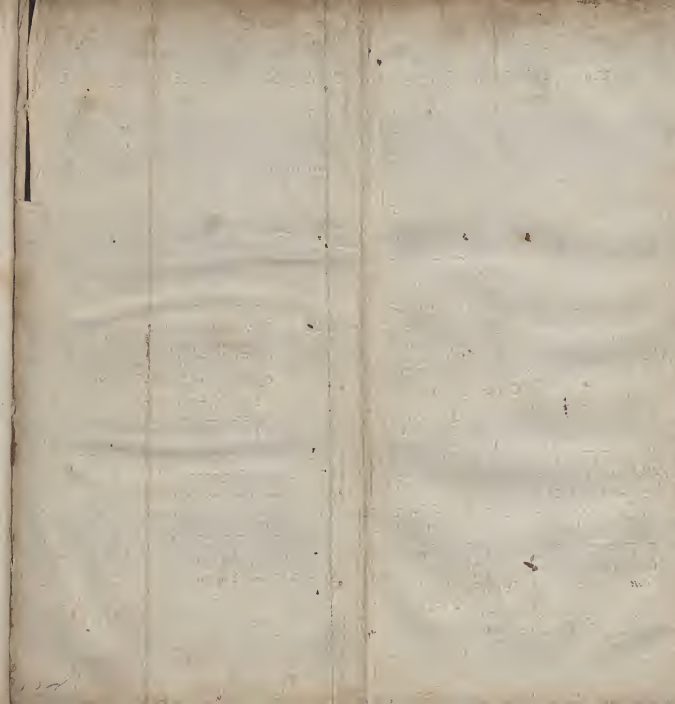
(k) fulltrúadri. Sv.

(l) dygd ástligri. O. ástligri frændfemi enn flestir. Sv.

(m) ílaung. O.

(n) tilræða. A. B. C. D. Sv.

(o) oc adra ástvini hans, add. O.

T A B. IV.

Genealogia ad *Hungurvakam* pag. 151. ex *Sturlunga* & *Annalibus* nec non *Orig. Island.*

Hacon Griorgardi

Æsa, m. Kerillus

Kerillbiörnus, ux. Helga

Tbordi

Titus

Gissurus Albus, legifer.

Forunna

Islefus, Episc.

Sigfus

Tborvaldus

Titus

Gissurus Eps

Tborgerda
de Odda

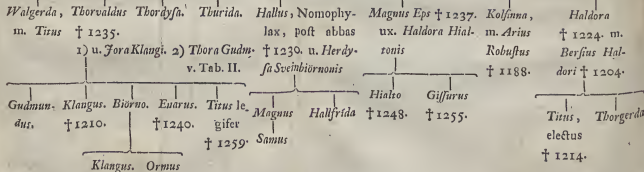
Hallus, ux. Tburida

Grinnus

Sigfus

Gissurus, Scallari Regis Si-
gardi & Legifer Isl.
1206. uxor Alfbeida

Sæmundus
Multiscius

vit, adeo ut licet quidam alii magnates A. C. Thorlaco episcopo adversarii essent, eo fidelior ei adesset Paulus cognatus, cui eo magis fidere posset, quo se magis subduxerunt alii. Thorlaco episcopo mortuo Paulus majorem, quam plerique alii nobilissimi ejus amici, amorem præbuit.

Cap. III.

Proxima æstate post Thorlaci Sancti episcopi mortem, Paulus in episcopum 1194 electus est; longo de hac re sermone habito, eo demum ventum est, ut ex Halli Gissuris filii potissimum consilio, hoc negotium Brandi Episcopi arbitrio committeretur; ille autem peregre profecturum (ad munus capescendum) elegit Paulum, qui non cito consensit (onus illud)

-
- (3) Hallus filius Gissuris, de quo supra pag. 1. 105. superum in patria magistratum gessit, quo anno 1209 obiit, postea Abbas anno 1221 consecratus, monasterio Helgasellenfi, & post Thyckvabajensi præfuit, obiit anno 1230. Plurima de illo Sturlungasaga & Annales referunt, quæ omnia laudes ejus canunt. Genealogiam ejus vid. infra Tab. 4.

A C. undir at gánga, oc geck annar til at
 1194 öðrum at bidia hann, *Brandr* Biscup,
 oc svo brædr hans, oc adrir hans ást-
 vinir, enn hann syniadi, oc fór vid
 þat heim af þingi, síðan fór hann í
Odda til Kyrkiudags, um Seliumanna
 messu, með mikilli áhyggju, enn er
 allir voru protnir á at bidia hann til,
 oc hann fá at þá var vid einga at
 bægiaz, nema í móti Guds vilia væri,
 oc villdi hann þat víst eigi, þá er
 hann ihugadi sitt ráð; Þá skaut hinn
 Helgi Andi honum því í hug, at legg-
 gia siálfan sic í ábyrgð til þyrftar
 mönnum, oc geck hann þá síðan
 röskliga undir þann vanda er honum
 hafði lengi ádr (p) hugr vid bodit,
 Enn litlu síðar fór hann í *Skálaholt*
 oc *Jón* faðir hans með honum, oc
 brædur hans, oc tók þegar vid öllum
 fjarforráðum stadarins. Hann baud
 þá þegar þar at vera *Gitzuri Halls*
 syni, er ádr hafði þar verit um daga
Þorláks Biscups hins *Helga*, oc mest
 stadarprýði var at oc hýbýlabót
 þeirra

(p) framan til, *addit, Sv.*

illud) subire, quare alter post alterum ac- A. C.
cedentes illum rogarunt, hos inter Bran- 1194
dus episcopus, fratresque ejus & alii ami-
corum intimi; sed detrectavit ille, & re
ita constituta, à comitiis domum ivit.
Postea festo Sanctorum in insula Selia, cu-
ris aeger, ad festum dedicationis templi ce-
lebrandum, ad pradium Odda profectus
est. Omnibus autem rogando fatigatis,
cum videret à se nemini hac in re incommo-
dum fieri, nisi ipse voluntati divinæ
obluetaretur; quod crimen nequaquam
admittere voluit, rem serio meditatus:
subiit divino spiritus sancti afflatu men-
tem ejus id consilii, ut pro aliorum utili-
tate se ipsum periculo objicere vellet, quo
facto, grave negotium strenue subiit, à
quo mens ejus diu aversa fuerat. Paulo
post, patre Joanne fratribusque ipsum
sequentibus, ad Scalholtum ivit, ubi
rerum opumque, quæ sedis erant, curam
omnem mox in se suscepit, Ibi manere
statim jussit Giffurem Halli filium, qui
tempore Thorlaci Sancti episcopi in Scal-
holto sederat, sedis istius summum orna-
mentum, & præcipuum, præ aliis, qui

A. C. þeirra manna er þar (q) væri. *Páll*
 1194 let öll hin fömu fiárfórráð vera í *Ská-*
laholti sem ádr höfdu verit, enn hann
 setti *Porkel* Prest *Hallsón* til kyrkiu
 vardveitzlu, (r) oc þá þiónadi hann
 honum fyrft er hann kom út, enn
 hann var síðan *Canúki* í *Veri*. *Herdís*
 vardveitti bú þeirra í *Skardi* oc börn
 þeirra öll, oc audrædi þeirra vel oc
 fæmiliga (s) medan hann var utan,
 oc var þat almælt, at eingi börn væri
 svo vel vanin, sem þeirra börn í
 öllu heradi, oc hellt þat vel skapi
 medan hún lifdi, af því at hún var
 allra kvenna vönduz, bædi fyri sína
 hönd oc annara manna sem opt bar
 raun á.

IV. Cap.

Páll fór utan hit sama sumár er
 hann var kofinn til *Biscups*, oc var
 þá diákni at vígflu. Honum greiddiz
 sín

(q) þá Sv.

(r) fá *pro* þá. O.

(s) sköruliga Sv.

ibi erant, decus & fulcimentum. Cæ. A. C.
tera, in Scallholto opes administrandas ¹¹⁹⁴
eisdem reliquit, qui ibi antea fuerant,
templi vero custodiam (sacerdotis munus)
Thorkeli sacerdoti Halli filio, qui episco-
po in Islandiam reduci primum ministra-
vit, sed postea Canonicus Verensis factus
est. Eam, quæ in Skardio erat, rem
familiarem, liberosque omnes & posses-
siones bene ac prudenter curavit Herdisa,
quo tempore ipse peregre erat, ferebatque
omnium sermo, per totum territorium
liberos non dari, qui cultis moribus possent
cum Pauli & Herdisæ liberis comparari;
id quod, quoad ea vixit, tenuit: fuit enim
tam in suis, quam aliorum negotiis, om-
nium mulierum laboriosissima; id quod
experientia sæpe docuit.

Cap. IV.

Paulus eadem æstate, qua in episco-
pum eligebatur, peregre profectus, tunc
ordine Diaconus, prosperum habuit iter,

in

- A. C. sín ferd vel, uns hann kom til No-
 1194 *regs* oc fór síðan til kaupánga í *Nid-*
arós, oc var þar um veturinn, uns
 (t) leid jól, oc þóttiz hver þeirra
 manna bezt hafa, er hans sámd oc
 virðing giördi mesta, því helldr er
 göfigri vöru, oc virdu þeir þá rett.
Eiríkr (4) *Erkibiscup* var í *Danmör-*
ku, þá er *Páll*(u) kom utan til vígflu,
 oc var hann með *Absaloni* *Erkibi-*
scupi, enn *Sverrir* *Kóngr* (x) *Mag-*
nus var austr í *Vík*, oc fór þadan á
 1195 *Upplönd*. Enn eptir jól fór *Páll* nord-
 an úr kaupánga á fund *Kónga* með
 sínu föruneysi, oc var þá með hön-
 um fiölldi *Kóngsmanna*, enn *Kóngr*
 tók svo vel við honum, sem sonr
 hans edr bróðir væri til handa hónum
 kominn, oc giördi svo mikla virðing
 hans oc tign, sem hann mundi sálfr
 kíósa edr hans vinir. Enn bæði var
 at hann kunni betr enn flestir menn
 adrir, oc hafði betri færi á, oc fló
 öllu

(t) kom. O.

(u) Biscups efni, *addit Sv.*

(x) Magnússon, *omnes, malð.*

in Norvegiam usque, ubi emporium petens, quod Nidrosiæ est, ibi hiemem trans-^{A. C. 1194}
egit, ultra festum natalitiorum Christi, omnibus adeo honoratus, ut is primas ferre videretur, qui honorem ejus & dignitatem maximè promovisset, eo majore quisque studio, quo erat nobilior, qua in re recte senserunt. Ericus Archiepiscopus in Dania, apud Absalonem Archiepiscopum morabatur, cum Paulus in Norvegiam venit inaugurandus. Rex autem Sverrer Magnus in Vikia versabatur, unde in regiones superiores (Upplandias) se contulit. Post festum natalitiorum¹¹⁹⁵ Christi, Nidrosia relicta, de septentrione profectus est suo cum comitatu Paulus, ut Regem conveniret, tunc magna regionum satellitum frequentia stipatum, qui ea humanitate eum suscepit, ac si frater vel filius ad eum venisset, tantaque veneratione ac honore coluit, quantam ipse (Paulus) amicive ejus optassent: etenim Regem hac in re & melior, præ aliis plerisque, juvit scientia, & major facultas,

(4) De Erico Archiepiscopo ejusque exilio voluntario multis Sverrisaga, & ex illa Torfaus Histor. Norveg. Tom. 4. pag. 15. seqv.

A. C. öllu við því er til (y) gæða var, er
 1195 þeir mætti bádir göfgastir af verða.
 Þórir Biscup vígdi Pál til prests í
Hamar kaupangi, þat var á imbru-
 dögum á lángeföstu, einni nótt eptir
 Matthias messu, oc fór hann síðan
 aptr til Kóngs hina fömu nótt, oc var
 pá með honum uns hann fór til *Dan-*
merkr, oc feck Kóngur honum alla
 hluti pá er hann þóttiz hafa þörf á
 úr landi, Kóngur let oc alla Biscupa
 fá honum bref sín með innfiglum; pá
 er í landi voru. Fór hann síðan til
Danmerkr um föstuna, oc kom til
Lundar Páskadaginn fyrsta, á fund *Er-*
kibiscupa, oc baud *Abfalon* honum
 þegar til sín, er hann kom, með hinni
 mestu sæmd; enn beid hans at há-
 messu, þegar hann vissi at hans var
 þángat von. Var hann síðan með
Erkibiscupi um Páskavíkuna, oc var
 í hinu tíguligasta yfirlæti af þeim báð-
 um, oc var pá þegar ráðin vígsla
 hans; af því at þeir gátu bráðt
 reynt

cultas, nulli rei parcentem, qua letari A. C. uterque, quave quam maximè posset ho- 1195 norari. Thorer episcopus, in emporio Hamarenfi, Paulum consecravit sacerdotem; id quod factum est, quatuor temporum diebus quadragesimalibus, postri- die festi Sancti Matthiæ. Eadem nocte ad Regem reversus, apud eum mansit, donec in Daniam iter faceret, ad quod Rex eum rebus omnibus instruxit, quibus ipse sibi, extra regnum ituro, opus fore judicavit. Rex omnes, qui in regno aderant, episcopos, literas (commendati- tias) ei dare iussit, quo facto, tempore quadragesimali in Daniam profectus, pri- ma pascatif feria Londinum (Scanorum) venit ad Archiepiscopos, ubi venientem Abfalon maximo cum honore mox invi- tavit apud se hospitaturum, & ad publica missarum solennia, quibus eum interfu- turum audiverat, accedentem expecta- vit. Apud Archiepiscopum cum hebdo- made paschali commoratus fuerat, ab utro- que præfule in summo honore habitus, ejus statim fuit decreta inauguratio, mox eos docente experientia, quam insignis esset & doctri-

A. C. reynt þat, hver skörúngr hann var;
 1195 bædi at lærdómi oc vitrleik oc atger-
 vi, enn hann beid vígslu í múnklífi
 því er heitir á *Heradsvadi*, oc var
 hann fyrr vígdr enn þeir höfdu þó
 ætlat er þeir skilduz, oc kom þat
 mest til þess, at *Knútr* Kóngr *Valdi-*
marsson lagdi þau ord til, at hans
 ferd skyldi flýta, eptir því sem hon-
 um bezt gegndi oc þeim mönnum er
 hann skyldi Biscup yfir vera; oc fór
 þat enn eptir annari hans gæfu, at
 hinn göfgasti madr virði hann þar
 svo mikils (z) ófen, at hann gaf þat
 ráð til sem hann mundi siálfr kíósa.
Abfalon Erkibiscup vígdi *Pál* til Bi-
 scups *Jóns* dag Biscups, VIII nóttum
 fyri *Philippus* messu oc *Jacobus*, at
 ráði *Eiriks* Erkibiscups, er ei hafdi
 þá siálfr sýn til at vígia hann, vóru
 Biscupar við vígslu *Páls* Biscups, *Ei-*
rikr Erkibiscup oc *Petr* Biscup af
Róiskeldu. *Páll* Biscup gaf gullhring
Abfaloni Erkibiscupi oc annan *Eiriki*
Erkibiscupi oc öllum þeim öðrum
 nockrar

(z) ófen, omitt. D. O.

*Et doctrinæ Et prudentiæ, Et ad gravis- A. C.
sima negotia quam promptus atque habilis. 1195*
In coenobio, quod Heradsvadum dicitur,
dum inaugurationem præstolabatur, acci-
dit, ut illa prius succederet, quam Ar-
chiepiscopi digressi decreverant, ea præ-
cipue de causa, quod huic negotio inter-
pres pro eo intercesserat Knutus Rex, Wal-
demari filius, suadens, ut iter ejus acce-
leraretur, prout ipsi maxime foret com-
modum, iisque omnibus, quorum episco-
pus esset futurus; quæ res ei accidit, pro
reliqua ejus felicitate, ut vir summæ dig-
nitatis nondum visum tanti faceret, ut
de itinere ejus accelerando consilium da-
ret, quod ipsi esset optatissimum. Absa-
lon Archiepiscopus Paulum inauguravit
episcopum, festo Joannis episcopi, octo no-
ctibus ante Philippi Et Jacobi festum, con-
silio Et consensu Erici Archiepiscopi, qui
ipse eum non poterat inaugurare, oculo-
rum lumine destitutus. Pauli episcopi
inaugurationi præsentés aderant episcopi,
Ericus Archiepiscopus, Et Petrus episco-
pus Roskildensis. Paulus episcopus Ab-
saloni Archiepiscopo aureum annulum, Et
alium Erico Archiepiscopo donavit, nec
L ceteros

A. C. nockrar gerfimar er studdu embætti
 1195 hans vígflu, oc (a) tignár. *Cælestinius*
 var pá Páfi (5) er *Páll* Biscup var
 vígdr. *Páll* Biscup var pá fertugr at
 alldri, er hann var til Biscups vígdr
 (6), fór hann síðan til *Noregs*, oc
 fann *Sverri* Kóng í *Vík* austr, oc fór
 með honum til *Biörgvynar*, oc var
 með honum (7) uns hann fór til *Is-*
lands hit sama sumar, oc tignadi Kóngur
 hann því meir í öllum hlutum, sem
 hann hafði lengr með honum verit,
 oc hann kunni hann giör, allir virðu
 hann mikils sem von var at, oc
 frændr hans voru allir þeir er göfg-
 astir voru í landinu.

V. Cap.

Páll Biscup fór pá út til *Islands*
 hit sama sumar, sem hann hafði vígdr
 verit

(a) tign. A. B. C. D.

(5) *Cælestinus Tertius* Papa sedit ab anno 1191 ad
 1198, quo anno die 8 Januar. decessit.

(6) Paulum annò 1195 consecratum fuisse, omnes
Annales, *Sverrisaga* & *Srurlungasaga*, testantur.

ceteros omnes, qui ejus inaugurationi A. C. & honori opitulati fuerant, suis donis ca-¹¹⁹⁵ vere est passus. Cœlestino Papa, Paulus inauguratus est episcopus, tunc annos quadraginta natus. In Norvegiam dein redux, Sverrerem Regem in Vikia convenit, quocum Bergas profectus, & ibi apud illum commoratus est, donec eadem æstate in Islandiam reverteretur. Omnimodo autem honore eo magis eum coluit Rex, quo diutius apud eum commoratus, & quo ei notior factus est episcopus. Omnes etiam alii eum magni æstimarunt, prout æquum erat, cum inter cognatos ille numeraret, quotquot habuit Islandia nobilissimos omnes.

Cap. V.

Eadem æstate, qua episcopus fuerat inauguratus, in Islandiam redux,

L 2

in

-
- (7) Paulus quoque Concilio Episcoporum, hoc anno Bergis celebrato, interfuisse videtur, in quo crimen felonix Haralldo Comiti Orcadum à Rege Sverrere intentatum pertractabatur, & literæ ea de re ad Pontificem Romanum exarabantur.

A. C. verit til Biscups, oc kom í *Eyafjörð*,
 1195 oc veitti hann þá þegar dýrliga veizlu
Brandi Biscupi, oc öðrum vinum sínum þeim (b) er þar var við kost, vín at drecka oc öll önnur atfaung sem mest máttu verda; sýndiz þat þá þegar í fyrstu, sem opt urdu síðan raunir at, at hann undi þá ávallt bezt, er hann gladdi vini sína sem flesta oc vandamenn í veitzlum virðuligum, með ástúd oc skörúngskap. Hann hafði þá út með sér tua glerglugga at fara Kyrkiunni í *Skálabolti*, festarmeyiu sinni andligri, oc sýndi hann þá þegar þat er síðar kom enn meir fram, hvat honum bió í hug, hverfu mið hann vildi þá kyrkiu prýða um þat fram sem ádr var, er hann var til vígdr, þótt hún væri ádr gerviligri, oc dýrligri enn hvert annara húsa er á *Islandi* vóru. Sú var hin fyrsta virðing er *Páll* Biscup gerdi til stóls síns, oc sinnar kyrkiu um þat fram sem neinn Biscup hafði ádr gert, at hann saung enga messu ádr hann kom

(b) Þeim er þar voro þá, oc var þá kost vín at, Sv.

in Eyafjörðum appulit, ubi lautum sta- A. C.
tim intruxit convivium, Brando episco- 1195
po aliisque amicis, qui fuere præsentēs,
in quo convivio vino fuit propinatum,
aliisque, quæ fieri potuit, maximus erat
apparatus. Hoc initio id mox apparuit,
quod sæpe deinceps docuit experientia,
eum in sinu maxime fuisse visum, quando
sinceræ cum amicitia tum magnificentia
cultor, amicos suos & necessarios quamplu-
rimos opiparis convivii posset exhibera-
re. Ab exteris tunc advexit duas vi-
treas fenestras, templo Scaltholteni, spon-
sæ suæ spirituali, offerendas, ea re sta-
tim monstrans, quod postea clarius appa-
ruit, id ei statutum cum animo esse, tem-
plum hocce, cui erat inauguratus, novo
splendore & pluribus, quam antea habue-
rat, ornamentis augere, licet cæteris om-
nibus Islandiæ ædibus instructius longe &
augustius esset. Primus, quo Paulus
episcopus sedem templumque suum auxit,
plusquam ullus alius ante eum epi-
scopus, honor, hic erat, quod nullam
cecinit missam, ante suum ad se-

A. C. kom til stóls í *Skálabolt*. Enn í öll-
 1195 um löndum er sú virding á, at ecki
 fe minna vert at hlýða prests messu
 hinni fyrstu nývígds, helldr enn Bi-
 scups messu einhverri, enn þetta mátti
 því meira, sem þá var bæði senn at
 hlýða prests messu oc Biscups hinni
 fyrstu, oc dreif þá síðan fiölldi manna
 í *Skálabolt* til þeirra fagnadar (c) erin-
 da, at hlýða messu *Páls* Biscups. Þar
 voru þá margir göfgir menn vid stadd-
 ir, *Jón Loptson* fadir hans, *Sæmundr*
 oc *Ormr* brædur hans, oc *Gitzur Halls-*
son, oc var þar þá mikit fiölmenni.
 Biscup mælti þá langt mál oc fagurt,
 oc þá het hann þegar því sem flestir
 urdu fegnastir, at hann mundi öll
 bod þau bióða, sem *Þorlákr* Biscup
 hafdi bodit. Þat mátti oc þá þegar
 brátt síá, er hann tók yfirför um
 fýslu sína, hverfú blídr oc þeckr hann
 var vid alla sína undirmenn, oc
 hverfú óvandt hann let giöra vid sic,
 öllum er hönum skyldu beina vinna,
 edr adra hluti þá er skyldt var hann
 at

(c) tíðenda. A. B. C. D. Sv.

*dem Scalholtensem adventum; in omni- A. C.
bus enim terris ita fere judicatur, quod 1195
minoris momenti non sit, primæ sacerdo-
tis, nuper inaugurati, missæ interesse,
quam missæ episcopi, quæ res hic fuit
eo insignior, quod prima & sacerdotis &
episcopi missa audiretur. Hinc magna
hominum multitudo ad Scalholtum con-
fluxit, ut Pauli episcopi primam missam
auscultantes novo hoc gaudio animum
pascere. Multi igitur nobiles viri ibi
præsentés fuere, Joannes Lopti filius,
pater episcopi, Sæmundus & Ormus fra-
tres ejus, & Gissur Halli filius, una cum
alia hominum multitudine. Tunc epi-
scopus longum & concinnum orsus sermo-
nem, id mox pollicitus est, quo plurimo-
rum maxime lætabatur animus, omnia se
ea mandaturum, quæ Thorlacus episco-
pus olim mandaverat. Docuit mox etiam
experientia, cum suam obire cœpit pro-
vinciam, erga omnes subditos quam blan-
dus esset & amabilis, & quam parabili ap-
paratu excipi vellet ab omnibus, quorum
erat, vel hospitio eum aut convivii exci-
pere, vel aliis honoris officiis colere;*

A. C. at tigna, vard hann vid þat svo ást-
 sæll vid alþýdu, at allir unnu honum
 hugástum, nálíga um allt land, bædi
 í sinni fýslu, oc svo annari fýslu ei
 at sídr. Þat var oc audsýnt hve mik-
 ill femadr hann mundi vera fyrir
 sakir umfiár oc skörúngskapar allt
 1196 af í sífellu. Páll Biscup hafdi einn
 vetr fetit í *Skálabolti* ádr *Herdís* kona
 hans kom þangat til umfýslu fyrir
 innan stock, oc var honum svo mikil
 stod oc styrkr at, bædi stadinum oc
 honum, síálfum, sem eingi vard önnur
 slík af mönnum medan hann var at
 stóli. Svo var skörúngskapr hennar
 mikill oc umfýsla, at hún hafdi fá
 vetr þar verit ádr þar var hvervetna
 ærit (d) nóg þat er hafa þurfti, oc
 einfskis þurfti (e) adra at bidia, þótt
 C manna væru á búi, enn LXX edur
 LXXX heima manna.

VI.

- (d) ærit miðc. A. D. ærit. O.
 (e) þurfti þá í bú at bidia, Sv.

quæ res favorem populi universi adeo ei A. C. conciliavit, ut omnes, per totam propemodum insulam, ei optime cuperent, tam istius, cui ipse præerat, quam alterius dioeceseos incolæ. Facile etiam apparuit, quam esset in parandis opibus felix, rem juvante provida, qua usus est, cura, & strenua in rebus omnibus administrandis opera. Unam hiemem in Skalhólto federat Paulus episcopus, cum uxor 1196 ejus Herdisa illuc veniret, rem familiarum intra domum administratura, id quod & ipsi & sedi tanto erat adminiculo atque auxilio, quantum, quoad sedi præfuit, alius nullus ei præstare potuit. Huic rei adhibuit illa insignem adeo operam, eam curam & diligentiam, ut paucae effluerent hiemes, antequam omnium rerum, quibus opus esset, ibi exstaret abundantia tanta, ut nulla in re opem aliorum flagitare necesse esset, licet centum quandoque homines ibi hospites alerentur, præter septuaginta aut octoginta homines domesticos.

A. C.
1196

VI. Cap.

Páll Biscup sá þat brátt, er hann kom til stóls í *Skálaholti*, at honum þótti þat skylt, at stydia oc styrkia oc til loka færa, er hinn heilagi *Þorlákr* Biscup hafði sinn vilia um fýndann, oc hann let kaupa til. Enn þat var at búa um kluckur þær er hann hafði keypt til stadarins í *Skálaholti*, er þá vóru beztar á öllu *Islandi*, oc hann hafði oc IIII tre út haft með kluckunum, tvítug at hæð, álnum at mæla. *Páll* Biscup feck til síðan þann mann, er hagastr var á öllu *Islandi*, á tre, er *Amundi* het *Arnason*, oc let giöra stöpul, svo miöc vandadann at efnum oc smíði, at hann bar ei minnr af öllum tresmíðum á *Islandi*, enn ádr kyrkian síalf. Hann let oc giöra kyrkiu uppi í stöplinum, oc rid upp at gánga, oc vígdi hann þá kyrkiu hinum heilaga *Þorláki* Biscupi, hinn X í jolum, oc bió þá kyrkiu at öllu (f) fagrliga oc feck þar hvervetna

(f) vírduliga.

Cap. VI.

A. C.
1196

Ad cathedram Skalholtensem postquam accesserat Paulus episcopus, mox justum esse judicavit, ut confirmaret, promoveret, & ad finem perduceret omnia, quæ sibi cordi esse Sanctus Thorlacus episcopus ostenderat, quæque coëmi fecerat, videlicet ut locum pararet campanis illis, quas (Thorlacus) in cathedræ Skalholtensis usus emerat, tunc temporis omnium in tota Islandia optimas. Una cum his campanis quatuor etiam tigna advexerat, altitudine viginti ulnarum, si ulnis essent mensuranda. Hinc per fabrum lignarium, qui in tota Islandia eam artem omnium optimè calluit, nomine Amundium Arnæfilium, extrui curavit turrim ligneam, & materia & arte adeo affabre factam, ut aliis in Islandia ligneis ædificiis illa non minus præstaret, quam ipsum inter ea excelluit templum. In turri etiam superiore strui curavit sacram ædiculam, quique ad eam ducebant, gradus. Hanc ædiculam Thorlaco Sancto episcopo, decimo natalitiorum Christi die, consecravit, per omnia elegantissimè exornatam,

A. C. vetna til þat er hafa þurfti; hann let *Atla* prest skrifara penta innan allt (g) ræfr í stöplinum, oc svo biórinns, oc tialda allan hit nedra þrennum tiöldum vel oc fagrliga, oc svo let hann skrifa yfir sér hvers leidi þeirra niðrfetning (h); er þar hvíla í stöplinum, hann lagdi ei minna fe til stöpulsmíðar, at því er hönum hugdiz siálfum at, enn fiögr hundrat hundrada edr þadan af meira. Hann keypti kluckur þær í stöpulinn er hinar mestu gersimar vóru jafnmiklar, at þeim manni *Norrænum* er *Kolr* het. Hann keypti enn fleiri klockur til stöpulsins, oc svo samhríngiur tvær uppi í kyrkiunni, oc prýddi hann í hvívetna því er hugum mátti hyggia, bæði kyrkiu oc svo stöpul, í búningi öllum (i) í kyrkiunni, oc krossum, í skriptum, líkneskium, oc lömpum oc glergluggum, oc í Biscups skróði allskyns. Hann let oc höggva steinpró (k)

ágæta

(g) ráfr. O.

(h) hvers þeirra, *bic omnes repetunt.*

(i) öllum í bríkum oc krossum, *Sv.*

(k) ágæta oc hagliga. C.

natam, & à rebus omnibus necessariis optime paratam. Per Aulum sacerdotem, qui pictor fuit, laquearia totius turris interioris, una cum frontispicio super limen pingi curavit, reliquam vero turrim inferiorem triplici aulæo bene & nitidè ornari. In turri quoque, supra cujusque ibi quiescentis monumentum, ejus sepulturam fecit notari. Non minus quam quadringenties centum (bis mille ferè imperiales) prout ipsi visum est, vel summam etiam majorem, turris hujus structuræ impendit. A Norvego quodam, cui nomen erat Kolus, in turris usum campanas emit, pro ea, qua erant magnitudine, res maximè pretiosas. Plures quoque turri campanas emit, è quibus duæ erant consonæ, superius in sacra æde pendentes: templum enim, æque ac turrim, omnimodis, quæ excogitari poterant, decoravit ornamentis, utpote omnibus, quæ templorum sunt, utensilibus, crucibus, inscriptionibus, imaginibus, lampadibus, vitreis fenestris, cultuque vestium omnis generis, quæ episcopum ornant. Summo præterea artificio excidi fecit

A. C. ágæta hagliga, þá er hann var slagdr eptir andlát sitt, oc hann let búa gröft virduliga í stöplinum, þeirra manna er hönum þótti mest (1) vandi á.

VII. Cap.

1197 A hinu pridia ári (8) biscupsdóms *Páls* Biscups, andadiz *Jón Loptsson* fadir hans, allraheilagra dag, sá madr er þá var göfgastr höfðingi á öllu *Islandi*. Hann virði sér þat mikit nidrfall vera, er þá var þess manns vid mist, er mest mátti hans virðing hefja oc styrkia, oc var skylldastr til allra manna. Enn allsvaldandi Gud, er hans gipt oc gæfu let ávallt vaxa dag frá degi, enn alldrei mínka, gæddi hans virðing svo, at eingi madr hafði ádr á *Islandi* vordit af sínum frændum jafngöfgr oc tíginn, sem hann vard þá af sínum náfrænda, *Þorláki* hinum *Helga* Biscupi,

(1) mestu um varda. O.

(8) Obitum Jonæ Lopti filii omnes Annales ad annum

fecit loculum lapideum, in quo mortui A. C. funus est conditum. Non minori cura eorum intra turrim sepulcra ornavit, qui ipsi videbantur maxima veneratione digni.

Cap. VII.

Cum tres annos episcopus fuerat Paulus, omnium Sanctorum festo, mortuus est pater ejus, Joannes Lopti filius, vir inter omnes Islandiæ magnates nobilissimus. Illius mortem magno (episcopus) sibi damno duxit, jam desideraturo, qui dignitatem suam augere & confirmare posset, quique etiam præ aliis omnibus (id facere) deberet. Sed omnipotens Deus, letam ejus sortem & fortunam indies crescere, nunquam decrescere passus, dignitatem ejus adeo promovit, ut in Islandia neminem ita nobilitarint cognati, ut illum nobilitavit proximus cognatus ejus Thorlacus Sanctus episcopus, cujus tunc gloria

A. C. scupi, af því at þá birtiz dýrd hans
 1197 oc heilagleikr, fyrst fyrri nordan land,
 oc þar eptir um allt *Island*, oc öll
 lönd önnur þau er í nánd voru. Enn
 þó *Páll* Biscup yrði þessum tíðindum
 fegnari enn flestir menn adrir, þá fór
 hann svo (m) vandliga með því máli,
 at hann hafði alla höfðingia, oc hina
 vitrustu menn fyrri fer mest um (n)
 þetta atkvæði oc meðferd þessa máls;
 oc var þat ei traudt at ei legdiz sá
 orðrómr á af nockrum mönnum, at
 hann vildi þetta mál lítt á lopt færa
 af heilagleik hins sæla *Þorláks* Biscups.
 Enn honum kom þó þat til, at hann
 vildi svo launa Gudi dýrd þá er hann
 let verða á hans dögum, er ádr hafði
 alldrei slík orðit, at hann villdi þá alla
 meðferd hafa er von var at Gudi
 mætti best pykia, þótti honum van-
 fært með vera sem var, at (o) mund-
 ángs mikit væri aftekit í fyrstu, oc
 ei mætti at sönnu at finna, enn eingi
 trúði

(m) varúðliga. Sv.

(n) þeirra. Sv.

(o) munþáng B. C.

gloria & sanctitas clarescere coepit, pri- A. C.
 mum in insulae parte septentrionali, po- 1197
 stea per totam Islandiam terrasque vici-
 nas. Cujus rei nuntio quamvis Pau-
 lus episcopus prae aliis omnibus in
 sinu gauderet, adeo tamen caute in hoc
 negotio versabatur, ut in hac re appro-
 banda & dirigenda, magnates & pru-
 dentiores omnes sibi haberet praeuntes;
 quare non multum absuit, quin rumor à
 quibusdam surgeret, eum esse episcopum,
 qui de beati Thorlaci episcopi sanctitate
 sparsam famam vix divulgare vellet. Fe-
 cit autem hoc, gratiam Deo relaturus,
 qui tantam, illo episcopo, oriri fecit glo-
 riam, quanta nunquam antea fuerat;
 quare modum hujus rei servare voluit,
 quem Deo putavit fore acceptissimum:
 visa est enim ei res difficillimi negotii,
 adeo ut mediocri cum assensu hac fa-
 ma esset excipienda, nec id posse justo
 jure vituperari. Etenim nemo citius,

M

quam

A. C. trúdi fyrr, ne (p) fræmkvæmdi, enn hann, dýrd oc heilagleik ins sæla Þorláks Biscups, þótt hann færi med varúðligar enn adrir. Enn þó var þat allra manna ráð hinna vitrustu, med

1198 ordsendingu *Brands* Biscups, at (q) helgr dómr Þorláks Biscups væri upptekinn, (9) úr jördu it sama sumar, eptir því sem hann hafði siálfr fyrirsagt í (r) þeirri vitran Þórvalds prests á jólum hinum nærstum ádr. Eptir þing, hit sama sumar er þetta var ráðit, sendi *Páll* Biscup ord *Brandi* Biscupi, oc bræðrum sínum *Sæmundi* oc *Ormi*, oc sonum *Gitzurar Halls* sonar Þórvaldi oc *Magnúsi*, Þórleifi Þorláksyni úr *Hytardal* móðrfödr *Herdífar*, *Katli* oc syni hans Þorláki *Ketilsyni* bróður *Herdífar*, *Gudmundi* Presti *Arafyni*, er síðar var Biscup á *Hólum*,

OC

(p) frammar. Sv.

(q) helgidómr. B. C.

(r) berri. Sv.

(9) Communi Annalium & Historicorum consensu translatio S. Thorlaci facta est anno 1198, sed
anno

quam ipse, gloriam ac sanctitatem beati A. C. Thorlaci episcopi & credidit & ratam habuit, licet hac in re majorem quam alii cautelam adhiberet. Omnium tamen prudentiorum commune erat consilium, cui accessit Brandi episcopi per nuntios mandatum, ut sanctæ reliquiæ Thorlaci episcopi, eadem illa æstate, de sepulchro tollerentur, prout ipse, Thorvaldo sacerdoti, proxime præterlapso julensi festo, per somnium oblatus præceperat. Eadem æstate, qua dicta res fuit decreta, Paulus episcopus, post comitia, nuntium misit Brando episcopo, Sæmundo & Ormo suis fratribus, Thorvaldo & Magno filiis Gissuris Halli filii, Thorleifo Thorlaci filio de Hytardalia, Herdisæ (sue uxoris) avo materno, Ketilli, & hujus filio Thorlaco Herdisæ fratri, Gudmundo sacerdoti Arii filio, postea episcopo Holano, multisque

M 2

tisque

anno sequenti festi ejus celebratio legibus injuncta fuit. Quæ translatio diversa est ab illa, quam anno 1229 factam fuisse *Annales Flateyenses* & *Holenses Antiquiores* asserunt. Ita ut aliud festum, sed in ejusdem Divi honorem, anno 1237 inditum fuerit, testibus *Annalibus Flateyensibus*, *Skaldicis*, & *Holanis* utrisque.

A. C. oc mörgum öðrum ástvinum sínum.
 1198 *Páll* Biscup giörði dýrliga veizlu þeim mönnum er þar komu, oc var þar þá síðan tekinn upp úr jörðu heilagr dómr hins fæla *Þorláks* Biscups, oc búit þá um virduliga, sem sómdi, eptir forsiá oc fyrifögn *Páls* Biscups, oc fylgdu jarteiknir þá þegar stórar sem sagt verdr í fögu hans, oc var þat dýrd hans, enn gæfa *Páls* Biscups.

VIII. Cap.

1199 Hit næsta sumar eptir var leiddr í lög messudagr *Þorláks* Biscups um allt land, oc sett fasta fyrir, tveggja dægra. Eptir þat sóktu menn þángat of allt land, at dýrka hinn fæla *Þorlák* Biscup í vökum, föstum, í bænahaldi oc fegiöfum, oc svo sóktu oc þeir menn þángat er í förum vóru á hverium misserum fiölmennir, bædi útlendskir menn oc Islendskir, oc færdu heit sín þau er þeir höfdu heitit, oc feldu í hönd *Páli* Biscupi, oc fögdu honum

tisque aliis interioris admissionis ami- A. C.
cis, (ut ad Skalholtum venirent). Ve- 1198
nientes Paulus episcopus lauto excepit con-
vivio, quo finito, beati Thorlaci episcopi
sanctæ reliquiæ de terra sublata, & prout
decurt, ex consilio & præscripto Pauli epi-
scopi, honorifico apparatu suo loco positæ
sunt; quam rem magna mox secuta sunt
miracula, ut in ejus (Thorlaci Vita pro-
lixius narratur; id quod ipsius gloriam,
Pauli vero episcopi felicitatem adauxit.

Cap. VIII.

Æstate proxima, festum Thorlaci 1199
episcopi per totam insulam lege sancitum
est, & ut prævium haberetur bidui jeju-
nium, statutum. Postea eo profecti sunt
insulæ totius incolæ, ut beatum Thorla-
cum episcopum vigiliis, jejuniis, preci-
bus, & donationibus colerent; illuc etiam
frequentes confluxere, qui quotannis ad
mercatus proficiscebantur, tam peregrini;
quam Islandi, qui quæ voverant donaria,
Paulo episcopo allata tradiderunt, rem

M 3
modum-

A. C. honum ferhverja atburdi sinna (s) áheita, oc jarteikna þeirra er þeir págu á móti, oc vóru honum þat ávalle feginfögur, þeir báru allir á burt sannar raunir heilagleiks oc dýrdar hins fæla Þorláks Biscups, enn raun oc stórmensku Páls Biscups. Enn þótt ádr væri mikil virding Páls Biscups, sem verdugt var, ádr uppkæmi helgi Þorláks Biscups, þá gæddi þat í miðmetord hans, er hann átti sanngöfugastann móðrbróðr, oc væntu margir at hit fornkvedna mundi sannaz, at *móðrbræðrum verði menn líkastir*, oc þótti þar líkindi mörg á giöræz, at þar mundi oc svo vera, af því hann giörði marga hluti eptir því sem hinn fæli Þorlákr Biscup hafði giört. Hann var ráðvandr oc rækinn at tíðagiörd, hann var meinlætasamr í föstum oc klæðabúningi, hann hafði oc ákenning allra hluta þeirra, er hann mátti var vid verða at hinn fæli Þorlákr Biscup hafði í sinum háttum, lítilæti oc ölmusu (t) gædi,

(s) háita. Sv.

(t) ölmufugiördum. Sv.

modumque susceptorum votorum referen- A. C.
tes, & quæ, votis nuncupatis, oblata eis
erant miracula, quæ illi narrationes nun-
quam non jucundæ fuere; isti vero omnes,
tam beati Thorlaci episcopi gloriam &
sanctitatem, quam liberalitatem & ma-
gnificentiam Pauli episcopi vere experti dis-
cesserunt. Cæterum quamvis magna,
ut par erat, fuisset Pauli episcopi digni-
tas, ante Thorlaci episcopi exortam san-
ctitatem, ejus tamen honores plurimum
adauxit avunculus iste, qui ei erat,
longe nobilissimus, speraruntque multi
hic completum iri vetus proverbium: fieri
avunculis suis plerosque virorum similli-
mos; cujus rei, heic etiam futuræ, multa
tunc exstare videbantur indicia, cum plu-
rima faceret, eodem modo, quo fecerat
beatus Thorlacus episcopus: fuit enim
vitæ rectè instituendæ studiosus, horarum
canonicarum rigidus observator, jejunio-
rum & vestitus incommoda sponte ferens;
quin etiam præ oculis habuit specimene a-
rum omnium rerum, quas beato Thor-
laco episcopo in moribus fuisse scire ei da-
batur, mansuetudinis nempe, in stipe ero-

A. C. gædi, hardlífi oc polinmædi, sem hver-
tveggi þeirra varð (u) í raun margri
oc mikilli, í sínum biscupsdómi. Þá
er *Páli* Biscupi þótti nockut fagnaz
oc samandragaz fiárlutr sá er menn
gáfu af góðvilia hinum fæla *Þorláki*
Biscupi, þá sýndi hann brátt hvar
honum bió í skapi, hann keypti þá
síðan við Gullsmid þann er *Þorsteinn*
(10) het, oc þá var hagastr madr at
málan (x) á öllu *Islandi*, enn svo
urdu tilfaung af hende hans, at eckert
skorti þat er hafa þurfti til þeirrar
smíðar, er hann vildi smíða láta, hann
let taka til fkríngerðar oc lagði þar
til ógrynna fiár í gulli oc gimstein-
um oc í brendu sylfri. Hann lagði
þar til eí minna fe til skrínis, oc
smíðar kaups, með tillögum annara
manna, enn CCCC hundrada. Þat
smíði var miöc sva vandat, at þat
þar ei minna af öðrum skrínum þeim
er

(u) *forte addendum*: at þola.

(x) málm. Sv.

(10) Thorsteinis scrinii fabri, filii Skeggii, circa an-
num

*ganda liberalitatis, vitæ severius insti- A. C.
tutæ & patientiæ, quam utramque do-
cuere res, quas experti sunt episcopi,
multæ atque gravissimæ. Videns Paulus
episcopus opes aliquantulum augeri & ac-
crescere, quas sua sponte, benevoli multi
beato Thorlaco episcopo obtulerunt, quæ-
nam ei animo federet sententia, brevi
monstravit: pactus enim cum aurifabro,
cui nomen erat Thorsteino, totam per
Islandiam in sua arte dexterrimo, cui
tantum suppeditavit rerum omnium ap-
paratum, ut nihil deesset, quibus ad fa-
bricam, quam eum jusserrat, perficien-
dam opus erat, scrinium ei conficien-
dum mandavit, cui immensum auri, gem-
marum & argenti defecati pondus impen-
dit. Scrinio huic, & fabricantis mercedi,
non minus pecuniæ quam quadringenties
centum nummorum (supramillenongentos
imperiales) insumsit ipse, aliorum simul
largitionibus adjutus. Fuit autem hoc
opus tanta arte elaboratum, ut ceteris*

M 5

in

num 1190 in *Sturlungasaga* libr. 3. cap. 16. simi-
liter & Thorsteinis aurifabri de *Bargisaa*, ib. cap. 19.
mentio fit, qui cum nostro idem fuisse videtur.

A. C. er á *Islandi* vóru, um fegurd enn um vöxt, oc var þat betr enn III álna, enn ecki var annat betr enn álnar langt, þeirra er þá vóru á *Islandi*. Eingi mun spyria þess vitra manna, er íkrínit ser, hvert stórmenni sá maðr verit hefr er þá gersími hefr giöra látit, edr til hvers hann hefir fær verit, fyrir efna fakir.

IX. Cap.

1202 A dögum *Páls* Biscups kom utan af *Grænlandi* *Jón* Biscup (11), oc var
 1203 í *Austfiörðum* um vetrinn, enn kom síðan á ófanverdri lángeföstu í *Skálabolt*, á fund *Páls* Biscups, oc kom þar at skírdegi, oc vígdu þeir bádir Biscupar (y), oc höfdu þeir margar tölur trúligar oc spakligar rædur sín á millum. Tók *Páll* Biscup við honum med

(y) mikinn kríma, *addit Sv.*

(11) Johannes iste anno 1187 in Episcopum Grönlantiæ consecratus, hyemem 1188-9 & jam hac vice annum 1203 in Islandia transegit; obiit anno 1209
 fide

in Islandia scriniis ornatu non minus A. C. quam magnitudine præstaret, erat enim supra tres ulnas longum, cum cæterorum, quæ in Islandia erant, nullum una ulna longius esset. Prudentiorum nemo, scrinium istud videns, interrogabit, quantus fuerit heros, quantisve rebus efficiendis par, qui absolutissimum hoc artificium confici curavit.

Cap. IX.

Tempore Pauli episcopi ex Grænlan- 1202
dia venit Joannes episcopus, qui eadem
hieme in tractu sinuum orientalium com- 1203
moratus, sed jejunio quadragesimali ad
finem vergente, ad Skalholtum profectus,
Paulum episcopum ibi convenit, quod fa-
ctum est die Viridium. Tunc ambo illi
episcopi (chrisma) consecrarunt, multos-
que sermones, quales inter fidos amicos &
cordatos conferri solent, inter se habue-
runt. Paulus enim episcopus (Joannem)
summo

*fide Annalium Reg. apud Langebek: loc. cit. Tom. 3.
 pag. 73. 76. Skalboltinorum, Oddensium, & Holarum utrorumque.*

A. C. med hinni mestu sæmd, oc veitti hon-
 1203 um virðuliga veizlu meðan hann var,
 enn leyfti hann á brott með mikilli
 stórmensku, bæði í fegiðfum oc annari
 virðingu. Jón Biscup gaf mönnum
 ráð til hverfu vín skal göra af krækiberi-
 um, eptir því sem *Sverrir* Kóngur
 hafði honum fyrir sagt. Enn svo bar
 til, at hit næsta (z) sumar eptir, gat
 nær hvergi ber á *Islandi*, enn fá
 madr er *Eiríkr* het, oc bió skamt
 fra *Skálabolti*, á bæ þeim er heitir á
Snorrastöðum, bar saman (a) nockur
 vín, oc varð vel á því hinu sama
 sumri. Enn Jón Biscup fór til *Nor-*
egs, oc síðan til *Róms*, oc ræddi
 hvervetna þar sem hann kom frá
 raufn oc tign *Páls* Biscups. A dög-
 um *Páls* Biscups þá er *Gitzr Halls-*
son hafði lögsögn, þá geck mest af
 sér ránglæti manna um álnir, bæði
 útlenfakra manna oc Islensfakra, at eigi
 þótti svo lengr (b) vera mega, gaf
 þat

(z) sama. Sv.

(a) mikit. B. C.

(b) lengi. Sv.

*summo honore exceptum, & dum in Skal- A. C.
holto commorabatur, lauto convivio adhi- 1203
bitum, donis aliisque honoribus auctum
summa cum magnificentia dimisit. Ra-
tionem docuit Joannes episcopus, qua ex
empetri nigris baccis vinum posset parari,
ad modum quem Sverrer Rex ipsum do-
cuerat; accidit autem æstate proxime se-
quenti, ut nusquam fere in Islandia ejus-
modi baccæ provenirent; aliquantulum
tamen vini paravit, vir nomine Ericus,
haud procul à Skalholto villam, Snorrasta-
dum dictam, habitans, quod eadem æstate
maturuit. Primum in Norvegiam, dein-
de Romam profectus Joannes episcopus,
magnificentiam & liberalitatem Pauli
episcopi, ubique locorum prædicavit. Pauli
episcopi tempore, Gissure Halli filio munus
Legiferi gerente, tam peregrinorum quam
Islandorum, adeo invaluit iniquitas in
rebus, quæ ulnis essent mensurandæ, ut
diutius ferri non posse videretur. Dedit
tum*

A. C. þat ráð til *Páll* Biscup, at menn skyldu hafa stikur þær er væri tveggja álna lengd, oc möttu menn þat mikit, oc kváduz undir þat mál; styrktu þat þá margir adrir höfðingiar med Biscupi, *Gitzur* oc synir hans *Þórvalldr* (c) oc *Magnús*, einnig brædur hans, *Sæmundr* er þá var göfgastr madr á öllu *Islandi*, oc *Ormr*, er bæði var lögsþakr, oc at flestu forvitri, oc allir höfðingiar, oc vóru þá lög á lögd, eptir því sem ávallt hefr halldiz síðan.

X. Cap.

1201 A hinu siöunda ári biscupsdóms *Páls* Biscups, andadiz *Absalon* Erkibiscup í *Danmörk* (12) Benediçts dag, oc á því hinu sama ári (13) andadiz
Brandr

(c) *Þórvalldr*, Hallr oc *Magnus*. Sv.

(12) Decesit anno 1201, die 21 Martii, consensu omnium *Annalium*, *Recentioribus* exceptis, qui annum sequentem mendose adscribunt.

(13) *Vita Gudmundi Boni* dicit *Brandum* Episcopum obiisse 8. Idus Augusti, feria secunda, in festo Sixti;

tum Paulus episcopus consilium, ut ul- A. C.
nis bicubitalibus uterentur, qua in re
episcopo consulenti adfuere, idem sua-
dentes, multi alii procures, nempe
Gissur & filii ejus Thorvaldus &
Magnus, nec non fratres episcopi, Sæ-
mundus omnium Islandorum tum nobi-
lissimus, & Ormus, qui & legum pe-
ritus, & plerarumque artium appri-
mè fuit gnarus, aliique omnes proce-
res; quare tunc ea de re sancitæ sunt
leges, quæ postea semper ratæ fue-
runt.

Cap. X.

Septimo anno, à quo munere epi- 1201
scopi fungi coepit Paulus, Benedicti festo
in Dania mortuus est Absalon Archie-
piscopus, nec non anno eodem, festo Sixti,
Brandus

Sixti; Vita autem Rafnis Sveinbiörnide id quatuor
noctibus ante festum Laurentii Martyris accidisse
statuit, quod in eundem diem sextum Augusti re-
cidit, & quidem anni 1201, quem Sturlungasaga
libr. 4. cap. 7. & omnes uno ore Annales Brando
emortualem fuisse testantur, excepto uno Anna-
lium Fragmento, quod annum 1202 habet.

- A. C. *Brandr* Biscup, Sixtusdag, þá er hann hafði Biscup verit VIII vetur hins fjórða tugar, hinn mesti skörúngr.
- 1202 Eptir andlát *Brands* Biscups, kiöru Nordlendingar til Biscups, *Gudmund* Prest *Ara*son, oc feck *Páll* Biscup honum bref sín á fund *Einars* Erki-
 1203 biscups, oc var *Gudmundr* vígdr (14) til Biscups í *Þrándheimi* X. nóttum fyri (d) *Jóns* messu Biscups, oc var þá *Hákon* Kóngr í *Noregi*, son *Sverris* Kóngs. *Gudmundr* Biscup fór til *Islands* hit sama sumar, oc kom í *Austfjördu*, oc funduz þeir *Páll* Biscup, oc gerdu mikla sæmd sín í millum í veizlu oc fegiöfum; síðan fór *Gudmundr* Biscup til *Hóla*, oc sát þar at stóli með óhægindum hinum mestum fyri margs sakir. (e) Audrædi urdu brátt ei mikil, enn afvenstur þóttu varla með mikilli stillingu, enn þeir sem fyrir urdu, virdu hann helldr stírdann oc stríðann í sínum bodordum.
 Enn

(d) fyrir Joannis messu Baptiste. *Sv.*

(e) andrædi *pro* audrædi, *hic & alibi*. *Sv.*

Brandus episcopus, vir gravisissimus, post A. C.
 quam triginta octo annos episcopi munus
 gesserat. Post Brandi episcopi mortem 1202
 Islandi septentrionales Gudmundum sa-
 cerdotem, Arii filium, in episcopum elegere,
 quem Paulus episcopus literis ad Einarem
 Archiepiscopum munivit. Nidrosiæ de-
 cem noctes ante Joannis episcopi festum
 Gudmundus inauguratus est episcopus, 1203
 Hacone Sverreris filio Norvegiæ impe-
 rante. Gudmundus episcopus, eadem
 æstate in Islandiam redux, in sinus orien-
 tales appulit, ubi congressi, ille Paulus-
 que episcopus, mutuis se invicem honori-
 bus, conviviis & donis, coluerunt. Gud-
 mundus deinde episcopus ad Holas pro-
 fectus, sedi isti præfuit, non sine sum-
 mis difficultatibus, quibus multas ob cau-
 sas conflictabatur: accepta enim & opes
 ut brevi attenuabantur, ita expensæ
 videbantur parum moderate fieri; quin
 etiam illi, quibuscum episcopo reserat, eum
 in suis mandatis nimis asperum & rigidum
 judica-

(14) Gudmundum Episcopum anno 1202 consecratum
 fuisse, ejus Vita, quæ duplex exstat, & Annales
 testantur.

A. C. enn því vinfælli varð *Páll* Biscup, oc áftfælli við alþýdu landsmanna, sem menn fá hvervetna hans forfiá, enn hægindi hans vidrvistar oc bodorda vid alla þá er til hans áttu at hníga, oc æktu fer slíks yfirboda allir landsmenn ef kosti áttu.

XI. Cap.

Páll Biscup let telia í þeim þrimr fiórdúngum lands er hann var Biscup yfir, kyrkiur þær allar er hann þyrfti Presta til at fá, oc hann let Presta telia, hve marga þyrfti í hans fýflu, oc voru þá kyrkiur XX, oc CC tíræd. Enn Presta þyrfti þá X midr, enn CCC (f) tíræd, enn því let hann telia, at hann villdi leyfa utanferd Prestum ef ærnir væru eptir í hans fýflu, enn hann villdi oc fyrifiá, ef svo felli, at ei væri prestafátt í hans fýflu medan hann væri Biscup.

XII.

(f) CC. Sv.

judicarunt. Popularium autem Paulus A. C. episcopus eo majorem amicitiam & gratiam sibi conciliavit, quo magis in rebus omnibus ejus emicuit provida cura, presentisque & mandantis facilitas, erga omnes, quibus necesse erat ejus opem aut imperium implorare, quare ejus populares omnes talem sibi optassent antistitem, si optio illis data fuisset.

Cap. XI.

In tribus insulae quadrantibus, quibus episcopus praeerat Paulus, & templa, quibus sacerdotes ab eo erant constituendi, & sacerdotes, quibus in sua dioecesi opus esset, numeravit; quo facto, templa reperta sunt ducenta viginti, quando centum per decies decem computatur, sacerdotes vero ea requirere ducentos nonaginta. Propterea vero hunc numerum iniit, quod sacerdotibus (quibusdam) peregrinandi vellet veniam concedere, si per ejus dioecesin, quantus sat esset, restaret numerus, sed etiam providere, ne forte, dum ipse erat episcopus, inopia ibi esset sacerdotum.

A. C.

XII. Cap.

1206

A hinu tólfta ári biscupsdóms *Páls* Biscups, urdu þau tíðindi er mikils vöru verd, þá andadiz (15) *Gitzur Hallsson*, tveim nóttum fyrir Olafs messu, um hann mælti *Sæmundr* bródir *Páls* Biscups þeim orðum, at hann væri hrókr alls fagnadar, hvargi er hann var staddr. Þá kom elldr upp í *Heklu* felli (16) hit þridia sinn, þrim nóttum fyri Ambrosiusdag of vetrinn eptir. *Páll* Biscup var svo mikill gæfumadr, at honum gengu nálíga allir lutir at sólu, hinn fyrri lut æfi finnar, oc þág hann svo þat, sem nú má nockut heyra í hiúkólfi þeirrar frásögu er ec hefi frásagt, ei marga luti hiá því sem efni eru til, at þat þótti öllum mönnum ástgódi (g). Enn allsvalldandi Gud gæddi hann því meir er ofar var, bædi at aud-
ræðum

(g) ástgódr. Sv.

(15) In anno 1206 Gissuriemortuali omnes scriptores antiqui consentiunt. Caterum conf. supra p. 2.

(16) Ignis istius eruptionem anno eidem 1206 adscribitur.

Cap. XII.

A. G.

Duodecimo Pauli episcopi anno, hæ 1206
 res magni momenti acciderunt. Duabus
 ante Sancti Olavi festum noctibus Gissur
 Halli filius mortuus est, de quo illud Sæ-
 mundi, Pauli episcopi fratris, fuit effa-
 tum, eum festive conversandi ducem sem-
 per fuisse & auctorem, ubicunque versa-
 batur. Sequenti hieme, tres ante festum
 Ambrosii noctes, tertio igne arsit mons
 Hecla. Habuit Paulus episcopus fortu-
 nam adeo faventem, ut ineunte ætate
 omnia prope ei ex voto cederent, quæ for-
 tuna est usus, quemadmodum colligere li-
 cet ex narrationis hujus serie, qua non
 multa retuli, pro rei dicendæ materia,
 ut (quæ ei acciderunt secunda) præmia
 humanitatis omnibus viderentur. Quid
 magis autem crevit ætate, eo majoribus
 fortunis & honoribus eum auxit omnipó-
 tens Deus. Si quibus videor amoris causa
 N 3m gab Paul de

bunt Annales Regii apud Langebek: loc. cit. Tom. 3.
 pag. 75. quod perbene se habet, cum festum S.
 Ambrosii Episcopi diel 7 Decembris Calendaria
 Romana adscribant.

A. C. ræðum oc mannvirdingum. Enn ef þat ætla nockrir menn at fyrir ástar-fakir hafi ec meira aftekit um frásögn, æfi oc (h) líf, *Páls* Biscups, enn efni se tilfeld, þá (i) geta þeir ei rett, því þat stendr mer meira í hug, at ec hafi margt merkiligt eptir látit liggja í frásögn hans æfi fyrri fáfræði sökum, oc ógá, oc leti at rita, helldr enn þat, at ec hafi neitt logit í frásögn. Þann gæfu hlut bar enn *Páli* Biscupi til handa, þá er mönnum þrengdi óár-an, oc biludu mönnum sáð oc sæfaung, oc vel flestr vetrar viddúnadr, oc (k) rostadiz af því forlag fenadar fyrst, oc síðan manna, þá tók hann þat ráð med ásiá *Þórvalds Gitzurar*-sonar, oc annara vitra manna í sinni sveit, at heita á Gud oc helga menn til árbótar, at sýngja III *Pater Noster* hvern dag til dýrðar Gudi, oc í minn-ing hins heilaga *Þorláks* Biscups, gefa á hans dag um sumarit, laudanyt
at

(h) æfi oc lífs. Sv.

(i) *forte rectius*: gera.

(k) raskadiz. Sv.

de Pauli episcopi laudibus, ætate & vita A. C. plura hic dixisse, quam quæ fert rei dicendæ materia, illi recte non faciunt: magis enim vereor, ne me ignarum, negligentem aut socordem, in vita ejus describenda, multa fugerint notatu digna, quam ne narrans falsum dixerim. Paulo episcopo id etiam contigit fortunæ beneficium, ut graviori annona populum premente, cum agrorum æque ac maris proventus deficeret, una cum omni fere in hiemem proviso apparatu, unde primum pecudes, deinde homines victus destituit, Thorvaldi Gissuri filii, aliorumque, qui istud territorium habitabant, prudentiorum suasu, consilium cepit voti pro annonæ restitutione Deo Sanctisque nuncupandi, eo pacto, ut oratio dominica ter quotidie in gloriam Dei recitaretur, & ut in Thorlaci episcopi memoriam, die æstatis, qui ei erat sacratus, lac, quod de ovibus

N 4

mane

A. C. at morgunmáli, vöndul heys af kyr-
fóðri hverju, enn mörk af miðlvætt
hverri, og kom alldrei síðan hallærit
medan hann lifdi. Enn af því Guð
vill ei ávallt eptirlæti einu reyna sína
áftvini, heldr vill hann sína menn af-
giörfa verða láta í freistninni og
mannraununum ef vel standaz, sem hafa
raunir (1) á ordit. Nú er Páll Bi-
scup skein í þeim blóma, at hans
virding og vegfemd geck ávallt í
vöxt, enn *Herdís* afladi þeirra hluta
allra í sínum skörungskap og forsiá
er stadrinn hafa þurft, og öllum gion-
ingi þeim er hafa þurft, at hún
var (m) allrar umfyllu nákvæmst
þeirra manna er þar var heima at stad,
og at öllum öðrum búum þeirra er
Biscup átti. Börn þeirra er gerduz
atgervimenn þegar á unga alldri.
Loptir (17) í hagleik, og lærdomi og
vittrleik, *Ketill* (18) í skilningum og
riti,
(1) af ordit. A. B. C.
(m) í allri vinfælu. Sv.

(17) *Lopti fata multis persequitur Sturlungafaga. Is*
decesit, ex quo vitæ religiosæ nomen dederat, an-
no

miane ejus diei mulgebatur, fœni mani- A. C.
 pulus, de vacca cujuslibet pabulo, & seli-
 bra denique de mensura qualibet frumenti
 octuaginta librarum (pauperibus) daren-
 tur, quo factò, nunquam postea, quam-
 diu ille erat superstes, gravior annona in-
 vidit. Cum vero Deus non rebus tantum
 secundis suorum amicorum fidem semper
 reddit probatam, sed tentationibus quo-
 que & adversis rebus vult eos fieri per-
 fectos, si probi permanserint atque fide-
 les: rem hanc docuit, hic etiam experien-
 tia. Paulo enim episcopo adeò florescente,
 ut dignitas ejus & honor majora semper
 incrementa caperet, cum Herdisa res om-
 nes, quæ sedi erant necessaria, dexteritate
 sua & prudentia non minus, quam stre-
 nua, ubi opus erat, opera atque arte ac-
 quireret, fœmina rerum familiarium
 studiosissima præ omnibus, qui sive domi
 in sede episcopali, sive in aliis episcopi
 villis res administrabant; cumque liberi
 eorum, à tenera usque ætate, bonis imbuti
 erant artibus; Loptus excellens dexteri-
 tate fabricandi, doctrinæque & pruden-
 tia, Ketell ingenii acumine & scribendi
 peritia,

N. 5
 anno 1261, testibus Annalibus Resenianis, Flateyen-
 ensibus, Skalholtinis, Oddensibus & Regiis apud Lan-
 gehek: loc. cit. Tom. 3. pag. 163.
 (18) Annales Regii loc. cit. pag. 79. Skalholtenses &
 Oddenses & Hblani utriusque asserunt Ketillum anno
 1215 obiisse, quod tamen anno præcedenti Annales
 Flateyenses accidisse statuunt.

A. C. riti, *Halla* í verknadi oc bókfræði;
Póra í hlýdni oc ástfemi. Enn af því
 Gud mælir svo í gudspíalli, at *alle*
mál skal standa (n) *í tveggia edr*
þriggia vitni, þá ber ec fram med
 mer vitni *Amunda* smids, er þædi var
 merkr oc rettordr (19), hann kvad
 vísu þessa:

Lopt esfir Gud giftu,

Gengr fæst af því, hæstri.

Kiænn stydr krapti sínum

Ketils lán jöfr mána.

Ædstr liær æfi beztrar,

Alls drottinn þer *Halla!*

Dýr magni þrif *Póru*,

Pengill Höfut-Engla.

Slíku geck of þeirra hagi ávallt,
 medan þau áttu of heilt at sitia.

XIII. Cap.

1207 Enn þá er *Páll* Biscup hafdi setit
 at stóli XII vetur í *Skálaholtti*, þá
 vard

(n) undir *pro* í, *Sv.*

(19) Amundius Arnæ filius, vulgo templi Archite-
 ctus,

*peritia, Halla sedulitate & eruditione, A. C.
Thora obedientia & omnium favore.
Quoniam in evangelio asserit ipse Deus,
opus esse, ut omnis causa duorum vel
trium testimonio rata fiat, testem citabo
Amundium fabrum illum, & fide dignum
& vera loquentem, qui carminis hujus
erat artifex:*

*Loptum Deus maxima suffulcit felicitate,
Paucissima secus eveniunt.*

*Gnarus lunæ præses potentia sua Ketillis
Fortunam stabilit.*

*Supremus omnium Dominus Tibi, o! Halla!
Felicissimam indulget vitam.*

Excellens Archangelorum Rex

Incrementa Thoræ adaugeat.

*Talis eorum semper erat fortuna, dum
salvis & integris rebus fruerentur.*

Cap. XIII.

*Postquam autem Paulus duodecim 1207
hiemes sederat episcopus, accidit ut Her-
disa*

*etus, obiit anno 1229, fide Annalium Holanorum
antiquiorum & Regiorum apud Langebek: loc. cit.
pag. 88. ubi pro Anunde legendum est Amunde.*

A. C. varð sá atburdr, at *Herdís* fór heiman
 1207 um vorit (20) eptir Páska í *Skard* til
 bús þess er þau Biscup áttu, oc skyllde
 hún taka hionum, oc um adra pá
 luti fýsla er þar þurfti, henni fylgdu
 börn hennar II, *Ketill* oc *Halla*, enn
 heima var með Biscupi, *Loptir* oc
Póra. Enn pá er *Herdís* var í *Skardi*,
 pá gerði vatnavöxt mikinn, oc gerði
 ána *Píorsá* óreida; enn hún vildi
 heim koma at nefndum degi, af því
 magt var heima órádit er ætlat var at
 hennar skyllði bíða; let hún síðan
 fækia skip; oc fara til árinna, oc
 fara þau síðan til skipsins, *Herdís*,
Ketill oc *Halla*, oc *Jón* bródir *Her-*
dísar; oc *Biörn* het Prestur Capellán
 Biscups, sá er þeim (o) fylgdi; *Pór-*
steinn het diákni úr *Skardi*, *Gudrún*
Pórodds dóttir, oc systirdóttir *Herdísar*;
 Yfir ána fór fyrst *Ketill* oc *Biörn*, farar-
 fkiótar oc reidningar þeirra, pá týndiz
 reidhestr *Herdísar*; Hit efsta sinn er
 yfir ána skyllði fara, var á skipi

Sigfús

disa vere post pascha domo profecta Skar- A. C.
dium peteret, suam & episcopi villam, 1207
novos ibi exceptura domesticos, aliaque
negotia, prout usus tulisset, ibi cura-
tura, comitantibus illam liberorum duo-
bus, Ketille & Halla, sed domi apud epi-
scopum manentibus, Lopto & Thora.
Herdisa in Skardio commorante, alluvie
aquarum flumina adeo crevere, ut annis
Thiorfa eqvo tranari non posset. Her-
disa die statuto domum redire certa, cum
multis rebus domesticis provisum non erat,
quæ eam redeuntem expectabant, navem
parari & ad amnem deduci curavit. Ad
navem descendunt Herdisa, Ketell &
Halla; Joannes Herdisæ frater, Biörn
sacerdos, episcopi Capellanus, qui eos co-
mitabatur, quidam nomine Thorsteinn,
Diaconus Skardensis, & denique Gudruna
Thoroddi filia, Herdisæ de sorore neptis.
Annem primi transgressi sunt, Ketell &
Biörn, secum jumenta ducentes, cum eo-
rum apparatu, quo trajectu periit equus
Herdisæ vector. Ultimi amnem navi
trans-

(20) Herdisam anno 1207 periisse innuunt *Annales Re-
gii* loc. cit. pag. 76. *Reseniani*, *Skalholtini* & *Ho-
lenses Antiquiores*.

A. C. *Sigfús* prestur *Gríms*son, *Þórsteinn* Diákn,
 1207 *Herdís* oc *Halla* oc *Gudrún*, enn vedr
 var nockut byliótt, enn er þau komu
 í straum þann er skamt var frá landi
 því er þau skylldu til fara, þá barst
 þeim á, oc kastadi skipinu undir þeim,
 enn þau fóru öll í kaf, oc komo öll
 upp síðan, oc var þat heyrt til beggia
 þeirra (p) mædgna, at þær sýngu, oc
 fálu sic oc fálir sínar Gudi almáttkum
 á hendi; skildi þar þá feigann oc ófeig-
 ann; *Sigfús* (q) sveif at landi, enn
Herdís, *Halla* oc *Gudrún* drucknudu,
 oc *Þórsteinn* Diákn, enn *Sigfús* var
 þrekadr (r) miöc er hann kom at
 landi. Enn ecki var þeirra manna á
 landi er knáleikr var yfir. Enn al-
 máttigr Gud endi öll sín fyrirheit,
 fá er því hefit at hann mundi
 gefa huggun med hverium harmi, oc
 hann mundi einskis frammar freísta,
 enn hver mundi bera mega þess (s)
 hann bidr, oc sýndi Gud þat hver-
 tveggja

(p) mædga. Sv.

(q) *Sigfúsi* presti. Sv.

(r) þiakadr. Sv.

(s) þat hann býdr. Sv.

*transvecti sunt, Sigfus Grimi filius, Thor- A. C.
steinn Diaconus, Herdisa, Halla & Gu- 1207.
druna, ventis nonnihil faviente aëre.
Rapidum vero in annem haud procul à
ripa, quam petebant, cum venerant,
sinistro accidit fato, ut navis subversa
vectores effuderit, qui omnes in profundum
mersi postea tamen emerferunt, auditæ-
que sunt mater & filia orantes ambæ, suas-
que animas gratiæ divinæ omnipotentis
commendantes. Hoc pacto disjuncti sunt,
fato mortis destinati, & non destinati:
Sigfus enim ad terram undis ejicienti-
bus, Herdisa, Halla, Gudruna & Thor-
steinn Diaconus submersi periere. Sigfus
autem ad terram elapsus, toto erat cor-
pore debilis multumque fatigatus, nec
aderant alii in ripa viribus valentes.
Hic autem Deus omnipotens suis omni-
bus stetit promissis, pollicitus, se unicui-
que dolori solatium esse adhibiturum, nec
quonquam gravius tentaturum, quam
ut impositum onus ferre possët; cujus rei
utriusque documentum in casu hocce tri-
stissimo dedit Deus, id dolori adhibens,
solutii,*

A. C. tveggja í þessum hörmuliga (t) atburði,
 1207 þá huggan brátt með harmi, at hinn
 sama dag funduz öll lík þeirra manna
 er þar höfdu fariz, oc var sú huggan
 þá mest þeim er eptir lifdu, enn þat
 var þó lítt með líkindum, nema Guð
 gæfi af sinni mildi oc miskunnsemi,
 af því svo var vatnsvöxtr mikill, at
 fám nóttum síðar rak hestinn í *Vest-*
mannaeyjar, þann er þar hafði fariz.
 Enn er þessi tíðindi komu til eyrna
Páli Biscupi á náttar þeli voseifliga, þá
 fyndiz öllum at Guð hefði nær ætlat
 hvat hann mundi bera mega, hann
 mátti ecki matar neyta, oc ecki hafði
 hann svefn ádr líkin voru nidrsætt,
 enn þó leitadi hann alla at gledia í
 því er hann mátti, enn þó má hver
 ætla hvilíka mannaun hann hafði.
 Hafa miðt með hörmúngu mannsins
 þess er hann unni mest, enn síðan
 sífelli hryggð á börnum sínum, oc
 öllum þeim, er hann átti fyrir at
 hyggja. Stílliliga fór hann með allri
 eptirgiörð eptir þær, bæði í fegjöfun
 vid

(t) hættuliga. Sv.

solatii, ut eodem die omnia illorum, qui A. C.
hic perierant, funera invenirentur; id 1207
quod superstitibus summo erat solatio, sed
præter omnium spem accidit, vix even-
turum, nisi Deus illud misericordiæ suæ
& clementiæ dedisset: tanta enim aqua-
rum alluvie redundabat flumen, ut qui
ibi periit, equus, paucas post noctes in lit-
tora insularum Vestmannensium ejice-
retur. Nuntio autem hujus casus ad au-
res Pauli episcopi, concubio noctis, præter
expectationem allato, visus est omnibus
Deus ad mensuram virium ejus exegisse,
quantum ferre posset; illi enim nec cibo
vesci libuit, nec somno frui, priusquam
funera sepulcro essent condita. Nihilo
tamen minus omnes exhilarare conatus
est, quocumque licuit modo, quamvis fa-
cile judicari possit, quanta fuerit cala-
mitas, amissam acerbo casu dolentis,
quam omnium maxime amore fuerat
amplexus, suosque liberos gravissimo do-
lore semper videntis moestos, aliosque
omnes, quorum illi incubuit cura. Justa
defunctis (uxori & filiæ) omnibus in re-
bus moderato sumtu persolvit, nec hic
usus pompa, nec in muneribus, tam sacer-
dotibus, quam inter pauperes, distribuen-
dis, id animo perspicuens, quod res ipsa
tulit,

A. C. vid kennimenn, oc svo vid fátæka
 1207 menn, oc sá hann þat, sem var, at
 um allt þat er miklu vardar, er *betri
 sigandi ardr enn snúandi*. Artíð *Herdísar*,
 oc þeirra manna er líf sitt letu
 með henni, er XIII nóttum eptir
 Crúcis messu um vorit, oc var þat
 margra manna skylda, lædra oc
 ólædra, at minnaz hennar svo ræki-
 liga oc ástfamliga, sem hinna skyld-
 ustu náunga, fyri sakir margra hennar
 dýrligra matráða (u). *Páll* Biscup
 veitti *Þorláki* bróðr *Herdísar* (*) mikla
 huggun, bæði í ordum oc stórmann-
 ligum fegjöfum, þeim er hann gaf
 honum, oc virði hann í öllum lutum
 ecki minnr, enn ádr hann misti henn-
 ar vid, oc huggadi þat allt ecki midr
 eptir fráfall hennar, enn sitt lid. Þóra
 dóttir hans tók til forráða fyrir inn-
 an stock eptir fráfall móðr sinnar, með
 ástfamligri ásiá föðr síns, oc var hún
 pá ei elldri enn XIII vetra gömul,
 oc bar hún þat þó fram svo, at þeim
 virðiz

(u) niotráða. Sv.

(*) Thorlacus Ketillis filius anno 1240 decessit, ut
Annales

tulit, in nullo non magni momenti A. C. negotio aratrum, ut habet proverbium, ¹²⁰⁷ lente ductum magis proficere, quam violenter protrusum (lente veniens lucrum repentino præstare). Herdisæ, caterorumque, qui cum illa vitæ fecerant jacturam, dies anniversarius tredecim post festum inventionis crucis celebratur noctibus, fuitque multorum officii, clericorum æque ac laicorum, ejus memoriam, qua fuerat, in cibariis distribuendis eximia largitate, non minore pietate & amore colere, quam proximi cujusque cognati. Thorlacum Herdisæ fratrem variis Paulus episcopus consolatus est modis, tam verbis, quam donorum largitione, nec ulla in re eum minus honoravit & coluit, quam ante Herdisæ mortem, postquam omnes, qui ei erant consanguinitate juncti, æque ac suos consolatus est. Post matris obitum filia ejus Thora, rei familiaris intra domum in se suscepit administrationem, sub patris benigno auspicio; quæ quancquam majorem quam quatuordecim annorum ætatem non attigerat, hoc

O 2

tamen

Annales Resentani, Skalholtini & Holani antiquiores testantur.

A. C. virdiz öllum best hennar hættum er kunnastir vóru. Biscup drap svo brádt yfir harm sinn, þann er hann hafði bed- it, at flestir menn þóttuz lítt á finna, enn þó megu allir þat at líkindum ráða, at meir olli því polinmæði hans, oc þat, at hann villdi sæma við alþýðu í sínu blíðlæti, enn þat, at honum gengi úr hug sá harmr, meðan hann lifði.

XIV. Cap.

Páll Biscup let fialdan, nema þá er hátídir vóru, kenna kenningar, hiá því sem ádr var, oc (x) undi hann þá enn öllum meira um vera er fialdan næði (y), enn hann let nálíga hvern helgan dag tvær meður fýngia; fióra daga kendi hann fiálfr kenníngar á hverium XII mánuðum, jóladaginn fyrsta, oc midvikudaginn fyrstann í föstu, fkrídag, oc kyrkiudag, enn því at eins fleiri daga, at honum þætti (z) nockur

(x) forte, hugdi.

(y) tíaði. Sv.

(z) ör. A. B. C.

tamen negotium ita gesfit, ut illis omnibus optime probaretur, qui ejus agendi rationem maxime perspectam habuerant. Suam episcopus tristitiam cito adeo represfit, ut plerique illam vix sentirent, id tamen judicent omnes, quod veri maxime est simile, hujus rei causam potius fuisse patientiam ejus, & quod populo hilarem se vellet præbere, quam quod ei, dum vixit, hic dolor mente & memoria exciderit. . .

Cap. XIV.

Raro, nisi festis majoribus, Paulus episcopus doctrinas doceri (homilias recitari) voluit, si præteriti temporis consuetudinem respexeris, ratus, hoc pietatis exercitium omnibus fore eo carius, quo varius ejus copia dabatur; sed quovis fere festo die bis sacra celebrari fecit. Intra spatium quodlibet duodecim mensium, quatuor diebus ipse docuit doctrinas (homilias habuit); primo natalitiorum Christi die, quadragesimæ die primo Mercurii, die viridium, & festo encæniorum (templi Skalholtensis) quin & aliis præterea

A. C. nokkur naudsýn tilbera, enn því get
 ec slíkra hluta við, er ólíkt hafa gert
 þeir menn er (a) auðvandastir eru,
 oc vel kunna, oc þat er mest gæði
 þeim er eptir lifa, at menn megi
 þeirra dæmi sem flest vita sem öllum
 er gott eptir at glíka. A hverium
 giftingar stad hafði hann formála (b)
 sálfr, eða feck annann mann til, þá er
 hann hafði yfirför um sýslu sína.
 Nockut þionudu honum ymsir menn:
 fyrst Þórkell Prestur Hallsón, góðr kenni-
 madr oc ráðvandr, nokkra vetur,
 unz hann redz í kanúka setr. Eptir
 þat þionadi honum Leggr Prestur (21),
 VII vetur, enn síðan Nordlendskur Prestur
 fá er Biörn het, lítill madr vexti,
 enn þó vitr oc vellærdr, oc fóstri
 Brands Biscups; hann fór utan síðan.
 Eptir þat þionadi honum Brandr Prestur
 Dálks son (22), er ádr hafði enn Bi-
 scupum
 (a) ráðvandastir. Sv. (b) formæli. Sv.

(21) De Leggo Presbytero, qui & Prior interdum
 appellatur, vid. *Langebek*: Script. Rer. Dan. Tom. 2.
 p. 526. Tom. 3. p. 93. Obiit anno 1238 fide *An-
 nallum Regiorum*, *Flatyensium*, *Skalboltensium* &
Holanorum utrorumque.

diebus, si qua id necessitas postulare vi- A. C.
deretur. Hæc vero propterea commemo-
ro, tum quod aliter facere solent homines
in rebus gerendis solertissimi, licet ita
facere possent, tum quod posteritati sum-
mo sit emolumento, ea exempla scire quam
plurima, quæ imitari omnibus expedit.
Suam provinciam (dioecesin) quoties obi-
bat, ubicunque locorum hospitabatur, vel
ipse (partes officii aggressurus) verbis præi-
vit, vel alii hoc facere demandavit. Plures
ei variique ministrarunt, primo Thorkell
sacerdos Halli filius, muneri docendi aptus
& integræ vitæ, aliquot per hiemes, donec
se in canonicorum coenobium conferret.
Post eum Leggus sacerdos septem hiemes
ei famulatus est, post hunc autem sacer-
dos de insulæ parte septentrionali oriun-
dus, nomine Biörn, homo statura qui-
dem brevi, sed vir prudentiæ haud vul-
garis & doctrinæ, qui Brandi episcopi
olim fuerat alumnus, sed peregre demum
profectus est. Deinde ei ministravit
Brandus sacerdos Dalki filius, qui etiam
O 4 Episcopis

1.
(22) Anno 1203 Gudmundo Episcopo consecrando in
exteris comes adhæsit, sed anno 1225 obiit, ut
testantur Gudmundarsaga Góða, Annales Regii, Re-
seniani, Flateyenses, Skalholtini & Holenses utrique.

A. C. scupum þíonat, *Brandi* oc *Gudmundi* Biscupum. *Ketill* Prestur *Hámundarson* (c) var oc hans þíonustumadr ádr hann andadiz, oc hann vardveitti oc stadnum konur (d), oc kennimenn eptir fráfall *Páls* Biscups. Af því letu hinir fyrri Biscupar fer hinn sama ávallt þíona hver þeirra, at þeir fýndu stadfesti oc jafnlyndi skaps síns í því sem mörgu öðru; enn því let *Páll* Biscup fer ymfa þíona, at honum þótti því betr er fleiri tignuduz oc göfguduz af honum, enn hvers sámd. var med góðri virðingu medan honum þíonadi, hvat sem fyrilagdiz síðan.

XV. Cap.

1207 I þann tíð *Herdís* andadiz, tóku til vandhæfi mála (e) *Nordlendinga*, *Gudmundar* Biscups, oc *Kolbeins* Tuma-sonar, enn svo sem vitad er, at alla landsmenn tók med miklum óhægindum

(c) Hermundar, Sv.

(d) kór, *chori*. Sv.

(e) vandræðamál, Sv.

Episcopis Brando & Gudmundo fuerat A. C. famulatus; & denique Ketell sacerdos Hamundi filius, ad ejus usque mortem, qui post Pauli episcopi decessum, quæ sedis erant cathedralis, mulierum & sacerdotum curam gessit. Ob eam autem rem priorum episcoporum singuli semper eundem sibi ministrare voluerunt, quo constantiam animi, & ingenium sibi semper simile hac in re, sicut in multis aliis, ostenderent. Sed Paulus episcopus sibi diversos ministrare fecit, quod eo utilior aliis sibi videbatur, quo plures honorem & decus per illum consequi possent; omnium enim famulantium, dum ei ministrarunt, certa erat & satis conspicua dignitas, quicquid illis postea evenisset.

Cap. XV.

Quo tempore Herdisa obiit, per in- 1207
sula partem septentrionalem fervere cœperunt lites gravissimæ & impeditissimæ, quæ inter Gudmundum episcopum & Kolbeinem Tumii filium sunt agitatæ; quæ res difficillima quamvis, ut notum est,

A. C. um þetta vandræði, þá sat þó *Páll* Bi-
 1207 scup fyrstr allra manna fyr þeim
 vanda, er ecki var ádr í *Nordlendinga*
 fiórdungi. Enn hann var í svo vand-
 ann fess kominn um þat mál, því Er-
 kibiscup hafði sendt honum bref sín
 með infiglum, at hann skyldi styrkia
 oc stydia, eptir því sem hann hefði
 faung oc færi á, mál *Gudmundar* Bi-
 scups. Enn *Kolbeins* mál stúddu
 margir ástvinir *Páls* Biscups oc frændur
 oc tengdamenn, þeir ed hann vildi í
 öllu ástúd lýna, enn mót þeim ecki
 giöra. Enn þeim ráðum var ecki
 hægt saman at koma, er *Gudmundi*
 Biscupi þótti fer ei veitt vera nema
Páll Biscup stæði á öndverðann meid
 með honum, oc hann virði hverki
 mennina ne landslögin, enn forbod-
 adi edr bannsetti hvern þeirra er
 1208 nöckud villdu móti hans vilia giöra;
 enn *Páll* Biscup var í mörgu sinni
 gódr í bidum, þótt ei væri allt eptir
 því gert sem hann sá at best sómdi,
 oc giörði hann fer oc Gudi þann veg
 marga at ávexti, at hann hyrti adra
 hógliga, enn þó nenntuejadrir ávallt illa at
 hafa.

incolis omnibus maximo esset incommodo, A. C. Paulus tamen episcopus, præ aliis omnibus, 1207 huic discrimini maxime erat expositus, quale in quadrante septentrionali nemo antea fuerat expertus. Hujus autem rei tritici ac incommotis ille ea de causa fuit implicitus, quod litteras, sigillis suis munitas, ei miserat Archiepiscopus, rogans, ut Gudmundi episcopi causam pro facultatibus & occasione fulciret ac juvaret. Ast Kolbeinis à partibus steteret plurimi, qui Paulo episcopo arcta juncti erant amicitia, nec non cognati ejus & affines, quibus quovis modo suam benevolentiam, non vero se adversarium, voluit exhibere; quæ diversa adeo non facile poterant conciliari: nam Gudmundus episcopus idoneum sibi auxilium ferri non judicavit, nisi una cum illo Paulus episcopus pari se periculo objiceret, hominumque non minus, quam patriæ legum contemptor, vel sacris interdiceret vel diris devoveret, quicumque ejus voluntati ullo modo obsequi nollet: cum Paulus episcopus è contrario moras necesse patiebatur facilis, rei eventum expectans, licet omnia non fierent normæ convenienter, quæ optima ei videbatur; qua ratione sibi deoque multos est lucratus, quod alios leniter castigaret, qui causa semper cadere ægre tulerunt.

A. C. hafa. Enn *Gudmundr* Biscup vægðiz ecki við þá menn meir er í *Páls* Biscups lýflu voru, at ei forbodadi hann þá, edr bannfetti, þegar er þeir dæmdu þá dóma er honum voru ei (f) í skap, þó lögdómar væru. Enn *Páll* Biscup let ei þau ummæli bíta menn, enn þó lagdi hann á hönd þeim nokkra litla skript, til varúdar þeim mönnum er fyri því urdu, edr ánetiuduz hans banni, af því at hann unni betr sínum mönnum, at hafa tvo góð, helldr enn fýna nokkurum (g) ótta ífa, hvert þeim mætti þat nokkut granda edr
 1208 ecki. Enn er þeirra vandræði gengu svo miðc af fer, at þeir áttu bardaga þann er *Kolbeinn* fell í (23), oc margir adrir neytir menn, bæði lærdir oc ólærdir, enn letu limar sínar þeir er eptir vóro, enn eptir þat gördó þeir Biscup atfarir at þeim er eptir lifdu,
 oc

(f) við B.

(g) ótta yfa. D. nokkut, helldr enn at sitja í nokkrum ótta, hvert &c. Sv.

(23) De prælio Videnesensi anno 1208, & invasione optimatum in Cathedram Holensem anno 1209,

runt. Gudmundus autem episcopus ho- A. C.
minibus, qui Pauli episcopi erant dioece-
seos, adeo non pepercit, ut eos vel sacris
interdiceret, vel diris devoveret, quoties
sententias ferrent, quæ non ad ejus men-
tem, licet cætera ad legum normam, latæ
essent. Quas imprecationes Paulus epi-
scopus hominibus (suæ dioeceseos) fieri
noxias non quidem passus est, sed tamen
leviorem quandam illis disciplinam præ-
scripsit, quo sibi in posterum caverent,
qui istud malum incurrerant, aut Gud-
mundi diras fuerant experti, nam dioe-
ceseos homines frui maluit duplici bono,
quam occasionem dare incerti metus, utrum
hæc (Gudmundi interdicta) noxia essent,
necne. Cum demum eo temeritatis proce- 1208
derent ortæ turbæ, ut pugna inter eos sit
commissa, in qua occubuit Kolbeinn ali-
que plurimi præstantes viri, tam clerici
quam laici, sed membris truncati sunt,
qui è prælio evaserant multi; cumque hoc
facto, episcopus & qui à partibus ejus
stabant,

commisissis, vid. Sturlungasaga, Gudmundarsaga
Góða, Rafs Sveinbiarnarsonarsaga, Aronsaga Hiör-
leifssonar, & Annales magno numero.

A. C. oc nánaftir varo *Kolbeini*, oc stöcktu
 1208 þeim í burt, enn eignudu fer öll þeirra
 fe, enn kölludu þá í banni. Enn er
Páll Biscup varð þessara ótíðinda vís
 oc var, þá bad hann vini sína at þeir
 skylldu eigi giöra bráða atföör at þeim,
 oc bar þat til þess, at hann villdi
 vænta at *blóðæfir oc blóðnætur væri*
serhverium bráðastar, oc þat mundi
 sannaz sem mælt er, oc ætladi með
 meiri stillingu oc ráði farit verða, ef
 lengi væri bidat. Enn hann vænti í
 öðru lagi, at *Gudmundr* Biscup mundi
 misfíndi á síá, hve mikit at var ordit,
 oc bióða góð bod til sættar oc fæmd-
 ar þeim er eptir vóru. Enn er þat
 dróz undan, enn spurðiz í öðru lagi
 ágánger þeirra á hendur mönnum, oc
 rán, oc áverkar, oc allskyns óhættir
 nálíga; Þá sendi *Páll* Biscup Capellan-
 sinn *Biörn* til fundar við *Gudmund*
 Biscup, at bidia, at hann leidretti oc
 lægdi vandræði þeirra með yfirbót-
 um, oc baudz til undirstöðu með hon-
 um nálíga sem pyrfti, ef hann drægiz (h)
 ei

(h) dregr, Sv.

stabant, superstites Kolbeinis proximos necessarios aggressi, eos sedibus ejicerent, bona eorum occuparent, & ipsos excommunicatos dicerent: horum malorum certior factus Paulus episcopus, amicos suos rogavit, ne illos statim adorirentur, spem fovens, fore, ut cædis aspectu & tempore quemque maxime ferri præcipitem, verum fieret proverbium, credensque majori cum moderatione & consilio hoc negotium gestum iri, si diutius protraheretur. Speravit etiam Gudmundum episcopum, illati damni magnitudinem & quam perverse res esset gesta; cum cerneret, æquas pacis & honoris conditiones superstilibus esse oblaturum; quod cum non procederet, sed è contrario frequentes venirent nuntii, violentos eorum (qui à parte Gudmundi stabant) in cives impetus, rapinas, injurias, & omnia propemodum ab iis patrata flagitia narrantes, Paulus episcopus Capellanum suum Biörnem ad Gudmundum episcopum misit, rogatum, ut has turbas componeret & damna resarciret, promittens suum ei auxilium, ubicunque fere opus esset, modo ipse non tergiversa-

A. C. ei fiálfr undan, sinn góðvilia, oc sin
 1208 efni þau er hann hefði faung á í
 audræðum edr í öðrum tillögum, var
 þat audfýnt á leit (i) hvertveggia, (k)
 letordi *Páls* Biscups norðrfarar höfðingia
 fyrst um haustit, meðan harmr manna var
 nýastr oc síst dofnadr af sárleik (l) manna
 misfirs (m) ofvegs. Enn síðan þess (n)
 var leitat við *Gudmund* Biscup, at hann
 unni þeim, sem eptir lifðu sína frændr göf-
 uga oc góða, audvældri leiddretti (o)
 sinna harms saka, enn nú virði oc
 villði firra hálska *Gudmund* Biscup oc
 hans fylgdarmenn, meðan kostur væri.
 Enn *Gudmundr* Biscup þecktiz þat
 ecki, oc virði hann vera vinhallann
 undir höfðingia í slíkri umleitan, enn
 þat sýndiz þá brátt, með hverri vitlku
 at var hvers þeirra forsiá, af því at
 á sama ári fóru höfðingiar til *Hóla*,
 oc

(i) hueruteggia. Sv.

(k) leirordi. A. C. D.

(l) af sárleikum máta mikils afvegs. Sv.

(m) of vegs, A. D. *legendum*: oc vegs.

(n) þeirra umleiton. Sv.

(o) leiddrettingu. Sv.

versaretur, nec benevolentia sua & fa- A. C.
cultatibus, rei deesset, quantum fieri posset, 1208
sive pecunia foret opus, sive aliis admi-
niculis. Utriusque hujus conatus ratio
facile apparuit: magnatibus disvasit Pau-
lus episcopus, boream versus copias du-
cere eodem autumno, cum recens animi
erat ægritudo, nec ulla in re lenita, do-
lentium jacturam amicorum honorisque;
Gudmundum autem episcopum postea ro-
gavit, vellet eis, qui nobilibus & præ-
stantibus erant cognatis superstites, be-
nevolam se & facilem præbere, in dolore
eorum expiando; qua utraque in re, Gud-
mundum ejusque comites, quoad fieri
poterat, periculo liberare voluit; quod
cum Gudmundus episcopus dedignatus
est, ratus, quod Paulus episcopus reconci-
liationem tentaret, id fieri ex ejus in
procures studio: apparuit mox prudentia,
qua eorum uterque hac in re fuerat
usus; eodem enim anno procures Holas

A. C. oc ráku *Gudmund* Biscup af stólnum, 1209 oc ruddu á braut fiölda illpýdis er þar var, sekir menn oc ránsmenn oc reyfarar (p), enn drápu fuma, oc vard þá at riúfaz sú illínga seta, oc urdu þá oc padan frá góð forlög manna. Þáll Biscup baud til sin *Gudmundi* Biscupi med gæðsku oc góðvilia, þág hann þat eigi, oc gerdi at vidfiám at finna hann, því at hann villdi ei hlýða hans heilráðum.

XVI. Cap.

I þann tid fór *Loptur* son *Páls* Biscups utan, oc sókti heim tigna menn í öðrum löndum, *Biarna* (24), Biscup í *Örkneyum*, enn eptir þat *Inga* Kóng í *Noregi*, oc *Hákon* Jarl bróðr hans, oc þág af þeim virduligar gíafir oc femiklar. Enn er Biscup fat
(p) ravfarar. Sv.

(24) Biarnius Episcopus Orcadensium anno 1222, ex communi Annalium consensu, decessit. Ejus carmen

aggressi, Gudmundum episcopum de sede A. C. deturbarunt, turbæ male feriatae, quæ ¹²⁰⁹ illuc confluxerat, hominum utpote sceleris damnatorum, prædonum & latronum, magnam simul multitudinem, abigentes partim, partim occidentes, quo pacto cum iste hominum flagitiosorum confessus erat solutus, facta est melior populi conditio. Quæ erat Paulus episcopus humanitate & benevolentia, Gudmundum episcopum ad se invitavit, qui tamen oblatam respuit conditionem, ejus fugiens congressum, cujus salubribus consiliis parere noluit.

Cap. XVI.

Illo tempore Loptus Pauli episcopi filius, peregre profectus, aliarum terrarum viros nobilissimos visitavit, Biar-nium Orcadum episcopum, Ingium Norvegicæ Regem, & Haconem Comitem ejus fratrem, à quibus dona amplissima variasque res pretiosas muneri accepit. Ab-

P 2

sentis

men satis prolixum, de pugna pugilum Jomsvi-censium adversus Haconem Norvegicæ Dynastiam anno 994 commissâ, adhuc existat.

A. C. sat í þeirri áhyggju um son sinn, oc
 1210 um frettir adrar hverfu þá gengi, þá
 gladdi Gud hann svo á einu sumri,
 at *Loptir* kom þá út med góðri vir-
 ingu oc femiklum giöfum, er hann
 hafdi þegit, oc kunni þat at segia, at
 hann hefði föðr síns mest at notit,
 hvar sem hann kom. A því sumri
 komu út gersimar þær, er *Þórir* Er-
 kibiscup af *Noregi* hafði sendar *Páli*
 Biscupi, kóróna gullsaumut, sú er eingi
 hafði fyrr jafngóð komit til *Islands*,
 fingrgull dýrligt, oc glófar virðuligir.

1211 Enn annat sumar eptir (q), þá komu
 enn út gersimar ágætligar, er *Nicolás*
 Biscup af *Oflo* fendi *Páli* Biscupi,
 fingrgull mikit er vo II aura, oc
 steinn (r) í virðuligr, oc hann fendi
 honum balsám svo mikinn, at von var
 at þat virði alldregi at vandræðum
 síðan. Enn ecki var annat jafntorgætt (s)
 er

(q) Þá er Páll Biscup hafði XVI. vetur at stóli
 ferit í Skálaholtri, *addit. Sv.*

(r) í *omittit. Sv.*

(s) torágætt, *omnes, quod mendosum videtur.*
 torógætt, *Sv.*

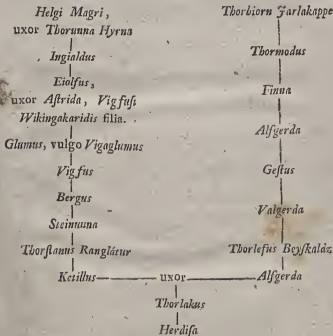
sentis filii, rerumque aliarum, quas no- A. C.
scere auebat, cum Paulus episcopus desi- 1210
derio flagrabat, quadam eum æstate co
gaudio Deus perfudit, ut rediret Lop-
tus, multo honore & muneribus magni
æstimandis mactus, id ex vero refe-
rens, quod quocunque veniret, patris
sui meritis fruitus esset. Eadem æstate
in Islandiam deportata sunt, quæ Thorer
Norvegiæ Archiepiscopus Paulo episcopo
miserat, cimelia varia, nempe corona
auro acupicta, cui pretio par nondum in
Islandiam venerat, aureus annulus pre-
tiosissimus, & præstantissima chirotheca.
Sequenti etiam æstate ad eum missæ vene- 1211
runt aliæ res pretiosissimæ, quas Nico-
laus Osloënsis episcopus misit Paulo epi-
scopo, annulus aureus magnus, uncialis,
cui inserta erat gemma pretiosissima, &
balsami pondus adeo ingens, ut spes esset,
huius rei nunquam postea fore inopiam;
rerum autem, quarum necessarius erat
usus, nulla tum erat æque inventu diffi-
cilis,

A. C. er at skylldu þurfti at hafa, hafði
 1211 þat oc ei kostat minna enn nockrar
 merkur brends sylfrs. Þess er oc
 skyldt at geta, at *Páll* Biscup fendi
 oc margar giasir utan vinum sinum,
 bæði vóru þat valir oc adrar gersim-
 ar. Hann fendi *Þóri* Erkibiscupi
 biscupsstaf af tönn giörfann svo hag-
 liga, at eingi madr hafði fyrr set-
 jafnvel gersann á *Islandi*, er sínídat
 hafði *Margret* hin *Haga*, er þá var
 oddhöguft allra manna á *Islandi*, þau
 vóru þá bæði hiú í *Skálabolti* er *Páll*
 Biscup andadiz, oc hafði *Þórir* (t)
 prestur bóndi hennar þar þá öll fiár-
 forráð, enn hún gerdi slíkt allt sem
 hann villdi. *Páll* Biscup hafði látit
 tiltaka at gera tabolu fyrir altari, ádr
 hann skildi við, oc ætladi þar til mikit
 fe bæði í gulli oc sylfri. *Margret*
 gróf oc tönn til ágæta vel, oc er
 þess von at þat mundi hin mesta
 gersæmi verda af fyrirhyggiu hans,
 enn þau *Þórsteinn* Skrínsnídr oc *Margret*
 sendi

(t) *Rectius*, *Þórsteinn*. Sv.

T A B. III.

Genealogiam sistens *Herdisa*, quæ uxor erat *Paulo* Episcopo Schalholtensi. ex Landnama pag. 231.
& 366. defuncta.

cilis, nec minoris constiterat hoc donum, A. C. quam aliquot selibris argenti puri. 1211 Est nostri quoque officii commemorare, multa Paulum episcopum amicis suis misisse munera, qualia erant falcones & aliæ res magni pretii. Thoreri Archiepiscopo pedum misit ex dente (ceti unicornis) affabre adeo factum, ut ei artificio par nemo in Islandia vidiſſet. Erat id opus Margaretæ (cognomine) artificiosæ, quæ omnes alios in Islandia cælandi arte superabat. Hæc, ejusque conjux, Paulo episcopo mortem obeunte, in Skallholto domesticorum instar fuere; nam penes Thorerem sacerdotem, Margaretæ maritum, bonorum sedis episcopalis tota erat administratio, ad cujus illa nutum res ministrabat. Antequam decesſit Paulus episcopus, tabulæ, quæ ornare voluit templi altare, fabricandæ, eo curante, manus ad-moverant artifices, cui rei magnam auri & argenti vim destinaverat. Huic altari Margareta dentem affabre sculpsit; adeo ut sperandum eſſet, curante episcopo rem evasuram pretiosissimam, quam Thorsteinn Scrinii artifex, & Margareta,

A. C. semdi síðan af hagleik sínum; varð
 1211 þat mikill svartasvipr at fráfalli hans,
 oc þá urðu slíkir hlutir fyrst stadar
 at nema í brád, fyrir annara fiölskylda
 sakir. Þórsteinn var ráðinn til tabolu-
 smíðar. Þat sumar hit sama er Bi-
 scup lifdi síðarst, kom út húfu (u)
 vidr úr *Noregi*, sá er *Páll* Biscup
 hafði höggva látit, oc þá (x) gaf
 hann í hönd öll kaup þau til stad-
 arins er at skyldu þurfti at hafa.

XVII. Cap.

Nú eru sagdir þeir hlutir er vel
 fellu í hag á því sumri. Þá skal ec
 geta þeirra hluta er miöc þóttu and-
 streymir; þá var landskiálfti mikill
 hinn nærsta dag fyri Seljumanna messu
 (25), oc letu margir menn líf sitt, oc
 fell ofan alhýfi á fiöllda bæum, oc
 gerdu

(u) hrafn vidr Sv.

(x) gaf í hönd. B. C.

(25) Festum Sanctorum in Selia incidit in diem 8 Ju-
 lii.

quæ erant dexteritate, adornassent, in A. C. sua arte excellentes ambo. Verum epi- 1211
scopi decessu omnia lugubrem faciem induerunt, ut hujusmodi res primum necessario cessarent, aliorum negotiorum causâ. Thorsteini tabula fabricanda erat commissa. Ea æstate, quam episcopus vixit ultimam, materies ædibus struendis de Norvegia est advecta, quam ipse cædi fecerat; quo etiam tempore aliis demandavit res omnes comparandas, quibus sedes cathedralis opus habuit.

Cap. XVII.

Postquam res diximus, quæ ea æstate feliciter cecidere, res commemorandæ sunt, quæ adversæ admodum videbantur. Præ die festi Sanctorum in Selia martyrum, magnus terræ motus extitit, quo multi periere, plurimum etiam villarum corruere ædes omnes, & damna illata sunt gravissima.

P 5

finis.

lii. Ceterum hunc terræ motum anno 1211 accidisse referunt *Annales Regii* loc. cit. pag. 77. *Reseniani*, *Flareyenses*; *Skalbokenses* utrique, *Holani* utrique, & *Oddenfes*.

A. C. gerdu hina stærstu skada. Þá var oc
 1211 þerraleyfi hit mesta, oc urdu stór-
 skadar af því. Þá var oc sagt út
 andlát *Klængs Þórvaldsfonar*, (26) er
 hinn vænsti þótti til mikils höfðingia
 ef lífi helldi. Þat sumar tók sótt oc
 óhægindi mikil *Páll Biscup*, þá er
 hann fór um Vestfirðinga fiórdung,
 oc komst hann nauduliga til *Hytardals*.
 Lá hann þar í reckiu nálíga fiórar
 vikur; Síðan fór hann heim med litl-
 um mætti, oc kom í *Skálabolt* þrimr
 nóttum fyrir *Simons messu*, oc lagdiz
 þá þegar í reckiu. Hann saung messu,
 allra heilagra messudag, oc saung þá
 síðurstu messu Gudi almáttigum til
 dýrðar, oc öllum Helgum, enn fer til
 hiálpar oc miskunnar, oc öllum krist-
 num mönnum, lifendum oc öndudum.
 Enn fyri *Marteinsmessu* tók at óhæg-
 iaz med verkium miklum sótt hans,
 oc fylgdi bæði svefnleysi oc matleysi,
 oc þótti hann þá einrænn vera. Þar
 vóru

(26) Klængi obitum ad annum 1210 narrant *Annales*
Fla-

fama. Pluvium semper ea æstate coelum A. C. plurimum dedit detrimenti. Allata est ¹²¹¹ *in Islandiam fama mortis Klængi Thorvaldi filii; juvenis eximiae spei, qui virum pollicitus fuerat, longe omnium præstantissimum, si longior ei vita contigisset. Hac etiam æstate, morbo & gravissimis incommodis, laborare coepit Paulus episcopus, quadrantem visitans occidentalem, adeo ut ad Hytardalum pervenire vix posset. Hic quatuor propemodum hebdomades lecto hærebat affixus; domum dein æger ac debilis profectus, tribus ante festum Simonis noctibus ad Skalholtum venit, ubi lecto mox decubuit. Omnium Sanctorum festo die missam cecinit, quam missam, Dei omnipotentis Sanctorumque omnium in honorem, suam vero & christianorum omnium, vivorum pariter ac mortuorum, in salutem & auxilium, ultimam cecinit. Ante Martini festum morbus ejus multis cum doloribus ingravescere coepit, morbum comitante & insomnio & cibi fastidio, quo in rerum statu, suo sensu videbatur omnia velle metiri*

A. C. vóru þá synir hans oc brædur oc
 1211 margir adrir vinir hans. Eptir þat
 sendi *Páll* Biscup eptir *Þórvaldi* oc
Magnúsi Gitzurarsonum, oc komu
 þeir í *Skálabolt*, oc skipadi hann þá
 til allra hluta fyri þeim, eptir sínum
 vilia. Enn hann var oléadr oðtabo
 dag Martini. Enn ádr hann væri
 smurdr helgu vidsmiöri, mælti hann
 miöc langt mál, at dæmum hins *Helga*
Þorláks Biscups; játti hann þá á hönd
 fer, fyrir öllum lærdum mönnum,
 þeirra er vid vóru, frekliga alla hluti,
 er hann virði sic hent hafa til var-
 údar í sínum biscupsdómi, oc bad
 alla at honum skylldu fyrirgefa þat
 er hann hafdi misgert vid, enn hann
 fyrirgaf öllum blíðliga, þat er vid
 hann höfdu misgört, oc fal sic undir
 Guds miskunn. Enn eptir þat hann
 var oléadr, varnockut ren (y) á
 sótt hans, uns hann fór af smurning-
 ar klædum, oc tvær nætur síðan, enn
 þá tók at fella óhægindi sóttar hans
 af nýu, oc lifdi hann þá ecki lengr
 enn tvær nætur síðan, oc tók hann
 þá

tiri. Filii & fratres ejus multique amico- A. C.
 rum ibi tum aderant. Postea illuc Pau- 1211
 lus episcopus per nuntios etiam arcesivit
 Thorvaldum & Magnum Gissuris filios,
 qui cum ad Skalholtum venerant, ipse
 illis presentibus, pro sua voluntate, omnia
 disposuit. Unctione extrema unctus est
 octavo die post Martini festum; verum
 antequam sacro isto chrismate ungebatur,
 beati Thorlaci episcopi exemplo longum
 sermonem habuit; quo facto, ut caute re-
 bus in omnibus ageret, coram cunctis,
 qui aderant, clericis, confessus est omnia
 prorsus quæ sibi episcopo acciderant, om-
 nes precatu, vellent sibi condonare omnia,
 quacunque in re eos offenderat, cunctis
 vicissim humaniter condonanti, quicquid
 sibi ægre fecissent; divinæ se cætera mise-
 ricordiae commendavit. Unctus aliquam
 morbi remissionem sentiebat, donec ve-
 stes deponeret, quas induerat ungendus,
 perque duas deinde noctes. Tum vero
 morbus ejus rursus ingravescibat, nec
 postea ultra binoctium vixit, cum summo
 in ipso vitæ mortisque confinio corpore
 domini,

A. C. pá corpus domini vid fíálft andlát sitt,
1211 oc sofnadi (z). pá til Guds.

XVIII. Cap.

Enn viku fyrir andlát Páls Biscups fýndiz túngl svo sem róðra væri, oc gaf ecki liós af fer um midnætti í heidvidri, oc baud þat pá þegar mikla ógn mörgum manni. Páll var vígdr til Biscups á dögum Cælestinus Páfa, af Absalon Erkibiscupi, á dögum Sverris Kónigs, pá var hann fertugr at alldri, hann stýrði Guds kristni með mikilli stillingu XVI vetur, oc andadiz þridia dag viku, einni nótt fyrir Andres messu, oc var pá lidit fra Guds burdi III ár hins þrettánda hundrads (27). Ari prestur hinn Fródi, er mörg dæmi spaklig hefr
saman

(z) safnadiz. Sv.

(27) In die Pauli Episcopi emortuali consentit. *Necrologium Islandicum* apud Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 518. Qui tamen dies cum anno 1204 consistere nequit, quo anno festum Andréæ diem Lunæ occupat. Nec melius cum anno 1210, quem

domini, placida morte ad Deum de- A. C.
cesfit. 1211

Cap. XVIII.

Septem diebus, ante Pauli episcopi dis-
cessum, luna sanguinis instar rubra appa-
ruit, adeo ut ipsa media nocte & sereno
aëre omne lumen foedaret, id quod mox
magnum multis terrorem incusfit. Cœle-
stini Papæ & Sverreris Regis tempore, ab
Absalone Archiepiscopo Paulus episcopus
est inauguratus, tunc quadraginta annos
habens. Dei ecclesiam magna cum mo-
destiâ sedecim hiemes ille rexit, tertio die
septimanæ mortuus, una ante festum An-
drææ nocte, cum à nato Christo seculi de-
cimi tertii quatuor anni (mille ducenti
quatuor anni) lapsi erant. Refert Arius
sacerdos Polyhistor, qui multa rerum docu-
menta

quem Paulo emortualem Fragmentum quoddam An-
narium in Bibliotheca Magnæana adfert, quo anno
festum S. Andrææ in ipsum diem Martis incidit.
Sed cum omnes omnino reliqui *Annales* in anno
1211 consentiant, & cetera omnia data hunc an-
num poscant, nullum relinquitur dubium, illum
Paulo Episcopo vere emortualement fuisse.

A. C. saman töld, segir hve miðc vort land
 1211 drúpnaði (a) eptir fráfall *Gitzurar*
 Biscups, er menn virdu mestann skör-
 úng verit hafa á *Islandi*, enn her
 má síá hverfu margr kvíðbióðr hefr
 farit fyri fráfalli þessa hins dýrliga
 höfðingia *Páls* Biscups: jörðin skalf
 öll oc pípradi af ótta, himin oc skýin
 gretu, svo at mikill hlutr spilltiz jard-
 ar ávaxtarins, enn himintúnglin sýndu
 daudatákn her (b) á fer, pá er nálíga
 var komit at hinum efftu stundum
Páls Biscups. Enn síórinn brann oc
 fyri landinu pá, þar sem hans bi-
 scupsdómr stóð yfir, (c) sýndiz nálíga
 allar höfutskepnur nockut hrygðar
 mark á fer sýna frá (d) hans fráfalli.
 Enn á síðrstu nótt er *Páll* Biscup
 lifði, dreymdi *Þórvalld Gitzurarson*,
 hinn vitraſta höfðingia, at *Jón Lopts-*
son fæli *Petri* Postula á hendi pá
 hiörd er *Páll* Biscup sonr hans hafði
 gætt.

(a) driúpdí. Sv.

(b) ber *pro* her. Sv.

(c) sýnduz. D.

(d) í oc frá. Sv.

menta collegit, quam moestum insula no- A. C.
 stra demiserit vultum, Giffure episcopo 1211
 obeunte, quem in Islandia virum fuisse
 omnium præstantissimum, vulgo æstima-
 runt. Verum hic videre licet, quot moe-
 rorem portendentia, præstantissimi mag-
 natis Pauli episcopi occasum præcesserint
 ostenta: tremuit tota terra, metu com-
 mota; lacrymas coelum & nubes ita fu-
 derunt, ut frugum terræ plurima pars
 perderetur; mortisque signa præ se tu-
 lit luna, sub ipsum Pauli episcopi ul-
 timum fere vitæ tempus; & ante littora
 ipsum incendio flagrabat mare, adeo
 ut in quantum ejus dioecesis patuit,
 omnia propemodum elementa aliquod
 tristitiæ signum ob ejus discessum dare
 viderentur. Ultima nocte, qua Paulus epi-
 scopus vixit, Thorvaldo Giffuris filio, mag-
 nati sapientissimo, per somnium apparuit.
 Joannes Lopti filius, Petro apostolo gregem
 commendans, quem Paulus episcopus filius

Q

ejus

A. C. gætt. Enn Jesús Krístr fal sína hiörd
 1211 á hendr födr sínum ádr hann væri
 píndr. Enn *Páll* Biscup bifaladi sic
 oc hana á valld almáttugs Guds ádr
 hann var frá ofs kalladr.

XIX. Cap.

Nú má síá hvertveggia stafn bi-
 scupsdóms þessa dýrliga Biscups, oc
 hyggjum ver á þeirri tíð hafi ei adrir
 til verit at síá skutstafninn, er ei
 laungudu til at síá framstafninn. Enn
 við þat er ofs at una hans ástmönn-
 um, er eptir lífum, at hann hefer ná-
 liga elli þau gæði eptir sic leift er
 menn megu eptirhafa góds manns oc
 göfugs: börn virdulig með góðum
 efnum, til skadabóta þeim er mest
 yndifall (e) er ordit í andláti *Páls*
 Biscups, audr gnógr, oc allskyns stad-
 ar prýði, flest framkomin, enn sum
 stofnud með góðum efnum, heilræði
 hans með kenningum þeim er hann
 kendi í lífellu í ordum oc fögrum
 dæmum

(e) níðrfall, Sv.

ejus custodiverat, quemadmodum Jesus A. C. Christus gregem suum Patri commenda- 1211
vit, priusquam cruciatus necabatur. Paulus autem episcopus se & illum (gre-
gem) Deo omnipotenti tradidit, antequam
nobis eum auferebat mors.

Cap. XIX.

Jam & initium simul & finem vi-
dere nobis licet muneris episcopalis, quod
gesfit eximius hic episcopus, nec puta-
mus quenquam exstitisse, ejus tempore,
qui visa puppe (fine) non desideravit vi-
dere proram (initium). Nos autem ami-
corum ejus intimi, ei superstites, nobis
ea re videamur beati, quod omnia fere
reliquit emolumenta, quæ relinquare no-
bilissimo homini datur & præstantissimo,
liberos nempe honestissimos, bonis instru-
ctos satis luculentis, ad damna eorum
resarcienda, quibus mors Pauli episcopi
maximo fuit letitiæ detrimento; divitia-
rum largam copiam; rerum, quibus orna-
ri posset sedes, ingentem apparatus, per-
fectarum maximam partem, partem ex
suppeditata materia inceptarum; salubria

A. C. dæmum síns lífs, audrædi oc (f) unat-
 1211 famar vístir, er hann ætladi velflestum
 sínum nánnum frændum, enn hann
 man til þess hugat hafa, at Gud mani
 þá hugga, er hann hefr ei (g) fyrr
 huggada. Enn þessa sögu mína styrkir
 (h) vitr madr *Amundi Arnason*,
 smidr *Páls* Biscups, oc kvedr vísur
 þessar:

Red grams laga greidir,
 Góð var stjórn yfir þjóðum,
 Sextán vetr hinn snotri,
 Sólar, biscupsstóli.

Nú er (i) meinbönnudr manna
 Málsniallr hedan kalladr.

Komi *Páll* í frid fullann
 Fliótt med himna drottni.

Dád hittir gat drottins
 Dýrgedr (k) lögum stýra

Sitt

(f) ununarfamar, B. C.

(g) *se pro* fyrr. A. B. C. eigi einkum ádr *se*
 huggada. Sv.

(h) styrkti, Sv.

(i) meirbönnudr, A. D.

(k) dýrgeds, Sv.

consilia & doctrinas, quas jugiter tra- A. C.
didit, tam verbis quam optimis vitæ 1211
exemplis; facultates & jucundas sedes,
quas proximorum necessariorum pleris-
que destinavit, haud dubie sperans,
ipsum Deum illos consolaturum esse, quos
ille antea non fuerat consolatus. Quam
meam relationem confirmat vir sapiens
Amundus Arnæ filius, qui Paulo epi-
scopo fuerat faber & artifex, cujus
sequens est carmen:

Ille elegans divinæ legis tradi-
tor, per sedecim hiemes cathedræ
præfuit, bene tunc homines rege-
bantur. Nunc facundus, damna
hominum cohibens, hinc vocatus
est. Utinam Paulus in plenam
pacem apud cæli dominum cito
veniat.

Præstanti indole virtutis pos-
seſſor, domini leges dispensavit;

A. C. Sitt bió fannvitr (l) retta
 1211 Sextán vetr til betra.
 Hyggjum hitt at (m) feggia
 Hiálprikum vel líka,
 Gagn (n) vann af hug hreinum
 Hans (o) önn Gudi oc mönnum.

 Lídur á allt (p) fyrir eýdi
 Örfætis (q) við Gud mætann
 Þeim er gerdi fríd fyrða
 Farfælum vel mæla.
 Bænum brátt at skýni,
 Blíðgedr höfudfedra
 Þeim er íta böll bætir
 Biscup vor með kora (r).

XX. Cap.

Þá XVI vetur er Guds Kriftni
 prýddiz undir blóma biscupsdóms
Páls

- (l) fannvitr. Sv.
 (m) fegia. A. C. D.
 (n) giöriz vann af hug hreinum. Sv.
 (o) hann ann Gudi oc mönnum. Sv.
 (p) lídr á alldr fyrir eýdi. Sv.
 (q) örfætis. A. D. örfæturs. Sv.
 (r) með vísku. Sv.

veritatis gnarus, per sedecim hie- A. C.
mes, rem sibi demandatam melio- 1211
rem in modum administravit. Spe-
ramus gratum illi fore, hoc dici;
integro cum animo cura ejus Deo
& hominibus profuit.

Licet beato, qui pacem publi-
blicam restituit, pro hominibus
apud Deum semper interpellare.
Ut episcopus noster miti. animo
precibus, hominum mala sanan-
tibus, in choro patriarcharum
glorificetur.

Cap. XX.

Per sedecim hiemes, quibus Dei
ecclesiam ornabat flos præsulum Paulus

A. C. *Páls* Biscups urdu mörg stór tíðindi í heiminum, þá andadiz *Cælestinus* Páfi (28), *Absalon* (29) Erkibiscup, *Sverrir* Kóngr (30), *Hákon* (31), *Guttormr* (32) *Noregs* Kóngar, *Knútr* (33), *Sörkver* (34) *Svíá* Kóngr; *Ríkharðr* (35) *Engla* Kóngr, *Níáll* Biscup (36), *Brandr* Biscup (37), *Jóan* Biscup (38), *Haralldr* Jarl í *Orkneyium* (39), *Philippus* Jarl (40), *Einar* (s) Abóti (41) *Márs-son*

(s) *Asbiarnarson*, *pro* Abóti *Marsson*. *Sv.*

(28) Vid. supra pag. 162.

(29) Vid. ibid. pag. 190.

(30) *Sverrerem* Regem anno 1202 obiisse in confesso est.

(31) *Hakonem* Regem anno 1204 ipfis Calendis Januarii decessisse omnes scriptores coevi uno testantur.

(32) Rex *Guttormus* anno 1204 obiit. Mendumigitur in notas ad *Necrologium Islandico-Norvegicum* apud *Langebek*: Script. Rer. Dan. Tom. 2. p. 514. irrepsit ubi anno 1205 fatis functus dicitur.

(33) *Canutum* *Sveciæ* Regem anno 1195 decessisse testantur *Sverrisfaga*, *Annales Holani* utrique, *Skalboltenses* utrique, *Breviores*, *Reseniani*, *Lögmanns-Annáll*, *Membranei*, *Fragmentum* sæpius citatum, & *Regii* apud *Langebek*: loc. cit. Tom. 3. pag. 71.

(34) *Sörkver* Rex *Svecorum* anno 1211 decessit, fide *Anna-*

episcopus, acciderunt res plurimæ maxime memorabiles. Mortui sunt, Cælestinus Papa, Absalon Archiepiscopus, Sverrer, Hacon, Guttormus, Norvegiæ Reges, Kanutus & Sörkver Sveciæ Reges, Richardus Rex Angliæ, Nialus episcopus, Brandus episcopus, Johannes episcopus, Haraldus Orcadum Comes, Philippus Comes, Einar Abbas Marii

Q 5

filius,

Annalium Holanorum utrorumque, Skalboltensium antiquiorum, Oddensium & Regiorum loc. cit. p. 17. Annales Membranci & Skalboltini Recentiores hunc Regem Sveinem appellant.

- (35) Richardus Rex Angliæ ex scriptorum Islandicorum traditione obiit anno 1199, quod & exterorum consensus confirmat.
- (36) Nialem Episcopum anno 1207 decessisse, testantur *Annales Flateyenses, Skalboltenses, Oddenses, Breviores, Holenses* utrique & Regii in *Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 75.*
- (37) Vid supra pag. 190.
- (38) Vid. ibid. pag. 186.
- (39) Haralldo Comiti Orcadum annum 1206. eternalem adscribunt scriptores cœvi.
- (40) Comes Philippus anno 1200 obiit. Vid. *Annall. Regg. loc. cit. pag. 72.*
- (41) Obiitum Einaris Abbatis filii Maris, ad annum 1196 referunt *Annales Breviores, Oddenses, Flateyenses, Holani, Skalboltenses* Antiquiores, & Regii loc. cit. pag. 71.

A. C. son, *Gudmundr Biálfa*son (t) Abóti (42), *Haflidi* Abóti Þórvalldsson (43), Þórkell (u) *Skúms*son (44); margir hafa oc adrir göfugir menn andaz medan Páll var Biscup bædi lærdir menn oc ólærdir. *Jón Lopt*son (45), *Gitzur Hall*son (46), *Sigmundr Orm*son (47), Þórleifr Þorláksson (48), Þórvaldr Þórkelsson, *Kálfr Snorra*son (49), *Ari Biarna*son, *Önundr Þórkels*son (50), *Hermundr* (x) *Kodrans*son (51), Þórdr *Snorra*son (52),
Gud-

(t) Biálka^{son}. Sv.

(u) Þórkell Abóti Sanctus. Sv.

(x) Bödvars^{son}. Sv.

(42) Idem testis fuit, Gudmundum Bialfi filium anno 1197 fati functum esse.

(43) Haflidum Thorvalldi filium Abbatem obiisse anno 1201, testantur *Annales Skalboltenses, Flateyenses, Holani antiquiores, & Regii*, loc. cit. pag. 72. conf. *Notas ad Necrologium supra laudatum in Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 2. pag. 507.*

(44) Thorkelem Skumi filium anno 1203 obiisse, narrant *Annales* not. 41. laudati.

(45) Vid. supra pag. 174. not. 8.

(46) Vid. ibid. pag. 196.

(47) Sigmundi Ormi filii obitum *Annales Reseniani*,
Fla-

filius, Gudmundus Abbas Bialfi *filius*, A. C. Haffidius Abbas Thorvaldi *filius*, Thor-kell Skumi *filius*. *Præter hos*, Paulo *episcopo*, *alii multi nobiles viri*, & *clerici* & *laici*, *mortem obierunt*, Joannes Lopti *filius*, Giffur Halli *filius*, Sigmundus Ormi *filius*, Thorleifus Torlaci *filius*, Thorvaldus Thorkelis *filius*, Kalfus Snorrii *filius*, Arius Biarnii *filius*, Onundus Thorkelis *filius*, Hermundus Kodranis *filius*, Thordus Snorrii *filius*,
Gud-

Flateyenses, *Holani* Antiquiores & *Regii* loc. cit. pag. 72. ad annum 1198 referunt.

(48) Thorleifus Thorlaci filius anno 1200 decessit, ut *Annales* constanter testantur.

(49) Kalfum Snorrii filium anno 1198, & Arium filium Biörn's anno 1196, vivis excessisse, perhibent *Annales Flateyenses* & *Regii* loc. cit. pag. 71. sq.

(50) Incendium & mortem Önundi, filii Thorkelis, quæ anno 1197 acciderunt, multis persequitur *Scurlungasaga* libr. 3. cap. 20. sq.

(51) Hermundi filii Conradi mortem *Annales* permulti anno 1197 adscribunt.

(52) Thordi, filii Snorrii, mors accidit anno 1201 fide *Annalium Regiorum* apud Langebek: Script. Rer. Dan. Tom. 3. pag. 73.

A. C. *Gudmundr Amundason* (y) (53), *Berfi Prestfr Halldórsfson* (54), oc margt vard annat til tíðinda í hans bífcupsdæmi, fkipatíón oc èllds uppkoma í *Heklu-felli*, ófridr, rán, oc brennur (55), oc með mörgum (z) fátíðindum líflát manna (a). Nú hefir ec yfirfarit nockut með fkyndíngu æfi *Páls Bífcup*s, oc hefer mer meira at gengit úkænfska, enn illvilie, pó at þessi frá-faga fe ei jafnmerkilig ordin, fem hann hafði efni til fett af finni hálfu. Gledie almáttugr Gud hann í sífellu í eilífri dýrd Amen.

(y) *Gudmundr Snorrafon*, D. *addit.*

(z) öðrum. B. *addit.*

(a) oc annat fleira. *addit. Sv.*

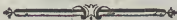
(53) *Gudmundum Amundi filium Gris anno 1210 obiisse, omnes Annales testantur, exceptis Brevioribus, qui annum præcedentem adscribunt.*

Gudmundus Amundi filius, Bersius *sa. A. C.* cerdos Haldoris filius, alia præterea plura, illo episcopo, evenerunt relatu digna: naufragia, ignis in monte Hekla eruptiones, pacem turbantes lites & prælia, rapinae, incendia, & hominum cædes, variis præter solitum quæ fiebant modis. Pauli episcopi vitam quadammodo citus percurri, factumque erit ignorantia magis mea, quam malevolentia, si hæc narratio rei non respondeat præstantiæ, quam mihi sumsi narrandam. Deus omnipotens eum perpetuo exhilaret in æterna gloria. Amen.

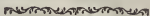
(54) Bersium Halthoris filium anno 1204 decesisse, volunt *Annales Regii* loc. cit. pag. 74. & *Holani* antiquiores, sed *Flateyenses* annum sequentem adseribunt.

(55) De publicis illis calamitatibus, quæ Islandiam sedente Paulo Episcopo affligebant, *Annales* multa narrant; conf. ea, quæ Regii quovis fere anno à 1196 ad 1211 notant.

Suc-

Sögu þátttr af Þórvalldi (a)
Kodransfyni Vid-
förla.

I. Cap.

A. C. **M**adr er nefndr *Eylífr Örn*, (b) vid hann er kennt eitt hid hædsta fiall í *Skagafirdi á Reykjaströnd*. *Eylífr Örn* var son *Atla Skíðasonar* ens Gamla, *Bárdarsonar*, *Jarlsonar* (1). *Eylífr Örn* átti *Þórlaugu* dóttur *Sæmundar* ens *Sudreyska*, er nam *Sæmundarblíð*. Þau áttu III sonu, het einn *Sölmundr*, faðir *Gudmundar*, födr *Víga-Barda*, oc brædra hans. Annar var *Atli* hinn *Ranmi*, er átti *Herdísi* dóttur *Þórdar* frá *Höfða*, þeirra dóttir var *Þórlaug*, er átti *Gudmundr* hinn *Ríki* á Mö-

(a) Konrádsfyni, oc Fridrek Biscupi — *Et Fridrico Episcopo*. B. (b) Hann átti þann son er Kodran het. *Is filium habuit, Kodranem nomine. Omnibus intermediis exclusis*. A.

Succincta narratio de
 Thorvalldo Kodranis
 filio, cognomento
 Peregrinatore.

Cap. I.

Fuit vir nomine Eylifus, dictus Örn, A. C.
 (aquila) cujus nomen refert mons, unus
 omnium in Skagafiördo altissimus, ex-
 tans in tractu Reykiaströnd. Hic Eyli-
 fus Aquila filius erat Atlii, filii Skidii
 Grandævi, filii Bárði, filii Jarlis. Ha-
 buit autem in matrimonio Thorlögam,
 Sæmundo natam Hæbudensi, primo qui
 (tractum) Sæmundarhlídam occupavit.
 Hi tres genuerunt filios: Uni nomen erat
 Sölmundo, patri Gudmundi, patris Vi-
 ga-Bardii (Bardii cognomento homicidæ)
 & fratrum hujus. Alter erat Atlius Ro-
 bustus; is ex Herdisa, Thordi de Höfdio
 gnata, Thorlögam suscepit, Gudmundi
 Po-

(1) Rectius, ut Al. cf. Landnámab. p. 205. Kristnisf. p. 185.

A. C. á *Möðruvöllum*. Þridie son *Eylífs Arnar* var *Kodrann*, er bió á *Giliá* í *Vatnsdal*, hann var audigr madr. Kona hans het *Járngerdur*. Son þeirra het *Ormr*, enn annar ÞORVALLDR. *Kodrann* kunni (c) miöc *Ormi* syni sínum, enn Þórvalldi lítit, eda ecki, var honum halldit til vinnu, þegar hann mátti sér nockut, hann var (d) lítt fettr at klædum, oc giörr hvervetna hornúngr bróður síns (e), hann þiónadi í húfi födur síns þat honum var tilskipat med öllum góðvilja.

II. Cap.

I þennan tíma bió Þórdís Spá-kona (2) útá *Skagaströnd*, þar sem síðan heiter at *Spákomufelli*. A einu sumri þág hún heimbod at *Kodrani* á *Giliá*, því at hann var (f) vin hennar. Enn er Þórdís var at veitslunni, oc hún sá hverr munr giörr var þeirra brædra,

- (c) mikit, A. (d) lítt klæddr. *male* (*parcé*)
vestiebat, B. (e) *Reliqua capitis non*
sunt in A. (f) vinr, A.

Potentis Mödruvallensis conjugem. Ter- A. C.
 tius filiorum Eylii erat Kodrann, qui
 fundum Giliá in Vatnsdalo coluit, vir di-
 vitiis pollens. Conjugi ejus nomen erat
 Jarngerda. Filius horum dicebatur Or-
 mus; alter vero THORVALLDUS. Ko-
 drann multum amabat Ormum gnatum
 suum, Thorvalldum vero parum, aut nihil:
 Hic (enim) laboribus exercebatur (servi-
 libus), quamprimum quicquam à viribus
 potuit; vestitu malignè curabatur, & ad
 omnia fratri (ut spurius) posthabebatur:
 idem (nihilominus) in domo paterna, quic-
 quid injungeretur laboris, omni cum æqua-
 nimitate, obibat.

Cap. II.

Hac tempestate Thordisa Spákona
 (hariola) in Skagastranda prædium coluit,
 quod deinde Spákonufell (monticulus ha-
 riolæ) appellatur. Hæc æstate aliqua apud
 Kodranem in Giliá, ut qui amicus suus
 esset, convivium accepit: in quo convivio
 cum adesset, animadvertissetque, quam
 dispariter fratres (filii heriles) haberen-
 tur;

(2) De Thordisa Spákona multis Vatnsdalas. & Kermaksf.

A. C. brædra, þá mælti hún til *Kodrans*:
 þat legg ec til ráds með þer, at þú
 fýnir meiri manndóm Þórvalldi fýni
 þínum, enn þú hefer giört her til,
 þvíat ek fe þat með sannendum, at
 (g) fýri margra hluta faker mun hann
 verda ágætari enn allir adrir þínir
 frændur (h). Enn ef þú hefer á hon-
 um litla elsku at finni, þá fá þú hon-
 um kaupeyri, oc lát hann laufann, ef
 nockur verdr til at fiá um með hon-
 um. *Kodrann* fã at hón taladi flíkt
 af góðvilja, oc (i) fegizt munde fá
 honum nockut filfr. Let hann þá (k)
 fram einn fiód, oc fýndi henni. Þórdís
 leit á filfrit, oc mælti: eigi skal hann
 hafa þetta fe, þvíat þat hefer þú tekit
 með afli oc ofríki af mönnum í fak-
 eyri. Hann bar þá fram annan fiód,
 oc bad hana (l) á líta. Hún giördi
 fvo, oc mælti síðan, ecki tek ec þetta
 fe fýri hans hönd. *Kodrann* spyrr,
 hvat

(g) hann mun. *omiff.* fýri — fakir. A. (h) oc
 fcallru þegar fá honum kaupeyri, oc láta
 hann &c. *Statim da &c. exclusis, quæ in-
 terce-*

tur, ita allocuta est Kodranem: hoc tibi A. C.
 consilium do, ut majorem in gnato tuo
 Thorvalldo humanitatem (pietatem)
 ostendas, quam huc usque fecisti, quem
 ego ex veris indiciis video ceterâ stirpe
 tua multis nominibus claviorem extitu-
 rum, quodsi in præsentî minus diligis
 puerum, da illi pecuniam mercaturæ fa-
 ciendæ, & dimitte, si quis existat, qui
 ejus rebus velit prospicere. Kodrann
 intellexit, hæc eam ex bona loqui volun-
 tate, aitque se aliquid argenti daturum.
 Tum unum expromit marsupium, illique
 ostendit. Thordisa intuens argentum,
 fatur: absit, puero hanc pecuniam tra-
 das, quam multæ nomine per vim & ty-
 rannidem extorsisti. Hospes aliud mar-
 supium protulit, rogans ut examinaret.
 Mulier ita fecit, & postea dixit: hoc
 argentum nomine pueri non accipio.
 Kodrann interrogat: quid tu in hac
 R 2 pecunia

tercedunt. A. (i) sagdizt skyllði. B. Re-
 etius autem diceretur, mundu & skyllðu.
 (k) fram bera feliód einn, expromi fecit. A.
 (l) þar á. A.

A. C. hvat finnr þú at þessu (m) fe. Þórdís svarar: þessa peninga hefer þú saman dregit (n) fyri ágirndar sakir í land-skulldum, oc fiárleigum, meirr enn rettiligt er (o); fyri því heyrir slíkt fe eigi þeim manni til meðferdar, er bædi mun verda rettlátr oc mildr. Síðan lýndi *Kodrann* henni einn digran fesiód, oc var fullr af filfri, vó Þórdís þar af III. merkur til handa Þórvalldi, enn feck *Kodrani* aptr þat sem meira var, þá mællti *Kodrann*. Fyri því villdir þú helldr taka af þessum peningum til handa syni mínum, enn af hinum er ek feck þer fyrri. Hún svarar: þvíat þú hefer at þessum vel komizt, er þú hefer tekit í arf eptir födr þinn. Eptir þat fór Þórdís frá veitflunni með familigum giöfum, oc vináttu (p) *Kodrans*. Hafdi hún Þórvalld heim með sér, var hann með henni um hríd vel halldinn (q), at klædum,

(m) filfri. A. (n) með ágirnd, seqv. *desideratis*. A. (o) oc skal eigi sonr þinn þetta

pecunia desideras? Illa respondet: hos A. C. nummos, ultra quam rectum est, per lucelli cupiditatem ex fundorum & pecudum mercedibus contraxisti; ideo talis pecunia ei homini ad usum non convenit, qui & justus, & liberalis existet. Tum Kodrann illi monstravit turgidum quoddam marsupium, argento refertum, unde Thorðisa expendit Thorvalldo sesquilibram; quod autem supererat, Kodrani reddidit, qui tunc ita locutus est: quam ob rem ex hac summa, quam quas tibi prius dabam, gnato meo pecuniam capere malebas? Mulier respondit: quia ad hanc pecuniam justò titulò per hæreditatem paternam pervenisti. Post hæc Thorðisa è convivio discescit, cum honestis muneribus, & amicitia Kodranis; eadem Thorvalldum domum suam secum duxit, qui apud eam aliquamdiu versabatur, vestitu, atque

R 3

alio

fe hafa, 'er bædi mun verda &c. Neque hanc pecuniam habeto filius &c. A. (p) Kodrans, non est in A. (q) Hinc usque ad, enn er &c. omitt. A.

A. C. klædum, oc ödrum kosti þeim er hann þurfti, oc þroskadizt mikit. Enn er hann var vel frumvaxta, fór hann utan at ráði Þórdísar. Letti hann eigi fyrr, enn hann kom fram í *Danmörk*, þar fann hann *Svein Tiuguskegg*. *Sveinn* var lítillar ættar í móðurkyn (r). Enn hann sagdizt vera son *Haralldz* Konúngs *Gorms* sonar *Dana* Konúngs. *Sveinn* var ecki í landi í þann tíma í *Danmörk*, þvíat *Haralldr* Konúngr villdi eigi gánga vit (s) faderni hanss. Lá hann (t) þá lengi í hernadi, (u) oc var kalladr Konúngr af lidsmönnum, fem þá var fíðr víkinga. Enn er (x) *Þórvalldr* kom á fund *Sveins* Konúngs, tók hann vel við honum, oc gjördizt *Þórvalldr* hans maðr, oc var með honum nockur sumur í hernadi fyri vestan haf (y). *Þórvalldr* hafði eigi lengi verit með *Sveini* Konúngi, áðr Konúngr virðti hann umfram (z)

adra

- (r) því hann var *Saumaðu* son, enn var þó son *Haralldz* &c. *Filius nimirum erat Saumæsa, & tamen filius Haraldi* &c. A.
 (s) frændsemi, *consanguinitatem*. A.

alio cultu necessario bene habitus, mag- A. C.
 nosque fecit ad maturitatem progressus.
 Ceterum ubi ætate erat bene maturus,
 eodem suadente, peregre abiit; neque cur-
 sum prius interrupit, quam in Daniam
 pervenerat, ubi Sveinem barbæ furcatæ
 deprehendit. Sveinn maternæ genere erat
 humilī; verum se Haralldi Gormsonii
 Danorum Regis filium esse prædicavit.
 Is hac tempestate in terra Dania non ver-
 sabatur, quod Haralldus, se ejus esse pa-
 trem, nollet agnoscere. Piraticæ igitur
 diu operam dedit, proque ejus ævi pira-
 tarum consuetudine, Rex à militibus ap-
 pellatus est. Ubi autem Thorvalldus
 Regem Sveinem convenerat, bene excep-
 tus, nomen ei suum dedit, & per aliquot
 æstates, trans mare occidentale, cum eo
 militavit. Neque diu cum Sveine Rege
 fuerat, antequam ab eo, cum ceteris
 hominibus, tum amicis quoque ipsis uni-

R 4

versis,

(t) Þá lengi, refecat. A. (u) De Regio
 nomine Sveinis nihil visitur in A.

(x) Þórvarðr. A. lapsu scribæ. (y) Kon-
 úngr virdti Þórvalld um fram, Rex Thor-
 valldum ante posuit cet. A. (z) adra-
 menn, oc ignorat. A.

A. C. adra menn, oc alla sína vini, þvíat Þórvalldr var mikill ráðagiörðar maðr, (a) öllum auðfærr at dygd, oc skynfemd, (b) stíkr at afli, oc (c) hugaðr vel, vígkænn, oc snarpr í orroftum, (d) milldr oc örlyndr af peníngum, (e) oc reyndr at fullkomnum trúleik, oc lítilætífs þíonofu, hugþeckr, oc áftúðligr öllum mönnum, þvíat þá enn heidinn fýndi hann rettlæti um fram hátt heidinna manna, svo at hlutskipti allt er hann feck í hernadi veitti hann (f) þurföndum, oc til útlausnar her- teknum mönnum, (g) oc híalpadi mörg- um þeim meínstaddir voro. Enn ef honum hlotnuduzt her teknir menn, fendi hann þá aþr til fedra sína, edr frænda, (h) svo sem hina er hann hafdi með peníngum útleyst. Nú af því hann var fræknari (i) í orroftum enn adrir lídsmenn, þá (k) giördu þeir lög til at hann skyldi hafa kost- grip

(a) öllum — skynfemd, *non extat in A.*

(b) Sterkr. A. (c) hugdiarfr. A. (d) örr at peníngum. A. (e) hann var svo milldr,

versis, anteponeretur. Erat enim Thor- A. C.
 valldus multi consilii vir, candore & pru-
 dentia omnibus conspicuus, corporis ani-
 miqve viribus firmus, peritus & acer
 præliator, largus & liberalis pecunia,
 expertus (Regi) integra fide, & obsequio-
 sò ministeriò, omnibus gratosus & ama-
 bilis; is enim ethnicus, supra modum
 ethnicorum, æquitatem ostendit, ita ut
 totam prædæ partem, quam in piratica
 sortiebatur, & egenis præberet, & in
 captivorum redemptionem conferret, mul-
 tosque calamitosos juvaret. Si bello vivos
 captos per sortem adipisceretur, remisit
 hos ad parentes suos & cognatos; haud
 secus illis fecit, quos pecunia redemerat.
 Verum, quoniam in præliis fortitudine
 præstabat milites ceteros, hinc legem con-
 R 5 stitue-

at allt þat hlutskipti, er hann feck í hern-
 adi&c. *Tamque liberalis, ut &c.* (omnibûs,
 quæ intercedunt, neglectis.) A. (f) þurf-
 andi mönnum. A. (g) *Hæc clausula abest*
ab. A. (h) *Item hæc abest indidem.*
 (i) enn adrir menn, *alios homines.* A.
 (k) lögtóku þeir; *lege sanciverunt.* A.

A. C. grip af (l) hverri tekiu, enn hann neytti svo þeirrar (m) frumtekiu tignar, at hann kiöri ríkra manna fonu, eða pá hluti adra, er þeim var (n) mestar aptrfiár at er látit höfdu, enn hans felögum þótti (o) mest fyri at (p) gefa upp, oc sendi síðan þeim er átt höfdu. Þar fyri elskudu hann (q) jafnvel þeir sem fyri ránum urdu af *Sveins* mönnum, oc víðfrægdu lof hans góðleika (r). Þaðan af frelsti hann audvelldliga sína menn, þó at gripnir væri af sínum óvinum, oc eigi síðr eitt sinn síálfan *Svein* Konúng. Svo bar til einn tíma sem *Sveinn* Konúngur heriadi á *Brettlandi*, (s) oc í fyrstu vann hann sigr, oc feck mikit herfáng. Enn er hann sókti langt á land upp frá skipum, pá kom í móti honum svo mikit riddaralid, at hann hafði öngva víðtöku, (t) varð *Sveinn* Konúngur

- (l) hveriu herfángi. A. (m) frumtignar, *eá prærogativa*. A. (n) mest eptirfiár, A. (o) minst fyri, *promtisfime*. A. (p) missa, *amiserunt*. B. *Quod autem est in textu*,
at

stituebant, ut rem (quandam) pretiosam, A. C. de quavis præda indivisa sumeret: sed hujus præsumptionis primatu sic usus est, ut nobilium virorum filios, aut eas res alias, quas spoliati maximè desiderarunt, sui vero consortes ægerrime concesserunt, elegerit, dominisque restituerit. Igitur hominem amârunt vel illi, quos Sveinis milites spoliabant, ejusque bonitatem laudibus celebrarunt. Ab eo etiam tempore suos commilitones, quamvis ab hoste essent intercepti, faciliè liberavit: nec minùs quoddam tempore ipsum Sveinem Regem. Contigit aliquando cum Sveinn in Bretlandia militaret, primòque victor magnâ prædâ potitus esset, ut longius in terram sursum à navibus pergenti tanta equitum multitudo occurreret, cui excipiendæ prorsus impar erat. Vivus itaque captus, & vinctus Sveinn Rex,

at gefa upp, potest & ad Thorvalldum, & ad homines spoliatos referri. (q) svo vel vinir sem óvinir Sveins Konúngs, tam amici quam inimici Sveinis &c. A.

(r) Hæc periodus vacat in A. (s) at hann sókti langt á land upp &c. A. (t) var — handtekinn. A.

A. C. úngr þá fánginn, (u) oc bundinn, oc kastað í fángelli, oc med honum Þórvalldr Kodransson, oc margir adrir göfugir menn oc mikils virðir. A næsta degi kom einn ríkr hertugi til myrkvaðstofunnar, med miklu lidi, at taka Þórvalld út af (x) henni, þvíat litlu ádr hafði (y) sami hertugi verit hertekinn af *Sveins* mönnum, enn Þórvalldr hafði leyftan hann, oc sent friálfsan heim aptr til födur síns. Bad Hertuginn nú Þórvalld ganga út af myrkvaðstofunni, (z) oc fara friálfsan á burtu. Þórvalldr fór (a) um, at hann skyldi (b) fyri öngvan mun þadan lífs fara, nema *Sveinn* Konúngr væri leyft, oc allir hans menn. Hertuginn giörði þetta fyri hans skulld; þetta vottadi *Sveinn* Konúngr síðar, þá er hann sat at einni ágiatri veitflu med tveimr Konúngum öðrum. Oc er sendingar komo inn, þá mælti einn

(u) oc svo Þórvalldr, oc margir adrir, oc settir í fángelli — *Et in custodiam conditi. A.*

(x) dýblissunni. A. (y) hann hertekir
sono

Rex, unà cum Thorvalldo Kodranis filio, A. C. & multis aliis nobilibus, magnæque dignitatis viris, in custodiam conjectus est. Die sequenti Dux quidam potens magnò comitatu ad carcerem venit, ut Thorvalldum inde eximeret: nam paulo ante idem Dux à Sveinis exercitu præliò captus fuerat; at Thorvalldus eum solverat, liberumque donum ad patrem remiserat. Nunc adeo Dux Thorvalldum jussit egredi è carcere, & liberum discedere. Thorvalldus jurejurando negavit, se inde ullò pactò vivum abiturum, nisi Sveinn Rex, & omnes sui solverentur: quod etiam Dux ejus gratiâ fecit. Hoc postea testatus est Sveinn Rex, in convivio quodam celebri cum ducibus Regibus accumbens: nam cum intrò portarentur fercula, quidam eorum, qui erant satel-
litio

sono þess sama Hertuga, leyft oc frelsad, oc síðan liduga heim sent til föðr síns. Thorvalldus vivos ceperat ejusdem Ducis filios, solverat vero & liberaverat, deindeque liberos ad patrem remiserat. B. (z) Hæc absunt ab. A. (a) Voculam omitt. A, (b) þaðan ecki lífs fara, B.

- A. C. einn dróttfeti, oc segir, at eigi mundi síðan einn skutull verða svo vegliga skipaðr, sem þá er III svo volldugir Konúngar snæddu af einum disk. Þá svarar *Sveinn* Konúngur brofandi, oc mælti, finna mun ec þann bóndason útlendann, (c) at einn hefir með fer, (d) ef rett virding er á höfd, eigi minna göfugleik, enn vær (e) III Konúngar, eða í öngan stad minni sæmd. Nú varð af þessu gleði mikil í höllinni, oc spurdu hlæandi allir hvar eða hverr þessi madr væri, er hann sagði svo mikla frægd af. (f) Hann svarar: þessi madr sem ec tala her til, er svo vitr sem spökum Konúngi hæfir at vera, stíkr oc öruggur sem hinn hugdiarfazti berferkr, svo sídugr,
- OC

(c) svo volldugan, *tam potentem* (addit) A.

(d) ef — á höfd, *non extat in A.* (e) allir, *omnes*, add. A. eða — sæmd, *omitt. Idem.*

(f) Kóngr svarar: Þat er Þórvalldr Kodrannsson enn Islenski, hann er svo spakr, sterkr, oc vinsæll, sem einum Konúngi byriar at vera. Segir þeim síðan hverfu hann varð fyrir hans vin.

litio præfecti, locutus negavit, ullam A. C. mensam in posterum tam illustri accubitu ornatam fore, quam hanc, ubi tres Reges tam potentes ex una patina cibum capiebant. Tum Sveinn Rex subridens respondit his verbis: inveniam rustici extranei filium, qui, si recta æstimatio adhibeatur, unus non minori gaudet claritate, nec ulla ex parte inferiori honore, quam nos tres Reges simul. Hinc magna letitia in coenaculo exorta, sciscitanti-
bus cunctis cum risu, ubi aut quis esset iste vir, de quo tantas laudes prædicaret? Respondit ille: vir de quo hæc loquor, ita sapiens est, ut Regem sapientem esse decet, ita fortis & intrepidus, ut audacissimus athleta, eâ vitæ morumque honestate

vinsældir af fangelsi leyst, sem fyrr er ritat. Rex respondit: is est Thorvalldus Kodranis filius, Islandus, vir tam sapiens, fortis, & graciosus, quam Regem esse oportet, porro iis memorat, quomodo ejus gratiæ gratiâ, e vinculis liberatus fuerat: quod suprà scriptum est. (Tam compendiosè reliqua capitis exhibet) A.

A. C. oc góðháttradr sem hinn síðugasti spekingr. Sagdi hann síðan af Þórvalldi þennan atburd sem nú var ritadr, er hann frelsti Konúnginn fyrri sína vinsæld, oc fyrri marga ágiæta hluti oc lofsamliga.

III. Cap.

(g) Þessu næzt sem Þórvalldr hafdi farit víða um lönd, tók hann trúretta, oc var skírdr af (h) *Saxlend-skum* Biscupi, þeim er (i) *Fridrekr* het. Eptir þat bad hann *Fridrek* Biscup með (k) öllu kostgiæfi at fara með fer til *Islands*, at predika Guds erendi, oc leita at snúa til Guds, födr hans oc módur, oc öðrum náfrændum hans. Biscup játadi því giarnan, oc fór með honum til *Islands*, oc greiddizt vel ferd þeirra. *Kodrann* tók vel sýni sínum, voro þeir hinn fyrsta vetr á *Giliá* með *Kodrani* við XIIIda mann. Tók Þórvalldr þegar at

(g) Eptir þetta fór Þórvalldr víða — oc var hann um síðir skírdr. *Postea Thorvalldus — perlustravit, tandemque baptizatus est.* A.

neſtate (præditus), quæ Philoſophus opri- A. C.
mè moratus. Tum rem recens ſcriptam 120
de Thorvalldo commemorabat, cum ille
Regem, quæ valebat gratiâ, multisque
præclaris ac divinis meritis, liberavit.

Cap. III.

Poſtea Thorvalldus, ubi terras pas-
ſim perluftraverat, veram religionem am-
plexus eſt, & ab Epifcopo Saxone bapti-
zatus, qui Fridricus vocabatur. Dein-
de omni ſtudio oravit Epifcopum, ut ſe-
cum in Islandiam proſectus, & verbi ibi
divini factus præco, patrem ac matrem,
& ceteros proxime ſibi cognatos, ad Deum
convertere tentaret. Epifcopus lubenter 981
annuit, Islandiamque cum eo petiit: at-
que itinervis curſu ſatis expedito uſi ſunt.
Kodrann filium benigne amplexus eſt,
apud quem, in prædio Giliâ, primam ab
adventu hyemem cum XI. hominibus trans-
egerunt. Statim Thorvalldus cognatis
ſuis,

(h) einum Saxverſkum. A. d. (i) Ita ſcri-
bendum eſt ex conſuetudine antiquorum;
non Fridrich, & Fridrik, quod in Codd.
eſt. (k) allri koſtgæfni. A.

A. C. at boda Guds erendi frændum sínum,
 981 oc öllum þeim er koma at finna hann,
 þvíat Biscupi var ókunnig tunga lands-
 manna, oc sneruzt nockurir menn til
 rettrar trúar, fyri ord Þórvallds, á
 þeim vetri (l). Enn nú skal fyrst
 segja hvörfu hann leiddi til sanns átrún-
 aðar födr sinn oc hans heimamenn (m).
 A nockurri hátíð þá *Fridrekr* Biscup
 framdi tíðagiöld með sínum klerk-
 um (n), var *Kodrann* nærstaddr, meirr
 sakir forvitni, enn þess hann ætlaði
 sér at finni at (o) samþyckiazt þeirra
 síðferdi. Enn er hann heyrði klucku
 hlíod oc fagran klerka söng, oc kendi
 sætan reykelss ilm, enn sá Biscup veg-
 ligum skróða skryddan, oc alla þá er
 honum þiónudu vera klædda hvítum
 klædum (p), með biörtu yfirbragdi,
 oc þar með birti mikla um allt húsi
 af fögru vaxkerta líófi (q), oc adra
 þá

(l) *Præfatio hæc nulla extat in A.* (m) Svo
 bar til á einni stór hátíð, er Biscup &c.
Factum est magno quodam festo, &c. A.

(n) oc

suis, & cæteris, qui ad eum visendum A. C. veniebant, dogmata divina coepit an- 981 nunciare: gentis enim lingua vernacula Episcopo erat ignota; adeo ut nonnulli hac hyeme, per verba Thorvalldi, ad veram fidem conversi sint. Cæterum hic anticipanda est narratio, quo modo patrem suum, & ejus familiam, ad veram fidem adduxerit. Festo quodam, Fridricô Episcopô, cum clericis suis, sacra celebrante, Kodrann affuit, magis curiositate ductus, quam quod eo tempore decreverat in eorum ritus consentire. Cum vero clangorem campanæ, & dulcem cantum clericorum audiret, suavem thuris odorem olfaceret, ipsum autem Episcopum, augusto habitu ornatum, omnesque ejus ministros, vestibus albis vestitos, & lucis instar splendidos videret, nec non multam tota æde lucem, à claro cereorum lumine, & quæ cetera ad ejus

S 2

festi

(n) oc gudligt embætti, & divinum ministerium; add. B. (o) samþyckia. B.

(p) Hæc non agnoscit, A. (q) oc — halldi, defunt in A.

A. C. þá hluti sem til heyrdu því hatíðar-
 halkði, þá þócknuduzt honum allir
 þesir hlutir hælldr vel. Enn á þeim
 sama degi kom hann at Þórvalldi syni
 sínum, oc mællti; Nú hefir ek sed,
 oc (r) nockut hugleitt, hverfu (s) al-
 vörusamliga þionostö þer veitid gudi
 ydrum. Enn þó eptir því sem mer
 skilzt, þeo (t) miök fundrlausir sidir
 vorir, því mer sýnizt (u) at Gud
 ydar muni glediaz af liófi því er
 vorir gudir hrædazt. Enn ef svo er
 sem ek (x) ætla, þá er þessi madr (y),
 sem þú kallar Biscup, spámadr þinn
 (z), því ek veit, at þú nemr af hon-
 um alla hluti, sem þú boder öllum
 af Guds þíns álfa. Enn ek á mer
 annan spámann þann, er mer veitir
 mikla nytsemd, hann segir mer fyrir
 marga óordna hluti, hann vardveitir
 kvikfe mitt, oc minnir mik á hverju
 ek skal framfara, æda hvat ek skal
 varazt,

(r) heyrt, *audiui*. A. (s) alvörusama. A.

(t) *Reclius*, mikit fundrleitir. A. (u) gud-

ir

festi celebrationem pertinere: hæ res A. C. omnes majorem in modum homini placebant. Eadem vero die gnatum suum Thorvalldum conveniens, ita locutus est: Vidi nunc, & nonnihil animum adverti, quam sedulum cultum præstatis Deo vestro. Verum tamen, pro eo, quod mihi intelligere licet, multum inter se discrepant religiones nostræ: nam quod lumen Dii nostri formidant, eodem Deus vester mihi delectari videtur. Quod si res ita est, ut opinor, homo, quem vocas episcopum, vates tuus est, discis-que ab eo, omnia quæ omnibus, ex Dei tui parte, promulgas. At ego alium mihi habeo vatem, qui magna in me confert commoda: is multa mihi prædicit futura; conservat pecus meum; & me monet, quid faciendum, quid fugiendum sit. Igitur in

S 3 eo

ir ydrir, Dii vestri — videntur. B.

(x) arla. B. / (y) er þer kallir Biscop ydar, quem vocatis episcopum vestrum. A.

(z) Nihil horum adest in A.

A. C. varazt, oc fyri því á ek mikil traúft undir honum, oc hefi ek hann dýrkað. lánga æfi. Enn misþócknazt þú honum miög, oc svo spámadr þinn (a), oc fíðiferdi yckar, oc miök afletr hann mik at veita yckr nockura víðfæming, oc einna mest at tåka yckarn fíð. Þórvalldr (b) mælti: hvar byggir spámadr þinn. *Kodrann* svarar: her býr hann íkamt frá bæ mínum, í einum miklum steini, oc þó vegligum. Þórvalldr spyr: hverfu lengi hann hafi þar búit. *Kodrann* segir hann þar bygt hafa lánga æfi. Þá mún ek, segir Þórvalldr, setia her til máldaga með ockr, fadir, at (c) þú (d) kallar þinn spámann miög stirkvan, oc segir þik á honum hafa mikit traust, enn Biscup, er þú kallar spámann (e) minn, er audgætligr, oc ecki afmikill. Enn ef hann má, fyri kraptr himna Guds,

þess

(a) *Hoc quoque deest ibid.* (b) spyr, ro-

gat. A. (c) þar þú, A. (d) kallar. B.

Quæ lectio recta est, si pro þá, initio bu-
jus

eo magnam fiduciam habeo collocatam, A. C.
 Et (eum) longam jam ætatem colo. Tu
 autem illi oppidò displices, item vates
 tuus, cum caeremoniis vestris: is vehe-
 menter deterret me, ne ulla (vel minima)
 in re me vobis præbeam facilem, omnium
 vero maxime à vestra religione accipien-
 da. Thorvalldo interroganti, ubi ha-
 bitaret vates ejus? Kodrann respondet:
 hic habitat prope à villa mea, in grandi
 quodam saxo, etiam ad speciem venera-
 bili. Thorvalldo roganti, quamdiu ibi
 habitaverit? Kodrann affirmat, habi-
 tasse eum ibi (longam) jam ætatem. De
 hac itaque re, inquit Thorvalldus, pa-
 ctum inter nos, mi pater, constituam:
 quando tu quidem vatem tuum perquam
 validum esse prædicas, teque vehementer
 in eo confidere affirmas; Episcopus autem,
 quem meum vatem appellas, gracilis est, Et
 parum validus: quod si is per virtutem Dei

S 4 coele-

jus periodi, substituatur ꝑō, per Tmesin à
 particula at, eleganter separatum, Et sic sen-
 sus erit: Tamen ego — pactum constituam,
 etsi tu vatem tuum &c. (e) minn, omitt. B.

A. E. þessi er ver trúum á, reka burtu spámann þinn af sínu stirkva herbergi, þá er rett at þú fyrilátir hann, oc snúist til þess ens stirkva Guds skaparans þíns, sem er at sönnu Gud, oc einginn (f) stirkleikr má sigra. Hann byggir í eýlifu líósi, þágangad leidir hann alla á sik trúandi, oc trúliga þjónandi, at þeir lifi þar með honum í óumræðiligri sæla fyrir utan enda. Oc ef þú villt snúaz til hins háleita himna Kóngsins, þá (g) máttu skíótt skíla, at þessi er þik afletr á hann at trúa, er þinn fullkominn svikari, oc hann gírnist at draga þik með sér frá eýlifu líósi til óendanligra myrkra. Enn ef (h) sýnist sem giöri hann þer nokkura góða hluti, þá giörir hann þat allt til þess, at hann megi því auðveldligar fá þik svikit, ef þú trúir hann þer góðann oc naudsýnligann, Kodrann svarar, auðsed er mer þat, at (i) fundrleit er skilning (k) yckur

Bi-

(f) stirkleiki. A. (g) muntu seilla, *intelliges*.

(h) þer,

coelestis, in quem nos credimus, vatem A. Q.
 tuum firmo suo domicilio expellere valeat,
 iustum erit, ut eo relicto, convertaris
 ad Deum illum potentem, creatorem
 tuum, qui verè Deus est, quiqve nullo ro-
 bore superari potest: habitat autem lu-
 cem æternam, quo ducit omnes creden-
 tes in se, & se fideliter colentes, ut ibi
 secum vivant, in beatitudine inenarra-
 bili, nunquam finienda. Quodsi ani-
 mum tuum vis adjungere ad summum
 illum regem coelorum, statim poteris in-
 telligere, eum, qui te à fide in illum de-
 terret, infidias tibi vere struere, cu-
 pientem te secum abstrahere ab æterna
 luce ad tenebras infinitas. Quodsi au-
 tem videatur qua in re tibi commoda fa-
 cere, id omne eò facit, quo te facilius
 decipere queat, si eum benevolum tibi
 & necessarium credideris. Ad quæ Ko-
 drann respondet: haud difficulter ani-
 madverto, sensum tuum & Episcopi
 S 5 ab

(h) Per, tibi, add. A. (i) Sundreitr —
 skilningr. A. (k) yekar. A. yekur, quod
 in contextu exhibetur, foemininum est.

A. C. Biscups oc hans; oc eigi síðr skil ek þat, at med kappi miklu (l) fylgia hvarirtveggju sínu máli, oc alla þá hluti sem þið segit af honum, slíkt hit sama flytr hann af yckr. Enn hvat þarf her margt um að tala, þessi máldagi sem þú hefir (m) áleitt, mun prófa fannindi (n). Þórvalldr varð gladr við ræðu föðr síns, oc segir Biscupi allan mála vöxt, oc samtal þeirra. A næzta degi eptir vígdi Biscup vatn, fór síðan með bænum, oc psálmasöng, oc dreifdi vatninu umhverfis steininn, oc svo steypiti hann því ofan yfir at allr steinninn varð (o) alvotr. Um nóttina eptir kom spámadr *Kodrans* at honum í svefni, með (p) döpru bragði, oc skíálstrafulr sem af hræðslu, oc mælti til *Kodrans*, illa hefir þú giört at þú böðst hingat mönnum þessum, er á (q) svikum sitia vit þik, svo at þeir leita

(l) fylgir hverr. A. (m) áleidd. A. *Ellipsis est, supplenda*, ord áleitt: *cujus movisti ment-*

ab illius esse diversum; nec minus intel- A. C.
 ligo, utrosque suam causam magno studio
 tueri: omnia nimirum quæ de illo dici-
 tis, itidem ille de vobis fert. Quid au-
 tem verbis opus est? Conditio à te lata,
 veritatem probabit. Thorvalldus ora-
 tione patris letatus, totius rei faciem
 aperuit Episcopo, suumque & patris col-
 loquium. Proximâ post die Episcopus
 aquam consecravit; deinde præcibus &
 hymnorum cantu procedens, aquam cum
 circa saxum sparsit, tum super id ita
 effudit, ut totum udum fieret. Se-
 quenti nocte per somnum Kodrani vates
 apparuit, tristi vultu, & tremebun-
 dus tamquam ex metu, sic cum allocu-
 tus: Fecisti malè, dum istos homines ad
 hospitium vocâsti, qui ita insidiantur
 tibi, ut quærant me mea sede depellere;
 effuderunt enim aquam ferventem su-
 per

mentionem. (n) þín, veritatem tuam, (seu,
 veracitatem). A. (o) voir. A. (p) dapr-
 liga áliónu, nubila facie. B. ... (q) suikrád-
 um. A.

A. C. leita (r) at reka mik burt af bústað mínum; þvíat þeir steyptu vellandi vatni yfir mitt herbergi, svo at börn mín pola (s) mikla kvöl af (t) dropum þeim er inn renna um þekiuna. Enn þó at slíkt skadi sílfan mik ecki miök, þá er allt að einu (u) þúngt at heyra þyt smábarna, er þau æpa af bruna. Enn at morgni (x) komandi segir *Kodrann* syni sínum (y) allt þetta. Þórvalldr gladdizt við, og (z) bad Biscup, at hann skyldi framhallda (a) uppteknu efni. Biscup fór til steinsins með sína menn, og gjörði allt sem hinn fyrra dag, og bad (b) rækiliga almáttkan Gud, at hann raki fiandann í burt, (c) og leiddi manninn til hiálpar. A næztu nótt eftir (d) sýndizt sá flærðarfulli spámaðr *Kodrani*, miök gagnstæðiligr hiá því, sem fyrr var hann vanr at vera, og birtazt

(r) við. *add.* B.

(s) ecki litla, *baud parvum*. B.

(t) þeim dropum brennandi — *candentibus*. B.

(u) þángad, *ibi audire*

est &c. A.

(x) *Hanc vocem abjicit*. A.

... (y) þessa

per domum meam, adeo ut liberi mei A. C. magnum patiantur cruciatum, ex guttis istis, quæ intrò per tectum manant. Verum tametsi talia non multum mihi ipsi noceant, nihil tamen minus grave est audire ululatum parvulorum, ambustionis dolore ejulantium. Die proxime sequenti, Kodrann filio hæc omnia memoravit. Quibus gavisus Thorvalldus, Episcopum, ut incepto insisteret, orabat. Episcopus cum suis consortibus ad saxum se contulit, ac faciens omnia, quæ pridie, enixe oravit Deum omnipotentem, ut (malo) dæmone pulso, hominem ad salutem perduceret. Proximâ post nocte vates ille, fallaciarum plenus, Kodrani per somnum oblatus est, per quam diversus ab eo, qui esse consueverat,

aut
(y) þessa alla hluti. B. (z) eggiadi, bor-
tabatur. B. (a) uppreknum hætti, in-
ceptæ rationi. A. (b) almátugan gud
kostgiæfiliga, — diligenter. B. (c) Hæc
non agnoscit. A. (d) kom spámadr Ko-
drans næsta döckr oc illiligr, oc mælli svo
til &c. venit propheta Kodranis, valde &c.
A (omnibus interjectis omisiss.)

A. C. birtazt honum með biartri, oc blíð-
 ligri yfirfýn, oc ágiætliga búinn, enn
 nú var hann í svörtum oc herfiligum
 skinnastacki, döckr oc illiligr í áfíonu,
 oc mælti svo til bónda með sorgfullri
 oc skiálfandi rödd. Þessir menn stunda
 (e) fast á, at ræna báða ockr gjæðum
 oc nytsemdum, er þeir vilja elta mik
 í burt af mini eginnligri erfð, enn
 fyiþta þik vizkuligri umhyggju, oc
 framfýniligum forspám. Nú giör þú
 svo mannliga, (f) oc rek þá í burtu,
 svo at vid þörfnunzt eigi allra góðra
 hluta fyri þeirra ódygd, þvíat alldri
 skal ek flýia, enn þó er þúngt at
 pola (g) þeirra (h) motgiördir oc
 óhægindi. Alla þessa hluti, oc marga
 adra er sá fiandi hafdi talat fyri *Ko-*
drani, sagdi hann syni sínum um
 morguninn. Biscúþ fór til (i) steins
 enn þridia dag, (k) með því móti
 fem fyrr. Enn sá (l) hinn illgiarni
 fýndizt

(e) eptir, at ræna &c. A. (f) at þú rek &c.

A. (g) lengr allar, *diutius tolerare om-*

nes

aut (saltem) Kodrani apparere, scilicet A, C. serena & comi facie, amictuque splendido, nunc atra & foeda mastruca indutus, faciem niger & truculentus, moesta-que voce ac tremula sic affatus colonum: Isti homines vehementer student nos ambos nostris bonis & commodis spoliare, dum me à proprio mihi hæredio fugare, te vero sagaci providentia, & providis vaticiniis (meis) privare student. Nunc tu te virum præbe, & hos ejice, ne ob eorum crimen omnibus bonis careamus. Sanè mihi certum est nunquam fugere, verum tamen grave horum injurias ac incommoda tolerare. Has omnes res, & multas alias, quas iste cacodæmon apud Kodranem erat locutus, hic filio postera luce narrabat. Episcopus tertia die saxum, quemadmodum prius, visitavit. Cæterum malignus ille nocte sequenti

nes &c. B. (h) morgiördir oc, omitt. A.

(i) steinsins. B. minus eleganter. (k) svo

sem fyrr. A. (l) enn illi aadi, malus

ille genius. A.

A. C. fýndizt bónda (m) nóttina eftir með hryggiligu yfirbragði, oc (n) bar upp fyrri hann þess háttar kvein, með snöktandi röddu, oc segir svo. Þessi vondi svikari Kristinna manna Biscup hefer afflett mik allri minni eign, herbergi mínu hefer hann spilt, steypt yfir mik vellandi vatni, vatt klæði mín, oc ónýtt með öllu, enn mér oc mínu hyski hefer hann veitt bóta-
lausan bana, hier með rekit mik nau-
digan langt í burt í audn oc útlegd. Nú hliótum við at skilia samvíst oc vinfeingi, oc görizt þetta allt saman af einu saman dygðarleyfi þínu. Huxa þú um hédan af, hverinn þitt gótz mun vardveitast, oc fara, svo dyggi-
liga sem ek hefi hingat til vardveitt. Þú kallaðr madr rettlátr oc trúlyndr, enn þú hefir (o) umbúnað illu gott. Þá svarar Kodrann: ek hefi (p) þik dýrkað svo sem nyttsamligan, oc (q)
sterkan

(m) um nóttina í þridia sinn, *ed nocte tertium.*

B. (n) mælti; *seqq. exclusis.* A. (o) laun-

at

*quenti apparuit colono, vultu moestissimo, hujusmodi querelam, voce singul-
 tiente, coram eo effundens, his verbis:
 malus ille impostor, christianorum epi-
 scopus, omnibus me fortunis meis depo-
 suit; domum meam violavit; aqua ser-
 venti in me effusa, vestes meas madesce-
 cit, & prorsus inutiles reddidit; mihi
 meæque familiæ cladem irreparabilem
 attulit; ad hoc nolentem me in remotis-
 simam solitudinem & exilium pepulit.
 Nunc dissolvamus, necesse est, consuetu-
 dinem atque amicitiam; hæc autem
 omnia sunt unicè ex tua perfidia. Vide
 in posterum, quomodo res tua servabi-
 tur, & qua ratione ei consuletur, pro
 ea fidelitate, qua ego eam huc usque ser-
 vavi. Justus homo & fidelis perhibe-
 ris, at bonum malò rependisti. Tum
 Kodrann respondit: Te ut utilem mihi
 Deum*

*at mer illu gott, mibi &c. (p) hingat
 til, huc usque, add. B. (q) stirkvan. B.*

A. C. sterkan Gud, medan ek var óvitandi
 ens fanna; enn nú með því ek hefi
 reynt þik flærdarfullann, oc miök (r)
 ómegnann, þá er mer (s) nú rett,
 oc fyri utan allan glæp, at fyriláta
 þik, oc flýia undir skiól þess Guds,
 sem miklu er (t) betri oc sterkari
 enn þú. Vid þetta skilldu þeir (u)
 með stygd, enn öngum blíðskap (x).
 Því næzt var *Kodrann* skírdr (y), oc
 kona hans *Íárngerdur*, oc adrir heima-
 menn, utan *Ormur* (3) son hans villdi
 eigi skírazt láta í þat sinn.

IV. Cap.

982 Um vorit eptir fóro þeir Biscup
 oc Þórvalldr vestr til *Víðidals* með
 lid sitt; oc settu bú (z) at *Lækiamóti*,
 oc biuggu þar III^a vetur, oc fóro á
 þeim tíma víða um *Island*, at predika
 Guds

(r) ómátkan. A. (s) rett at fyrileyta þik,
forte pro fyrirlita, aspernari. A. (t) stirk-
 vari enn þú. B. (u) *Hæc in A. non extant.*
 (x) at

Deum & potentem colui, dum veri eram A. C. insciens: Nunc autem, cum te fallacissimum, ac valde impotentem, expertus sum, fas mihi, & extra omne crimen est, te relicto, ad præsidium Dei illius, qui te multo melior & potentior est, confugere. Ita, cum offensione mutua, nulla autem gratia separabantur. Postea Kodrann baptizatus est, nec non uxor ejus Járngerda, cæteraque familia; nisi quod filius ejus Ormus hac vice baptizari noluit.

Cap. IV.

Vere sequenti Episcopus & Thorvall- 982
 dus cum suo comitatu migrârunt in Vi-
 didalum occidentem versus, & habitacu-
 lum sibi in villa Lækiamoti constitue-
 runt, ubi habitârunt IV hyemes, quo
 tempore Islandiam passim peragravere,

T 2

verbum

(x) at morgni, sequenti luce. A. (y) kona
 hans oc heimamenn. A. (z) samánn add. A.

(3) Vid. Kristnisfaga pag. 12. Finni Johannis Hist. Eccl.
 Isl. Tom. 1. p. 43.

A. C. Guds ord. A (a) þeim fyrstu miðer-
 982 um er þeir biuggu á *Lækiamóti* (4)
 bad Þórvalldr til handa sér kono þeir-
 rar er *Vigdís* het, dóttir *Oláfs* frá
Haukagili í *Vatnsdal*. Enn er þeir
 Biscup, oc Þórvalldr komo til (b)
 brullaupsins, var þar (c) fiölldi fyrir
 bodsmanna heidinna. Þar var mikill
 skáli (d) sem þá var sídr til, oc fell
 einn litill (e) bekr um þverann skál-
 ann, oc buit um vel. Enn hvörigir
 villdu öðrum samneyta Christnir menn
 oc heidnir; þá (f) var þat ráds tekit,
 at tialldad var um þverann skálann
 (g) í milli þeirra þar sem lækrinn (h)
 fell; skyllði Biscup vera fram í (i)
 skálanum med Kristna menn, enn heid-
 ingiar fyri innan tialldit. At (k) þessu
 bodi

(a) þessum vetri bad Þórv: *hac hyeme* &c. A.

(b) veizlunnar, *convivium*. B. (c) fyrir

fiölldi heidinna manna — *hominum et bni-*
corum. A. (d) *Hæc non occurrunt in A.*

(e) lækr. A. (f) varð þat ráð tekit B.

(g) á millum. B. (h) var, B. (i) *In*

A.

verbum Dei prædicantes. Anno primo A. C. habitationis in Lækiamoti Thorvaldus 982 uxorem sibi petiit Vigdísam, filiam Olavi de Haukagili, in Vatnsdalo. Quò cum veniret, una cum Episcopo, ad nuptias celebrandas, magna ibi præsto fuit convivarum ethnicorum turba. Erat ibi magnum coenaculum, ex ejus ætatis consuetudine, per quod transversum modicus cadebat rivus (), apparatu omni rite exornatum. Cæterum ad eandem mensam convivæ sedere volebant, Christiani & ethnici. Quare id captum est consilii, ut velò, per transversum coenaculum, quò rivus cadebat, inter eos suspensò, Episcopus & Christiani in anteriori coenaculo, ethnici autem intra velum constituerentur. Huic convivio, inter cæte-*

T 3 ros

*A. videtur esse Skálann, nempe per Antip-
tosin, frequentatam antiquis. (k) Því
sama brúðkaupi. B.*

(4) Vid. ibid. pag.

(*) Si ita capias, Hysterologia est. Verum potest etiam de rivo sermo esse, & verti, alveò apte instructò, vel ductu concinnò.

A. C. bodi voro með öðrum heidnum mönnum II. brædur, hinir römmustu berferkir, oc miök fiölkunnigir, oc hetu (l) bádir *Haukar* (m). Enn af því at þeir stódo með öllu afli á móti rettri trú, oc kostgæfdu at eyda kristiligu siðferdi, þá (n) bádu þeir Biscup, ef hann hefði þoran til eða nockurt traust á Gudi sinum, at hann skyldi reyna vit þá íþróttir, þær sem þeir voro vanir at fremia, at vada logandi elld með berum fótum, eða láta fallazt á vopn, svo þá skadadi ecki. Biscup, treystandi á Guds miskun, neitadi eigi þessu. Voro þá giörvir elldar stórir eptir endilaungum skálanum; sem í þann tíma var títt at drecka öl vid elld. Biscup skrýddizt öllum Biscups skróda, oc vígdi vatn, geck þá at elldinum (o) með mítur á höfði (p), oc bagal í hendi; hann vígdi

(l) hyörtveggi. B. (m) Þeir stódo einna mest í móti trúnni, þeir bádu Biscup &c. *omnium maxi-*

ros ethnicos, intererant fratres duo, A. C. immanissimi Berserki, & artium magicarum oppidò periti, cui Haukus utriusque erat nomen. Hi, omnibus viribus veræ fidei adversantes, & Christianam disciplinam abolere studentes, postulaverunt ab Episcopo, modò animum virilem, aut fiduciæ quicquam in Deo suo haberet, ut artibus secum experiretur, quas soliti erant exercere, ignem videlicet flagrantem nudis pedibus transire, aut gladiis incumbere, ulla absque noxa. Episcopus divinâ benevolentia fretus rem non detrectavit. Tum accensi sunt ignes ingentes, per totam, quâ patuit, coenaculi longitudinem, quemadmodum ea tempestate solenne erat ad ignem portare. Episcopus omni ornatu episcopali cum se induerat, aquam consecravît, quo factò, adiit ignem, tiaram capite, li-

T 4

tuum

maximæ fidei adversantur &c. A. (n) búdu Biscupi, conditionem tulerunt Episcopo. B. (o) svo búinn, hafdi mýtr &c. eo habitu &c. B. (p) enn. A.

A. C. vígdi elldinn, oc dreifdi vatninu yfir. Því næzt gengu inn þesir II. berferkir greniandi (q) grimmliga, oc (r) bíta í skialldar rendurnar, oc höfdu ber fverd í höndum, oc ætludu at vada elldinn. Enn þá bar fkiótara at fram, enn (s) þá varði, oc drápu fótum (t), í elldstockana, svo at þeir fellu bádir áfram, enn elldinn lagdi at þeim (u) öllumeginn, oc brendi þá (x) á lítilli stundu, med svo mikilli ákefð, at þeir voro þadan dauðir dregnir, þeir voro færdir upp med gílinu, oc grafnir þar, því heitir (y) þat *Haukagil*. *Fridrekr* Biscup giörði fyrri fer krossmark, geck svo á elldinn midian, oc svo fram eptir (z) endilongum (a) elldinum, enn logann lagdi tvo vega frá honum, sem vindr blefi, oc því síðr kenndi hann (b) mein-

(q) *Hac voce caret.* A. (r) nöguðu, *arrodentes.* A. (s) ætludu. B. (t) vid.

offendebant ad fustes. A. (u) *particu-*

lam non agnoscit. A. (x) ad lítilli &c.

brevi.

tuum manu gestans, ignemque cum con- A. C.
 secraverat aqua aspersit. Deinceps duo
 illi Berserki intrarunt, truculentum vo-
 ciferantes, oras clypeorum mordentes,
 gestantesque manibus nudos enses, vadere
 per ignem parati. Caeterum cum opi-
 nione citius ignem ingrederentur, pedes
 impegerunt fustibus atque truncis, qui-
 bus ignis alebatur, adeo ut ambo proni
 caderent, quos flamma undique cingens,
 tantâ vi, horæ momentô sevit, ut
 mortui inde extraherentur. Corpora
 eorum elata, juxta præruptas ibi annis
 fauces sunt humata; quare istæ fauces
 (jam) vocantur Haukagil. Fridricus
 Episcopus signo sanctæ Crucis cum se
 præmuniverat, medium ingressus ignem,
 per totam procescit ignis longitudinem,
 flammâ ab utraque parte fugiente, quasi
 ventô actâ: adeoque ipse non sentiit

T 5

noxium

brevi. A. (y) þar fidan, exinde. A.

(z) midiam, oc &c. mediam, add. B.

(a) vocabulum abjicit. A. (b) meins

af elldinum, incommodum ignis. A.

A. C. meinsamligs hita af elldinum, at eigi (c) svidnudu hinar minnztu trefur á skróða hans; sneruzt þá margir til Guds, er fáu þetta háleita (d) stórtákn (e). Þennan atburd sagði *Gunnlaugr* múnkr, at hann heyrdi segia fannordan mann *Glúm Þórgils*son, enn *Glúmr* hafði numit þetta at manni er het *Arnórr Arndísar*son. *Oláfr* at *Haukagili* gjörði síðan kyrkiu á bæ sínum, enn *Þórvalldr* feck honum vidinn til.

V. Cap.

(f) Eptir þetta lögdu þeir Biscup, oc *Þórvalldr* mikla stund á at leida sem flesta (g) til Guds (h), eigi at eins þar í sveitum, helldr fóro þeir víða

(c) med nockuru móti, *ullo pacto. add. B.*

(d) Kraptaverk. A.

(e) *Has omnes auctoritates ignorat. A.*

(f) Þeir Biscup oc *Þórvalldr* lögdu alla áftundan med hinni mestu

noxium ignis ardorem, ut ne minima A. C. quidem filamenta vestimentorum ejus adusta fuerint. Multi tum ad Deum convertebantur, hoc coelesti miraculo viso. Hanc rem testatus est Gunnlögus monachus, sc præfente, narrasse hominem veracem, Glumum Thorgilis filium: Glumus autem didicerat ex homine, qui Arnorr Arndisæ filius vocabatur. Deinde Olavus ad Haukagilum ædem sacram in prædio suo edificavit, materiam autem ei Thorvalldus suppeditavit.

Cap. V.

Posthæc Episcopus & Thorvalldus multum in id studii atque operæ conferebant, ut quam plurimos ad Deum ducerent, non modò per vicinos tractus, verum etiam

mestu kostgiæfni at leida &c. Omne studium & summam curam in id adhibebant, ut
 &c. B. (g) menn, mortales. add. B.
 (h) kinningar, ad notitiam Dei add. B.
 EIGI — ORD GUDS absunt ab. A.

A. C. víða um *Island* at boda Guds ord (i);
 þeir komu vestr til *Hvanims* í *Brei-
 dafjardar* dölum um alþing (k). Þó-
 rarinn bóndi var eigi heima, enn
Fridgerdur (l) húsfreyia, dóttir Þórdar
 frá *Höfða*, tók vel vit þeim í fyrstu.
 Þórvalldr (m) taladi trú fyri mönnum,
 enn *Fridgerdur* blótadi inni á meðan,
 oc heyrdi hvört þeirra annars ord (n).
Fridgerdur svaradi ordum Þórvallds
 fátt oc illa, enn *Skeggi* son þeirra
 Þórarins hafði (o) í spotti ord Þór-
 valls (p); þar um orti Þórvalldr vísu
 þessa.

Fór ek með dóm (q) enn dýra.

Dreingr hlýddi mer einginn.

Gátum hrings frá hreyti

Hródr varliga góðan,

Enn

- (i) Um fumarit, um alþingis tíma, komu þeir *cet.*
Ea æstate, tempore comitiorum cet. A.
 (k) *Nomen viri ignorat, A. hic & in-*
fra. (l) *Hoc vocabulum non est in B.*
 (m) taldi. B. *contractè verba eodem usus.*
 (n) A. *non habet verbum de responso*
matronæ: verum cavillationem pueri post
versum

etiam latè circumeuntes Islandiam ad A. C. verbum Dei promulgandum. Venerunt ad Hvammum, prædium Islandiæ occidentalis, situm in Breidafjardardalis, tempore comitiorum. Dominus prædii Thorarinn domi non erat: Fridgerda vero materfamilias, Thordi de Höfdio gnata, liberaliter eos primum excepit. Thorvalldo præsentis de Christiana religione amplectenda alloquente, Fridgerda in interiori ædium parte interim sacrificabat, alterque alterius verba audiebat: Et illa quidem ad dicta Thorvalldi pauca & mala (verba) reposuit; at Skeggjus, filius ipsius ex Thorarine, dicta Thorvalldi ludum fecit jocumque. Quam rem Thorvalldus hoc carmine complexus est.

Rem divinam tractavi;

Hominum nemo auscultavit mihi:

Adepti sumus ab homine

Famam minus honestam.

Cate-

versum demum memorat. (o) Þetta allt

í þótti, hæc omnia, verba sc. Thorvalldi,

& forsan etiam matris idola adorantis. A.

(p) Þá quad Þórvalldr vísu þessa, — hoc

cecinit carmen.

(q) hinn. B.

A. C. Enn med öngva (r) svinnu
 Alldin (s) rýgur vid íkálldi
 Þá greipi Gud gydiu.

Gall af heidnum stalli.

Ecki (t) er þess getid at nockrir menn kristnuduzt í Vestfirðinga fiórd-úngi af þeirra ordum, enn norðr í sveitum (u) er þeir fóro þar yfir kristnuduzt nockrir göfugir menn: Öundur í Reykiadal son (x) Þórkels Greniadar sonar, oc Hlenni (y) úr Saurbæ í Eyiafirði, oc Þórvalldr í Afi (z) vid Hialltadal. Bródir Þórvallds het (a) Arngeirr, enn annarr Þórdr, hann var son Spakböðvars (b) Öndolfs sonar landnámamanns (c), er bió í Vidvík. Þessir oc enn fleiri menn urdu fullkomliga Kristnir í Nordlendinga

(r) sinnu, i. e. *demens*, vel, *nihil prorsus attendens*, *utróque enim módo bæc capere licet*. A. (s) rígur. A. (t) kristnuduzt menn í Vestfirði fiórd. *Nulli homines Christiani facti sunt &c.* A. (u) róko margir göfugir menn retta trú, *multi — veram fidem amplexi sunt*. A. (x) Þór-gils.

Cæterum sine omni decoro

A. C.

Mulier vetula Poëtæ,

(Eam sacrificulam Deus malis plectat !)

Ab ethnico pulvinari occlamitavit.

Traditum non est, ullos quadrantis occidentalis incolas eorum svasu Christianos esse factos. Verum in Parte septentrionali, ubi eam peragrabant, nobiles aliquot viri Christo nomen dedere: (utpote.) Önundus in Reykiadalo (thermarum valle); Hlennius de Saurbæ in Eyiafiördo, & Thorvalldus in Afo (prædio) apud Hialltadalum. Fratrum Thorvalldi alter vocabatur Arngeirr, alter autem Thordus. Thorvalldus filius erat Spakbödvaris (Bödvaris sapientis), filii Öndolfi, unius è primis Islandiæ occupatoribus, qui prædium Vidvikam (recessum lignorum mariti-

gils. A. (y) í Saurbæ. (z) í Hialltadal, in Hialltadalo. A. (a) Asgeirr. A. ex lapsu scribæ. (b) Öndorsfönar. A. omisso LANDNAMAMANNS. De hoc viro vide Landnamabók p. 216. quæ sine dubio genuinum ejus nomen exhibet. (c) oc bió. A. quasi de Thordo sermo sit.

A. C. lendingar fiórdúngi. Enn (d) þeir voru margir þó at þá (e) leti eigi skírast at sinni (f), at trúðu Kristi, oc fyriletu goda blót, oc allan heidinn síð, oc villdu eigi giallda hofstolla. Fyrir þat reidduzt heidíngiar *Fridreki* Biscupi, oc lögðu fiandskap á alla þá er honum samþycktu (g). Þórvardr *Spakböðvars* son let giöra kyrkiu á bæ sínum í *Afi*, oc (h) hafði með sér Prest (i) er Biscup hafði fengit honum (k) oc let hann sýngja sér tídir, oc veita gudliga þionustu. Víð þat vard (l) miöc reidr son Þórvalldr *Refs* sonar frá *Bardi* í *Fliótum*, sá het *Klausi*,

(d) þó voru þeir margir at eigi letu þá skírast. *Multi tamen erant, qui se tum non fecerunt baptizari. A. (e) Ita corrigendum: nam LETU, quod habet. B. in constructionem peccat. (f) enn fyriletu samt heidinn síð oc skurdgoda villu, oc trúðu á Christum. Sed nihilominus omiserunt ritum gentilem, & Deorum sculptilium errores, atque in Christum crediderunt A. (g) Ita mutatum viri nomen nunc, & scubi*

ritinum) habitaverat. Hi, & plures A. C. etiam viri, in parte boreali, toti Chri-
 stiani facti sunt. Multi vero erant, qui,
 tametsi ea vice non sinerent se baptizari,
 Christum tamen credebant, cultuque ido-
 lorum ac omni gentili ritu derelicto, fa-
 nis tributa pendere detrectabant. Ea-
 propter ethnici ira in Fridricum episcopum
 incensi, hostilibus odiis prosequiebantur
 omnes, qui illi consentiebant. Thorvar-
 dus Spakbödvaris filius templum condi-
 curavit, in Aso prædio suo, habuitque
 domi suæ sacerdotem, ab Episcopo datum;
 hunc sacra sibi canere, ac divinum offi-
 cium administrare fecit. Hac re vehe-
 menter indignatus filius Thorvalldi Ref-
 sonii de Bardo (margine telluris) in pago

Fliotum,

scubi in seqq. occurrit, Libri exhibent;
 cum quibus facit Christnifaga. At in Ol. f.
 Tryggvason, Edit. Isl. scribitur constan-
 ter ÞORVALLDR. Quis dicat, utrum
 rectius. (h) hefr. A. (i) ENN BI-
 SCUP — HONUM, omitt. A. (k) at
 fýngia fer tídir, oc veita honum gudliga &c.
 B. (l) reidr Klaufi son Þórvalldz &c. A.

A. C. *Klaufi*, hann var mikilsháttar maðr, hann fór til fundar vit brædur *Þórvarðz*, *Arngeir* oc *Þórd*, þess erendiss, at hann baud þeim (m) kost á, hvart þeir villdi helldr drepa prestinn, eða brenna kyrkiuna. *Arngeir* svarar: let ek þik þess oc (n) hvern annan minn vin, at drepa prestinn, Því at *Þórvarðr* bróðir minn hefer (o) grimmliga hefnt smærri (p) mótgiörða, enn ek (q) get at honum þiki þessi; enn hins vil ek eggja at þú brennir kyrkiuna. Ecki villdi *Þórðr* (r) samþykkja þeim at þessu ráði. Litlu síðar fór *Klaufi* til um nótt (s) við Xða mann at brenna kyrkiuna. Enn er þeir (t) gengu í kyrkiugardinn, kendu þeir ákalligan hita, oc sáu mikil gneifsta flug (u) í gegnum glugga kyrkiunnar. Fóro þeir burt (x) við þat at

- (m) II. kosti, *duas conditiones*. A. (n) svo hvern minn vin. A. (o) fyrri, *prius*, *inservit*. A. (p) meingiörða, *injuriar*. A. (q) hygg at honum muni þessi þikia. B. (r) sam-

Flotum, Klaufius nomine, vir haud ig- A. C.
 nobilis, fratres Thorvardi Arngeirem
 & Thordum adiit, id ferens negotii, ut
 optionem iis offerret, utrum sacerdotem
 interficere, an templum cremare mallerent.
 Cui Arngeirr ita respondet: debortor te
 & alium quemlibet, mihi amicum, a
 nece sacerdotis: nam frater meus Thor-
 vardus atrociter ultus est minores offen-
 sas, quam hanc, opinor, esse existima-
 bit: alteram rem hortor, ut cremes tem-
 plum. Thordus in hoc eorum consilium
 noluit consentire. Paulo post Klaufius,
 IX hominibus comitatus, ad templum
 incendendum profectus est. Qui intran-
 tes coemeterium, vehementem calorem
 sentiebant, crebrasque scintillas emicare
 ex templi fenestris observabant; quare
 discessere, quod totum templum iis con-

U 2 flagrare

(r) samþykkiazt þeim, iis consentire. A.

(s) at breœna kyrkiuna vid Xda mann. B.

(t) nalguduzt oc, quò cum appropinqua-
 rent, & cet. add. B.

(u) út í glugg, &c.
 fenestram versus. A.

(x) með þat er

þeim þótti cet. A.

A. C. at þeim þótti kyrkian full af elldi (y). Annan tíma fór *Arngeirr* (z) til með marga menn, oc ætladi at brenna þessa sömu kyrkiu. Enn er þeir höfdu (a) brotid upp kyrkiuna, ætladi hann at tendra elld á gólfinu (b) við þurran (c) fiallhrapa (d). Enn þvíat eigi logadi svo skiótt sem hann villdi, þá lagdizt hann (e) innar yfir þrösköllinn, oc ætladi at blása at (f), er glóðin var nóg, enn eigi villdi festa í vidnum. Þá kom ör, oc stóð föst í kyrkiu gólfinu, rett við höfud honum, oc þegar kom önnur (g), sú nísti klædi hans við gólfat, svo at örin flaug milli síðu hans, oc skyrtunnar er hann var í. Hann hlióp (h) þá upp hart, oc mælti, (i) flaug þessi ör svo (k) nær síðu minni, at ek em eigi ráðinn (l) at bíða her hinnar þridiu.

(y) vera mundi, *adject.* B., (z) við marga.

A. *omisso* TIL. (a) upp brotid. A.

(b) með þurran. A., (c) fialldrapa. B.

(d) enn

*flagrare videbatur. Alio tempore Arn- A. C. geirr, frequenti comitatu instructus, idem hoc templum combusturus adiit. Effra-
ctis foribus, volebat ignem in pavimen-
to accendere, admoto arido frutice; qui
(frutex) cum tardius ignem conciperet,
quam ardor hominis ferebat, super li-
men introrsum procubuit, flatu vivos car-
bones in flammam daturus, quorum
abunde aderat; ast sarmenta (ignem)
non concipiebant. Eodem momento ve-
nit sagitta, quæ templi pavimento, jux-
ta caput ejus, infixæ stetit; hanc mox
altera secuta, latusque hominis, & in-
dusium, quo indutus erat, interlapsa,
vestimenta ejus ad pavementum fixit.
Ille subito exsiliens, tam prope, inquit,
latus meum hæc sagitta volavit, ut ter-
tiam hoc loco expectare, mihi consultum*

U 3 non

- (d) enn er. A. (e) inn. B. (f) því
glóðin &c. B. (g) Ör, add. A. (h) þegar
upp, oc mælli, *simul* &c. A. (i) svo
flaug þessi örín. B. (k) næri. B. (l) í at
bíða hinnar þridiu. B.

A. C. þridi. Nú hlífdi Guð svo húsi sínu (m), at *Arngeirr* fór svo búinn burtu með sína menn; oc leitudu eigi heid-íngiar optar at brenna þá kyrkiu (n). Hún var giör XVI. árum áður enn Kríftni var lögtekin á *Islandi* (o).

VI. Cap.

Eitt sumar á alpíngi (p) talði Þórvaldr Kodransón trú opinberliga eptir bæn Biscups fyri öllum lýd. Enn er hann hafdi framhorit með mikilli snilld mörg oc sönn stórmerki almáttugs Guðs, þá svarar fyrst kyn-stórr maðr (q), oc göfgr, þó heid-inn væri oc grimmr, *Hedinn* frá *Svalbardi* á *Eyiafiardarströnd*. (r) son Þór-

(m) fór Arngeirr á burtu &c. *Arngeir discescit.*

B. (n) þessi kyrkia var giör. B. (o) enn hún stóð, svo ecki var atgiört, *cæterum stet ita ut nihil refarciretur, add. B. nullius lacunæ vestigio apparente. Sed manifestum est, aliquid deesse, quod supplet* Christ-nifaga,

non ducam. Ita Deus domum suam servavit, ut Arngeirr, cum sua cohorte, re irrita discesserit. Neque sæpius tentarunt ethnici istud templum cremare. Ædificatum id templum erat annis XVI ante religionem Christianam legibus in Islandia receptam. A. C.

Cap. VI.

Æstate aliqua Thorvalldus Kodranis filius, rogatu Episcopi, religionem christianam publice in Comitibus coram omni populo prædicavit. Magna autem eloquentia, multa & vera magnalia Dei omnipotentis cum exposuerat, primus omnium ei respondit vir nobilis & clarus, quamquam ethnicus & ferox, (nomine) Hedinn de Svalbardo in Eyiafiardarströnda,

U 4

filius

nifaga. cap. III. ult. (p) taladi þórv. —

eptir bæn Biscups opinberliga trú fyri &c. A.

(q) oc heidinn. A. abjectis cæteris. (r) Stir-

pem Hedinis ignorat. A. Cæterum de illa

cum nostro consentit Landnámabok, Part.

III. cap. 17. Sect. ult.

A. C. Þórbiarnar Skagasonar, Skaptafonar, Hedinn átti (s) Ragnheiði stíupdóttur oc bróðrdóttur Eyjólfs Valgerðarsonar. Hedinn mælti margt illt vit Þórvalld, oc gudlastadi miök (t) í móti heilagri trú, oc svo gat hann (u) með sinni illgirnd umtalid fyri fólkinu, at einginn madr lagdi trúnat á þat er Þórvalldr (x) hafði sagt, heldr (y) tók þaðan af svo miök at vaxa illviliasöm ásókn, oc hatur heidinna manna vit þá Þórvalld oc Biscup, at þeir gáfu skáldum (z) kaup til at yrkia níd um þá, þar er þetta í (a) eitt.

Hefer börn borit

Biscup níu.

Þeirra er (b) allra

Þórvalldr fadir.

Fyri þat drap Þórvalldr tvo þá er ort höfðu kvædit; enn Biscup þoldi allar

(s) Ragneidi. B. (t) *Hæc non extant in A.*

(u) MED f. ILLGIRND *absunt indidem.*

(x) sagði. A. (y) óx þaðan svo mikid

illvilie heidungia vit þá Biscup oc Þórvalld —

male-

*filius Thorbiörni, filii Skagii, filii Skap- A. C.
tii: qui Hedinn habebat conjugem Ragn-
heidam, Eyiolfi Valgerdæ filii privig-
nam & ex fratre neptim. Hic Hedinn
multa convitia jactabat in Thorvalldum,
& multis verbis sanctam fidem blasphe-
mabat; fecitque id impiâ suâ oratione
apud populum, ut nemo omnium dictis
Thorvalldi fidem tribueret: contra ab eo
usque tempore crevit adeo malitiosa in-
sectatio & odium ethnicorum adversus
Thorvalldum & Episcopum, ut data mer-
cede poëtas subornarint, ad carmen in
eorum opprobrium componendum, quod
inter alia hoc habet:*

Suscepit filios

Episcopus novem:

Eorum est omnium

Pater Thorvalldus.

*Ea de causa Thorvalldus duos occidit,
qui carminis istius fuerant auctores. Epi-*

U 5

scopus

malevolentia Ethnicorum &c. A. (z) fe,

pecunia. A. (a) vocem hanc non habet.

B. (b) Þórvalldr allra fadir. A. quod in

adliterationem peccat.

A. C. allar meingiördir með hinni mestu hógværd. Enn er Þórvalldr hafði drepit skálldin, fór hann til Biscups, at segja honum hvað hann (c) hefði giört. Biscup sá á bók, oc sáð inni, oc ádr Þórvalldr (d) geck inn, komo II. blóddropar á bókina fyri Biscup, skildi Biscup at þetta var nockur vísbending. Enn er Þórvalldr kom inn til hans, mælti Biscup: annað hvört hefer þú (e) nú framit manndráp, ella (f) hefir þú þat í hug þer; Þórvalldr segir honum þá, hvað hann hafði giört. Biscup mælti (g), því giördir þú svo? Þórvalldr svarar (h), því ek þoldi ekki at þeir kölludu okkr raga. Biscup mælti, þat var lítil þolraun, þó at þeir lýgi at þú ættir börn, enn þú (i) hefnir fyri örd þeirra á verra veg, þvíat vel (k) mætti ek bera börn þín, þó at þú ættir

(c) hefr giört. A. (d) kominn. B. (e) NU

deest in B. (f) þú hefr þat &c. A.

(g) hví fórstu svo með, *cur hac agendi ratione*

*scopus autem omnes has injurias summa A. C. æquanimi-
tate pertulit. Cæterum occi-
sis Poëtis, Thorvalldus contulit se ad
Episcopum, rem gestam ei narraturus.
Domi erat Episcopus (forte) librum quæn-
dam legens, in quem, antequam ingre-
deretur Thorvalldus, duæ guttæ sangvi-
nis decidebant coram Episcopo. Is hoc
ostentum quoddam esse intelligens, in-
gredienti Thorvalldo dixit, aut nunc
illum patrasse homicidium, aut patrare
in animo habere; patratum facinus confi-
tentem cum interrogabat Episcopus, cur
ita fecisset? respondet Thorvalldus, quod
ferre nequibat, se atque Episcopum ab
illis ignavos vocari & molles. Cui Epi-
scopus: parvum, inquit, hoc patientiæ
erat experimentum, etsi mentirentur te
liberos procreasse; tu vero dicta eorum
peiores in modum ultus es: nam bene
mihi conveniret, tuos gestare filiolos,
si quos*

*tionem uterbaris, v. cur ita te in hac causa
gesisti.* (h) Particulam exclud. A.

(i) hefnizi, ulcisceris. A. (k) máttak
ek — ef þú ættir &c, convenerat &c, A.

A. C. ættir nockur. Eigi skyldi Kristinn madr (l) leita við at hefna sín siálfr, þó hann væri hatrliga smádr, heldr þola fyri Guds sakir bríxl oc mein-gjördir manna.

VII. Cap.

(m) Nú þó at þeir þylde mörg vandræði af vondum mönnum, þá letu þeir eigi því heldr af at fara um sveitir at boda Guds erendi. Þeir komu út í *Laxárdal*, oc dvöllduzt undir *Eylisfelli*, hiá *Atla* hinum ramma, födurbróður Þórvalldz; var *Atli* þá skírdr (n) með heima mönnum sínum, oc margir adrir menn (o), er þar komu til, þvíat heilags anda miskun nálægdizt af ordum þeirra. Þá flaug frædi af Biscupi (p), með Guds miskun

(l) siálfr leita við at hefna sín. A. (m) Eptir þetta fóro þeir Biscup oc Þórvalldr út — dvöllduzt um hríd undir &c. *Posthæc Episcopus & Thorv. extrorsum profecti sunt,*
in

*figvos haberes. Non decet hominem Chri- A. C.
stianum, se ipsum ulciscendi occasionem
quærerere, quamvis invidiosis laceretur
contumeliis, sed Dei gratia placidè illi fe-
rendæ sunt exprobrationes & injuriæ ho-
minum.*

Cap. VII.

*Illis igitur etsi multæ molestiæ ab
hominibus improbis crearentur, nibilo
tamen magis cessaverunt, pagos circum-
eundo voluntatem Dei annuntiare. Ad
exteriora in Laxárdalum venientes, sub
Eylifsfello apud Atlum robustum Thor-
valldi patrum diversati sunt. Tunc
baptisatus est Atlus cum suis domesticis,
& multi alii eò advenientes: nam gratia
Spiritus sancti eorum adfuit verbis. Hic
volans fama Episcopi, divino accedente
favore,*

*in &c. — aliquamdiu diversati. A. ini-
tiis b. capitis prætermisfis. (n) oe*

*heima menn hans. A. (o) ER ÞAR —
ORDUM ÞEIRRA, omitt. A. (p) MED
G. MISKUN omitt. A.*

A. C. misfakun í eyru einum (q) smá sveini V. vetra gömlum (r), fá het *Ingi-mundr*, son *Hafurs* í (s) *Guddölum*; hann var at fóstri á *Reykiaströnd*. *Ingi-mundr* kom einn dag at máli við smalamann fósttra síns, oc bad hann fylgia sér leyniliga til (t) *Eylífsfjallz*, at sia (u) Biscupinn, þetta veitti smalamadr honum, þeir fóro yfir *Kiartansgiá* (x) til *Laxárdals*. Enn er þeir komo til bæjar *Atla* at *Eylífsfelli*, þá tók sveinninn at bidia at hann væri skírdr. *Atli* tók í hönd sveininum, oc leiddi hann (y) til Biscups, svo segiandi. Sveinn þessi er son göfugs manns, oc þó heidinn (z), enn sveinninn beidizt skírnar, fyrri utan (a) vitund oc ráð föður síns oc fósttra. Nú sia fyrri hvað at er (b) gjöranda, þvíat (c) vís von er, at hvörutveggjum mislíki mið oc ef hann

er

(q) sveini, <i>puero</i> . A.	(r) er het, <i>qui</i> &c. B.
(s) <i>Goddölum</i> . B.	(t) <i>Eylífsfells</i> . B.
(u) Biscup. A.	(x) oc vestr yfir fjallid,

& mon-

favore, aures feriit parvuli cujusdam, A. C. quinque hyemes nati, qui vocabatur Ingimundus, filius Hafuris in Guddölum (Deorum vallibus), sed in Reykiaströnda educabatur. Die quodam Ingimundus compellans opilionem nutritii sui, rogavit, ut clam se duceret ad Eylifsfiallum, ad Episcopum videndum. Hoc illi dabat opilio. Per Kiartansgiá (chasma Kiartanis) transibant in Laxardalum. Postquam autem ad villam Atlii in Eylifsfello pervenerant, puer orare coepit, ut baptisaretur. Manu prehensum Atlius, duxit ad Episcopum, ita dicens: hic puer filius est viri nobilis, sed ethnici; petit autem ut baptisui fonte abluatur, sed nesciente, nec auctore patre & nutritio: Tu igitur vide, quid hic facere conveniat; neque enim dubium est, quin vehementer offendant utrumque baptisnus pueri. Subri-
dens

& montem occidentem versus. add. A.

(y) fyrir Biscup, in conspectum Episcopi. A.

(z) oc beidizt &c. A. (a) VITUND OK

deest in A. (b) giörandi, B. (c) viss

er von, A.

- A. C. er skídr. Biscup svarar (d) brofandi, fannliga (e), segir hann, er (f) úngum sínáfsveini eigi neitandi svo heilags embættis, allra hellzt er hann hefir (g) heilsufamligri skilning á sínu ráði, enn frændur hans rosknir. Síðan skírdi Biscup *Inginmund*, oc kendi honum (h) ádr hann fór í burt, hvat honum var einna skylddazt at hallda, oc vardveita med Kristninni.

VIII. Cap.

(i) Svo er sagt, at *Fridrekr* Biscup hafi skírt þann mann er *Máni* het (k), oc fyrí því at hann helle Helga trú med mörgum manndygðum, oc godvilja, var hann kalladr *Máni* hinn kristni. Hann bió í *Hollti*.

- (d) hlaiandi, *videns*. B. (e) SEGIR HANN, *refecat*. A. (f) svo úngum sveini, *tam parvo natu puerulo*. A. (g) heilsufamligan. B. *vitiose*. (h) hvat honum var skylddazt at vita, *quod imprimis scire eum oportet*.

dens Episcopus respondit, haudquaquam A. C. tenello parvulo denegandum esse tam sanctum officium, praesertim cum is magis saluari gauderet commodi sui ratione atque sensu, quam cognati ejus adulti. Baptisatum deinde Ingimundum, antequam discederet, docuit quæ Christianæ religionis homini imprimis tenenda & observanda erant.

Cap. VIII.

Traditum est, quod Fridricus Episcopus hominem baptizaverit, nomine Manium (Lunam), qui, quoniam sanctam fidem coluit multis cum virtutibus & benignitate, Manii Christiani nomen meruit. Incoluit autem prædium Holle in

oportebat. A. (i) Fridrekr Biscup skárdi oc þann mann er Máni het, Fridr. Episc. baptizavit & hominem &c. A. (k) Cognomentum viri, & cognomenti rationem supprimit. A.

A. C. *ti* á (l) *Kólgumýri*, hann giörði þar kyrkiu, oc í þeirri kyrkiu piónadi hann Gudi bædi nætur oc daga með (m) helgum bænum, oc (n) ölmöfugjörðum (o), er hann veitti marg háttudum fátækum mönnum. Hann átti (p) veidistöð í á þeirri er (q) þadan var íkamt í burtu, þar sem (r) enn heitir í dag af hans nafni *Mána-foss* (s), þvíat á nockrum tíma þá hallæri var oc fulltr; hafði hann (t) ecki til at fæða húngrada, þá fór hann til árinna, oc hafði þar nóga laxveidi í hylnum undir fosfinum; þessa laxveidi gaf hann undir kyrkiuna í *Holtti* (u), oc segir *Gunnlaúgr* múnkr at sú veidi hafi þar íafnan undir

(l) *Ex Landnámabók sine dubio restituendum est, Kólkumýrum, quam adi p. 199. unde etiam colligi potest, Kólkumýrar partem fuisse Svinadali, qui pagus in tractu Havnatnenfi est situs.* (m) HELGUM, omitt. A. (n) aulmofu-gjörðum, scribitur

in (tractu) Kólgumyra. Ibi templum A. C. struxit, quo in templo divino cultui vacavit noctesque & dies, sacris precibus operatus, & eleemosynarum in multifarios pauperes distributionibus. Erat ei jus atque locus piscaturæ in amni, inde haud procul fluente; qui locus etiam hodie ex ejus nomine dicitur Mánafofs (Mannii cataractes): nam quondam, urgente annona & fame, nihil habens quod pasceret esurientes, annem petiit, & in hujus gurgite sub cataracta salmonum piscatu assatim usus est. Cujus piscaturæ jus in templum Holltense donò transtulit, quod etiam, teste Gunnlaugo monacho, postea jugiter penes illud (templum)

X 2

plum)

tur in B. (o) ER HANN VEITTI — MÖNNUM, omitt. A (p) veidistödu. B. (q) þar. A. (r) nú heitir af hans n. nunc &c. A. (s) því þegar hallæri var mikit á Islandi, nam cum esset magna annone malignitas in Islandia. A. (t) ei at gefa fátækum, non habens quod præberet pauperibus. A. (u) Testimonium Gunnlögi omitt. A.

A. C. undir legit síðan. Hiá þeirri kyrkiu (x) fer eitt merki, at hann hefði byggt svo sem einsetumadr; þvíat svo sem hann var fiarlægr öðrum mönnum í hugskotinu, svo villdi hann oc at líkamligri samvistu fyri alþýðu þys; þvíat vid kyrkiugardinn fer at verit hefir (y) gardhverfa; þar (z) vann Máni heyverk á sumrum at fóðra vid eina kú, þá er hann fæddizt vid; þvíat hann villdi (a) afla fer atvinnu med ervidi eginligrá handa, helldr enn samneyta heidingium, þeim er hann hötudu, oc heitir þar síðan Má-nagardr.

IX.

(x) Vid kyrkiugardinn sez ein gardhverfa. A. *intercedentibus exclusis.* (y) jardhverfa nockur, — *qvædam.* B. *eodem sensu, ut arbitramur.* (z) er segizt at hann hafi á unnit at heýverkum á sumrum vid eina ku, *ubi perhibetur operam navasse foeno faciundo, ad unius vaccæ pabulum hybernium.* B. *Non autem est dissimulandum, quod per GARDHVERFE intelligi possit, Topt,*

plum) mansit. Juxta templum illud vi- A. C.
 dentur vestigia quædam, quæ indicant,
 illum ibi habitasse anachoretæ instar: nam
 sicuti ab aliis hominibus remotus erat
 mente, ita quoque voluit (*) corpore (esse
 remotus), ut tumultuantem vitaret po-
 pulum: cernere enim licet, apud coeme-
 terium fuisse portiunculam prati aggere
 circum septam, ubi Manius foeno colligen-
 do per æstates operatus est, ut pabulo per
 hyemem vaccam pasceret, cujus lacte vi-
 ctitabat: nam victum sibi quæritare ma-
 luit manuum suarum labore, quam gen-
 tilium uti convictu, qui eum oderunt.
 Atque is locus postea Mánagardur (sep-
 tum Manii) appellatur.

X 3

Cap.

Topt, ɔ: areola parietibus clausa, at sine
 tecto, in quam condiderit Manius foenum,
 ad vaccam suam labore quæsitum. Tum
 vero mox in Textu, ÞAR I pro ÞAR le-
 gendum foret. (a) eigi samneyta heid-
 ingium, oc heitir &c. noluit enim uti con-
 victu ethnicorum. A.

(*) Ad verbum redderes, Quod ad corporalem cohabitacionem. Sed enim ita non satis exprimeretur Αἰσθησις.

A. C.

IX. Cap.

(b) Enn skal segia fátt af mörgum meingiörðum, oc offóknum er heidnir menn veittu *Fridreki* Biscupi, oc Þórvalldi, fyri bodan rettrar trúar (c). Þá bar svo til er þeir villdu ríða til vörpings í *Hegranes* (d), enn er þeir nálguduzt þingstadinn, þá hlióp upp allr múgr heidinna manna, oc runnu í móti þeim með miklu ópi. Sumir börðu (e) at þeim grióti, sumir skóku at þeim (f) vopnum, oc skiölltum (g) með miklu harki oc háreyfti, oc báðu godin steypa sínum óvinum, oc var eingin von at þeir (h) mætti koma á þingit; þá mælti Biscup: Nú kemr þat fram sem móður mína dreymdi (i) forðum daga, at hún þóttizt finna vargshár í höfði mer,

- (b) *Hujus prooemii nihil est in A.* (c) Þat bar svo til eitt vor, er þeir Bisc. oc Þórv. villdu ríða til Hegranes þings, — *vere quodam* — *ad forum Hegranesense.* A. (d) er

Cap. IX.

A. C.

Paucis porro commemorandæ sunt multæ molestiæ & vexationes, quas, ob veræ religionis annunciationem, Fridrico episcopo & Thorvaldo gentiles crearent. Evenit, cum illi equites ibant in Hegra-nesum, ad verni temporis comitia, fo-rogve propinquabant, ut universa ethni-corum tumultuosè excitata turba, in-genti cum vociferatione obviam iis rue-ret, quibusdam saxa ingredientibus, alii gladios & scuta in eos quassantibus, magno cum tumultu & clamore: Deos cunctis orantibus, ut hostes suos pessum-darent, adeo ut nulla iis esset spes, fore ut comitia possent accedere. Tum Epi-scopus: jam, inquit, ratum redditur somnium olim meæ matri oblatum, quo ea sibi videbatur in capite meo pilum lu-

X 4

pinum

- (d) at þá er þeir nálguduzt &c. A. (e) þá grióti. A. (f) vopnin. A. *omissis scutis.*
 (g) oc med harki — bádu &c. A.
 (h) mættu. A. (i) FORDUM DAGA, *omitt.* A.

A. C. mer, þvíat nú erum ver giördir rækir oc reknir fem skiaðir vargar (k), med hræðiligu ópi oc styriöll. Eptir þat fóro þeir Biscup oc Þórvalldr heim til *Lækiamótz*, oc dvöllduzt þar um sumarit. A því sama sumri eptir alþing (l), söfnudu nockrir heidíngiar lidi sínu, svo at þeir höfdu II^c manna XII ræð, þeir ætludu til *Lækiamótz* at brenna Biscup inni, oc allt lid hans. Enn er þeir áttu skamt til bæiar (m) á *Lækiamóti*, þá stigu þeir af hestum sínum, oc ætludu at (n) æa (o), sem þeir giördu. Enn er þeir voro (p) aþr á bak komnir, flugu hiá þeim fuglar margir (q) vofveifliga. Vid þat fælduzt hestar þeirra, oc urdu svo ódir, at þeir fellu allir ofan, er á bak voro komnir, oc meidduzt, sumir fellu á (r) grióti, oc brutu fatur

- (k) MED — STYRIÖLLD, *onitt. A.* (l) söfnuduzt heidíngiar saman, *congregabantur ethnici. A.* (m) at. A. (n) ægia, *scribit. B. minus rectè.* (o) Hæc resecat.

pinum invenire: nunc enim ab hominum A. C. consortio arcemur agitamurque, ceu atroces lupi, terribili cum clamore & tumultu. Deinde Episcopus & Thorvalldus domum se receperunt ad Lækiamotum, ubi æstatem transegere. Eadem illâ æstate, post finita comitia, ethnicorum quidam, coactis copiis, adeo ut ad duas centurias hominum, duodecim decadibus in singulas computatis, surgeret numerus, ad Lækiamotum ire in animo posuerant, ut ibi Episcopum, cum omni sua caterva, igne ædibus subiecto, comburerent. Verum ubi à villa Lækiamoto, haud procul aberant, descenderunt ab equis, ut respirandi spatium iis darent; quod & fecerunt. Postquam vero equos rursus conscenderant, accidit subitario casu, ut prætervolaret avium multarum cohors; qua re consternati equi, in eum rapiebantur furorem, ut omnes, qui equos conscenderant, deturbati, corporibus malè

X 5

læde-

cat. A. (p) particulam omitt. B. (q) vof-
eifliga. A. vitiosè. (r) griór. A. at in
contextu est Antiptosis.

A. C. fætur (s) sína, oc fengu þar stór sár af, hestarnir hlupu á sumu, oc meiddu; þeim vard (t) minnst til vandræða er hestarnir hlupu frá (u), oc urdu þeir at gánga lánan veg til síns heimkynnis. Hvörfu þeir vit þetta apr (x), skýldi svo allzvalldandi Gud sínum mönnum, at því síðr fengu þeir Biscup í þessu sinni nockurt mein af umfát oc illvilia heidíngia, at þeir urdu med öngvo móti varir vit þessa atferd oc ráðagiörd. Biuggu þeir Þórvalldr hinn Vilda vetr á *Lækia-móti*. Enn á næzta sumri fóru þeir utan, fyrst til *Noregs*, oc lágu þar um hríd í höfn nockurri. Þá kom utan af *Islandi* (y), oc lagdi til þessarrar sömu hafnar, sá maðr er fyrr var nefndr, *Hedinn* frá *Svalbardi* á *Eyia-fiardarströnd*. *Hedinn* geck uppá land, oc í skóg, at höggva ser húsa vid.

Þór-

- (s) sínar. A. *neotericè* & *vitiosè*. (t) mest, *maximum*. B. *ineptè*. (u) urdu þeir at gánga til síns heima. B. (x) Biuggu þeir Þórv. enn 7a &c. A. *neglectis*, *quæ antecedunt*.

laderentur, quorum quidam in saxa de A. C. lapsi, cruribus fractis, magna inde ferebant vulnera, in alios equi ruentes membra illis fregere. Minimum illis accidit incommodi, qui ab equis aufugientibus relictī longam domum viam pedibus ambulare cogebantur. Fecit hoc, ut reverterentur (omnes). Ita Deus omnipotens suos protexit, adeoque nihil incommodi isto tempore tulit Fridricus Episcopus, & socii ipsius, ex insidiis hisce & malevolentia ethnicorum, ut hostilem hanc incursionem hasque machinationes, ne minimum quidem senserint. Hi septima hyeme Lækiamoti transacta, proxima post æstate peregre profecti sunt, & primò quidem in Norvegiam, ubi in portu quodam aliquantis per sunt commorati. Tum ex Islandia vectus, in eundem portum navim suam appulit, homo supra memoratus, Hedinn de Svalbardo in Eyiafiardarströnda. Is in terram egressus sylvam petiit, ædium sibi materiem casurus. Quo.1
sen-

dunt. (y) Hedinn frá Svalbardi, er fyrr
var nefndr. A.

A. C. Þórvalldr varð þess varr, hann kalladi með sér þræl sinn, þeir fóru í skógin þar sem *Hedinn* var, lét Þórvalldr þrælinn drepa *Hedinn* (z). Eptir þat geck Þórvalldr til skips, oc segir þetta Biscupi. Biscup svarar: fyrir þetta víg (a) skulu vid skilia, þvíat þú villt seint láta af manndrápum. Fyri þat fór *Fridrekr* Biscup (b) aptr til *Saxlands*, oc endti þar (c) æfi sína með háleitum heilagleik.

X. Cap.

(d) Þórvalldr lifdi síðan mörg ár (e). Enn með því hann var madr mikill af sílfum sér, sterkr oc hugadr vel, enn í alla stadi geyminni Guds bodorda, með fullkominni ástarhygli, þá huxadi hann þat, ef hann færi

(z) Enn er Þórvalldr kom til Biscups, oc segir honum þetta, mælti Biscup, *Quod factum redux cum significaret Episcopo, is fatus est.* B. (a) skulum, A. (b) aptr, omitt.

sentiens Thorvalldus, servumque suum A. C. se sequi iubens, intravit sylvam, ubi Hedinn erat, quem Thorvalldus à servo fecit interfici. Quo facto, navem petit, & rem Episcopo narrat. Cui Episcopus: hanc, inquit, ob cædem disjungemur, nam tu serò vis ab homicidiis desistere. Hanc ob rem Fridricus Episcopus in Saxoniâ rediit, ibique mira cum sanctimonia ætatem suam exegit.

Cap. X.

Multos postea annos vixit Thorvalldus. Cæterum quoniam erat vir per se magnus, robustus & animosus, præceptorum autem Dei per omnia servans, ejusque totus captus amore, venit illi in animum, si patriam repeteret,

omitt. B. (c) lif sitt. B. (d) Enn,

sed, add. A. (e) Hic statim subjicit. A.

oc giörði ferd sína út í heim til Jórðalaborgar,

hann fór &c. & transit omnia, quæ ante-

cedunt.

A. C. færi enn aptr til sinnar fóstriardar, at eigi væri víst hvart hann þyldi í alla stadi mótgáng oc meingiördir sinna samlanda, sem honum bæri þó at lida, oc vera ætti fyri Guds sakir. Fyri því tók hann þat ráð, at vitia eigi optarr til *Islands*, giördi hann þá ferd sína út í heim, oc allt til *Jórsala*, at kanna helga stadi, hann fór um alle (f) *Grickia* ríki, oc kom til *Miklagards* (g), tók siálfr Stól-Kónggrinn við honum með mikilli virding, oc veitti honum margar vingiafir oc ágiætar, því svo var Guds miskun honum nákvæm, oc flaug hans frægd fyrir alþýdu hvar sem hann kom, at hann var virdtr oc vegsamadr svo af meiri mönnum sem minni, svo sem einn stólpi eða uppihalldzmadr rettrar trúar, oc svo sæmdr, sem dýrðarfullr iátari Jesu Christi, af siálfum *Miklagardz* keylsara,

(f) Grickland, *Græciam*. A. (g) oc feck þar mikla virding, þadan fór hann í Austrveg um Garda ríki oc Rússland, oc þar reisti hann

peteret, incertum fore, an perferre posset A. C. molestias & vexationes, quas crearent contreranei, quas Dei causâ tolerare & deceret, & justum esset. Quare consultissimum ei est visum, non sæpius visere Islandiam. Iter igitur suscepit in terras exteras, & quidem Hierosolymam usque, ad loca sancta lustranda. Totum Græcorum peragravit imperium, & Miklagardum (Constantinopolim) venit: ibi eum ipse Imperator perhonorifice accepit, donisque maximis, ceu amicum, honoravit. Erat enim Deus illi adeo præsens & propitius, adeoque fama ejus, quæcunque adibat loca, per populi ora volavit, ut ab omnibus, maximis, minimis, observaretur ac prædicaretur, velut columnen quoddam, sive fulcrum veræ religionis, honoraretur vero, ut illustris confessor Jesu Christi, ab ipso Imperatore
 Con-

hann af grundvelli &c. ibi magnum adeptus est honorem, inde in regiones orientales, Gardarikiam & Rusiam profectus est &c. A.

A. C. keyfara, oc öllum hans höfðingjum, oc eigi síðr af öllum biscopum, oc ábótum um allt *Grickland* oc *Syrland*. Allra mest var han tignadr um aústrveg, þángat sendr af Keyfaranum, svo sem foringi eða valldzmadr, skipadr yfir marga kónga á *Ruslandi*, oc í öllu *Gardaríki*. Þórvalldr Kodranson reisti þar af grundvelli eitt ágiætt múnklífi, hiá þeirri höfudkyrkiu er helguð var (h) Jóhanni baptista, oc lagdi þar til (i) nógar eignir, het þat æ síðan af hans nafni Þórvalldz klaústr (k), í því múnklífi enti hann sitt líf, oc er þar grafinn, þat klaústr stendr undir hábiargi því er heitir (l) *Dröfn* (m). Þá er *Fridrekr* Biscup oc Þórvalldr komo til *Islands*, voro lidin frá holldgan vors Herra Jesu Christi DCCCC (n) ára, oc eitt ár ens (o) níunda

- (h) Johanni Baptistæ. A. (i) margar, *multum*. A. (k) oc í því klaustri endti hann líf sitt. A. (l) *Dripa*. A. (m) *Enn, sed*, add. A. (n) ára, *omitt*. A. (o) tíunda, *decimæ*. B.

Constantinopolitano, & omnibus ejus A. C. purpuratis, nec minus à cunctis Episcopis & abbatibus per totam Græciam & Syriam. Longè autem amplissima erat ejus gloria per regiones orientales, quo legatus est missus ab Imperatore, Ducis sive Magistratus dignitate auctus imperiisque in multos Reges Rusiæ, & tota Gardarikia. Ibi Thorvalldus Kødranis filius à fundamentis exstruxit celebre monasterium, apud templum primarium, quod Divo Johanni Baptistæ dedicatum erat; cui quantum sat erat possessionum attribuit monasterio, quodque ex ejus nomine perpetuò deinde dictum est Monasterium Thorvalldianum. In eo monasterio supremum obiit diem, ibidemque est conditus. Stat id monasterium sub excelsa petra, quæ Dröfn appellatur. Fridrico episcopo & Thorvalldo in Islandiam venientibus, elapsi erant ab Incarnatione Domini Nostri Jesu Christi, anni nongenti, & unus nonæ decadis annus (LXXXI) à principio autem inhabitatæ

Y

A. C. niunda tugar en eitt hundrad tirætt oc
 VI vetr frá upphafi *Islandz* bygdar.
 III vetrum síðar giörðr Þórvarðr *Spak-*
*bodvars*son kyrkiu í *Afi*, oc (p) lúkum
 ver svo þessum þætti.

(p) endar svo Sögu þátt af Þórvaldi Kodrans-
 fyni, oc Fridreki Biskupi, *ita finit suc-*

cinéta

bitatæ Islandiæ, centum anni si per de- A. C.
cem decades fiat computatio, & sex præ-
terea hyemes. Tres post hyemes Thor-
vårdus Spakbödvaris filius in Aso tem-
plum condidit. Ita hanc succinctam
concludimus narrationem.

cinctæ narratio de rebus gestis Thorvalldi
Kodranis filii & Friderici Episcopi. B.

I n d e x

Chronologicus in *Hungrvakam*,
Vitam Pauli Episcopi, & Thorvalldi
Peregrinatoris.

Anno Chr.

981. **T**horvalldus Peregrinator, & *Fridricus* Episcopus in Islandiam venere, Christianæ religionis annunciandæ causa.
273. Sed *Vita Thorvalldi* sub finem, annum sequentem ponit.
982. Nuptiæ Thorvalldi Peregrinatoris, & miraculum a *Fridrico* Episcopo ibi editum.
293. 297.
984. *Thorvardus Spakböðvaris filius* in prædio suo templum condidit. 339.
1020. *Biarnbardus* Episcopus Anglus, cognomento *doctus*; in Islandia fuit pag. 30. cfr. Hist. Eccles. Isl. T. I. p. 86.
1026. *Thorkell Egiolfi filius* periit 36.
1027. *Thorsteinn Kuggii filius* occisus. 36.
1030. Rex *Olaus Sanctus* occubuit 34.
1031. *Snorrius Pontifex* decessit 36.
1042. *Gissur Isleifi filius* nascitur 36.
1047. Rex *Magnus Bonus* decessit. 34.

A. Ch.

1054. *Leo Nonus* Pontifex Romanus obiit. (Hist. Eccl. Isl. T. I. p. 264. n. a.)
1055. *Isleifus Gissuris filius* ad Episcopatum electus, inaugurationis causa peregre proficiscitur. 14.
Henricus Conradi (qvibusd. Exemplar. Hungrvakæ, *Henrici filius*), Imperator Germaniæ 14. Johannes Hist. Eccl. Isl. T. I. 267. *Henricus Niger*. Chronolog. ad calcem Christnifagæ *Henricus IVtus*.
Johannes Episcopus *Hybernus* in Islandiam venit. 30. Hist. Eccl. Isl. T. I. p. 88.
1056. *Isleifus* primus Episcopus Islandiæ inauguratur ab Adalberto Archiepiscopo Bremensi. 14. 16.
1066. *Haralldus Severus* Norvegiæ, & *Haralldus Godvini filius* Angliæ, Reges prælio cecidere. 34.
1069. Rex *Magnus Haralldi Severi filius* obiit. 34.
1073. *Gregorius Septimus*, antea Hildebrandus, Pontifex Romanus creatur. 42. 43. n. 26.
1076. *Sveinn Ulfi*, five *Estritbæ filius*, Daniæ Rex obiit. 36.
1080. *Isleifus* Episcopus obiit. 24.
1081. *Gissur Isleifi filius* in Episcopum eligitur, stipulatusque sibi a proceribus Islandis Le-

A. Ch.

- gum divinarum obedientiam, inaugurationis causa in Saxoniam atque inde ad Gregorium VII. Pontificem R. proficiscitur. 40.
1082. *Gissur* Episcopus ordinatur ab Hardevico Archiepiscopo Magdeburgensi. 42.
1087. Obiere, *Canutus Sanctus* Daniæ, & *Wilhelmus Conquestor* Angliæ, Reges. 66.
1093. Obiit *Olaus Quietus*, Norvegiæ Rex. 66.
1094. Obiit *Hacon Magni* filius (alias *Thorericus alumnus* vocatus) Rex Norvegiæ. 66.
1097. *Decimæ* in Islandiam introductæ auspiciis Gissuris Episcopi, *Sæmundo Polyhistore*, & *Mario Skeggii filio* Nomophylace, adjutoribus. 46. 48.
1102. *Census* colonorum in Islandia habitus jussu Gissuris Episcopi. 5. 2. eb. n. 34.
De *altero Episcopatu*, in Islandia Septentrionali erigendo, agi cæptum. 50.
Cædes Magni Nudipedis Norvegiæ Regis. 66.
1104. Ignis subterranei ex *Hecla* monte eruptio. 68.
1106. *Johannes Ögmundi filius* primus Episcopus Holanus inauguratur. 52.
Pascalis Pontifex R.
Össur Archiepiscopus Lundensis in Scania.

A. Ch.

1108. *Philippus Primus* Galliae moritur. 60. 61.
n. 38.

1116. Obitus *Olai Magni* (Nudipedis) *fili*i, Nor-
vegiæ Regis. 66.

Cædes Magni Sancti Orcadum Comititis.
68.

Anni emortuales (pag. 68.) *Marci Skeg-
gii filii* & *Ulfbedinis*, Legiferorum, in-
certi sunt.

1117. *Gissur* Episcopus morbum sibi capitalem na-
ctus est, *Thorlakum Runolfi* filium cepit
adjutorem ac successorem in munere, pe-
regreque misit inaugurandum. 54.

1118. Obiere:

Gissur Episcopus, 58.

Pascalis Pontifex R. 60.

Balldivinus Rex Hierosolymitanus, 60.

Arnballus Patriarcha Hierosolymitanus,
60.

Alexius Græcorum Imperator, ibid.

Philippus Sveccorum Rex, 61. n. 38.

Sævæ procellæ, & *annonæ caritas* in Islan-
dia, 62.

Thorlacus Runolfi filius Episcopus inaugu-
ratur, 72.

A. Ch.

- Eysteinn*, & *Sigurdus Hierosolymipeta*, Reges Norvegiæ. 83.
1119. *Gelasius Pontifex R.* obiit. 82. n. 50.
1120. *Hastidius Maris filius* in comitiis vulneratur. 64.
1121. *Johannes Ögmundi filius* Episcopus Holanus exstinguitur. 74.
1122. *Ketell Thorsteinis filius* huic in Episcopatu successit. 76.
Bergthor Legifer moritur. 36.
Eysteinn Magni filius, Norvegiæ Rex moritur. 84.
1123. *Jus Ecclesiasticum Thorlaco - Ketilliano* promulgatur. 76.
1130. *Anacletus Secundus*, Antipapa creatur. 108. n. 75.
1133. Obiere:
Thorlacus Episcopus *Runolfi filius*, 82.
Sæmundus Polyhistor. *ibid.*
Magnus Eynaris filius Episcopus eligitur. 88.
1134. *Magnus Einaris filius* peregre proficiscitur, & inauguratur. 90.
Prælium Fyrisleifense inter *Magnum Sigurdi Hierosolymipetæ filium*, & *Haralldum Gillium*, quò victus *Haralldus* in Daniam effugit, atque ibi à *Magno* Episcopo donis colitur. 90.

A. Ch.

1135. *Haralldus Gillius* ad regnum revertitur.
Magnus Episcopus, donis honorificis ab
Haralldo Gillio ornatus, in Islandiam re-
 dit. 92.
Henricus Primus Angliæ Rex decesfit.
 110. n. 82.
1136. *Haralldus Gillius* Rex, fraude civium (Ber-
 gensium) interfectus. 108.
Tborer Steinmodi filius sacerdos, occisus.
 110.
1138. Obiere:
Össur sive *Affer*, Archiepiscopus Lunden-
 sis, 110.
Anacletus Secundus Antipapa. 108.
1139. Cædes Regis *Magni Sigurdi filii*, & *Si-
 gurdi Slembidiákn* d. Diaconi transfugæ.
 110.
1145. Obitus *Finni Halli filii*, Legiferi & sacer-
 dotis. 110. n. 81.
Eugenius Tertius Pontificatum init. 132.
Ketillis Episcopi Holani, apud balneas
Lögarásenses mors subita. 98.
1146. *Biörn Gilsis* filius, in locum *Ketillis* Epi-
 scopus surrogatur. 100.
1147. Idem Episcopus inauguratur, ibid.
Askell Archiepiscopus, ibid.

A. Ch.

1148. *Conflagratio villæ Hytardali* (de cælo ta-
ctæ) quâ *Magnus Einaris filius* Episco-
pus, cum hominibus LXXXII. interiit. 102.
1149. *Hallus Teiti filius*, Isleifi Episcopi nepos,
ad Episcopatum eligitur. 112.
1150. Idem Roma rediens *Trajecti ad Rbenum*
moritur. *ibid.*
1151. *Klængus Thorsteinis filius*, eligitur Epi-
scopus, *ibid.*
Gudmundus Brandi filius, sacerdos Hiar-
darholltenfis obiit 106. 107. n. 74.
1152. *Klængus* in Episcopum ordinatus reverti-
tur in Islandiam, adducens secum *Gissu-
rem Halli filium*, Româ & Bario usque
reducem. 114.
1153. *Klængus* Episcopus templi Skalholtini ædi-
ficationem aggreditur. 116.
1155. Rex Norvegiæ *Sigurdus* (cognomento
Munnr, facundus) Haralldi Gillii filius,
occiditur. 134.
1157. *Eysteinn Haralldi Gillii filius* Rex Nor-
vegiæ occiditur. 134.
Johannes primus Norvegiæ Archiepisco-
pus obiit. 134.
1158. *Eyioolfus Sæmundi* Polyhistoris *filius*, vir
sapientissimus, extinctus est. 106. n. 173.
Secunda ignis subterranei ex Hecla monte
eruptio. 136.

A. Ch.

1161. *Cædes Ingii, Haraldi Gillii filii*, Regis Norvegiæ. 134.

1162. *Hacon Humerosus* Norvegiæ Rex interficitur. 136.

Biörn Gilfis filius Episcopus Holanus obiit. 136. 126. n. 88.

1163. *Brandus Sæmundi filius* in locum Biörn's Episcopus surrogatur, & in Norvegia inauguratur. 120.

Eysteinn Archiepiscopus Norvegiæ.

Joannes Lopti filius Bergis hyemat. 128.

1164. *Brandus* Episcopus in Islandiam redux, sedem Holanam occupat. 128.

Jobannes Sigmundi filius obiit 1137. n. 97.

1170. Martyrium *Sancti Thomæ* Archiepiscopi. 136. n. 95.

1171. *Hreinn*, sive *Reiner*, tertius Abbas *Thingeyrens*, & primus *Hytárdalensis*, obiit. 136 & 137. n. 98.

1173. *Klængus* Episcopus senectæ & valetudine fessus, per literas veniam petit ab *Eysteine* Archiepiscopo, pluscula officii sui munera deponendi, & alium Episcopum surrogandi 128.

Biarnbedinn Sigurdi filius, sacerdos obiit. 138.

A. Ch.

1174. *Klængus* Episcopus, venia Archiepiscopi impetrata, in Comitibus Episcopum elegit *Thorlacum Thorballi filium*, Abbatem *Thykvabaiensem*. 130.
1175. *Cædes Helgii Skaptii filii* in Comitibus perpetrata. 138.
Klængus, administrationem sedis Episcopalis deponit, & Thorlaco Abbati tradit. 132.
1176. *Klængus* Episcopus extinctus est. 132.
Nicolaus Sigurdi filius occisus. 138.
1185. *Paulus Sölvii filius*, sacerdos *Reykjabolltensis* obiit. 104. n. 70.
1186. *Runolfus Ketillis Episcopi filius* obiit. 121. n. 86.
1191. *Cælestinus Tertius* Papa R. sedere cæpit. 162. n. 5.
1194. *Paulus Jonæ filius*, Episcopus eligitur. 150.
1195. *Canutus Sveciæ Rex* moritur. 248.
Paulus Jonæ filius ad sacerdotium, & deinde ad episcopatum, inauguratur. 158 & 160.
Sverrer Magnus Rex Norvegiæ. 156.
Abfalon Archiepiscopus Daniæ. 158.
Cnutus Valdemari filius Rex Daniæ. 160.
Petrus Episcopus Roskilldensis. ibid.
Eiricus Norvegiæ Archiepiscopus in Daniæ agit. 156.

Concilium

A. Ch.

- Concilium Episcoporum Bergis habitum, in quo Crimen felonix Haralldo Orcadum Comiti a Rege Sverrere intentatum pertractabatur.* 163. n. 7.
- Paulus Episcopus in Islandiam redit. 162.
1196. *Einar Maris filius* Abbas decessit. 248.
- Arius Biörn's filius* decessit. 250.
1197. Sanctitas Divi *Thorlaci* clarescere cœpit. 176.
- Obiere:
- Johannes Lopti filius, Pauli Episcopi parens, 174.
- Hermundus Conradi filius.* 250.
- & *Gudmundus Bialfi filius* Abbas. 250.
- Önundi Thorkelis filii* incendium & mors. 250. n. 50.
1198. Translatio (s. exhumatio) Sancti *Thorlaci* Episcopi. 178.
- Obiere:
- Sigmundus Ormi filius,* 250.
- Kalfus Snorri's filius.* ibid.
- Cœlestinus Papa R. 248. 162. n. 5.
1199. Festum Divi *Thorlaci* per totam Islandiam lege sancitum. 180.
- Richardus Aegliæ Rex* obiit. 250.
1200. *Joannis* Episcopi Holani sanctitas publice recepta. 131. n. 89.
- Philippus Comes* obiit. 248.

Thor-

A. Ch.

Tborleifus Thorlaci filius obiit. 250.

1201. Obiere:

Absalon Archiepiscopus Daniæ, 248. 190.*Brandus* Episcopus Holanus, ibid.*Tbordus Snorrii filius*, 250.*Hassidius Thorvaldi filius* Abbas, ibid.1202. *Gudmundus Arii filius* ab incolis provincie septentrionalis episcopus eligitur. 192.*Sverrer Magnus* Norv. Rex decesit. 248.*Joannes* Grælandiæ Episcopus in Islandiam venit, & incolas docuit rationem *vinis conficiendi ex baccis empetri nigris*. 186. & 88.1203. *Gudmundus Arii filius* Episcopus consecratur. 192.*Hacon Sverreris filius* Rex Norvegiæ. ib.*Einar* Archiepiscopus Norvegiæ. ibid.*Joannes* Grælandiæ Episcopus in Norvegiam, & deinde Romam, abiit. 188.*Gudmundus* & *Paulus* Episcopi in *Östfjor-dis* conveniunt. 192.*Vinum e baccis empetri* in Islandia. 188.*Gissur Halli filius* Legifer. ibid.*Thorkell Skumi filius* obiit. 250.

1204. Obiere:

Hacon Sverreris filius, &

A. Ch.

Guttormus, Norvegiæ Reges, 248.

Bersius Hallthoris filius sacerdos. 252.

1206. Obiere:

Haralldus Orcadum Comes, 248.

Gissur Halli filius 196.

Tertia ignis subterranei ex Hecla eruptio. *ibid.*

1207. *Náll* Episcopus obiit. 248.

Herdisa uxor Pauli Episcopi, & *Halla* filia, in amne *Tbiórsá* aquarum submersione perierunt. 206.

Initia turbarum inter *Gudmundum* Episcopum, & *Kolbeinum Tumii* filium, 216.

1208. *Prælium Videnesense*, in quo *Kolbeinn Tumii*, & multi viri præstantes, occubere. 220.

Grassationes *Gudmundi* Episcopi & assecutorum in *Kolbeinis* necessarios superstites. 222.

1209. Proceres Cathedram Holensem invadunt, & *Gudmundum* Episcopum inde deturbant. 226.

Loptus Pauli Episcopi filius peregre proficiscitur. 226.

Ingius (*Bárdi* filius) Norvegiæ Rex. *ibid.*

Hacon Comes (cognomento *Morus*) frater *Ingi*. *ibid.*

A. Ch.

Biarnius Orcadensium Episcopus, auctor
Poëmatis de Prælio Fomsvicensium.
ibid.

Joannes Episcopus Grænlandiæ (de quo
pag. 186.) obiit. 248. & 186. n. 11.

1210. *Loptus Pauli* Episcopi filius in patriam re-
dit 228.

Munera splendidissima *Paulo* Episcopo a
Thorere Archiepiscopo Norvegiæ mittun-
tur. ibid.

Gudmundus Amundii filius, cognomento
Gris, decessit. 252.

1211. *Nicolaus* Episcopus Osloensis dona pretiosa
mittit *Paulo* Episcopo. 228.

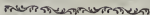
Paulus Episcopus *Thoreri* Archiepiscopo
dono mittit *Lituum ex dente ceti unicor-*
nis factum. 230.

Ingens *Terræmotus* in Islandia. 232.

Luna sanguinis instar rubra apparuit.
238.

Sörkuer Svecorum Rex obiit. 248.

Paulus Episcopus obiit. 238.

Index

rerum memorabilium & nominum
priorum hoc Libro & Notis ad eum
contentorum.

A.

Abbatissa urbis Erfurdæ, Isleifi Episcopi magistra. pag. 13.

Absalon Danorum Archiepiscopus 257. Paulum Joannis filium, Episcopus candidatum, ad hospitium invitat 159. Eundem ad Episcopatum initiat 161. Fatis fungitur 190.

Adagia 9. 182. 210. 222.

Adalbertus Archiepiscopus Bremensis, Isleifum Episcopum consecrat 15. Extraneorum Episcoporum ministerio uti vetat Islandos 19.

Adflictiones corporis voluntariæ, Klængi & Pauli Episcoporum 127. 185.

Agger ante fores templi Thingvallensis, inde ad populum verba fecere Episcopi 41. 93.

Alexius Græcorum Imperator, obiit. pag. 61.

Amundius Arnæ filius, faber lignarius, & Poëta. 171. Ejus, ut viri sapientis & veracis, carmina in testimonium allegantur 202. 224.

Anacletus Secundus, Antipapa 108. n.

Annonæ caritas in Islandia 323. 65.

Arius Biörn's filius mortem obiit 151. n.

Arius Polyhistor, laudatur ut sapiens Historiographus 239. Ejus testimonium adducitur, de obitu Gissuris Episcopi, Islandiæ luctuoso 241.

Arnas, cognomento Architectorum princeps 119.

Arnas Biörn's filius sacerdos; Visio quæ illi evenit hora emortuali Thorlaci Episcopi 83.

Arnes, prædium, Cathedræ Skalholtensis possessio 97.

Arngeirr, frater Thorvalldi Spakbödvaris filii, templum a fratre ædificatum cremare frustra aggreditur. 309.

Arnballus Patriarcha Hierosolymitanus, moritur. 61.

Arnorr Arndisæ filius, testis allegatur super Fridrici Episcopi per medios ignes processione. 299.

Artes, pingendi & celandi, Islandis notæ. 173. 231.

As, 13. (prædium Vatzdali, unde oriunda fuit Dalla, uxor Isleifi Episcopi, teste *Grettis-Saga*, Cap. XXVII. & XCI.)

Asgeirr, filius Gissuris Episcopi 65.

Ajkell Archiepiscopus, Klængum Episcopum inaugurat. 115. 133.

Ajfer Archiepiscopus, vide *Össur*.

Atlius Robustus, patruus Thorvalldi peregrinatoris, cum familia sua baptizatur. 317.

Atlius

Atlius sacerdos, pictor. 173.

Austr-vegr. 336. 337.

B.

Bærr, prædium in Borgarförðo. 31.

Ballduinus Rex Hierosolymitanus, obiit. 61.

Bár (*Barium*) 66. 114. 115. & n. 85.

Bard, in tractu *Fljötum*, prædium 303.

Bardus Jarli filius, five quod rectius censetur,
Bárdus de Al. 255.

Beiner Sigurdi filius, obiit. 139.

Benedictus, frater *Kanuti Sancti* Danorum regis,
in Fionia occubuit. 67.

Bergtbor Legifer, obiit 87.

Bersferki (athletæ furentes), eorum artes, & gestus
immanes. 295. 297.

Bersfus Halldoris filius sacerdos, obiit 253.

Biarnbedinn Sigurdi filius sacerdos, obiit 139.

Biarnius Orcadum Episcopus, auctor Poëmatis
Jomsvikinga-drápa, 226. n. 24. 227.

Biarnvardus (Bernhardus) Vilradi filius Episcopus
Anglus, cognomento *Eruditus*, Olai
Sancti consilio Islandiam petit 31.

Biarnvardus, natione Saxo, Episcopus, habitat in
Islandia 31. 33. Ejus mirificæ consecrationes
& sanctitas 33. Cum Rege Haralldo
Sigurdi filio non concordat, *ibid.* Regis
Olai *placidi* rogatu Romam petit, pacem
mortuis impetratum, *ibid.* Episcopus in

Selia constituitur, *ibid.* Bergis moritur, *ib.*
Summa ejus elogii, *ibid.*

Biörn Gilsfis filius, Episcopus Holanus inaugura-
tur. 101. Klængum Episcopum designa-
tum literis ad Askelem Archiepiscopum
commendatitiis munit 115. moritur 126. &
n. 88.

Biörn sacerdos, Pauli Episcopi Capellanus, & mi-
nister. 205. 215. Brandi Episcopi alumnus
215. laudatur a doctrina, *ibid.*

Biörn hinn bagi architectus. 118. 119. 121.

Blöndu-ós (Ostium amnis Blandæ) portus. 19.

Bödvar, filius Gissuris Episcopi, & fratribus patri
solus superstes 59. 65.

Brandus Dálki filius, sacerdos, Pauli & aliorum
Episcoporum minister, 215. & n. 22.

Brandus Sæmundi filius, Episcopus Holensis in-
auguratur 127. Ut reliquæ Sancti Thoræ
laci de sepulcro tollerentur, auctor fuit, 179.
Mors & summa annorum Episcopatus ejus,
191. 193. Elogium ejus, 193.

Bremen. 14.

Bretlandia, ibi Sveinn *furcatæ barbæ* prædatur,
267.

Breviaria sacra, Klængi Episcopi auspiciis exscrip-
ta, 125 seq.

C.

Calices templi Skalholtensis pretiosi. 93. 125.

Calamitates Islandiæ, post mortem Gissuris Episcopi 65. tempore Pauli Episcopi, 253. n. 55.

Census colonorum, a Gissure Episcopo habitus, 53. 55.

Coelestinus Pontifex Romanus, 163. 249.

Concilium Episcoporum, Bergis celebratum, 163. n. 7.

Convivium DCC. convivarum apud Klængum Episcopum: & Auctoris super eo sententia, 125.

Corona auro acupicta, Paulo Episcopo muneri missa, 229.

Cura Pastoralis, liber, quas res complectatur, 81.

D.

Dalla Thorvalldi filia, uxor Isleifi Episcopi. 13. 45.
Rem familiarem sedis Episcopalis intra parietes curat. 51.

Decimæ, earum pensio in Islandiam introducta, quibus auctoribus, & quando 47 & 48. n. Decimæ quomodo distributæ 49.

Dens, five *Dentes ceti*, lituus (episcopalis) inde factus 231.

Dröfn, petræ nomen in Gardarikia, 336.

Dróttseti, nomen dignitatis antiquum, 270.

E.

Einar Archiepiscopus, 193.

Einar Máris filius, Abbas, obit. 249.

Eiricus Norvegorum Archiepiscopus in Dania agit 157. a visu laborat. 161.

Eiricus in Snorraæstadi, vinum e baccis empetri facit. 189.

Empetrum, ex ejus baccis vinum factum in Islandia 189.

Episcopos duos in una sede federe alienum visum est Össuri Archiepiscopo; & quo pacto hunc scrupulum idem removerit. 73.

Episcopi peregrini in Islandia tempore Isleifi Episcopi enumerantur 29 seqq. Gratosi apud malos fuere ob lenitatem præceptorum 19. Quidam eorum excommunicati erant. *ibid.*

Erfurda, urbs. 13.

Eruditio puerorum, illi vacabant Episcopi. 19. 75. 127.

Ethnici, Fridricum Episcopum & Thorvalldum odiis persequuntur, & probrosum in eos poema condi faciunt. 313. Prohibent eos adire conventum in Hegræneso 327. Coacta multitudine, Episcopum domi suæ vivum comburere constituunt; sed ea res, eventu

eventu mirabili, in irritum & proprium iis
malum cadit. 329. 331.

Eugenius Pontifex Romanus 132. n. 90.

Eyolfus Sæmundi (Polyhistoris) filius 106 & n.

Eyolfus Valgerdæ filius 313.

Eylifus Örn (aquila) 255. inde derivatur sequens.

Eylifs-fiall, nomen montis, & prædii 317. 319.

Eysteinn (Magni filius) cum Sigurdo Hierosoly-
mipeta Rex Norvegiæ 83. obiit 85.

Eysteinn Haralldi Gillii filius, Rex Norvegiæ, cæ-
sus. 135.

Eysteinn Archiepiscopus, falso appellatur in *Jo-
hannis Sancti Vita* primus Archiepisco-
pus Norvegiæ 135. n. 92. Klængus Epi-
scopus per literas ab eo veniam petit officii
deponendi 129 seqq. Brandum Sæmundi
filium Episcopum inaugurat 127.

Eyversk, nomen mulieris patronymicum, ductum,
ut videtur, ex Insulis Breidafjördenfibus,
nisi quis malit ex Insulis Vestmannorum
duci. 10.

F.

Falcones, dono missi amicis exoticis a Paulo Epi-
scopo 231.

Finnus Halli filius Legifer & sacerdos, obiit 110
& 111. n. 81. cum hoc non confundendus
est.

Finnus Halli filius, sacerdos tantum, & Ormi
Thordi filii sacerdotis occisor. III. n. 81.

Fridgerda, matrona Hvammenfis, Deos suos ador-
rat, Thorvalldo de Christiana religione ver-
ba faciente 301. Thorvalldus in carmine
suo divinam illi Nemefin imprecatur. 303.

Fridricus Epifcopus, natione Saxo, Thorvalldum
peregrinatorem baptizat, & ejus rogatu Is-
landiam petit. 273. Pro vate a Kodrane
Thorvalldi patre habetur 277. Genium
Kodranis tutelarem piis precationibus &
aliis caerimoniis pellit 283. 285 feqq. Per
mediam ignium longitudinem illæfus am-
bulat 297. Auctoritates hujus miraculi re-
cententur 299. Contumelias modefte fert
315. Pia ejus fententia de vindicta pro-
pria homine Christiano indigna 317. Per-
fecutiones Ethnicorum in eum. Vide, *Eth-
nici*. Se a Thorvalldo fejungit, ob eadem
Hedinis de Svalbardo, atqve nimiam incli-
nationem Thorvalldi ad homicidia, 333.
In Saxoniam reverfus mira cum fæntimo-
nia ætatem ibi exegit. *ibid.*

Fyrisleif f. *Fyrisleifus* (proprium nomen loci in
Norvegia) prælium ibi confertum inter
Magnum Sigurdi filium & Haralldum *Gil-
lium*. 91.

G.

Gardarikia, diversa est ab Russia 337. Domini-
um quoddam in eam habuit Græcorum Im-
perator. *ibid.*

Gautland, prædii nomen 10. rectius. *Geitland*.
Conf. Landn. b. pag. 48.

Gelasius Pontifex Romanus 81. 83.

Geller Bölverki filius, Legifer 36.

Genius saxicola, a Kodrane de Giliá religiose cul-
tus 277. 279. Commoda enumerantur,
quæ Kodrann eum in se conferre putabat.
ibid. Offeritur per fomnum Kodrani, deter-
rens eum a Christiana fide amplectenda, &c.
283. 287. 289. Kodrann illi per fomnum
cultum suum renuntiat 291.

Gilia, prædium 33. 257.

Gissur albus, Christianam Religionem in Islan-
diam introduxit 11. Ejus matrimonia, & li-
beri 11. 13. Ipse filium suum Isleifum per-
egre duxit, & Abbatissæ Erfurdensi literis
instituendum dedit 13. Primum in Skal-
holto templum ædificavit, *ibid.*

Gissur Episcopus, Isleifi filius, literas discit & sa-
cerdotio inauguratur in Saxonia 37. Ejus
forma, statura, indoles 39. Matrimonium
37. Liberi 65. 67. Peregrinationes in ju-
venta 39. Electo ad Episcopatum proceres
Islandi spondent obedientiam in omnibus
quæ ex parte Dei mandaret 41. Episcopus

inauguratur 43. Auctoritas ejus in Episcopatu 45. Templum eximie magnitudinis in Skalholto ædificat, & sanctionem facit, ut Skalholtum sit sedes Episcopalis perpetua. 45. 47. Decimas in Islandiam facit introduci 47 & 49. Colonorum censum fieri curat 53. Incidit in morbum sibi lethalem 55. Eligit successorem. *ibid.* Patientia ejus in morbo, & responsum memorabile super voto pro salute sua 57. Modestum ejus & pium responsum de loco sepulturæ suæ 57. & 59. Disquisitio de anno ejus emortuali 58. n. Mors ejus luctuosa 61. 241. Hæc portendebat calamitates Islandiæ subsequetas 65. Jactura Gissuris Episcopi omnium consensu irreparabilis habita est 61. Elogium ejus generale *ibid.* & 241.

Gissur Halli de Haukadalo filius, alumnus Thorlaci Episcopi Runolfi filii 77. Thorlaci de eo vaticinium 79. Romam & Bárium usque peregrinatur 115. Nomophylacis officium gesit 189. Ejus relationibus fundata est *Hungurvaka* 2. Ejus mors 197. Ejus laudes 2. 79. 115. 197.

Glumus Thorgilfs filius, refert miraculum Fridrici Episcopi in nuptiis Haukagilensibus editum 299.

Gregorius Pontifex Romanus (*Septimus*, antea dictus Hildebrandus) 42. 43. n. 26.

Grego-

Gregorius Pontifex R. auctor libri, *Cura Pastoralis*, dicti 81.

Grona, Gissuris Episcopi filia, Ketilli Thorsteinis filio (postmodum Episcopo Holensi) nupta 59. Sacrarum virginum ordini adscribitur 67.

Guddalir (Decorum valles) nomen prædii 318.

Gudmundus Amundii filius, cognomento *Gris*, obiit 252. n. 53.

Gudmundus Arii filius, sacerdos 179. In locum Brandi Episcopi defuncti a Nordlandis sublegitur, & ab Einare Archiepiscopo inauguratur 193. notatur ob immodicas impensas in re modica, & præcepto nimis vigida; *ibid.* Item ob hominum, & legum civilium contemptum 219. Turbæ inter eum & Kolbeinem Tumii filium exortæ 217. Excommunicat omnes suæ voluntati adversantes 219. Prælium inter eum & Kolbeinem, funestum Kolbeini & multis viris præclaris 221. Grassatur in necessarios Kobeinis 223. Pauli Episcopi consilium de turbis componendis & damnis refarciendis, auxiliumque pccuniarium hanc ad rem oblatum, respuit 223. 225. Expellitur a proceribus de sede Cathedrali 227. Invitationem (ad domicilium) Pauli Episcopi spernit, & congressum ejus vitat, *ibid.* Ejus satellitium vocatur ab auctore *Maleficorum congregatio*, *ibid.*

Gud-

Gudmundus Bialfi filius, Abbas, obiit 250. n.

Gudmundus Brandi filius, sacerdos 107. Ejus
laus, & obitus, *ibid.* n. 74.

Gudmundus Ketillis filius, obiit 139.

Gudmundus Conradi filius, 105.

Gudmundus Riki (Potens) 255. & 257.

Gudmundus Sölmundi filius, pater Viga-bardii,
255.

Gudruna Thoroddi filia, Herdisæ Pauli Episcopi
uxoris ex sorore neptis, & fatalis interitus
focia 205. 207.

Gunnlögus Monachus, laudat auctores de Mira-
culo Fridrici Episcopi 299. Testis laudatur
de jure piscationis Templi Holtensis 323.

Guthormus Finnolfi filius, sacerdos, ab Isleifo
successor in Episcopatu proponitur 21. No-
luit id officium suscipere, cum præsto esset
Gissur Isleifi filius 41.

Guttormus Norvegiæ Rex, obiit 248. & n. 32.

H.

Hácon Herdibreidr (humerosus) Norvegiæ Rex,
occisus 235.

Hácon Magni filius (Haralldi Severi nepos vulgo
Þorís-fóstri 3: Thoreris alumnus cognomi-
natus) Norvegiæ Rex, decesit 67.

Hácon Sverreris filius, Norvegiæ Rex 193. obiit
249.

Hácon

Hácon (Galinn, morus) Regis Ingii frater, Comes Norvegiæ 227.

Hastidius Maris filius, in comitiis vulneratur 65.

Ejus lis cum Thorgilse Oddii filio 87.

Hastidius Thorvalldi filius, Abbas, obiit 250. n. 43.

Hafur in *Guddolum* 319.

Hafur-biörn 87.

Halla, Pauli Episcopi filia, ejus artes eximia 201: 203. Interiit cum matre in amne Thiórfa 207.

Haldora Eyiolfi filia, mater Klengi Episcopi 113.

Haldora Hrolfi filia, Gissuris Albi uxor 11.

Hallfrida Snorrii filia, mater Thorlaci Episcopi 69.

Hallus Gissuris filius, 151. & n. 3.

Hallus de Sida 87.

Hallus Teiti filius, 77. 105 & n. 72. Episcopus electus, Trajecti ad Rhenum moritur 113. Lingvarum in eo scientia *ibid.*

Hamar-Kaupángur, Emporium Hamarense 158.

Haralldus Gillius Norvegiæ Rex, pugnat in Fyrisleifo, unde in Daniam profugus donis a Magno Einaris filio, Episcopo designato, colitur 91. In regnum revertitur *ibid.* Laudatur a devotione, & in amicos largitate 93. Proditur a civibus (Bergensibus) 109.

Haralldus Gormsonius (Gormi filius) Daniæ Rex, paternitatem Sveinis *Furcatæ barbæ* inficiatur 263.

Haralldus Gudine (Godvini) filius, Angliæ Rex, prælio cecidit 35.

Haralldus Sigurdi filius, Norvegiæ Rex, Materiem suppeditavit Templo Thingvallensi 63. Ejus judicium de Gissure Isleifi filio 39. In Angliā cecidit 35.

Haralldus, Comes Orcadenſis, cum eo verſatus eſt Paulus Johannis filius (poſtea Epiſcopus) 145. Feloniæ ab Rege Sverrere accuſatur 163. n. Moritur 249. & n. 39.

Hardviguſ Archiepiſcopus Magdeburgenſis, Giſſurem Epiſcopum ordinat 43.

Haukadalus, prædium 13. 77.

Haukagiſ, prædium 293.

Hauki Berferki, Chriſtianæ religioni adverſantur 295. Fridricum Epiſcopum, ut artibus Berferkicis ſecum experiatur, provocant, *ibid.* Certaminis hujus exitus 297.

Hecla (mons Islandiæ notiſſimus), ignis ex ea eruptiones 69. 137. 197.

Hedinn de Sualbardo, ejus charaſter, ſtirps, matrimonium 311. 313. Orationem in comitiis habet adverſus Thorvalldum peregrinatorem publice ibi verbum Dei prædicantem, qua omnes a fide illi tribuenda averſit 313. Eum Thorvalldus in Norvegia fecit interfici 333. *Hegra-*

- Hegranes*, conventus ibi habitus 327.
Hellgius Skaptii filius, occisus 139.
Henricus (Primus) Angliæ Rex, obiit 111.
Henricus Episcopus in Islandiam venit tempore
 Isleifi Episcopi 31.
Henricus Conradi filius, Imperator, urso albo,
 ab Isleifo Gissuris filio Episcopo electo, do-
 natur, & Isleifum literis commeatu per
 regnum suum munit 15.
Herads-vad, Cænobium in Dania 160.
Herdisa Ketillis filia, uxor Pauli Episcopi 145.
 Ejus laudes *ibid.* & 155. 169. 201. 211.
 In anne Thiórfa periit 207.
Herdisa, Thordi de Höfdio gnata, uxor Atlii Ro-
 busti 255.
Herfurda 12. vid. *Erfurda*.
Hermundus Kodranis filius, obiit. 251.
Hialltius Skeggii filius, Gissuris Albi gener. 11.
Hlennius Grandævus, sacra Christiana amplecti-
 tur 303.
Hof in Vopnafiördo, prima habitatio Gissuris Epi-
 scopi 39.
Hólar in *Hiallta-dal*, Cathedra Episcopalis ibi
 constituta 55.
Holt in *Kólgo-myra*, Mannii *Christiani* sedes.
 321. 323.
Homiliæ sacræ, ad sola festa majora a Paulo Epi-
 scopo reductæ; & quæ mente hoc fecerit
 213.

Hreinn Abbas, obiit 137 & n. 98.

Hraungerdi (sepes faxea) prædium 13.

Húgrvaka, Liber, cur ita dictus, 3. Cur conscriptus 3. 5. Quando scriptus 139. n. 89. Comparatur ab Auctore materiæ cornæ cochlearium 7. Et cur hoc 9. Chronologia ejus examinatur, & erroris arguitur 24 seqq. n. 14.

J.

Járngerda, uxor Kodranis in Gilia, baptizatur, 299.

Ignes per mediam cœnaculi longitudinem more antiquo facti 295.

Illugius Leifi filius, faber lignarius 121.

Incendium villæ Hytardali 103. *Incendium* Önundi Thorkelis filii 251. n. 50. *Incendium* maris ante litora, prodigium 241.

Incestæ nuptiæ 17.

Ingimundus Hafuris filius, quinquennis parvulus Fridricum Episcopum adiens, ultro baptismum petit impetratqve 319. 321.

Ingus Havalldi filius, Rex Norvegiæ, cæsus 134. & n.

Ingus (Bárdi filius) Rex Norvegiæ 227.

Initiationes plures sacerdotalem antecessere 89.

Inundatio maris, ei celer opum provenus comparatur 147.

Johannes,

Jobannes, primus Norvegiæ Archiepiscopus, ob.

135. n.

Jobannes Episcopus Grænlandiæ, in Islandiam venit 187. Christma una cum Paulo Episcopo consecrat, *ib.* Islandis monstrat rationem vinum è baccis empetri faciendi 189. Romam proficiscitur *ibid.* Ejus obitus 186. n. 11.

Jobannes Hybernus, Episcopus, in Islandiam venit 31. Fertur a quibusdam in Vandaliæ profectus, multos ibi ad Deum convertisse, & martyrium passus esse 31.

Jobannes Lopti filius, Pauli Episcopi pater 143. Klengi Episcopi amicus fidissimus 123. Bergis hyemat 127. 129. Decesit 175.

Jobannes, frater Herdisæ, uxoris Pauli Episcopi 205.

Jobannes Ögmundi filius, Isleifi Episcopi discipulus 21. Primus Episcopus Holensis initiatur 53. Obiit 85. Sanctitas ejus quando publice fuerit recepta 131. n.

Jobannes Sigurdi (& in nota, ex conjectura, *Sigmundi*) filius, obiit 137.

Isleifus Gissuris filius, peregre literas discit, & ad sacerdotium initiatur 13. Ejus forma & mores, *ibid.* Primus totius Islandiæ Episcopus creatur 15. Ærumnæ ejus in Episcopatu 17. Et jugis opum penuria 19. Miracula ejus 23. Multos in literis erudit 19. Decesit 25.

Jus Ecclesiasticum, a Thorlaco & Ketille Episcopis fancitum 77.

K.

Kálfus Snorríi filius, obiit 251. n. 49.

Kanutus Sanctus, Daniæ Rex, occubuit 67.

Kanutus, Sveciæ Rex, obiit 248. n. 33.

Kanutus Valldemari filius, Daniæ Rex, suam auctoritatem interponit de maturanda inauguratione Pauli Episcopi 161.

Ketilbiörn Grandævus 11.

Ketell Hamundi filius, sacerdos, & famulus Pauli Episcopi 217.

Ketell, focer Pauli Episcopi 145. 179.

Ketell, filius Pauli Episcopi 149. Ejus artes 201. Obitus *ibid.* n. 18.

Ketell Thorsteinis filius, Episcopus Holensis inauguratur 77. Res ab eo gestæ *ibid.* Septuagenarius comitia adiens, omnium clericorum precibus se commendat 97. 99. Inde Skalholtum ad encaenia invitatus, in balneis Laugarásensibus mortem obiit 99.

Kiartans-gjá, nomen proprium viæ montanæ 319.

Klængus Thorsteinis filius, Episcopus 113. Ejus forma, statura, indoles & mores, *ibid.* & 117. artes *ibid.* & 115. 121. Gratia apud populares & externos 123. Inauguratur in Episco-

Episcopum 115. Templum in Skalhollto ædificat 117. Sumtus ejus ingentes in hanc ædificationem, in hospitalitates in convivia, in munerationes amicorum 119. Auctori-
tas ejus in foro, & legum patriarum peritia 121. In Templi Skalholtensis initiatione convivium frequans & sumtuosum celebrat, in qva re notatur ob magnificentie studium, iusta præmeditatione destitutum. 123. 125. Munera cum principibus exterarum regionum alternat 123. Simul instruit pueros, libros exscribit, & loquitur ea qvæ ulus fert. 127. Vexat corpus suum variis afflictionibus religiosis, ultra quam priores Episcopi, *ibid.* In senectâ a pedibus laborat 129. Episcopum eligit Thorlacum Thorhalli filium 131. Lecto hæret toto fere ultimo anno ætatis suæ 133. Moritur, *ibid.* Summa ejus elogii 139.

Klængus Thorvalldi filius, peregre moritur 235.

In eo laudatur spes viri primarii *ibid.*

Klaufius Thorvalldi filius 305. Nefariæ ejus adversus ritus Christianos molitiones 307. & seqv.

Kodrann in Giliá 255. notatur a duritia & defectu paternæ caritatis erga filium Thorvalldum puerum 257. Arguitur avaritiæ

& iniquitatis in multis & mercedibus fundorum ac pecudum (pecuniarum) extorqvendis 259. 261. Religionis ejus genus singulare 277. 279. Deum suum, ut fallacem & infirmum, (per quietem) repudiatur 291. Baptizatur *ibid.*

Kolbeinn Tumii filius, turbas cum Gudmundo Episcopo exercet 217. Prælio cum eodem conferto morte occubuit 221.

Kólgumyri 322. & not. l.

Kolus, Episcopus peregrinus, in Islandiam venit tempore Isleifi Episcopi, & ibi diem suum obiit 19.

Kolus, Episcopus in Vikia (Norvegiæ) Isleifi Episcopi discipulus 21.

L.

Lækia-mot, prædium, sedes Frideri Episcopi, & Thorvalldi 291.

Lamberti Episcopi cantileaa, in aëre cantari visa 85.

Laugar-ás (prædium) balnear apud istud (sive lavacrum calidum ipsius naturæ in productum) 99.

Laxárdalus, territorium 317.

Leggus sacerdos, Pauli Episcopi minister. 215. & 214. n.

Lema-

- Lemarus*, Archiepiscopus, officio motus 43.
Leo, (Nonus) Pontifex Maximus 14. n. 7. & 15.
Lingua Islandica, homini Germano ignota 275.
Lituus, (scipio Episcopalis) ex dente (dentibus)
 ceti factus, dono missus Thoreri Archiepi-
 scopo, a Paulo Episcopo Johannis filio 231.
Loptus, Pauli Episcopi filius, ejus artes 201.
 peregrinatio 227. Vitam religiosam am-
 plexus decessit 200. n. 17.
Lunæ, facies sanguinis instar, ejusque defectus
 fudo aëre 239.

M.

- Magadaborg* (*Magdaborg*, *Magdeburgum*) urbs
 Saxoniae 42. 43.
Magni Bóni, Regis Norvegiæ obitus 34.
Magnus Einarí filius, Episcopus Skalholtensis
 87. Ejus genus *ibid.* Forma, indoles, mo-
 res, artes 89. Cooptatur in Episcopum
ibid. Venit in amicitiam Regis Haralldi
 Gillii 91. Ab Öskure Archiepiscopo ini-
 tiatur ad Episcopatum *ibid.* Eximia ab Ha-
 ralldo Rege munera accipit 93. Laudatur
 speciatim ab studio reconciliandarum dis-
 cordiarum, & in hanc rem liberalitate 95.
 Templum Skalholtense a se auctum conse-
 crat *ibid.* Ditat Cathedram Skalholt-

fem 97. Incendio Hytardalensi perit 103.
109. Quid mortes genus sibi a Deo exoptaverit 103.

Magnus Gissuris Halli f. filius 179. 237.

Magnus Rex Haraldi (Severi) filius obiit 35.

Magnus Nudipes, Rex Norvegiæ cecidit 67.

Proavus fuit Pauli Episcopi Johannis filii
143.

Magnus Sanctus, Comes, ejus cædes 69.

Magnus Sigurdi filius (Coccus) Rex Norvegiæ
109. Ejus cædes 111.

Magnus Thordi filius, sacerdos Reykiaholltensis 89.

Mána-foss, locus piscaturæ 323.

Mána-gardr 325. Utrumque ex sequenti.

Mánius Cbristianus 321. A Fridrico Episcopo
baptizatur *ibid.* Ejus vitæ sanctitas *ibid.*
Devotio, & in pauperes liberalitas 327.
Templum in Holto (prædio suo) condit
ibid. Gravi annonâ incubante salmonum
captura abunde utitur *ibid.* Ejus capturæ
jus templo Holltensi legat *ibid.* Anachoreta fit, gentilium, osorum sui, convictum
fugiens, eam vitam amplexus æstatibus
opus foenarium facit, vaccæ suæ, cujus
lacte viſtitabat, hybernium alimentum proviſurus 325.

Marcus Skeggii filius, Legifer, Laudatur a sapientia, & arte poëtica 47. obiit 69.

Margareta Artificiosa, laudatur ab arte cælandi, & dentes (balænarum) sculpendi 231. 233.

Mensuræ ulnarum, quomodo in Islandia auctoritate Pauli Episcopi fuerint determinatæ 189. 191.

Mikligardr 334.

Mollda-gmupus 87.

Mors violenta, peccatorum remissionem promereri credita 102. n. 66.

N.

Niáll Episcopus, obiit 249.

Nicolaus, Abbas monasterii Thveráënsis, orationem habet in Templi Skalholtini consecratione 123.

Nicolaus, Abbas Nidrosiensis *ibid.* n. 87.

Sanctus *Nicolaus*, Episcopus Myrensis 67. 115. n. 85.

Nicolaus, Episcopus Osloënsis, Paulum Episcopum muneribus ornat 229.

Nicolaus Sigurdi filius, cæsus 139.

Novitates, exoticæ in comitiis Islandicis publicè narratæ 93.

Nordlandi, (Islandiæ septentrionalis incolæ) præces admovent Gissuri Episcopo, de venia suum sibi proprium Episcopum habendi 51. Hujus petitionis fundamentum s. prætextus *ibid.*

Numerus Templorum, & sacerdotum, a Paulo Episcopo in sua diœcesi initus, & quæ de causa 195.

O.

Oddrya Magni filia, Magni Episcopi noverca 87.
Olaus in Hauka-gilo, focer Thorvalldi peregrinatoris 293. Templum in villa sua condit 299.

Olaus Kyrre (opietus) Rex Norvegiæ, Roman mittit pacem oratum defunctis 33. Decesit 67.

Olaus Magni f. Rex Norvegiæ, obiit 67.

Olaus Sanctus, Norv. R. Eo auctore Biarnvardus *Eruditus* petiit 31. Casus 34. n. 17.

Öndolfus, unus ex primis occupatoribus Islandiæ 303. & var. lect. b.

Ömundus in Reykiadalo, Christo nomen dat 303.

Ömundus Thorkelis filius, moritur 251.

Ormus Pauli Episcopi frater 167. Ejus elogium 191.

Ormus,

Ormus, frater Thorvalldi *peregrinatoris*, patri in deliciis fuit 257. Baptizari detrectavit 291.

Össur Archiepiscopus, Johannem Ögmundi, Thorlacum Runolfi, & Magnum Einaris filium, Episcopos ordinat 53. 73. 91. Ejus sub auspiciis conditum est *jus Ecclesiasticum*. Thorlaci & Ketilli Episcoporum 77. Diem suum obiit 110. n. 80.

P.

Pascalis, Pontif. R. decessit 61.

Patientia erga contumaces & improbas, ad munus Apostoli pertinet 141.

Patrius (Sanctus,) Apostolus Hybernæ 141.

Paulus Joannis filius, Episcopus Skalholltenfis 143. Ejus genus, forma, ingenium *ibid.*

Artes 145. Mores 147. 149. Matrimonium 145. 149. Peregrinatio, & litera-

rum in Anglia studium 145. Prætura 149.

Pietas erga Thorlacum Episcopum avunculum suum 151. Electus in locum Thorlaci

Episcopi, primum detrectat id munus, sed tandem suscipit utilitatis publicæ gratia

153. Peregre proficiscitur inaugurationis causa 155. Apud Regem Sverrerem ho-

spitatur 159. 163. Sacerdos consecratur

159. Episcopus consecratur 161. Absalomem Archiepiscopum, & ceteros inaugurationis suæ promotores, donis remunerat 161. 163. Ejus jam Episcopi facti comitas & communitas erga subditos 167. 195. Lenitas præceptorum 195. Providentia circa rem familiarem 169. Hospitalitas *ibid.* Felicitas 197. Amor in eum populi universi 169. 195. 197. Ædificationes sumtuosæ ad templum Cathedrale pertinentes 171. seqv. Iniquitati mensurarum quæ ulnis exiguntur, invenit remedium 191. Luctuofam uxoris & filiae jacturam quomodo tulerit 209. 213. Et moderatio ejus circa sumtus in harum exsequiis 209. 211. Institutum ejus circa homilias (scu sacras conciones) 213. Quoties ipse quotannis concionatus fuerit *ibid.* Cur diversis usus fuerit ministris, cum priores Episcopi semper eodem usi sint 217. Implicatur turbis inter Gudmundum Episcopum & Nordlandos, & quomodo se in hisce gesserit 219. 223. 225. Quod temperamentum secutus fuerit circa suæ dioeceseos incolas a Gudmundo excommunicatos 221. Suspectus fit Gudmundo, quasi procerum partibus studeat 125. Muneribus honoratur a Thorere Archie-

Archiepiscopo, & Nicolao Episcopo, Norvegis 229. Amicos exteros donis colit; nominatim Thorerem Archiepiscopum 231. Morbum nanciscitur sibi capitalem 235. Ante extremam unctionem longum sermonem habet, atque ibi sedulò confitetur universa, quæ se in Episcopatu admisisse arbitrabatur, aliis cavenda: Condonationem offensus omnes orat, & ipse vicissim dat 237. Placidè decedit 239. Epilogus Auctoris super ejus obitu consolatorius 243. Portenta ejus obitus 239. Quot annos Episcopatum gesserit 245. 247. Et ejus encomium ab Amundio Arnæ filio, poëta *ibid.*

Paulus Sölvii filius, sacerdos 105. & n. 70.

Paulus Thordi filius, obiit 137.

Pestilentia, in Islandia 65.

Petrus, Episcopus Roskilldensis 161.

Philippus, Francorum Rex, obiit 61. n. 38.

Philippus, Svecorum Rex, obiit *ibid.* n. 38.

Philippus, Comes, obiit 249.

Piratica, exercetur a nonnullis in Islandia, sedente Isleifo Episcopo 17.

Piscatura, ejus in omnibus exercendæ jus peculiare 323.

Prærogativa, f. primatus præsumtionis, de qua-
libet præda indivisa, commilitonum fortis-
simo, ex lege piratica, concessa 265. 267.

Procellæ vehementes, in Islandia 63.

Prodigia 83. 239. 241. 315.

Psalterium (Davidis,) Ejus tertia pars quotidie
cantata 79.

Purpura candida 47.

R.

Ragnbeida, uxor Hedinis de Svalbardo 313.

Ragneida Thorballi filia, mater Pauli Episcopi
143.

Rangár-ós, portus 39.

Reges, ita appellati duces piratarum 263.

Responsa memorabilia 57. 73.

Reykia-strönd, territorium in Skagafiördo 255.

Reykia-bollt, prædium, inde Thorlacus Runolfi
filius Episcopi titulum accepit 73. 75.

Richardus, Angliæ Rex, moritur 249.

Rivus, per transversum cadens coenaculum 293.

Röskellda (Roskillda) 160.

Rúda á Englandi (Rothomagus Nordmanniæ)
30. 31. n.

Rudolphus, Episcopus, in Islandiam venit, &
quamdiu ibi manserit 31.

Runolfus, Episcop' (Ketilli) filius, templum Skalholtense carmine laudat 121. obiit *ibid.* n.

Runolfus Thorlaci filius, pater Thorlaci prioris, Episcopi 69.

Rusfa, multos habuit Reges Imperatori Græco subiectos 337. Diverfa fuit à *Gardarikia ibid.*

S.

Sacerdotes, numerati à Paulo Episcopo, vide *Numerus*.

Sacerdotium, & munus Legiferi, penes eandem personam m. n. 81.

Sæmundus Hæbudensis 225.

Sæmundar-blida, territorium Skagaförði *ibid.*

Sæmundus (Polyhifstor) sacerdos Oddensis, ejus laudes 47. Opera navata Gissuri Episcopo in Decimis introducendis *ibid.* & seqv. Obitus 85. & n.

Sæmundus, frater Pauli Episcopi, ejus encomium 191.

Salmonum piscatus 223.

Sandár-tunga, prædium 97.

Saum-æsa 262. lect. var.

Saxum, habitaculum Genii, quem Kodrann in Gilia pro Deo coluit 279.

Scrinium,

- Scrinium*, reliquiis D. Thorlaci Episcopi à Paulo Episcopo concinnatum 185. Summa impensarum in id *ibid.* magnitudo ejus 187. & aliorum eâ ætate in Islandia *ibid.*
- Selia*, Norvegiæ, (Insula) Sedes Episcopalis 33.
- Sententiæ moralis* 7. 125. 211. *Memorabiles*, vide *Responsa*.
- Sententiæ Biblicæ* 203. & 207.
- Sigfusuf Grimi filius*, sacerdos, submersionis periculum evadit 207.
- Sigmundus Ormi filius*, obiit 250. n. 47.
- Sigurdus Hierosolymipeta*, Rex Norvegiæ cum fratre Eysteine 83.
- Sigurdus Haralldii Gillii filius* (cognomento *Munnur* (Labeo, aut Facundus) 9. Rex Norvegiæ, interfectus 135.
- Sigurdus Slembi-diákn*, cæsus 110. & n. 79.
- Skalbolttum*, a quo conditum 11. Sedes Episcopalis perpetua ex Gisluris Episcopi sanctione 47.
- Skarbendingur*, nomen proprium pallii sacri in Skalholto 97.
- Skeggius*, Fridgerdæ Hvammensis filius, verba Thorvalldi *peregrinatoris* pro religione Christiana, in ludibrium vertit 301.
- Skiádak*, quid sit 23. n. Cerevisiam isthoc mixtam, sua benedictione innoxiam reddit Isleifus Episcopus 23. *Skidius*,

Skidius, Grandævus 255.

Skriðdr, nomen proprium calicis Templi Skalholtini 92. lect. var.

Snorrius Karlis (Caroli) filius, Thorlaci Episcopi, prioris, avus maternus 69.

Snorrius, pontifex (Helgafellenfis) obiit 37.

Snorrius Svertingi filius 107.

Snorra-stader, villa 188.

Sölmundus Eylifi filius 155.

Somnia, Kodranis in Gilia 283. seqv. *Somnium* matris Fridrici Episcopi 327.

Sörkver, Svecorum Rex, obiit 248.

Sponsa spiritualis, Episcopi recens inaugurati, vocatur ædes sacra cathedralis, per allegoriam 165.

Steinunna, Thorgrimi (cognomento *proceri*, Landn. b. p. 277.) filia, uxor Gissuris Episcopi 37. Cum viro Romam proficiscitur 39. Oeconomiam regit intra parietes Skalholtinos 49. seqv. Maritum de voto pro salute ejus nuncupando consulit 57.

Steinstader, prædium in Vatzdalo 33.

Sveinn fillobarbus (seu, ut vocari solet, *barbæ furcatæ*) Daniæ Rex, ejus parentes 263. Piraticæ incumbit *ibid.* & quidem ultra mare occidentale *ibid.* Belligerans in Britannia vivus capitur, & in carcerem conjicitur

citur 267. Inde merito Thorvalldi Kodranis filii liberatur 269. Testimonium ejus de Thorvalldo 271. & 273.

Sveinn Ulf filius, Daniæ Rex, obiit 36. n. 21.
Sverrer Magnus, Rex Norvegiæ 157. Laudatur ab excellenti sapientia *ibid.* Paulum Johannis filium Episcopatus candidatum perhonorificè accepit *ibid.* Docuit modum vini ex baccis empetri faciendi 189. Excesfit e vivis 248.

T.

Teitus in Haukadalo, filius Isleifi Episcopi 13.
Teitus, Gissuris Episcopi filius 65. De hoc plura notatu digna legere est in Vita Magni Nudipedis Norv. R.

Teitus, Ketilbiörni *Grandævi* filius, primus Skalholti conditor 11.

Templa in dioecesi Skalholltensi numerata 195.

Templum iu Afo apud Hialltadalum conditum (quod primum in Islandia fuisse credibile est) 305. & fin. Hist. Miraculose ab incendio fervatur 307. 309.

Templum Catbedrale, Skalholltense XXX. ulnarum 45. Intrinsecus & extrinsecus inauguratum 123.

Terræ motus funestus in Islandia 137. 233.

Thiorsá,

Tbiors-á, annis nobilis 205.

Tbomas (Sanctus) Archiepiscopus Anglorum, ejus passio 137.

Tbora Pauli Episcopi filia, laudatur ab obsequio & amabilitate indolis 203. Annos nata XIV. oeconomiam Skalholtensem intra parietes regit cum omnium approbatione 211. 213.

Tborarinn, colonus Hvammenfis 301.

Tborarinn Ivaris filius, occisus 87.

Tbordisa mulier Insulana (Vide *Eyversk*) uxor secunda Gissuris Albi 11.

Tbordisa, Thoroddi pontificis filia, uxor tertia Gissuris Albi, & mater Isleifi Episcopi 13.

Tbordisa bariola (vates) 257. Ejus de Thorvalldo Kodranis filio vaticinium 259. Scrupulus ejus de argento, quod Thorvalldo abs se dimisso præbebat pater 259. seqv. Thorvalldum educavit 263.

Tbordus, frater Thorvardi Spakbödvaris filii, abhorret a nefario consilio fratris Arngeirris 303. 307.

Tbordus de Höfdio 255. 301.

Tbordus Snorrii filius, obiit 251.

Thorer, Episcopus 159. idem ut videtur cum sequenti,

Tborer, Archiepiscopus Norvegorum, Paulo Episcopo splendida munera mittit 229. Paulus ei vicem munerum reddit 231.

Tborer Broddii filius (*Viga-biarnii* nepos) prior maritus Steinunnæ uxoris Gissuris Episcopi 37.

Tborer Steinmodi filius, sacerdos, cæsus 110. n. 79.

Tborer (aliis *Tborsteinn*) maritus Margaretæ Artificiosæ, procurator bonorum Cathedralis Skalholltenensis 231.

Tborgils Oddii filius, ejus lites cum Haslidio Máris filio, & harum compositio 87. n. 57.

Tborkatla Skaptii (Legiferi, ut videtur) filia, uxor Ketilli Gissuris Albi filii 11.

Tborkell Eyiolfi filius, periit 36. n. 22.

Tborkell Grenjadi filius 302.

Tborkell Halli filius, Pauli Episcopi famulus, laudatur a donis docendi (concionandi) & morum integritate 215. In Canonicorum coenobium se confert, *ibid.* & 155.

Tborkell Skotakollus (Landn. b. 306. *Skotakarl*) 69.

Tborkell Skumi filius, obiit 250. n. 44.

Thorlacus Ketilli filius, levir Pauli Episcopi 179. 211. moritur 210. n.

Thorla-

Tborlacus Runolfi filius 69. Ejus genus, ingenium, mores 69. 71. Statura, forma 71. Lateris imbuitur in Hauka-dalo 69. Cooptatur Episcopus 55. 71. Ea dignitate minus dignus videtur exteris, at mox ob responsum suum piæ modestiæ plenum, dignissimus. 73. Scrupulus super ejus initiatione, quomodo remotus 73. Inauguratur in Dania 75. Multos in literis instruit, & Christianismum in Islandia multimodis promovet, *ibid.* Jus Ecclesiasticum componendum curat 77. Episcopatu utitur incommodo 87. Ejus exercitia quotidiana, secundum unum Hungurvakæ Codicem 78. n. h. Piè moritur 81.

Tborlacus Thorarini filius 69.

Tborlacus Thorballi filius, Abbas Thyckvabænsis 131. Klango Episcopus cooptatur 131. Ejus elogium 141. Vita ejus ab auctore *Hungurvakæ* scripta 139. Ejus reliquiæ exhumantur, & decenter suo loco componuntur 181. Festum illi lege sancitur, votaquæ & donaria fiunt, *ibid.* Primus fuit Sanctorum Islandiæ 131.

Tborleifus Tborlaci filius, de Hytar-dal 179. obiit 251.

Tborlöga, Sæmundi Hæbudensis filia 255.

Thoroddus in Hiallo, pontifex, avus maternus
Isleifi Episcopi 13.

Thorsteinn Aurifaber, & scrinii (Thorlaciani) ar-
tifex 185. n. & 231.

Thorsteinn, Halli de Sida filius 87.

Thorsteinn Hávardi filius (rectius *Hallvardi*, ex
Landn. b. qvæ & auctorem cædis nominat
Einarem Hialllandensem 372.) cæsus 85.
87.

Thorsteinn Diaconus, in amne Thiorfá perit
267.

Thorsteinn Kuggii filius, cæsus 37.

Thorvalldus, Gissuris Halli filii filius 179. 199.
237. 241.

Thorvalldus Kodranis filius, Peregrinator 257.

In pueritia obsequiosus erga iniquum &
immitem patrem, *ibid.* A Thordisa *Vate*
educandus suscipitur 261. Peregre profi-
ciscitur 263. Sveini *Fíffobarbo* tum archi-
piratæ militat, & ab eo omnibus aliis ante-
ponitur 263. Ejus virtutes recensentur
265. Sveinem Regem & plures commili-
tonum in carcerem conjectos, suo merito
inde liberat 269. Multas terras perlustrat
273. Baptizatur, *ibid.* Fridricum Episco-
pum persuadet ut secum in Islandiam eat,
parentum & cognatorum convertendorum
gratia,

gratia, *ibid.* In Islandiam veniens apud patrem hyemat, *ibid.* Ista hyeme parentes & eorum familiam ad Deum convertit 291. Quo pacto hoc perfecit fasè memoratur 275. seqv. Ipse & Episcopus domicilium sibi constituunt *Lækiamoti* in Vididalo, ibiqve IV. annos habitant 291. Thorvallus matrimonium init 293. Quid in istis nuptiis evenerit memorabile 295. seqv. (Vide &, *Fridricus Episcopus*, & *Hauki.*) Cum Episcopo in Provinciam occidentalem proficiscitur divini præconii causa, sed nihil ibi proficit 303. Spèciatim *Hvammi* in Breidafiardar-dalis concionatus contemnitur & deridetur quod ipse carmine significat 301. In Provincia Septentrionali aliquot viros nobiles Christo acquirit 303. Divinum in comitiis universalibus faciens præconium, a Hedine Svalbardenfi maledictis laceratur & neminem sibi credentem invenit 313. duos occidit, qui se & Episcopum carmine diffamaverant, quod factum a Fridrico Episcopo improbatur 315. Quarta (*septima*, vitiosè) hyeme *Lækiamoti* exacta cum Episcopo in Norvegiam proficiscitur, ibi incidens in Hedinem Svalbardensem hunc facit interfici 331. 333.

Hanc ob rem ab Episcopo relictus Islandiam repetere non vult piis rationibus inductus 333. 335. Iter suscipit in regiones exteriores Hierosolymam usque 335. Ab ipso Imperatore (Græco) perhonorifice accipitur, & donis, ceu amicus, ornatur, *ibid.* Per istas regiones quasi columnen quoddam Religionis Christianæ celebratur, *ibid.* Ab Imperatore constituitur præses Rusiæ & totius Gardarikiæ, potestate in multos harum regionum reges instructus 337. Ibi monasterium condidit, & in hoc monasterio vitam finiit, *ibid.* Annus æræ Christianæ, quo in Islandiam cum Episcopo venit, determinatur, *ibid.* seqv.

Tborvalldus Reffsonius 305.

Tborvalldus Tborkilli filius, obiit 251

Tborvardus (qvibusdam *Tborvalldus*) Spakbödvaris filius, fidem Christianam amplectitur 303. Templum condit in Afo villa sua 305. 339. Et quando hoc factum, *ibid.* Atrox injuriarum vindex perhibetur 307.

Torvafladir; (in *Biskupstungis*) villa sacerdotalis, notabilis super ea observatio Brynjolfi Episcopi 104. n.

Torvius Bödvaris filius, sacerdos, & famulus Thorlaci Episcopi, ejus character, & studia

dia quotidia 79. Perit incendio Hytardalensi 105.

Trect (Traiectum) urbs 112.

Tropus, Allegoria 164. 242.

Turris lignea (sive propylæum, porticus) templo Skalholtensi a Paulo Episcopo addita 271. sq.

V.

Velum, inter Christianos & Ethnicos in una domo coenantes, expansum 293.

Ver, territorium in orientali provincia (hodie *Alfta-ver*) 154.

Vestmanneyia (Insulæ *Westmannorum* 3: *Scotorum*, *Hybernorum* &c.) has omnes fere Magnus Einaris filius Episcopus suo ære emit, & donavit cathedræ Skalholtensi 97.

Videnesense prælium 220. n.

Vidvika, prædium in Skagafördo 303.

Viga-bardius 255.

Vilborga Gissuris Albi filia, Hialltii Skeggii filii conjux 11.

Vilhelmus (conquestor) Angliæ Rex, obiit 66. n. 40.

Vinum, e baccis empetri factum 189.

Visiones, vid. *prodigia*.

Ulaftin (*Uladzstir* Snorrio) Hyberniciæ provincia 66. lit. p.

Ulfus, Episcopus Anglus, aliis *Rudolfus*, in Islandia fuit 31.

Ulnæ, earum nova mensura lege determinata 191. Vid. *Mensura*.

* *Votum* pro restitutione annonæ in Islandia factum, auctoribus nominatim Paulo Episcopo, & Thorvaldo Gissuris filio 199. 201.

Ursus albus e Grænlandia, dono datus Henrico Imperatori ab Isleifo Episcopo 15.

Index Vocum.

A.

- A** *bíud*, inhabitatio (*hy*, habito) 44.
Afbera; *bera af*, excellere, superare. *Afbar*
saungr bans af vðrum mönnum, cantus ejusalios
 (aliorum cantum) superabat 144.
Aftektr, reditus, census 50.
Aftekit, decretum, decisum 176. (Particip. verbi *ek tek*
af, pronuncio, decerno.)
Afvendflur, (Cod. S. *afvinnur*, Cod. T. *Afveitflur* ex
 correptione A. Magnæi) expensæ, sumtus 192.
 (*Vendi*, verito, qvasi *averfiones*.)
Afvinna, res vel negotium qvalescunqve impensas re-
 quirens 130. Quandoqve ipsas impensas signifi-
 cat. Oppositum *Arvinna* suo loco vide.
Agati, præstantia, interdum adverbialefcit: *agata vel*,
 perbene 174. (ab *á* in adversus, & *get* adipi-
 fcor. qvasi res valde expetenda.)
Ahyggia, sollicitudo 6. alias *Abugi*, idem (ab *á*, &
bugr, animus.)
Akafi, *akefð*, vehementia 296. (*Kaf*, profundum aquæ,
 vel *kapp*, certamen, studium vehemens. Sed
 vide *Ind. Gunnlögs*. S. in hac voce.)
Akafligr, vehemens, decalore 306.
Akenning, specimen, majoris in minori fimilitudo 182.
 (Ab *á* in, & *kenni*, sentio, estqve proprie sen-
 sus levis, gustus. Haud absimiliter *Martialis*,
 Lib. V. 6. 6. Sic *Burrus* cito *fenciat parentem*.)

Alfa, genus, pars, *Af guds álfo*, divinitus 178. (scribitur *bálfa*, in I. Eccl. Arnæano, cujus Indicem vide hac voce.)

Algerr, perfectus 38. (*gerr*, factus, *allr*, omnis.)

Albyfi, totum ædificium, omnes ædes, simul 232. (*allr*, & *báfi*, domus.)

Alit, facies, aspectus (*litr*, conspicio) 142. Alias *Andlit*, idem.

Alldinn, senex, senescens 302. (Participium sine verbo, ab *Alldr*, ætas.)

Allgöfgr, pervenerabilis 10. (*All*, partic. inseparab. valde, & *gjöf*, donum.)

All-skörugr, valde gravis 70. *Skörugr*, gravis, strenuus. (*Skör* caput, qvoad Gr. *Κέφαλον* idem.)

Almalltr, neut. *Almallt*, qvoad in ore est omnibus, in communem consensum venit 154. (Participium sine verbo, *allr*, & *mal* dico, censeo.)

Ana, concitato impetu ferri 54. var. *leſt*.

Andstreymr, adversus, arduus, difficilis 150. (de persona) 232. q. d. adverso amne, (*and*, partic. inseparab. contra, & *straumr* torrens.)

Aneriaz, irretiri, implicari 220. (*Net*, retè.)

Anna á bendr einum, molestiam cui facessere, aut premere qvem violentius de morbo, var. *leſt*. 54. (*Önn*, cura, labor, molestia.)

Ann-marki, vitium, defectus 72. Affine videtur τῷ *ann-meirki*, terminus, limes.

Aptr-reka, (adv. pro adject.) repulsus 90.

Aptr-sjár, desiderium rei perditæ 266. (Ubi *aptursjá* mendose expressum est, *aptr*, retro, & *se*, video, qvoad respectus ad amissum) Alias *Eptirsjár*, idem ibid. *Ar-bót*,

- Ar-bót*, annonæ in melius mutatio 198. (*Ar*, annus, amona, *bót*, correctio, levamen.)
- Ardr*, aratrum 210. (à Lat. *aro*.)
- Artd*, festum anniversarium (s. dies emortualis defuncti alicujus, a superstitibus quotannis in memoriam revocandus. *Annale* simpliciter dicunt quidam) 132.
- A-sátr*, consentiens 92. (ab *á*, & *satt*, *sátt*, consensus, compositio, quod porro à *set* pono, compono, sedo)
- A síá*, inspectio, auspiciu 120. alias est *respectus*, *patrocinium* (*á*, & *se* spectro.)
- Astar-hygli*, benevolentia, sedulus amoris affectus 330. (*Ast*, amor, vid. *Gunnl. S.* Indicem, & *Hygli*, cura, vid. *I. Eccl. Arn.* Indicem.)
- Ast-gódi*, munus s. beneficium amicitiae & favoris ergo datum 196. (*ást*, & *gódi*, bonum. Sed Cod. *S.* hic legit; *bann þótti öllum mönnum ástgódr*, & erga omnes benignus judicabatur sive promptus ad amandum omnes, *Godr* sumitur interdum pro largo. *Bandamanna S.* Oddr er *godr af fenu* & Oddus pecuniæ largus est.)
- Astfall*, amabilis 168. (quasi gratia felix.)
- Asttd*, amor, benevolentia 164. (*Ast*, & *Ud* animus.)
- Astúdligr*, amabilis, gratus 76.
- Arsong n.* pl. apparatus 164. (*ar*, ad, & *fæ*, capio, acquiro.)
- Arsor*, invasio 222. & 330. ubi male impressum est *arsferd*, (*ar*, & *ferr*, eo, quasi aditio: *Adire* pro *invadere* invenitur quoque apud Latinos.)

At-gervi, qualiscunque animi vel corporis elegantia sive naturæ beneficio, sive studio & exercitio quæsitæ 60. (*gerr at ser*, iis quæ virum ornant plenè instructus; Urdu allir à eitt fattir — at einngi madr hefdi *gervari at ser* verit enim Sigurdr Slembir um alla hluti ð: inter omnes conveniebat neminem hominum iis] quæ virum ornant undiquaque instructiorem fuisse Sigurdð Slembere. *Hryggjarstycki*.)

Atgervi-madr, homo bonis artibus imbutus 200. (rectius & svavius quam *Atgervis-madr*.)

Atsókn, incurfio, invasio (hostis). 2) advenarum frequentia 18. (*Saki*, quæro, peto. Angl. a *Seek*. Lat. *Sequor*.)

Attradr, Octogenarius 54. (*radr*, vel à *röd*, quasi qui decadem annorum ordine octavam implevit; aut est metathesis, pro, *ærdr*, quasi *oðlo* decades annorum gestans.)

Arvinna, labor rusticus qualiscunque, quo victus & opes parantur. 2) Latius vitæ sustentatio, victus, com meatus labore partus 324. 3) Operæ, servi. (*Vinn*, laboro: Dicitur & ad *vinna at einu*, conficere, consumere quod, unde forsan *Arvinna* propriè, res ad vitam necessaria, quæ usu consumitur.)

Avarp, allocutio. 2) sententia, iudicium 70. Ubi, hann var kalladr — ecki — allskörugr at *ávarpi vel flestra manna* ð: vultu aut gestibus haud satis gravis habebatur, ex plerorumque hominum sententia. (Est autem *ávarp* vox elliptica, nam deest *ordf*, diciturque at verpa ordi á ð: adicere verbum,

verbum, pro, *alloqui quem*, & sententiam ferre de re quadam. *Verp*, jacio.)

Audgatligr, vilis, parvi pretii, tenuis 278. Vi vocis, facile parabilis (*aud*, partic. inseparab. facilitatem designans, *get*, nanciscor.)

Audn, f. desertum 288. (*andr*, vacuus. forte ab *o* particula privativa. vid. *audvandr*.)

Aud-råd, *Audradi*, quæstus. opum paratio, opes, fortunæ 48. 154. (*aud*, & *råd*, conditio. Mirè convenit Latinum *Facultates*, *Facile agere* &c.)

Aud-færr, evidens. conspicuus. 264. (*aud*, & *færr*, visibilis, a *se* video.)

Aud-vandr, minus industrius, negligens (particula privativa *o* *au*, *aud*, formæ variabilis est) 214. Cum autem non sit veri simile, Auctorem prædecessores Pauli Episcopi appellasse *Negligentissimos*, rejicienda prorsus videtur ista Lectio *Audvandaftir*, aut per facile *solertissimi* exponenda, quanquam vix hoc admittat analogia Lingvæ; reponendum igitur *Rådvandaftir*, vitæ integerrimæ, aut morum censores gravissimi, ex Cod. Svec. & S. qui & hoc loco habet *voro* fuerunt, pro *ero*, & *kunnu* potuerunt, noverunt, pro *kunna*; quæ lectiones ceteris præferendæ.

Aud-afi, *audbafi*, opes, divitiæ 88. vid. *audrad*.

Averki, lætio 222. vid. Olavii Indicem ad *Landnâma-bok*.

B.

Bardagi, pugna, cædes 220. 2) correctio, castigatio 56. (*beria* ferire, & *dagi*, de quo vide I. Olavii Glossar. Syntagm. v. *dagr*. Proprie *Bardagi* est

ver.

verberatio. *Grágás* in *Vigfóda* 117. translate etiam calamitas, plaga een plage. Spec. Reg. 348. coll. 349. Literæ Eysteinis Archiepisc. in Hist. Eccl. Isl. T. I. pag. 236. Literæ Eyrici Archiepisc. ibidem pag. 253.)

Beckr, rivus 292. Germ. *Bach*.

Beiui m. hospitalitas 166. (*heinn*, rectus, directus; item hospitalis, expediens & promovens alterius iter.

Bera, ferre, *bera fram*, gerere (negotium, officium) 210. *bar til*, accidit, contigit 134. 188. *Naud bar til*, necesse fuit. usus tulit 126. *beraz at*, accidere 98.

Beir (adverb. comparatio) plus, magis. *beir enn álungr lángr*, unâ ulnâ longius 186. (vel, bene, multum.)

Bialla, nola 32. Angl. *Bell. bella*, ferire, feriri cum sonitu.

Bid f. expectatio, mora. *góðr í bidum*, longanimus, in expectando facilis, moræ patiens 218.

Bida, morari, expectare 222.

Bida, pati 206.

Bifala, commendare 242.

Bila, deficere 198. (*bil*, intervallum, locus vacuus.)

Biórr, domus frontispicium 172. Præterea de omni forma triangulari dicitur. Aliud *Biór* castor, fiber.

Birti f. lumen 274.

Birtaz, apparere 286. (utrumque horum a *biartr* lucidus, clarus.)

Biskupsdomr, *biskupsdæmi*, dioecesis 244.

Biskups-efni, vid. *Efni*.

Blendiinn, *blandinn*, mixtus 98. (*blend*, & *blanda*, misceo)
Blid-

Blidgedr, initi animo, comis ingenii, humanus 248.

(*blidr*, & *ged*, animus.)

Blidlæti, comitas, hilaritas 212. (*blidlætr*, & *blidr*.)

Blódnatur, noctes sanguinis, i. e. proximum a cæde tempus 222. (*blóð*, & *nótt*, nox.)

Blóð-áfir, (f. pl.) extrema sanguinis 222. cædes recens & novissima intelligitur; parte posteriore petita ab *áfir* extremitates, limites (panni, corii, calcementi.) Vel *Blóð-áfir*, (m. sing.) furor sanguinis, animus cæde motus, ab *Æsa* incitare, concitare ad iram (*blóð-áfir* non adest in Cod. S.)

Bók-víð, doctus, literatus 30. (*bók*, liber, *Víð* vel *Víðr*, sapiens.)

Bolr, truncus (arboris, corporis, sicut *Limar* utriusque brachia dicimus) *bolvöxtr* medii corporis statura 38.

Borði, velum, aulæum 96. Edda Sæmundi sæpius habet. Hodie *Borði* fimbria, limbus vestis ornamenti causa affatus (à *bord*, & *bard* ora, extremum rei.)

Bót f. emolumentum, lucrum 152.

Bóta-lauff, irreparabilis 288. (*bót*, & *lauff*, quod in compositione privationem designat.)

Bol n. sing. malum calamitas. 246. (Dativo antiqui *bólvi*, genitivo plurali *bólva*.)

Brád f. celeritas, raro usurpatur, præterquam *íþráð* celeriter, primo f. præsentis temporis 232.

Bráðr celer, citus, præceps 222.

Bragd, motus, momentum, temporis articulus. *Skammts bragðs* cito, brevi 146.

Bragd,

Bragd, vultus, compositio, *med döpru bragði*, moesto vultu, nubila fronte 282. *conf. yfirbragd. (bregd, verto. muto.)*

Breuna, ardere, *Siórinna brann*, mare æstuavit 240.

Briskur (f. pl. s. singulari *brik*.) Tabulæ erectæ in templis ornamentis gratia 172. *var. lect.*

Brixl n. exprobratio 316. (*bregda* objicere, exprobrare.)

Brúgdinn, versatus exercitatus 88. (construitur cum accusativo rei adjecta præpositione *við*. ad. à *bragd*.)

Bú, hospitium 168. Hinc *góðr búþegn*, homo hospitalis, & inhospitalis. *Grettis S. & Olafs S. Tryggvaf.* item *bui* alienus, extraneus, ut *bláibundr*, nunc prave *bláibundr* & *buibundr*, canis extraneus; *bláigríðingr*, taurus extraneus. *Pórsteins S. Hvíta* sub finem. Sed *Bú* proprie sumitur eadem pagin. apud Nostrum *var. lect.* *Einskis þurfti í bú at bidia* 3: nihil ad oeconomiam sustentandam deerat.

Byjar-menn, cives, oppidani 108. (*hyrr*, villa, oppidum.)

Bylísotr, turbidus, turbinibus inquietus (*aðr*, cælum) 206. *hylr* sonitus, strepitus, turbo.

Baklingr, libellus 2. 6.

Bakur, genitivus antiqu. à *Bók*, liber 88. *var. lect.* ex numerosa auctoritate Codd. optimorum.

Bana-balld, opera precibus data, precatio 98. (*ban* precatio, *belld*, ago, exerceo.)

Benaballds-madr, crebro precibus vacans. 70.

D.

Dáðbittir, virtutis inventor, i. e. homo virtuosus poët.

246. (*Dáð*, actio, virtus.)

Dags, diei, eleganter abundat 24.

Dapr, obscurus, decolor, moestus 282.

Daufr, *daufligr*, tristis, moestus 6. (Germ. *Taub*.)

Deilld, lis, disfidium 94. (*Deili*, divido.)

Döckr, ater, obscurus 286.

Draga, trahere, *Draga undan*, differre, in aliud tempus transferre 222. *dragaz undan*, (Deponens intransitivum, pro, *draga sik*) subducere se, subterfugere, *ibid*.

Dreifsa, spargere 282.

Drepa, ferire, cedere 296. *drepa yfir*, dissimulare 212. (inde *yfirdrepskapr*, hypocrisis.)

Driupa, stillare. 2) oculos demittere, pudoris vel mororis causa 64.

Drúpa, vultum deicere 240. *Driúpr*, qui præ pudore vel tristitia vultum demittit. Affine Germ. *Trub*, turbidus.

Dymbil-dagar, hebdomas sancta, pascha proxime præcedens 62. Dan: *Dymmel-tige*, ob campanarum silentium; a *dum domm* mutus; hinc *septimana furda* medii ævi Latinis dicta conf. *Kristn. S.*

Dyrdar-madr, vir præstantissimus, gloriosus 78.

Dyr-gedr, præstantis indolis, excelsi animi 244. (poët. *dyr*, pretiosus, *ged*, animus, unde *gedr* contra-cte ex *gediadr*.)

Dyrligr, eximius, laudabilis 210.

Dagr, n. dies naturalis dimidia 12. horæ. *Tveggia dagra fasta* 24. horarum jejunium 180. Diminutivum a *dagr* dies.)

Dami, documentum, exemplum 244.

E.

Efni, res, materia 252. Hinc *Biskups-efni*, candidatus episcopatus, Episcopus designatus 156.

Efri, ulterior, posterior 22. *Efstr*, ultimus 204.

Eginligr, proprius 324. (*ek á* possideo.)

Einmælt, de quo omnes idem dicunt & sentiunt 34. (Participium sine verbo, *einn*, unus, & *mál* sermo.)

Einna, adverb. inseparabile, unice, singulariter, præsertim. *Einna meft*, quam maxime 278. *Einna skylldast*, longe justissimum 320. (Tantum jungitur superlativo.)

Einrann, suum unius consilium, sequens 234. pro *eiurædn*, a *råd* ratio, consilium. (aut *åræna*, sensus intellectus, ratio; ut sit *eiurann*, sui sensus & cerebri.)

Einsæto-madr, anachoreta 324. (*Einn*, sit sedeo, maneo, & *madr*.)

Elldaz, *Ellaz*, senescere 128. (*Elli*, senectus, *aldr*, ætas.)

Ellðstockr, titio 296. (*Ellðr*, ignis, *stockr*, fustis.)

Elna v. n. crescere 54. fere de morbis. (*El*, alo.)

Ellta, pellere, expellere 286.

Em, sum 308. Gr. *Εἶμι*. Angl. *Am*.

Endemi eiudemi, res unius exempli, insolens & inauditum quid 16. (*einn* unus, *dæmi* exemplum.)

Endaz, sufficere 96. (*Endir* & *Endi*, finis.)

En-

Endilánger, secundum longitudinem totus 294. (*Endi*, & *lángur* longus.)

Eptir-gerd, exsequiæ 198. (*eptir*, post, & *geri* facio. quasi officium posthumum 3: defuncto præstitum, parentalia.)

Eptir-liggja, relinqui, omitti 198.

Ervidr, molestus 18. (*Ervidi*, labor.)

F.

Fáfrædi, f. inscitia, ignorantia 198. (ubi genitivus, casus est. *Fárr* paucus, *Frædi* f. notitia.)

Fagnadr, lætitia, gaudium. *Fagnadar erendi*, oblectans veniendi causa 166.

Fagr-eygr, serenis, claris oculis 142. (*auga*, oculus.)

Fagr-bárr, pulchricomus 142. (*Fagr*, pulcher, & *bárr*, pro *bærdr* coma præditus. *bár* coma.)

Falla cadere. *Falla í skap*, gratum esse 8. *Falla í ged*, idem 6. *Falla í bag*, feliciter cadere, contingere 223. *Falla or minni*, memoria excidere 2. *Falla nær*, tangere, commovere 60.

Fályndr, taciturnus 148. (*fárr*, & *lund lyndi*, ingenium.)

Fángelsi, carcer 268. (*fánga* capio.)

Farar-skióti m. jumentum 204. q. d. itineris accelerator. Alias *Skióti* idem.

Fárr, paucus. *margs fátt*, rerum multarum defectus 146.

Faraz, perire 106. (ab activo *Fara* cum Dativo, e medio tollere, uti *at fara sér*, seipsum interficere.)

Far-madr, qui naviculariam facit 38. (*för* pl. *farar*, navigatio, *far* navis.)

Fafteyrgr, fixis oculis 142. (*Fastr* firmus, *eygr eygdr* oculis præditus, ab *Auga* oculus.)

Fá-tíðindi, res novæ raro auditæ 252. (*fárr*, & *tíðindi*.)

Fe-fastr, pecuniæ tenax, non largus 78. (*fe*, pecunia, *fastr*.)

Feginfamliga, lubenter, cum gaudio 44. (*Feginn* vid. in Gloss. Syntagm.)

Fegin-fögur, grata nuntia, fama exoptata 182.

Fegr, fato vicinus, cui mors imminet 206.

Fella, deicere, *Fella níðr*, negligere, omittere 6. *Fella þæn at einum*, orare 50. (quasi *preces admove*re.)

Fertugr, quadragenarius 57. (*fórir*, quatuor, *tugr*, decas.)

Festa, figere, *feſta í minni*, memoriæ mandare 2.)

Fíall-brapi, *Fíall-drapi*, frutex 308. conf. *Kríſtni S.* in v.

Fíðr-leiga, usura, foenus 260. (ita melius capitur, quam pro mercede pecudum. *Fe*, pecus, pecunia, *Leiga*, locatio & ejus merces.)

Fíar-lægr, remotus 324. (*fíarri*, procul, & *liggia* jacerere, positum esse.)

Fímtugr, quinquagenarius 80. (*fímm*, quinque, *Tugr*.)

Fíngur-gull, digitale aureum 126.

Fínna, invenire. *Fínna at*, corrigere, castigare, vituperare 176.

Fíöld f. *Fíöldi* m. 292. a *fíöllda bæjum* in villis plusculis 232. (cognat. Germ. *Viel* multum.)

Fíölskyllda, officiorum multiplex occupatio 232.

Fírra, privare. *Fírra híſka*, periculo liberare 224. (*fíarri*, procul.)

Flyta, accelerare 160. (*fliótr*, citus.)

Flytia, vehere, ferre, referre narrare 282.

- Foringi* dux, ante signanus 336. (*for*, præ, ante, *ingi* est mera formatio nominis.)
- Forlag* n. vitæ sustentatio, victus 198. (*at leggja for*, ad alimentum destinare.)
- Forlög* n. pl. fata. 2) vitæ ratio, conditio 226.
- Formali* n. præloquium 122.
- Forráð*, administratio 132. (*för* & *rád* potestas, imperium, regimen.)
- Forvitri*, homo perspicax, prudens 38. 46. (*för*, & *viturr*.)
- Föstrjörd*, solum natale; patria 334. (*föstr* nutritio, & *jörd*.)
- Frackar*, Franci 60.
- Fráfall*, decessus, mors 134.
- Fram-kvæma*, producere, proferre, promovere 178. (*fram*, foras, prorsum, *kem*, activè, venire facio, duco.)
- Frekliga*, plene, satis superque, affatim 236. (*frekr*, avidus it. magnus.)
- Fremia*, agere 140. (*fram*.)
- Frida*, pacare, pacem facere. *fyrir einum*, pacem impetrare cui 32.
- Fróðleikr*, scientia, notitia 4.
- Frumtekia*, prerogativa, primæ optionis jus 266. (*frum*, inseparabilis, partic. primum, *tek*, capio.)
- Frædi* f. fama, notitia 316. (Gr. *φράδι*, cognitio.)
- Fræga*, fama, rumor 334. laus 270. (*freg*, rogo, fando audio.)
- Frænd-rakinn*, pius, in cognatos officiosus 88. (*raki*, colo.)

Fullræda-samr, reddendæ vicis studiosus, jus talionis amans 88. *fullrædi*, talio. (*fullr*, plenus, justus, *råd*, conditio. nisi malis arcescere ab *reidi*, pendo, solvo.)

Fulltrúi, amicus, fidelis 150. (*trúi*, credo.)

Fyrirbyggja, providentia 230. (*fyrir*, ante, *bugr*, animus.)

Fyrirláta, deferere, relinquere 280. (quasi omittere, prætermittere.)

Fædaz, ali, visitare, vitam sustentare 324. (*fædi*, alo.)

Felaz, consternari, de equis 328. (*fala*, terrere.)

Færi, instrumentum, it. facultas 156. (*ferr*, eo.)

G.

Gagnstædligr (pro *Gagnstædiligr*, quod mendum est) contrarius, oppositus 284. (*gagn*, *gegn*, contra, *standa*, stare.)

Gánga, ire, *Gánga af ser*, in pejus mutari 220. *Gánga undan*, deferere, subducere se 150. *Gánga at sólo*, ex voto cedere 196. *Gánga við* (quod & dicitur, *Gánga gegn*, *Gánga með*, *medgánga*) *fastari* 262.

Gard-bverfa, f. area, locus circumseptus 324. (*Gardr*, sepes, *bverf*, circumeo, circumdo, cingo.)

Gefa, dare, *gefa upp*, de jure cujusquam rei cedere, missum facere 226. *Sva mun mörgum gefit vera*, ita cum multis comparatum esse credo. 2.

Gegna, occurrere, respondere, *Gegna þingfarar kaup*, itineris comitalis censum solvere 52. *Sem best gegndi*, prout optime convenit 166.

- Gersemi* f. res pretiosa 14. homo præstans & eximius 114. (*giörsamr*, perfectus.)
- Gerviligr*, honestis artibus (probe) instructus 164. de templo (*geroi*, f. habitus.)
- Gestrisni* f. liberalitas in hospites, hospitalitas 118. (*gest-risinn*, hospitalis. *gestr*, hospes; *risa*, surgere, sublimem esse.)
- Geta*, accipere, consequi 300. Impersonaliter, *gar nær hvergi ber á Islandi*, nusquam fere baccas in Islandia habere erat 9. nullus earum dabatur proventus 188. divinare 306.
- Geyminn* curans, observans: tenax 332. (*Geymi* servo, curo.)
- Gift*, *gipt*, donum, munus 14. 60. fortuna, felicitas 174. (*gef*, do.)
- Gifta* (rectius, *gipta*) fortuna 202.
- Gim-steinn*, gemma 124. Solim: *gimr*, idem. (*Gim* ignis, Edda in ignis vocabulis. quasi lapis igneus: fulgens. ita ut non sit necesse à *Gemma*, derivare.)
- Giöfull*, largus, munerosus 12. (*gef*.)
- Glikia líkia*, assimilare, *glikia eptir* 214. (*Germi*, *Gleschen*. *Lik*, facies, corpus.)
- Glöfi*, chirotheca, pl. *glófar* 228.
- Glæpr*, imprudens factum, delictum 290. (Vid. Olav. Glossar. Syntagm.)
- Gnotra*, *notra*, *nötra*, crepare 56.
- Góðbáttadr*, humanus, bonis pulchrisque moribus 272. (*góðr*, bonus, *báttir*, mores, unde *báttadr*, moratus.)

Godi, antistes, curio, qvi tam sacris, quam civilibus
præfuit 12. (scribitur & *Gudi*, *Gud*, *God*.)

Aliud *Gúdi*, bonum, lucrum commodum.

Godords-madr, toparcha, præfectus 148. Christianum
officii nomen; sub ethnicismo fere dicebatur,
gódi.

Gódr, bonus, facilis, *ólmuðu-gódr*, in pauperes benefi-
cus 116. *gódr t biddum*, occasionem sive oppor-
tunitatem æquo animo expectans, vid. *Bid*, &
ástgódi.

Grafa, sculpere 230. (Germ. *Graben*, cælare.)

Gramr, rex pœt. 244. (ubi *Sólar-gramr*, rex solis,
Deus.)

Greida, expedire 272.

Greidir, qvi expedit, tradit, dat 244.

Greipa, prehendere 302.

Grenia, rugire 296. (forte à *Grád*, *grádr*, *grádi*, ventus
vehemens)

Gæda, augere 196. *þat gæddi i mick metord bans*, id
ejus honores multum ad auxit 182. (*godr* bo-
nus, magnus.)

Gaska, *gæðská*, bonitas (innocentia sanctitas) 32. Alijs
intelligitur potestas virtus; ac si scribendum esset.

Gatfska, a *Geta* posse, valere.

Gæfa, fortuna felicitas 6. (*gef*, dono.)

Gæfo-madr, homo fortunatus 10.

H.

Hábiarg, petra, rupes alta 336. (*bárr*, altus, *biarg*,
rupes.)

Hafa,

- Hafa*, habere. *hafa illa*, male agere, actiones male instituere 218. Cui oppositum videtur, *hafa best* 156. *hafa* (meun) *fyri ser um eitt*, præcuntes habere 3: auctores, quos sequamur 176.
- Hágr*, dexter, artifex 142.
- Hall-ari*, annona gravior 322. (*ballr*, inclinatus, vergens, *ari*, v. potius *ár*, annona.)
- Hardlifi*, vitæ asperius institutum, victus spinosus 184. (*bardr*, durus, *lif* vita in compositis *lifi*.)
- Há-reyfti*, vociferatio 326. *bárr* altus, *raust*, vox.)
- Hark*, strepitus 326. (*bardr*.)
- Háttir*, modus, *þessháttar* ejusmodi 288.
- Heid-vidri*, coelum serenum 238. (*beidr*, sodus, serenus, *vedr*, in compositis *vidri*, aér, tempestas.)
- Heil-bugadr*, integer, candidus 70. (*beill*, solidus, integer, *bugr*, avimus.)
- Heil-rædi*, salubre consilium 20.
- Heill*, adj. integer, sanus incolumus. *síra of beillt*, re salva esse 202.
- Heima-madr*, domesticus 272. (*beima*, indeclinab. domicilium.)
- Heim-bod*, convivium 256. q. d. invitatio domum.
- Heim-hynni*, domicilium 330.
- Heita*, vocare, vota facere 56.
- Helmíngr*, pars dimidia 44. var. lect. (*bálfr*, *belsíngr*, invenitur in rhythmo Thiodólfi Islandi.)
- Henda*, capere. *benda gaman at*, voluptatem ex aliqua re capere 6. (*bönd*, manus.)
- Herflígr*, torvus, deformis 282. (*barmr*, calamitas, tristitia. f. & m. libenter alternant.)

Hingst-burdr, nativitas huc, i. e. in hanc lucem, in hunc mundum 82. De Christi nativitate semper dicitur.

Híón, domestici, familia 8.

Híú pl. idem 230.

Hjúkólfr, taberna, cella. hic latius area campus 196.

Interdum scribitur, *Hinkólfr*.

Hlaup-ár, annus intercalaris 132. (*blaup*, saltus.)

Hníga, inclinare. *hníga til*, pertinere ad, ditionis esse 194. (Gr. *γενώ* innuo.)

Höfðingi, vir primerius 174. (*böfud*, caput.)

Hógliga, leniter 218. (*bægr*, commodus, placidus.)

Högværd, f. patientia, mansuetudo. (*bægr*, & vera, esse.)

Hökull, scapulare 46. affine *Hekla*, epomis. inde nomen montis Isl. *Hekla*, cujus perpetua nix hoc vestis genus refert.

Holdgan, incarnatio Christi 336. (*bolld*, caro.)

Hond, manus. *bann var á bendi* signum münnum, vivebat cum principibus viris, seu, in eorum erat familia 38. *þær fálu sik gudi á hendi*, illæ Deo se commendabant 206. (ubi *á bendi*, est notabile, pro eo quod frequentatur a recentioribus, *á bendr*, *í bendr*, *í bönd*) *Abendr*, in, adversus 54. *Hann gaf í bönd*, demandavit (aliis) 232. *bann fellði of bendi stadarins forráð*, deposuit f. transtulit in aliam administrationem sedis cathedralis 132.

Horfa, spectare, *borfa við*, adversari 116. (*bverf*, vertere.)

Hörmúg, arumna, calamitas 208. (*Harmr*, damnum, dolor.)

Horn-spörn (*spörn*, genit. *spörnar* & *spórn* 6. 8.) cochleare cornerum 6. 8.

Hornungr,

- Hornungr*, qui posthabetur & despicitur 256. (*Horn*, angulus. aliud *Hornungr* in *Gra-gár*, *Erfda-Þatti* cap. 4. nempe genitus ex matrimonio servi manumissi, & dominæ quæ hunc manu misit.)
- Hörund*, cutis corpus 56. (*bár*, pilus, & *und undir*, sub.)
- Hraustr*, fortis, firmus; de domo 120. (quasi *reystr*, elatus arduus.)
- Hreytir*, substantiv. verbale, qui spargit. *bríngs breytir*, viri appellatio poetica 300.
- Hríð*, impetus, turbo, procella 62. (*ríð*, ráð.)
- Hróðr*, laus, poema 300.
- Hrokkinn-bárr*, crispo capillo præditus 142. (*bröckva*, in orbem se contorquere, seu colligere.)
- Hrókr*, homo procerus, vir præcipuus 196.
- Hryggleikr*, moeror, tristitia 98. (*Indic. Gunnl. S. v. bryggi*.)
- Hvargi*, ubicunque 196.
- Hvelfa*, invertere 62. de rebus concavis dicitur, quando terram spectat cavitas (*bolr*, cavus.)
- Húfu-vidr*, ligna, materies 232. forsitan a nomine proprie sylvæ; non enim credibile est Librarios ita depravasse vocem notam *Húfu-vidr*, quæ exstat p. 330.
- Hugadr*, animosus 264.
- Hugskot*, animus 324. (*skot*, recessus, angulus.)
- Hugr*, animus. *Hann þryddi kyrkium í boivetna þvi er bugum* (*bögum S. mátti byggi*, templum omnimodis, quæ animo (ad commoditatem l. decus) excogitari poterant, ornamentis decoravit 172.
- Hvitr*, albus, *bvitr* (*drottinsdagr*, dominica Pentecostes 14.

Húngry-vaka, famis incitamentum 2. Auctor suum ita nuncupat opus, fore sperans, ut hoc inspecto amplius sciendi desiderium in lectoribus excitetur. (*vek*, excito.)

Hyhyli (rectius, *bíhyli*) domus, sedes 15. (*biá*, apud. quasi plurimum habitaculum.)

Hyrta, castigare 218. (Gall. *beurter*, *burter*, agitare impellere. conf. Indic. I. Eccl. *Arnaani* v. *bir-rtug*.)

Hyst, ædes ædificium 232. (vix dicitur nisi in compositione.)

Hyski, familia 288. (*Hús*, domus.)

Hægendi, facilitas, commodum 194. Aliud *Hægendi*, cervical.

Hatta f. periculum: unde verbum *Hatta tel*, tentare, periclitari 6.

I. J.

I, præpositio causæ vel instrumenti. *bann gladdi vini sína í veizlum virduligum*, — per convivia opipara 164.

Jafna, conferre, comparare 8. (*jafn*, par.)

Jafnlikr, similis 6. (quasi *formá simili*.)

Jafulyndr, animo æqvabili, constans 78. (*jafn*, & *lynd* animus.)

Jafulyndi, æqvabilitas ingenii 216.

Jarðskiálfsi, terræ motus 178. (*Jörð*, & *skelf*, tremor.)

Jasari, confessor 334. (*játa* confiteor, affirmo. *já*, imo.)

Idgiöll, damni reparatio 60. (*inni* promo, præsto, *giáll* solutio.)

Ihuga,

- Iluga*, considerare 152. (quasi in animo volvere.)
Illgiarn, malevolus 286. (*illr*, malus, *giarn*, inseparab. cupidus.)
Ill-girnd, malitia 312.
Illíngar, maleficus, nebulo 226. (at ibi S. legit *Illíngar* sc. in genit sing.)
Ill menni, idem 156. (*menni* inseparab. homo.)
Ill-þyði, maleficorum colluvies 126. (*þíód*, populus.)
Ilmr, fragrantia 274.
Imbrodagar *Ymbrodagar*, quatuor stata anni jejunia, quæ vetus ecclesia celebravit 158. A. Sax. *ymbren vuca*, *ymbren festen* vi vocis, ut quidam volunt, hebdomas vel jejunium quotannis sæpius recurrens, ab *ymbe* circum & *ryni* cursus. rectius tamen alii per spharesin dici malunt a *hvatember*, *quatempora*, quomodo Latini hæc jejunia vocarunt.
Izar, *ytar*, viri, poet. 246.
Itr, præstans, excellens 120.
Fúgranni, ursus, poet. 120. (*ygr*, terribilis, quasi terribiliter dentatus.)

K.

- Kafta*, jacere, mittere. *kaftadi skipino* navis submersa est 206. (ubi *kaftadi* est impersonale. potest tamen subaudiri, *straumr*, torrens.)
Kátr, hilaris 116. (unde Dan. *kaad* lascivus.)
Kaup, præmium, merces 312.
Kaupá, contrahere pacisci 184.
Kaupánger, m. emporium 156. (*kaup*, mercatura & *Vánger*, quod vide in Ind. *Gunnl. S.* At forsitan apud

apud Nostrum *Kaupánger* est nomen proprium
certæ partis urbis Nidarosienſis)

Kaup-eyrir merx 258. (*eyrir*, uncia, item in compositis
major pecuniæ ſumma indefinita.)

Kenna, ſentire 306.

Kerti n. candela 274. (Germ. *kertze*)

Kefkiſinnr, lepidus 116. (*keſki* f. jocus à *kátr*, alias eſt
vigor, valetudo, qvomodo apud Hárekum de
Thiótta in *Ol. belga S. Kann þiód keſki minni* :
novit populus meam valetudinem.)

Kiör, electio, optio 112.

Kirkiodagr, encoenia 92. 212.

Klauſtra-færſla, translatio monaſterii 66. (*Klauſtri*, ge-
nitivo *klauftra*, monaſterium, cella monaſtica,
in genere maſculino invenitur.)

Knáleikr, alacritas 206. *knárr*, alacer.

Koma, venire, *koma fram* evenire 326. *honum kom þat
til*, id eum impulit, ea mente id fecit 176. *Ko-
maz at*, pervenire ad quid : adipiſci 260.

Koſtgæſa, conari, operam dare 294. (*koſtr* copia, facul-
tas, *gæſa* dare.)

Koſtgæſi n. ſtudio 272.

Koſtgæſui f. idem var lect. ibid.

Koſtgripr, res quæ ex præda adhuc indiviſa eligitur 264.

Koſtr, conditio. *bann baud þeim koſt á*, optionem illis
dedit 306. copia facultas, *bann lyſti þuſ, at
eingi koſtr væri á bans utanferd, ſíðan Gitzurar
var víð koſtr*, prædicavit nullam copiam dari
peregrinationis ſuæ, cum Giſſuris præſentis eſſet
copia : negavit ullo pacto *abs ſe obtentum iri, ut
peregrinaretur, cum præſto eſſet Giſſur, peregrina-
tione dignior* 40.

Kraper

Kræpter vis, virtus, *kræptar* virtutes supernaturales, dona miraculosa 22.

Krisni m. unguentum sacrum 186. *var. leſt.* vid. *ſupra* *Klauſtraſarſla*. Ita & *Balsám* in gen. masc. dixit Noſter, p. 228.

Krækiber, empetri baccæ nigræ 188. (Dan. corrupte *kragebær*. Ipſa planta videtur dicta *Kræki* in neutro, ob uncam figuram.)

Kueda dicere, *kueda* a deſtinare 46. *kvedaz* verb. intransitivum, pro *kvada ſik*; *Þeir kváduzt undir þac mál*, rem approbarunt 190. *Honum kvadz ſvo ſynaz til*, pro, *bann kvad er* &c. ita ſibi videri dixit 38.

Kvein n. lamentum 288.

Kvæði, moeror (præmoleſtia) *Kvæðbióðr*, venturæ triſtitiæ ſive moeroris ſignum (res præmoleſtiam offerens) 240. pro quo *Kvæðbogi* eſt in S. i. e. formido mali imminentis, at *Kvæðbióðr* multum præſtat.

Kvikligr, vegetus 112. (*kvíkr*, vivus.)

Kunna, noſcere, ſapere, abſolute uſurpatur 156. *bann kunni bann giör*, melius eum novit 162.

Kunnr, cognitus, notus 120. active invenitur (qvomodo & *Notus* Latinorum) 70. & 212. ubi tamen pro *battum*, in S. rectius legitur *battir*, nec obſtat præcedens *virðiz* in Num. ſingul. nam iſta anomalia frequens eſt apud antiquos.

Kurtair, urbanus, elegans 142. (Gall. *Courtois*.)

Kyniadr, genus ducens 30. (Participium ſine verbo, à *kyn*, genus.)

Kynligr, mirus 116. *kyn*, res mira.

Kynſtörr,

Kynstórr, generosus 310.

Kyr-fódr, unius vaccæ pabulum hybernium 220. (*kyr*, vaccæ, *fódr* alimentum à *fædi* alo.)

Kenn, peritus, gnarus (Dei epithetum) 202. (*kann*, nosco.)

L.

Lag n. situs, positus, ordo, i *mörgo lagi*, multis modis 114. (*legg*, loco colloco.)

Laga-brot, legis transgressio 86. (*lög*, lex, *bryt* frango.)

Land, prædium, fundus 44.

Landfjölkylldir f. pl. plures officii publici occupationes 128. (*Land* terra, *Fjölkyllða* quod vide.)

Landskjálfri, terræ motus 136.

Lång-gædr, diuturnus, durabilis 14. (*lángur*, longus, *gædi* bonum, *gæddr* bono auctus, beatus. *Lång-gædr* fortunatus, *var. leŕ. ibid.*)

Langleitr, oblongo vultu 70. *Lit* forma visus, vocabul. obsolet. à *Lit* aspicio.)

Láta, amittere perdere 220. *Látaz*, occumbere, mori 104

Látgædi, gestus 88. Interdum *Látædi* (*Láta*, pra se ferre, *gædi*, *ged*, indoles, *ædi* idem, item mores.)

Laugar-píning, dolor ablationis, i. e. qui vitæ maculus abluat & purgat 102. (*laug* lavacrum, *píni* punio.)

Leggia, ponere. *Leggia undir*, alterius arbitrio aliquid dijudicandum permittere 150. *Leggia sik í áhyrgd*, periculo se objicere 152. *lagdr til kennimannus-skapar*, ad sacerdotium a natura formatus, accommodatus 70.

Leidi,

Leidi, sepulcrum 24. (*Ind. ad Landu. b. v. leiddr. Al. Leidi in. tædium.*)

Leidretti f. correctio, emendatio, reparatio 224. (*leid*, iter, modus, *retti* corrigo.) *Leidretting* idem var. *leſt. ibid. Leidretta* S. idem.

Leit f. quæsitio, item conatus 224.

Leita, quærere, tentare 310.

Leitord n. idem ac *leit* 224. var. *leſt. (ord* nihil hic per se significat, estque mera productio nominis, ut in *Eginord* possessio in *Egils S. leidi ord* ductus, deductio in *Laxdala, Virord* notitia.)

Letia, *afletia*, dissvadere 278.

Letord, dissvasio 224. (vid. *Leitord.*)

Leyſa, solvere. *voro allir virdingamenn med stórgjöfum á burt leystir*, omnes honoratiores amplissimis aucti xeniis dimissi sunt 124.

Liá, commodare, præbere, cum genitivo rei 202. (prima Indicativi, *ek liæ.*)

Lid n. familia 290. 328.

Lída, labi. *er jol leid*, post festum natalitium 166.

Lif-lát, mors 252. (*lif*, vita *lát* amissio.)

Limar, f. pil. membra 220: (cf. *bol-klædi.*)

Limadr vel, qui pulchris & concinnis membris est. (brachiis, manibus, pedibus.) 88.

Lit biartr, serena & candida facie 142. (*litr*, color, vultus, facies, *biartr*, clarus, lucidus.)

Litilátr, humanus, non superbus 8. (*litill*, parvus, & *láta* præ se ferre, se gerere.)

Litifr, acceptus, comis 88. (Germ. *lieb.*)

Ljóſ-jarpr, ex fusco albicans 70. *lióſſ* lucidus, *jarpr* fuscus.)

- Lok* n. pl. exitus, finis 48. *færa til loka*, ad finem ducere 170. (non invenitur hæc vox in singulari, præterquam in genitivo *loks*, qui adverbialiter usurpatur, & *tandem* significat, *lyk* & *loka*, claudio.)
- Lög*, leges, pacta 262. *leggja lög á*, leges de aliqua re sancire 190. (*legg*, pono, constituo.)
- Lög-ávöxtir*, *lögvoxtir*, lege definitum fortunarum incrementum 40. (*lög*, *avöxtir* fructus, *vöxtir*, incrementum.)
- Lögdeila*, actio, five lis judicialis 86. (*Lög*, jus, iudicium, *deila*, lis.)
- Lög-leysfur*, legum contemptus 64. (*lauss* carens, in compositis, & *leysa* carentia, absentia in iisdem.)
- Lög sögu-madr*, legifer, nomophylax 64. (quasi *jus dicens*, de jure respondens. *fegi* dico.)
- Lögspakr*, legis peritus 190.
- Lúka*, claudere, finire 338-
- Læring*, institutio 12. 18. 74. (*læri*, erudio, unde *lærdr* in literis institutus 68.)

M.

- Magnaz*, vires sumere, augeri 4. (*magn*, vis potentia; *má* possum. *valco*.)
- Málafylgis-madr*, patronus, qui coram judice alterius agit causam 120. (*mál*, causa, *ek fylgi* comitor, studeo, opitulator, *fylgi* studium. Nec minus recte se habet *Málafylgio-madr* sensu eodem. (cf. *Níals* S. pag. 1. & 35.)
- Mála-lok*, causæ forensis vel cujusque negotii exitus 48. (vid. *lok*.)

Málan,

Málan, pictura 184. (ubi tamen præferendum ex *Svec.* & *S. málm*i, ut sit sensus, *dexterrimo artifice in quovis metallo*)

Máldagi, pactum 278. Alias *Máli*. (conf. *bar-dagi*.)

Mál-sniilli f. eloquentia 92 *sniallr* elegans, alacer. (cf. *Indic. Kristni S. & Olav. Gloss. Syntagm. v. sniallr. Snell*t adv. citò, *Ol. b. S. i Þatti Asbiarnar Selsbana*.)

Manndygd, virtus 320. idem quod simplex *dygd*.

Mannfrædi, doctrina, scientia 4 *frædi* idem.

Mann-gerfemi, vir eximius 114.

Mannbafnir, mercenariorum conductiones 118. (*befi* habeo, adhibeo, utor.)

Mann-val, virorum præstantissimorum copia 70. (*val* n. electio.)

Margfródr, multiscius 88.

Matleysi, inedia 234. (*matr*, cibus, *leysi*, inseparab. postpositivum, carentia.)

Matráð, penoris administratio 210. (*matr*, *ráð*, regimen, directio.)

Medferð, modus agendi 176. (*ek ferr med*, gero, tra-
cto, fungor, administro 300. & 208. quod ver-
bum construitur & cum accusativo & cum abla-
tivo rei, at hoc est elegantius.)

Meidr, fudes lignum, *standa á undverðan meid*, in sudis ultimo stare, i. e. maximo periculo sese expo-
nere 218.

Mein-bönnudr, damna cohibens, poët. 244. (*mein*, dam-
num, incommodum, *bönnudr*, qui prohibet, aver-
tit; *banna* prohibere.)

Meingjörð, injuria, damnum 314.

- Meinlæta-samr*, incommoda sponte ferens 282. (*meinlæti*, incommoda.)
- Mein-staðr*, ad angustias redactus 264. (*staðr* constitutus, item deprehensus, hoc tamen sensu usitatus est *staðinn*.)
- Merki* n. pl. miracula 32. Ita σημεῖα Græcis, & Signa Latinis.
- Merkis-madr*, vir insignis, præstans 2. Aliud *Merkis-madr* vexillarius.
- Merkr*, notabilis, observatione dignus, fide dignus 202.
- Mikill*, magnus, ingens, procerus 38.
- Mis-gera*, peccare, delinquere 236. (*mis* partic. privativ. inseparabilis plerumque.)
- Mislíka*, displicere 318. (*líka* convenire.)
- Mis-smíði* fabricatio sine successu; item infortunium, rerum in pejus conversio 222.
- Misþóknaz*, non placere 278.
- Mítr*, mitra 294.
- Mítú-kátr*, mitis, clemens 70. (*mítúkr* mollis, lenis, *kátr* in compositis, moratus.)
- Móðr-kyn*, genus maternum 262.
- Múgr*, multitudo 326.
- Mund-áugr*, examen libræ, item mediocritas 176. (Vid. *Gunnl. S. Indic.*)
- Múnklífi* cœnobium 96.
- Munn-gát*, cerevisia 22. (Vid. *Indic. I, Eccles. Arnæani*.)
- Myrkva-stofa*, carcer, domus tenebrosa 268. (*myrkva* genit. singul. a *myrkvi* caligo, aut est adjektiv. gen. foem. a *myrkr* obscurus.)

N.

Náinn f. *náin*, n. *náit*, propinquus — a — um 220.

(*ná*, prope, quod tamen solum vix invenitur.)

Nákvæmr, circumspēctus, circumstantiarum observans, sedulus industrius 200. (ubi *S.* legit, *í allri umfyslu nákvæmurt*, & *T. allra umfyslu nákvæmst*, id quod in versione expressum est.) 2) præsens, propitius, favens 334. (*ná* & *koma* venire.)

Nálgaz, accedere 102. contractum a *nálagiaz* 316.

Nálíga, propemodum 132.

Nám n. doctrina 144. (*Nem*, capio, translátè disco.)

Nánd, vicinia, *í nánd* prope 56.

Naudskeria in extremis angustiis constituti, quasi ad scopulos ultimæ necessitatis adaçti 106. var. *naud*, & *sker*, scopulus.)

Naudskilia, adverb. pro adject. qui inviti separantur 106. (*naud* necessitas, & *skilia* separare, separari. dicitur & *naudskila*.)

Náttar þel, vid. *þel*.

Nátt-mál, noctis accessus 102. certum diei ad noctem vergentis tempus, in horam septimam & dimidiam incidit.

Nema, occupare 254. discere 144.

Nenna, a se ipso impetrare (ut aliquid faciat 218. Dan. *nenne*.)

Nidrfall, jactura clades 154

Nidrferning, sepultura 172.

Nióta frui, *njóta eins ar*, meritis alicujus frui 228.

Níð-rád n. pl. administratio (oeconomia) multis utilis & fructuosa 210. lect. var. ex *Svec.* & *S.* (*njóta*,

frui, participem fieri, unde *nyt* fructus, *rád* in plurali, potestas, regimen, speciatim oeconomia.)

Nísta, premere 308.

Nunná, monacha 66. *Nonnus* & *Nonna* invenitur apud Latinos seqviores, pro, monachus, monacha: deducunt à Gr. *νόσος*.

Nyrr, novus. *af nyio*, de integro, denuo 246.

O.

O-afskiptasamr, qui alienis negotiis se raro immiscet 70. (*skipta* dividere, *skipta sér* sibi partem destinare, *skipta sér af*, curare, curandum suscipere.)

O-áran, annona gravior 64. 198. (potest esse & gen. foem. uti loco cit. priore, & gen. neut. si hoc, facit in genitivo *ó-árans*, dativo *ó-árani*. o negatio inseparab. & *ár* annus.)

Odd-bagr, dexter mucrone, i. e. coelandi artis peritus 230. (*oddr*, mucro.)

Odr, præceps, furens, mente captus 22.

Ofar, superius, posterius, fini propius 196. *uppi* supra; *efri* superior, *efstr* supremus, ultimus 204.

Ofan, deorsum 328.

Ofan-verdr, superior, posterior, ad finem vergens 186.

Osimligr, segnīs, inelegans, inconcinnus, rudis 6.

Ofriki, violentia, tyrannis 258. (*of*, nimium, *riki* vis, potentia.)

Ofródr, imperitus, indoctus 2.

Offókn, persecutio 326. (q. violenta petitio.)

Ofvegr, *ofvægr*, nimium gravis 224. (*veg*, pondero.)

O-gá, negligentia 198. *gá* cura.

- Ogrynni* n. propriè abyssus, translate abundantia, vis immensa 184. (*grunnr* vadosus, non altus.)
- O-bamíngia*, infortunium 100. *bamíngia*, genius comes, item fortuna.
- Obeill*, non integer, 3: infidus 16. var. 1. (*beill* integer, solidus.)
- Obægendi*, difficultates, incommoda 192.
- O-bægiar*, magis incommodum fieri, ingravescere:
- O-bægr*, incommodus, non officiosus 130. 86. (*bægr*, commodus, ab *bagr* conditio.)
- O.battir*, mali mores 222. (*battr* modus, mos.)
- Obattr*, tutus, sine periculo 102. (*betta*, periculum.)
- Omeginn*, *omegn*, debilis 290. (*magn*, vis, robur. *megn*, fortis.)
- O-ordinn*, futurus, qvi nondum exstitit 276. (*verda*, fieri, existere.)
- Op*, clamor 328.
- Opin-eygr*, *opineygdr*, patulis & eminulis oculis 38. (*opinn* apertus, *eygdr*, *augdr*, oculis præditus.)
- O.ráðvendni*, *ðradvendi*, iusti & honesti negligentia 86. *ráðvandr* iusti & honesti observans.
- Orðs-qvidr*, proverbium 8. (*quidr*, effatum, à *qveda* eloqui.)
- Ofala*, jactura, q. d. damnosa venditio. *gánga at óslo*, male succedere 56. vid. *Söl*.
- Ofenn*, non visus 160. (contractum ab *Oféinn*, participium sine verbo.)
- Otti*, timor, *otta-ísi*, metus ex dubio seu incertudine natus 240. (*ísi* hic stat, pro, *esi* dubitatio. at var. lect. *ötta-yfi* foret timoris excitatio. Totus locus, ut multa in *Páls-saga*, perplexus & erroris spectus est.

Ovandt, adverb. inornate, simpliciter, perfunctorie, sine appetitu & cura 166. (*vandr* difficilis exquisitus, accuratus.)

Ovedrátta, turbida tempestas 62.

Ovitr, insipiens, imperitus 2.

Oumradiligr, inenarrabilis 280. (*rada* sermo.)

Oyndi, tedium, moeror 106.

Önn, cura 246. (ann curo, amo.)

Ölyndr, liberalis 264. (*lyndr* ingenio præditus hoc vel illo.)

Örr, pronus alacer 148. liberalis 78. 92.

Ör-sati, (q. *arar-sati*, vel *örvar-sati*, sedes sagittæ) arcus, seu in specie nervus arcûs, aut etiam clypeus, quoniam sagittæ in hoc hærent; *Ör-satio cydir*, qui absument clypeum, aut qui clypeo utitur; poet. vir. 246.

Örsatr, var. l. idem, ibid. *satr* villula. in prima autem hujus versus strophæ ex S. corrigendum est, *Lydr á allr* & erit sensus: *Populus omnis debet apud Deum bona precari viro beato, qui pactum &c.*

P.

Pell, serici genus 96. medii ævi scriptoribus *pallium* dicitur.

Penta, pingere 172.

Pipra, tremere 240.

Preßlingr, puer artes humaniores discens, sacerdotibus tenendas 126. (terminatio *lingr* est diminutiva, ut in *unglingr* adolescentulus)

Prófa, examinare 86. (à Lat. *probo*.)

Prádliga,

Prúdliga, animose 146. *prúdr* animosus, impiger.
Purpuri, purpura 46. ubi *purpura candida* nominatur.

R.

Rád, vitæ ratio, conditio 320.

Ráda-leitan, consultatio, deliberatio 48. ubi *rádleitni* sagacitas inveniendi consilia, solertia. var. *lekt*.

Radd madr, homo clara & liquida voce, canorus 144.

Rádmn, destinatus, decretus 158. *Actívè*, certus faciendi, qui aliquid sibi proposuit 308.

Rád-vandr, inculpatæ vitæ studiosus 12.

Ragr, meticulosus, mollis, effoeminatus, item generis vel sexus foeminini 314

Ramr, fortis, robustus 38. 254. (Gr. βῆμα robur.)

Rínglátr, injustus 140.

Rannr, domus longior 120.

Raskaz, turbari, disturbari, collabesceri, corrumpi, de commentu 198. var. *lekt*. (*rasa* labor, ruo, *raska* labefacio, collabe facio.)

Raun f. experientia, periculum 314. *Raunir* indicia, experimenta 164. 182.

Rausn f. magnanimitas, liberalitas 182. (*rfs*urgo, *emineo*, *reyfi* elevo, extollo.)

Reida f. apparatus 16. *reida* parare.

Reidíng, ephippium, jumenti apparatus 204. Hodie clitelæ, sagma, sive stratum cespititium clitelis subiectum.

Rekim, expulsus 328. (particip. verbi *rek*, pello, agito.)

Ren n. *renan* f. remissio, cessatio 236. (vid. *Glossar*. *Synagm.* in voce.)

Retta, porrigere attollere, levare. *bann retti eigi or reekio*, e lecto non levabatur, seu, levare poterat 54. *var. lect.* ubi *rò retti* videtur impersonale, & *bann* accusativ. casus.

Reyfari, raufari, latro 226. (Germ. *Rauber*, Dan. *Røver.*)

Rid n. scala, gradus 170. Aliud *rid* f. impetus (a *rida* extolli; sublinem ferri, equitare. (conf. *Gloss. Syntagn.*)

Rit n. scriptum, scriptura 4. 200. *Ritari* scriba 112.

Ró f. & *rói* m. remissio, levamentum 236. *var. lect. Svec.* & S. Dan. *Roe*. Germ. *Rube*.

Ródra f. cruor, sanguis 238. (*rodi* rubor. Gr. *ῥόδος* rosa.)

Roskinn, adultus 320. (Vid. *Gloss. Syntagn.*)

Rostaz, ruginem contrahere, depravari, corrumpi 198.

Ródd f. vox, sonus 268. affine est *raúst* idem.

Rydia, evellere, loco movere, *rydia til* viam aperire, glaciem scindere 76. *rydia á braut*, abigere 226.

Rygur, rígur, mulier 302.

Refr, riáfr n. laquear, tectum 172. (*reifa* involvere.)

Rakiligr, cordatus, observans 224.

Rakinn, observans, colens 182. *rakia* curare, colere.

Rakta, purgare, emendare 78. *var. l.*

Rakr, profligatus, rejeftaneus 328. *reka* pellere, rejicere.

S.

Sakeyrir, pecunia multatitia 258. (*sök* culpa, crimen.)

Sambríngiur pl. campanæ consonæ 172.

- Sam-landi*, conterraneus 334. (*Sam*. partic. inseparab. unæ, junctim, & *landi*, quod & separatim idem significat.)
- Samlendr*, qui in eadem adest regione. *Gissor var eigi samlendr Þá fadir hans andaðiz*, *Gissur* in patria non aderat, cum pater suus moriebatur 38. Ambiguitate hujus vocabuli deceptus est Thor-gils Hallæ filius, nam fumsit id pro *conterra-neo*, at Snorrius Pontifex, & Gudruna Osvisi filia, qui eum ludificabant, intellexerunt id, quod Author h. l. (*Laxdala* brevior, cap. 41. collat. cum cap. 44.)
- Sam-neyta*, convivere 292. (*neyti* consortium, *nauty* confors particeps, *neyta*, uti, frui.)
- Samtíða*, adverb. pro adject. synchronus 144.
- Sann-ordr*, verax 298. (*sannr* verus, *ord.*)
- Sárleikr*, dolor 224.
- Sauðr*, ovis, *sauda-nys* f. lac ovillum 198.
- Semia*, componere, concinnare 232. (*sam* partic. con-gruentiæ.)
- Sendúgar* f. pl. missus, fercule 268.
- Seff*, m. fedes 218. ubi *kominn í vandan seff*, difficulta-tibus implicitus, loco difficili constitutus.
- Settr*, constitutus, habitus cultus. *lítt settr at klæðum*, de vestitu maligne habitus 256. (particip. verbi *ek set* colloco. *Lífsvetr. S. Gudmundr (inn ríki) let vera með sér göfgra manna sono, ok setti Þá svo ágætliga, at þeir skyldu öngan lut eiga íden*, 3: Gudmundus (potens) habuit secum virorum nobilium filios, & habuit eos tam egregie, ut nihil operis facere necesse haberent.)

- Sid-bót*, morum reformatio 76.
Sid-ferdi, consuetudo, ritus 274.
Sid-látr, bene moratus 68.
Sidr, mos, religio 304.
Sidugr, urbanus, bonis moribus 270.
Sífella, compago, plurium contiguorum series, á *sífello*
 jugiter perpetuò, sine interruptione 168. 242.
Síga, labi, lente serpere 210.
Sinna f. ratio, it. attentio 302. var. l.
Síódr, crumena 258.
Sítia, sedere. *Sítia fyrí vandanum*, discrimini esse expostum 218. *Sítia á fvikom*, insidiari, dolos struere 282.
Síöugr, septuagenarius 98.
Skap, forma, rei constitutio, *bellt þat vel skapi*, eadem ratione perseveravit, eodem instituto fere constitit 154.
Skap, animus 216. *vera í skap*, ad animum esse, placere 220.
Skarbendíngr, fimbria crenata 96. humeralis sacri nomen (*sker* seco, *skar*, *skard*, *skör*, incisio, crena, *band* fascia. Neque tamen absurdum est deducere a *Skar-band* vitta, diadema.)
Skemta, tempus fallere, oblectare 6. (*Skammr*, brevis.)
Skíadak, lolium 22. vid. not. 12.
Skíálfsi, tremor motus 286. *skíálfa* tremere.
Skíla vid, mori 230. (per euphemismum.)
Skilning f. sensus, opinio 280.
Skilfskapr, redditus, seu reddituum præstatio 48. var. *leðt*.
 (*Skíla* expedire, solvere, *Skil* præstatio.)
Skíól n. latebra it. protectio 290.

Skjótr, expeditus, celer. *skjótr* & *skilningum*, ingeniosus, acutus 70.

Skipa-tión, naufragium 252. (*tyni* amitto, quod non confundendam cum *tíni* colligo.)

Skörúngskapr, gravitas, gnavitas, strenuitus 48. *Skörúngr*, homo gravis & imperiosus (de viro ac foemina)

Skrá-setia & simpliciter *skrá*, in literas referre, literis mandare 4.

Skrautligr, ornatus, cultus 88. *skraut* n. ornatus.

Skriódr, calicis sacri nomen proprium 92. *l. var.* propriè vas, aut poculum, magnæ capacitatis.

Skutull, mensa 270. A. S. *scuttel*. Ger. *schüssel*. Lat. *scutula*, vas quo cibus apponitur. (Thiodolfus de Hvini) neutraliter hac voce usus est in *Höftlög*:

blaut af belgo skutli 3: partem de sacra mensa, quando nominativus esset *Skutl* l. *skutil*.)

Skýnding, festinatio 252. (*skunda* festinare.)

Skædr, noxius 328. (*skadi* damnum, noxa.)

Slá, ferire. *slá vid*, adhibere 2. 156. 158. alio sensu *slá vid*, prætexere, causari.

Smádr, contentus 316. (quasi parvi factus, a *smárr*, parvus.)

Smala-madr, opilio 318. *smali* pecudes, grex, nunc etiam Islandis opilio, quo sensu & invenitur in *Fragm. Memor. Niáls S.* cap. 54. (*smárr*. & *smálka* minutim, legitur in *Spec. Reg. smálki* quisquiliæ lignorum. convenit Germ. *schmal* tenuis, Dan. *smal*.)

- Smíð* f. fabricatio 120. alias *smíði* in g. neutro 116. 170.
Snarpr, acer 264.
Sníll f. elegantia 310. (*sníallr*.)
Snökta, singultire 288. *snökt* n. singultus (vocabulum fictum videtur a sonitu singultientium, potius quam à *snöggr* celer.)
Snorr, elegans 244.
Snæda, cibum sumere 270. *snad* opsonium cibus. *Sverris* S.
Sofna, obdormiscere mori 238.
Sól, *gánga at sólo*, solem sequi, i. e. recte & bene succedere 196. *Raudúlfs Þastr* in *Cod. Flatey. at draumr Þinn* gengi at sólo, *ok allt atbæfi þitt ok forvitni* o: ut somnium tuum feliciter eveniret, & omnia gesta tua, cogitataque. contra *gánga andsalis*, adverso sole ire; dicimus ubi inepte & imperite geritur negotium, adeoque minus succedit. Alibi scribitur, *at sólo*, ac si locutio petenda sit a *sala* venditio 56. var. lect.
Spekíngr, vir sapiens 46. 272.
Spónn, cochleare 6. 8. (Angl. *spoon*.)
Stadfastr, constans 88. (*fastr*, fixus, *stadr*, locus.)
Stadfesti, f. constantia 216. (*festi* f. firmitas a præcedenti.)
Stafn, extremum eminens, de navi puppis & prora 242.
Steinn, gemma 226.
Stein-Þró, locus lapidens 172.
Steypa, præcipitare, pessum dare 326.
Stíka f. ulna 190. (*stíki*, *stínki* palus, stipes: unde *stíka* proprie bacillum mensurando accommodatum.)
Stilling,

- Stilling*, moderatio 192. (*stilli*, sedo; compono moderor.)
- Stiúpmódir*, noverca 192. Alias *stiupa* idem.
- Stocker*, trabs, *fyrir innan stock*, intus, intra trabes, i. e. in domo 50.
- Stod* f. adminiculum, columnen 168. (à *stend* sto.)
- Stofna*, instituere, fundamentum ponere 242.
- Stóll*, sedes episcopalis 116.
- Stólpi*, columna 334.
- Stórlyndr*, magnanimus, munificus 92. (*lund* ingenium.)
- Stór-menni*, magnas, vir dives & potens 186.
- Stór-menska*, magnificentia 124. (*menska* in compositis, humanitas, humana indoles, aut affectio.)
- Stór-tákn*, summu[m] miraculu[m] 298. (*tákn*, *teiku*, signum.)
- Stór-tíðendi*, res novæ insignes 66.
- Stöckva*, activè, expellere ejicere 222. passivè expelli, fugere 90.
- Stöpull*, turris minor 170. quasi *stöffull*, à *stafr* columna (cf. *Ind. Rerum. v. Turris.*)
- Stund*, tempus. á *jafulángri stundu*, tantulo tempore 144. 2) studiu[m], þeir lögðu mikla stund á, multu[m] studiu[m] adhibuerunt 298
- Stunda*, *stunda* á, studere, conari 286.
- Stydia*, stabilire, confirmare 170. (*stod.*)
- Stygð*, f. austeritas, offensio 290. *styggr* austerus. (Gr. . . στυγος odium.)
- Svarta-svipr*, lugubris facies 232. (*svarta*, pro *svart*, niger, *svipr*, motus subitus, item vultus.)
- Svefn-leyfi*, inlomnia 224.
- Sveit* f. territoriu[m] 148. (proprie caterva comitatus; Gall. *suite.*)

Svösa,

Súffa, lente cadere, *súffa at landi* ad terram appelli 206.
(ubi verbum est impersonale, & cum dativo
construitur.)

Sultr, fames 322.

Sundr-lauff, dissolutus, diversus 276. (*Sundr*, separa-
tionis vocula, *lauff*, solutus.)

Sundr-leitr, diversus 280.

Sundr lyndr, discors 94. var. l. (*lund*, *lyndi*, ingenium.)

Sundr-þyckr, idem *ibid.* (*þocki*, *þockr*, *þykkia*, mens.)

Sviinna f. decus, honestas 302. *svinnr*, honestus.

Svipta, auferre, privare 286.

Syn. sión f. visus 160.

Synaz, apparere 284. 288.

Sýsla, dioecesis 168. (*ek sýsli*, negotium gero, operor.)

Sæ-föng, maris proventus i. e. captorum piscium copia
108. (*Særr*, mare, *fäng* captura, *fæ* capio.)

Sakia, petere, — *at ráði*, consulere 46. (Lat. *sequi*.)

Sala, beatitudo 280. (a *sól*.) *Sæll*, fortunatus, dives
44. beatus, beate mortuus 180.

Sætr, fragrans 274.

T.

Taka, capere. *taka blóðom*, domesticos conducere, ad
sciscere 204.

Tala f. sermo 186. alias numerus. (*Tel* loquor it. nu-
mero.)

Tegia, trahere, ducere, allicere 4. (Lat. *ducere*. Germ.
ziehen, nisi potius sit à *Tega* jungere, *Grettis S.*
& *Ol. b. S.* sapius.)

Tekia f. rapina, præda 266.

Telgia, dolare 120. (Gr. *πλῆγω* delinquo.)

Telia,

- Telia*, referre, recensere. *Teliaz*, dicere se, verb. intransitiv. 72. idem significant, *kvedaz*, *kallaz*, *lâtaz*, *segiaz*. *teliaz undan* tergiversari, excusare se 40.
- Tengdir* f. pl. affinitas, *tengdamenn* affines 218. (*tæg*, *tengi*, jungo.)
- Tidir* f. pl. sacra, officium divinum 62.
- Tidr*, usitatus. *sem istt er* ut fieri solet 294. (*istd* tempus. & hic est participium sine verbo.)
- Tiginn*, honoratus 174. 2) strictius prænobilis, perillustis, de regibus, jarlis, & quandoque episcopis dicitur 18. 38. 226. (Lat. *dignus*. Gr. *τις* honoro.)
- Tign* f. dignitas, gloria, majestas 32.
- Tignar-nasn*, regis, jarli, episcopi titulus 38. ordinibus inferioribus non convenit.
- Tigna*, honorare 216. officiis honorificis colere, seu ea cuiquam exhibere 166. & 168.
- Tiguligr*, heroicus, augustus 38.
- Til*, ad. eleganter abundat pag. 20. lin. 4. a fine pag. *til færr*, *|færr til*, par, potis, idoneus ad aliquid 8.
- Tillög* n. pl. additamenta, contributiones 118. sumtus, apparatus 124. (*legg til*, attribuo, præbeo, supposito.)
- Tiltaka*, incipere 230.
- Tilatlan* destinatio, decretum, *benti tilatlan um öbagindi*, destinata incommoda portendebat 64. vid. *att*.
- Tor-gatr*, non facile parabilis 226. (ubi S. recte legit *Tor-gatt*. *Tor* partic. inseparab. difficultatem notans, *get*, adipiscor.)

Traudr, invitus. *traudt* vix, ægre 78. *var eigi traudt* (trist. S.) parum abfuit 176.

Traust n. confidentia, fiducia 278.

Trefjur f. pl. filamenta 278.

Tregda, morâ, impedimentum 72. (*tregr*, tardus, invitus.)

Tútuigr, viginti ulnarum 170. (*tú* in compos. binio, *ruigr* decas.)

U.

Uken-ska, ignorantia 252. (*kenn* sciens, *kann* scio.)

Um, circum. *skal ek þádan at um vera*, circa eam rem verfabor, in eo ero occupatus, id allaborabo g. *vandrædi þau sem um voro at vera*, difficultates, cum quibus erat conficiendum 42.

Umbuna, rependere 288. (scribitur & *aumbuna*, forte à Gr. ἀμύβω commuto, vices reddo.)

Unfram præter, super 164. (ubi per tmesin usurpatur) 262.

Ummæli, dicta, iussa, vota 220.

Umsât f. insidiæ 330.

Umsýsla procuratio 168.

Una, acquiescere 164. 212. sed hoc loco ex S. reponendum est *virði* censebat.

Undan, præ, ante; it. abs. *gánga undan*, præire, 2) deferre, elabi 150.

Undir, sub. *þeir er mest var undir*, qui plurimum potuere, potentissimi fuere 122.

Undirstada, fulcimen 202. (*ek stend undir*, sustineo, ve cadat.)

Unna, favere 88. (prima Indicativi *ann*, præterit. *unni*.)

Unr,

Uns, donec 156.

Uppi, super. vera *uppi*, superesse, durare 138.

Uppi-halldsmadr, qvi suffulcit, sustentat 334. (*hallda upp* & *uppi*, sustentare, conservare.)

Upprás, origo 2. (*rás* cursus.)

Upptekinn, inceptus 284. (*ek tek upp*, tollo, incipio.)

Urlausn, opitulatio, auxilium 116. (*leysa úr*, expedire.)

Utan, peregre 92.

Uti, foris, *verda úti*, frigoris vel tempestatis vehementia in via perire 62. Quid montes & tesqva transeuntibus sæpe accidit.

V.

Vad, vadum 32.

Vada, pedibus transire (ignem, aquam) 294. (a prima Indicativi *ek ved*.)

Vallds-madr, præfectus, præfes, rector, magistratus 336. (*vallð* potestas, *velld* possum, in potestate habeo.)

Valr, accipiter, falco 233. (quasi lectissimum avis genus.)

Vandadr, accuratus, exquisitus, cum cura & studio factus 170. (particip. passiv. verbi *ek vanda*.)

Vanda-menn, necessarii 164. à *vandi* discrimen, periculum, translata obligatio, necessitudo, s. jus & vinculum necessitudinis. Þeirra manna er bonum þótti meistr vandi á, hominum, quibus plurimum deberi (præstandum esse officii) censebat 174. Hryggjar-stycki í Rafns þatti; hverr vandi er mer á við þig, quæ mihi necessitudo tecum intercedit S. (vide infra *vandr*.)

Vand-bæfi n. pl. casus dubius & difficilis 216.

Vandliga, observanter, caute 176.

Vanfart, pereuphoniā pro *vandfart*, & hoc pro *vandfardi*.
Þótti bonum *vanfart* med *vera*, censebat negotium
difficile tractatu esse, s. cautionibus subiectum
176. (*ferr* med gero, tracto.)

Vandr, difficilis, periculi plenus 218. 2) aliquid magna
cura faciens 154. 3) difficilis, malus 316. (hoc
ultimo sensu scribitur ab antiquis cum virgato
à *váendr*.)

Vandrædi, difficultas 42. defectus 228.

Vangjör, rudis, inconditus 6. (*van* defectus, *jör*
factus.)

Van-mátt, infirmitas 132. (*mátt* vires.)

Van-rækt, incuria 8. (*rækt* f. observantia, cura.)

Vargr, lupus 326.

Varir, imperf. cum accusativo, animus præmonet, præ-
sagit 6. 296.

Varliga, *varla*, vix 300.

Varr, observans, cuiusquam rei certus 332.

Varúd, cautio, præcautio, cura 220. 236. ubi sensus
esse videtur, *confitebatur affatim omnia, quæ se*
in episcopatu admisisse judicabat, alijs cavenda.
(*úd*, animus.)

Vatn, aqua? *Vatna-vöxtr*, aquarum inundatio 208.

Vegligr, venerabilis 297.

Vegr, via. á *marga vego*, multis modis 40. Þann *veg*,
ita 218.

Vegr, honor, gloria 224. (*veg*, elevo, pondero.)

Vegsama, honorare 334.

Veidi, captura (avium, animalium, piscium 324.)

Veidi-stöð,

Veidi-stöð, locus piscaturæ 322. (*stöð*, *stabulum*, *statio*.
stend sto, *stadr*, locus.)

Veita, dare, it, facere. *veita tídir*, sacrum officium facere 62.

Velli, ditio, regnum 14. (*ek vella* valeo, potior, in potestate habeo.)

Verda, manere, versari, constitutum esse; *fem bvertveggi þeirra vard í raun margri* &c. sicuti uterque in ærumnis multis erat constitutus, aut, in multas incidit ærumnas 184. ubi conjectura textui subdita parum plausibilis est.

Vidblínadr, apparatus, *vetrar vidblínadr*, apparatus in hyemem provisus (præcipuè in alimentum pecorum) 198. (*vid* adversus, *by* paro.)

Vidrkenning, confessio, f. agnitio sc. delictorum, aut imperfectionis propriæ 56. (*vidr* cum, *kenna* noscere. *medkenning* idem.)

Vidr-vist, præsentia, conversatio, *bægiendi vidrvistar* humanitas in conversatione 194. (*vidr*, & *vist* mansio, quod a *vera*, antiquè, *vesa*, esse.)

Vid-siá f. cautio, *gera at vidsiám* cavendum judicare 226. (*vid* contra, *siá* in compositis, visio.)

Vidsæming, acquiescentia, consensus, approbatio 278. (*vid*, & *sæmi*, congruo, convenio, me accommodo 212.)

Vidtaka, resistentia 266. (*tek vid* excipio, quod & *tek í mori*.)

Víghann, dimicandi peritus 268. (*vísg*, pugna, *veg* pugno, sc. elevo gladium.)

Villdr, gratus, amicus, carus 38. (est quasi particip. passiv. a *vil* volo. Dan. *villd* idem.)

Vin-fengi n. amicitia 90. (forte posterior pars sit a *fäng* amplexus, ut sit *vin-fengi* copulatio amicitiae, mutua amicitia.)

Vinna, facere, exhibere, præstare. *vinna beina*, hospitalitatem præstare 166.

Virdi, præst. *virdi*, æstimo, judico, existimo 236. vid. & *una*. (*verd* pretium.)

Virding, æstimatio, sententia, judicium. *sú virding er á*, ita judicatur 166. 2) honor, quo sensu dicitur, *ad giöra virding eins*, & *virding til eins* 156. 164.

Virduligr, opiparus, pretiosus 164. 228.

Virdr, æstimatus, in honore habitus 38. 268. (particip. verbi *ek virdi*.)

Vitran, revelatio 178.

Vitund, f. notitia 318. (*vitandi* sciens, *veit* scio. Dan. *vidende*.)

Vixli, permutatio. *giäsa vixli*, mutua donorum collatio 122. (Germ. *wechsel*.)

Votta, testari 208. (vid. Gloss. Syntagm. v. *vattr*, *vottr*.)

Voveifliga, repente, subito 208. 328. (*vá*, *vo*, *ma* um, *veifi* vibro, ventilo. neque absurde scribitur *vof-veifliga*, à *vofa* spectrum: spectra subito oculis objiciuntur.)

Völd, pl. (à singulari *vallð*) potestas, regimen, it. actus, opera (fere in malo sensu) *af mínum völdum*, mea operá, mea culpá 8.

Vöndull, manipulus 200. (*vind* vincio, torqueo, complico.)

Vöxtr, incrementum, statura 38. *gánga í vöxt* incrementum capere 200. *mála vöxtr* status causæ, ratio rei gestæ 42.

Vatt

Vatt f. pondus octuaginta librarum 200. (derivant à *veg* pondero.)

Y.

Yckur, vestra 280. (*Yckarr*, *yckur*, *yckat*, vester-, -ra, -um.)

Yfirbodi, præfectus, dominus 194. (*yfir* supra, *byd* impero.)

Yfir-bót, emendatio 222.

Yfir-bragd, mores externi, gestus 88. 2) vultus 38. Alias *bragd* idem.

Yfir-ferd, *yfir-för*, transitus 130. (*yfir* per, trans, *ferr* eo.)

Yfirsyn, vultus, facies 286. *syn*, *slón*, id. (quasi *superficies*, *forma exterior*.)

Yndi-fall, lætitiæ detrimentum 242. (*Yndi* voluptas, *fall* casus.)

Yrkia, facere carmen 312. (*verk* opus.)

P.

Þadan at, ex ea parte, pro *þar* ibi 8.

Þarfligr, utilis 80. (*þörf*, opus, usus, utilitas. Dan. *Tarv*.)

Þeckiligr, amabilis 88. (Dan. *Tækkelig*. *þigg*, accipio, admitto.)

Þekia, testum 202. (*þek*, tego.)

Þel, cujusquam rei intimum. *náttar-þel* conticinium 208.

Þess, ob eam rem, aut, in ea re 88. est genitivus ellipticus pronominis demonstrativi *þá*, nam plene foret *til þess*, aut *þess vegna*; potest tamen esse

Enalláge pro dativo því, vel í því. aut accusativo, fyrir þat.

Þíakadr, defatigatus, vexatus 206. var. leſt. Þíaka vexo, Þíát, servitute premo, in servitute habeo, Þí, mancipium.)

Þíngfor, iter ad comitia generalia. Þíngfarar-kaup, tributum pro itinere ad comitia solvendum 52.

Þocka-góðr, vultu amabili 70.

Þolraun, patientiæ probatio, casus quo patientia probatur 314. (Þol, patientia, vid. Gloss. Syntagm. v. Þola. raun examen, experimentum, periculum.)

Þoran f. audacia 294. (vid. Gloss. Syntagm. v. Þora.)

Þrekadr, labore fatigatus 206. (Þrek labor.)

Þridilíngr, tertia pars, triens 78.

Þrítugr, triginta annorum, it. triginta ulnarum 44.

Þró f. locus 174.

Þrotinn, defessus 152. (Þryt, deficio, defino.)

Því at eins, eo pacto 212. (Því revera est dativus neutr. gen. pronominis demonstrativi sá, & hic stat pro með því, quod latini simili sensu efferunt cum eo: eâ conditione. at eins solummodo.)

Þydr, blandus, comis 88. (á Þíód populus q. d. humanus; popularis, civilis.) aliud, & alius originis est þydr liquidus, tepidus, Gall. Tiede, & potest dubitari, an hoc potius scribendum sit per í, Þídr.

Þygd, morbus 54. (Þíngr gravis.)

Þyrft f. commodum, utilitas 152. (Þarfr. vid. supra.)

Þýss, tumultus 324. (forte a Þlússos coetus tripudantium.)

Þytr,

Þytr, ululatus 284. (Dan. *Tåden*. *Þjóta* sonitare. *Þjótr*, ventus sonorus.)

Æ.

Æia, *ægja*, quietem jumentis dare 328. (ubi vitiose in textu est *æa*. a prima indicativi ek *ât*. Gr. *ἄω*, *ἄωω*, spiro. sed vide tamen Indic. *Kristni* S. v. *ât*.)

Æpa, clamare, lamentari, plorare 284. *öp*, clamor, ploratus.

Ærinn, quantus satis est 146. *ærnir* satis multi 194. *ærit*, *ærit nóg*, satis 168. (*ár* annus, annona.)

Æskia, optare 194. (Dan. *aske*, *önske*. *ösk* votum.)

Ætt, genus. 2) plaga, regio. *fráfáll Gíffurar biskups benri til ættar um öll óbægindi* &c. decessus Gíffurris Episc. quasi digitum intendebat in regionem omnium incommodorum &c. æ: ea evidenter præmonstrabat 64. var. lect.

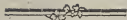
Corrigenda.

- P**ag. 4. Lin. 14. lege. hverir, pro hvorir;
— 5. — 20. l. duco, pro dico.
— 18. — 14. pro *enn*, l. forte *er*.
— 25. — 2. l. meridiaua.
— 50. — — biskupslaust, una voce.
— 52. — 1. valinn, pro valin.
— 56. — — lect. var. lit. q. alltiafnt, pro ávallt.
— & lit. r. sölu &c.
— 61. not. l. *ita*. & lin. seqv. *posst*.
— 68. — 10. sonr, pro sonar.
— 76. — — lect. var. b. Kristinn laga &c.
— 84. lin. ult. vetrinn, pro vetrin.
— 92. — — lit. b. præponenda est voci *dóttum*.
— 100. lin. ult. post *mannskada*, puncto distigue.
— 131. — 17. rectius, *constat*.
— 148. — 4. post *illmenni*, commate distigue.
— 163. — 15. pro *Islandia*, reponendum esse *Nor-*
vegia, svadent circumstantiæ.

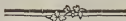
Pag.

- Pag 165. Lin. 8. gauisum. pro visum.
- 167. — 5. post *missæ episcopi*, adde: *vulgari*, 3;
trita & notæ.
- 184. — 9. sídan, pro fidan.
- 200. — 14. giörníngi, pro giöningi.
- 204. — 12. margt, pro magt.
- 207. — 10 pro *divina*, lege *Dei*.
- 208. — 12. voveifliga, pro voseifliga.
- 212. — 3. cap. virði, pro yndi. & conf. Ind. voc.
uni & virði.
- 245. — 7. lydr á allr, pro lídr á allt; de ejus
emendationis auctoritate & sensu con-
sule Ind. vocum v. *örsati*.
- 247. — 10. expuge punctum post *miri*.
- 256. — 6. unni, pro kunni.
- 259. — 7. post *exstiturum*, colo distingue.
- 266. — 5. mestr, pro mēstar.
- ibid. — II. dele punctum post (r). & isti præ-
pone, nam illa varians lectio pertinet
ad periodum sequentem. Qui correxit
Thorvaldsfagam, mirè illam corrupit,
peruersa hac interpunctatione, quod
studione an incitia fecerit, incertum
est. Ubi autem, quod sæpè fit in se-
quentibus, similis error occurrit, rele-
gabitur lector ad hanc emendationem
hujus pag.
- 274. (l). (p), & (q), corrige, ut monitum est mo-
dò ad pag. 266.
- 275. — 13. decreuisset, pro decreuerat.

- Pag. 276. Lin. 16. bodar, pro boder.
— ibid. — — (y), (z), corrige, ut supra.
— 288. — 16. hverninn, pro hverinn.
— 294. — — (m). (p), corrige, ut supra.
— 295. — 16. post *coenaculi*, adde: *medii*.
— 297. — 2. post *consecrauerat*, commate distingue.
— ibid. — 7. dele, *ignem*: & *ingrederentur* ibi ponitur absolutè loco, *progrederentur*.
— ibid. — 8. dele, *atque truncis*.
— 302. var. lect. t. lege *Vestfirdinga*, pro *Vestfirdi*.
— 303. — 11. post *Thermarum valle*, adde: *filius Thorkilli, filii Grenjadi*.
— 304. — — (g), corrige, ut supra.
— 308. — — (d). (f), corrige, ut supra.
— 310. — — (m), (n). corrige, ut supra.
— 312. — 5. *gudlastadi*, pro *gudlastadi*.
— 314. — — (g), (h), corrige, ut supra.
— 315. — 15. *neqviffet*, pro *neqvibat*.
— 316. — — (o), corrige, ut supra.
— 318. — — (r), corrige, ut supra.
— 320. — — (e), corrige, ut supra.
— 322. — — (o), (s), & (u), corrige, ut supra.
— 324. — ult. var. lege, *GARDHVERFA*.
— 326. — — (c). (d), corrige, ut supra.
— 328. — — (k), & (l), corrige, ut supra.
— ibid. — 14. *æia*, pro *æa*.
— 330. — — (u), corrige, ut supra.
— ibid. — 13. legendum sine dubio *IVda* 3: quarta, pro *VIIIda*, conf. cap. IV. sub initio.
— 332. — — (z). corrige, ut supra.
— 334. — — (g), corrige, ut supra.

- Pag. 335. Lin. 3. quasque, pro quas.
— 336. — 1. höfðingium, pro höðmngium.
— ibid. — 9. reyfti, pro reifti.
— ibid. — II. pone, S. 3: Sancti, ante, Johanni
baptista.
— ibid. — — (k), (m). corrige, ut supra.

